

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS DIREKTIV 2014/59/EU**av den 15 maj 2014**

om inrättande av en ram för återhämtning och resolution av kreditinstitut och värdepappersföretag och om ändring av rådets direktiv 82/891/EEG och Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/24/EG, 2002/47/EG, 2004/25/EG, 2005/56/EG, 2007/36/EG, 2011/35/EU, 2012/30/EU och 2013/36/EU samt Europaparlamentets och rådets förordningar (EU) nr 1093/2010 och (EU) nr 648/2012

(Text av betydelse för EES)

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DETTA DIREKTIV

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artikel 114,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag,

efter översändande av utkastet till lagstiftningsakt till de nationella parlamenten,

med beaktande av Europeiska centralbankens yttrande ⁽¹⁾,

med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs yttrande ⁽²⁾,

i enlighet med det ordinarie lagstiftningsförfarandet ⁽³⁾, och

av följande skäl:

- (1) Finanskrisen har visat att det finns en klar brist på lämpliga verktyg på unionsnivå för att effektivt hantera kreditinstitut med osunda finanser eller fallissemang och värdepappersföretag (nedan kallade *institut*). Sådana verktyg behövs särskilt för att förebygga insolvens, eller när insolvens är ett faktum, för att minska de negativa följdverkningarna genom att bevara systemviktiga funktioner inom det berörda institutet. Under krisen var dessa problem en viktig orsak till att medlemsstater tvingades rädda institut med hjälp av skattebetalarnas pengar. Målet för en trovärdig återhämtnings- och resolutionsram är att i största möjliga utsträckning förebygga behovet av sådana åtgärder.
- (2) Finanskrisen var systematisk i den bemärkelsen att den påverkade tillgången till finansiering för en stor del av kreditinstituten. För att undvika fallissemang, med följder för hela ekonomin, kräver en sådan kris åtgärder som syftar till att säkra tillgången till finansiering på likvärdiga villkor för alla kreditinstitut som annars är solventa. Sådana åtgärder innebär likviditetsstöd från centralbanker och garantier från medlemsstater för värdepapper som emitterats av solventa kreditinstitut.
- (3) Unionens finansiella marknader är mycket integrerade och inbegriper många institut med stor gränsöverskridande verksamhet. Om ett institut med gränsöverskridande verksamhet fallerar, torde detta påverka de finansiella marknadernas stabilitet i de olika medlemsstater där det är verksamt. Medlemsstaternas oförmåga att ta kontroll över ett institut på obestånd och försätta det i resolution på ett sätt som effektivt förhindrar omfattande systemskador kan undergräva medlemsstaternas ömsesidiga förtroende och den inre marknadens trovärdighet när det gäller finansiella tjänster. De finansiella marknadernas stabilitet är därför en väsentlig förutsättning för upprättandet av den inre marknaden och dess funktion.

⁽¹⁾ EUT C 39, 12.2.2013, s. 1.

⁽²⁾ EUT C 44, 15.2.2013, s. 68.

⁽³⁾ Europaparlamentets ståndpunkt av den 15 april 2014 (ännu ej offentliggjord i EUT) och rådets beslut av den 6 maj 2014.

- (4) På unionsnivå finns det för närvarande ingen harmonisering av resolutionsförfaranden för institut. För institut använder vissa medlemsstater samma förfaranden som för andra företag som fallerat, i vissa fall anpassade till institut. Mellan medlemsstaterna finns det betydande materiella och formella skillnader mellan lagar och andra författningar om insolvens för institut. Dessutom har finanskrisen visat det faktum att de allmänna insolvensförfarandena för företag inte alltid är lämpliga för institut, eftersom de inte alltid medger tillräckligt snabba ingrepp, fortsatt fungerande kritiska funktioner inom institut och bevarad finansiell stabilitet.
- (5) Därför behövs det en ordning som ger myndigheter en trovärdig uppsättning verktyg för att ingripa tillräckligt tidigt och snabbt i institut med osunda finanser eller på obestånd, så att deras kritiska finansiella och ekonomiska funktioner kan fortsätta, samtidigt som det innebär att institutens fallissemang minimalt påverkar ekonomin och det finansiella systemet. Ordningen bör säkerställa att aktieägare bär förluster först och att borgenärer bär förluster efter aktieägare, under förutsättning att ingen borgenär åsamkas större förluster än vad som skulle ha varit fallet om institutet hade avvecklats enligt normala insolvensförfaranden i enlighet med den princip om "inte sämre villkor för borgenär" som anges i detta direktiv. Med nya befogenheter bör myndigheterna t.ex. kunna säkra oavbruten tillgång till insättningar och betalningstransaktioner, vid behov sälja bärkraftiga delar av institutet och fördela förluster på ett rimligt och förutsägbart sätt. Med de målen bör en destabilisering av finansiella marknader kunna undvikas och skattebetalarnas kostnader minimeras.
- (6) Den pågående översynen av regelverket, särskilt förstärkningen av kapital- och likviditetsbuffertar och bättre verktyg för makrotillsynspolitik, bör minska sannolikheten för framtida kriser och öka institutens motståndskraft mot ekonomisk stress, oavsett om detta orsakas av systemstörningar eller händelser som är specifika för det enskilda institutet. Det är dock inte möjligt att utforma ett regelverk eller tillsynsramar som kan hindra de instituten från att någonsin råka i svårigheter. Medlemsstaterna bör därför vara förberedda och ha lämpliga återhämtnings- och resolutionsverktyg för att hantera situationer med både systemkriser och enskilda institut som fallerar. Sådana verktyg bör innefatta mekanismer som gör det möjligt för myndigheterna att effektivt hantera institut som fallerar eller sannolikt kommer att fallera.
- (7) När sådana befogenheter utövas och åtgärderna vidtas bör de omständigheter under vilka fallissemang uppstår beaktas. Om problemet uppstår i ett enskilt institut och resten av det finansiella systemet inte berörs bör myndigheterna kunna utöva sina resolutionsbefogenheter utan större hänsyn till spridningseffekter. I ett skört läge bör dock större hänsyn tas för att undvika destabilisering av finansiella marknaderna.
- (8) Resolution av ett institut för att säkra dess fortlevnad kan som en sista åtgärd innebära statliga finansstabiliseringsverktyg, inbegripet tillfälligt offentligt ägande. Det är därför avgörande att utforma resolutionsbefogenheterna och finansieringsarrangemangen för resolution på ett sådant sätt att skattebetalarna blir förmånstagare till alla överskott som kan bli resultatet av att ett institut räddas tillbaka till stabil grund av myndigheterna. Ansvar och övertagande av risk bör åtföljas av en belöning.
- (9) Vissa medlemsstater har redan ändrat lagstiftningen och infört mekanismer för resolution av fallerande institut, och andra har meddelat sina avsikter att införa sådana mekanismer, om de inte antas på unionsnivå. Avsaknaden av gemensamma villkor, befogenheter och förfaranden för resolution av institut torde utgöra ett hinder för en väl fungerande inre marknad samt hindra samarbete mellan nationella myndigheter vid hanterandet av fallerande gränsöverskridande institutkoncerner. Så är särskilt fallet när olika angreppssätt gör att nationella myndigheter inte har samma kontrollmöjligheter eller möjligheter att försätta institut i resolution. Skiljaktiga resolutionsförfaranden kan göra att institutens finansieringskostnader påverkas olika i olika medlemsstater och snedvrider konkurrensen mellan institut. Effektiva resolutionsförfaranden i alla medlemsstater krävs för att säkerställa att instituts etableringsfrihet på den inre marknaden inte begränsas av hemmedlemsstatens finansiella kapacitet att hantera institutens fallissemang.
- (10) Dessa hinder bör undanröjas och regler bör antas för att säkerställa att inre marknadsbestämmelserna inte åsidosätts. I detta syfte bör resolutionsregler för institut bli föremål för gemensamma harmoniserade minimiregler.

- (11) För att säkerställa överensstämmelse med gällande unionslagstiftning om finansiella tjänster och största möjliga finansiella stabilitet över hela spektrumet av institut, bör resolutionsordningen tillämpas på institut och med beaktande av tillsynskraven i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 575/2013 ⁽¹⁾ och Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/36/EU ⁽²⁾. Ordningen bör också tillämpas på finansiella holdingföretag, blandade finansiella holdingföretag enligt Europaparlamentets och rådets direktiv 2002/87/EG ⁽³⁾, finansiella holdingföretag med blandad verksamhet samt finansinstitut, om de senare är dotterföretag till ett institut eller till ett finansiellt holdingföretag, ett blandat finansiellt holdingföretag eller ett finansiellt holdingföretag med blandad verksamhet och som omfattas av tillsynen över moderbolaget på grundval av gruppbaserad tillsyn. Krisen har visat att om en företagsenhet i en koncern blir insolvent, kan detta snabbt påverka hela koncernens solvens och på detta sätt få sin egen systempåverkan. I de företagsenheternas fall bör myndigheter därför ha effektiva handlingsmöjligheter för att kunna förebygga spridningseffekter och utforma en heltäckande resolutionslösning för koncernen, i och med att en enskild företagsenhets fallissemang snabbt kan påverka hela koncernens solvens.
- (12) För att säkerställa en enhetlig rättslig ram bör centrala motparter enligt definitionen i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 648/2012 ⁽⁴⁾ och värdepapperscentraler enligt definitionen i Europaparlamentets och rådets kommande förordning om förbättrad värdepappersavveckling i Europeiska unionen och om värdepapperscentraler kunna omfattas av ett separat lagstiftningsinitiativ för att inrätta en återhämtnings- och resolutionsram för de företagsenheterna.
- (13) Användningen av resolutionsverktyg och resolutionsbefogenheter enligt detta direktiv kan inkräkta på aktieägars och borgenärs rättigheter. Myndigheternas befogenhet att utan aktieägarnas medgivande överföra ett instituts aktier eller helt eller delvis överföra dess tillgångar till en privat köpare påverkar särskilt aktieägars äganderätt. Dessutom kan likabehandlingen av borgenärer påverkas av befogenheten att kunna besluta vilka skulder som ska lyftas ur ett fallerande institut, för att trygga fortsatt tillhandahållande av tjänster och undvika negativa effekter på den finansiella stabiliteten. Följaktligen bör resolutionsåtgärder endast vidtas i de fall där de är nödvändiga av hänsyn till allmänintresset, och alla eventuella ingrepp i aktieägars och borgenärs rättigheter till följd av resolutionsåtgärder bör vara förenliga med Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna (nedan kallad *stadgan*). I synnerhet gäller att skiljaktig behandling av borgenärer i samma klass inom ramen för resolutionsåtgärder bör motiveras av allmänintresset och stå i proportion till de risker som hanteras och bör varken direkt eller indirekt vara diskriminerande på grund av nationalitet.
- (14) Myndigheter bör beakta vilken art av affärsverksamhet som ett institut bedriver, dess aktieägarstruktur, juridiska form, riskprofil, storlek, juridiska ställning och graden av sammanlänkning med andra institut eller med finanssystemet i allmänhet, omfattningen och komplexiteten hos institutets verksamheter, samt om institutet ingår i ett institutionellt skyddssystem eller är underställt andra former av solidariskt ansvar, om det utför några investerings-tjänster eller driver någon verksamhet, och om dess fallissemang och därpå följande avveckling under normala insolvensförfaranden sannolikt skulle få en betydande negativ påverkan på finansiella marknaderna, andra institut, finansieringsvillkor eller ekonomin i stort, i samband med återhämtnings- och resolutionsplaner, och vid användning av olika tillgängliga befogenheter och verktyg bör de säkerställa att ordningen tillämpas på ett lämpligt och proportionerligt sätt samt att de administrativa bördorna i samband med förpliktelsen att utarbeta återhämtnings- och resolutionsplaner minimeras. Innehållet och informationen som preciseras i detta direktiv och i dess bilaga sätter minimistandarden för institut med uppenbar systemrelevans, men myndigheterna är tillåtna att specifikt tillämpa andra och betydligt mer begränsade krav på återhämtnings- och resolutionsplanering och information för ett institut och med mindre frekventa uppdateringar än ett år. För ett litet institut med låg grad av sammanlänkning och komplexitet skulle en återhämtningsplan kunna begränsas till viss basinformation om dess struktur, utlösare för återhämtningsåtgärder och återhämtningsval. Om ett institut skulle tillåtas att bli insolvent

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 575/2013 av den 26 juni 2013 om tillsynskrav för kreditinstitut och värdepappersföretag och om ändring av förordning (EU) nr 648/2012 (EUT L 176, 27.6.2013, s. 1).

⁽²⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/36/EU av den 26 juni 2013 om behörighet att utöva verksamhet i kreditinstitut och om tillsyn av kreditinstitut och värdepappersföretag, om ändring av direktiv 2002/87/EG och om upphävande av direktiv 2006/48/EG och 2006/49/EG (EUT L 176, 27.6.2013, s. 338).

⁽³⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2002/87/EG av den 16 december 2002 om extra tillsyn över kreditinstitut, försäkringsföretag och värdepappersföretag i ett finansiellt konglomerat och om ändring av rådets direktiv 73/239/EEG, 79/267/EEG, 92/49/EEG, 92/96/EEG, 93/6/EEG och 93/22/EEG samt Europaparlamentets och rådets direktiv 98/78/EG och 2000/12/EG (EUT L 35, 11.2.2003, s. 1).

⁽⁴⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 648/2012 av den 4 juli 2012 om OTC-derivat, centrala motparter och transaktionsregister (EUT L 201, 7.2.2012, s. 1).

skulle resolutionsplanen kunna begränsas. Dessutom bör ordningen tillämpas så att finansiella marknaders stabilitet inte äventyras. Särskilt i situationer som kännetecknas av mer övergripande problem eller till och med tvivel om många instituts motståndskraft är det avgörande att myndigheterna beaktar spridningsriskerna av de åtgärder som vidtas avseende ett enskilt institut.

- (15) För att säkerställa behovet av snabba ingrepp, garantera oberoendet gentemot ekonomiska aktörer och undvika intressekonflikter bör medlemsstaterna välja offentliga administrativa myndigheter eller myndigheter med förvaltningsbefogenheter att utföra resolutionsfunktionerna och resolutionsuppgifterna enligt detta direktiv. Medlemsstaterna bör se till att de resolutionsmyndigheterna får adekvata resurser. Att offentliga myndigheter utses bör inte utesluta delegering, under en resolutionsmyndighets ansvar. Det är dock inte nödvändigt att exakt föreskriva vilken eller vilka slags myndigheter medlemsstaterna bör utse till resolutionsmyndighet. Även om en harmonisering här kan underlätta samordningen, skulle den väsentligt inkräkta på medlemsstaternas författningar och förvaltningssystem. Tillräcklig samordning kan ändå uppnås med ett mindre inkräktande krav: att alla nationella myndigheter som handlägger resolution av institut bör vara företrädare i resolutionskollegier som samordnar över gränserna eller på unionsnivå. Medlemsstater bör därför fritt kunna välja vilka myndigheter som ska tillämpa de resolutionsverktyg och utöva de befogenheter som föreskrivs i detta direktiv. När en medlemsstat utser den myndighet som ansvarar för tillsyn över institut (nedan kallad *behörig myndighet*) till resolutionsmyndighet bör lämpliga strukturarrangemang finnas för att separera tillsyns- och resolutionsfunktionerna. Den separationen bör inte hindra resolutionsfunktionen från att få tillgång till all information som tillsynsfunktionen har tillgång till.
- (16) Med tanke på vilka konsekvenser ett instituts fallissemang kan få för en medlemsstats finansiella system och ekonomi och att offentliga medel kan krävas för en krislösning, bör finansministerierna eller andra relevanta ministerier i medlemsstaterna redan på ett tidigt stadium involveras i krishantering och resolution.
- (17) En effektiv resolution av institut eller koncernenheter som verkar över hela unionen kräver ett samarbete mellan behöriga myndigheter och resolutionsmyndigheter inom tillsyns- och resolutionskollegier i alla led som omfattas av detta direktiv, från förberedandet av återhämtnings- och resolutionsplaner till institutets faktiska resolution. I händelse av oenighet mellan nationella myndigheter om beslut om institut som ska fattas i enlighet med detta direktiv, bör den europeiska tillsynsmyndigheten (Europeiska bankmyndigheten) (EBA), som inrättats genom Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1093/2010⁽¹⁾ i de fall som anges i detta direktiv, som en sista utväg svara för medling. I vissa fall föreskrivs i detta direktiv bindande medling från EBA:s sida i enlighet med artikel 19 i förordning (EU) nr 1093/2010. Sådan bindande medling förhindrar inte icke-bindande medling i enlighet med artikel 31 i förordning (EU) nr 1093/2010 i andra fall.
- (18) När det gäller resolution av institut eller koncerner som verkar över hela unionen bör de beslut som fattas också syfta till att bevara den finansiella stabiliteten och minimera de ekonomiska och sociala effekterna i den medlemsstat där institutet eller koncernen verkar.
- (19) För att effektivt hantera fallerande institut bör myndigheterna ha befogenhet att vidta förberedande och förebyggande åtgärder.
- (20) Med hänsyn till utökningen av EBA:s ansvarsområden och uppgifter som följer av detta direktiv, bör Europaparlamentet, rådet och kommissionen säkerställa att tillräckliga personalresurser och finansiella medel ställs till förfogande utan dröjsmål. I detta syfte bör det förfarande för fastställande och genomförande av samt kontroll över dess budget som anges i artiklarna 63 och 64 i förordning (EU) nr 1093/2010 ta vederbörlig hänsyn till de uppgifterna. Europaparlamentet och rådet bör se till att högsta effektivitetsstandarder uppfylls.

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1093/2010 av den 24 november 2010 om inrättande av en europeisk tillsynsmyndighet (Europeiska bankmyndigheten), om ändring av beslut nr 716/2009/EG och om upphävande av kommissionens beslut 2009/78/EG (EUT L 331, 15.12.2010, s. 12).

- (21) Det är viktigt att institut utarbetar och regelbundet uppdaterar återhämtningsplaner med åtgärder som de ska vidta för återställandet av sin finansiella ställning efter en betydande försämring. Planerna bör vara detaljerade och baseras på realistiska antaganden om en rad olika detaljerade och strikta scenarier. Kravet på att ta fram en återhämtningsplan bör dock tillämpas proportionerligt och återspegla institutets eller koncernens systemvikt och dess sammanlänknings, även genom ömsesidiga garantiordningar. Sålunda bör det krävas att planen anger institutets finansieringskällor, även genom finansiering i form av ömsesidiga garantier eller skyldigheter, och i vilken utsträckning man rimligen kan påräkna koncernens stöd. Det bör krävas att institut lämnar in sina planer till behöriga myndigheter för en fullständig bedömning, inklusive av om planerna är heltäckande och om de i tid torde kunna återställa ett instituts bärkraft, även under perioder av allvarlig finansiell stress.
- (22) Återhämtningsplaner bör omfatta möjliga åtgärder som institutets ledning skulle kunna vidta när villkoren för tidigt ingripande är uppfylla.
- (23) Vid bedömningen av huruvida åtgärder från den privata sektorn kan förhindra att institutet fallerar inom en rimlig tid bör den berörda myndigheten beakta effektiviteten av åtgärder för tidigt ingripande som vidtas inom den tidsram som bestämts i förväg av den behöriga myndigheten. När det gäller koncernåterhämtningsplaner bör potentiella följder av återhämtningsåtgärder i alla medlemsstater där koncernen verkar beaktas vid utarbetandet av planerna.
- (24) Om ett institut inte lägger fram en lämplig återhämtningsplan, bör de behöriga myndigheterna ha befogenhet att kräva att det vidtar åtgärder som är nödvändiga för att avhjälpa planens väsentliga brister. Det kravet kan påverka näringsfriheten som garanteras genom artikel 16 i stadgan. Begränsningen av denna grundläggande rättighet är dock nödvändig för att uppfylla målen om finansiell stabilitet. En sådan begränsning är särskilt nödvändig för att stärka institutens verksamhet och undvika att de växer för mycket eller tar alltför stora risker, utan att kunna hantera bakslag och förluster och återställa sin kapitalbas. Begränsningen är proportionerlig, eftersom den möjliggör förebyggande åtgärder i den utsträckning som är nödvändig för att ta itu med bristerna, och är därför förenlig med artikel 52 i stadgan.
- (25) Resolutionsplanering är en nyckelkomponent i effektiv resolution. Myndigheterna bör ha all nödvändig information för att identifiera kritiska funktioner och säkerställa att dessa kan upprätthållas. Innehållet i en resolutionsplan bör dock stå i proportion till institutets eller koncernens systemvikt.
- (26) Eftersom instituten har en unik kunskap om den egna verksamheten och de problem som kan uppstå i samband med denna, bör resolutionsmyndigheterna ta fram resolutionsplanerna bland annat på grundval av den information som tillhandahålls av det berörda institutet.
- (27) För att proportionalitetsprincipen ska kunna följas och en alltför stor administrativ börda ska kunna undvikas bör behöriga myndigheter och, när så är lämpligt, resolutionsmyndigheter ha möjlighet att, i de begränsade fall som anges i detta direktiv, från fall till fall bevilja undantag från de krav som avser utarbetande av återhämtnings- och resolutionsplaner. Sådana fall innefattar institut som är underställda en central företagsenhet och som helt eller delvis är undantagna från tillsynskraven i nationell rätt i enlighet med artikel 21 i direktiv 2013/36/EU och institut som ingår i ett institutionellt skyddssystem i enlighet med artikel 113.7 i förordning (EU) nr 575/2013. I varje fall bör ett undantag endast beviljas på de villkor som anges i det här direktivet.
- (28) Med hänsyn till kapitalstrukturen för institut som är underställda en central företagsenhet bör, vid tillämpningen av detta direktiv, de instituten inte vara ålagda att var för sig upprätta separata återhämtnings- och resolutionsplaner enbart på grund av att den centrala företagsenheten som de är underställda står under direkt tillsyn från Europeiska centralbanken.

- (29) Resolutionsmyndigheter bör, på grundval av de berörda resolutionsmyndigheternas bedömning av möjligheterna till resolution, ha befogenhet att kräva ändringar av ett instituts eller koncerners struktur och organisation, direkt eller indirekt genom de behöriga myndigheterna, att vidta åtgärder som är nödvändiga och proportionerliga för att minska eller undanröja väsentliga hinder för tillämpningen av resolutionsverktyg och säkerställa att berörda företagsenheter kan försättas i resolution. Alla instituts potentiella systempåverkan gör det viktigt att myndigheterna har möjlighet att försätta vilka institut som helst i resolution för att bevara den finansiella stabiliteten. Av hänsyn till rätten till näringsfriheten enligt artikel 16 i stadgan, bör myndigheternas bestämmanderätt begränsas till vad som är nödvändigt för att förenkla institutets struktur och drift och därmed underlätta dess resolution. Alla åtgärder som vidtas i detta syfte bör vara förenliga med unionsrätten. Åtgärder bör varken direkt eller indirekt vara diskriminerande på grund av nationalitet och bör ytterst motiveras av allmänintresset av finansiell stabilitet. Dessutom bör en åtgärd inte gå utöver vad som är absolut nödvändigt för att uppnå de tänkta målen. Vid övervägandet av vilka åtgärder som ska vidtas, bör resolutionsmyndigheter beakta varningar och rekommendationer från Europeiska systemrisknämnden, inrättad genom Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1092/2010 ⁽¹⁾.
- (30) Insatser för att åtgärda eller undanröja hinder för ett instituts eller en koncerns resolution bör inte hindra dessa från att utöva sin etableringsfrihet enligt fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (EUF-fördraget).
- (31) Återhämtnings- och resolutionsplaner bör inte förutsätta tillgång till extraordinärt offentligt finansiellt stöd eller utsätta skattebetalarna för risker för förluster.
- (32) Den koncernbehandling av återhämtnings- och resolutionsplanering som föreskrivs i detta direktiv bör tillämpas på alla institutkoncerner som står under gruppbaserad tillsyn, inbegripet företag som har ett förhållande till varandra enligt artikel 22.7 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/34/EU ⁽²⁾. Återhämtnings- och resolutionsplanerna bör beakta den relevanta koncernens finansiella och tekniska struktur samt dess affärsstruktur. Om enskilda återhämtnings- och resolutionsplaner för institut som ingår i en koncern utarbetas bör berörda myndigheter i största möjliga mån eftersträva samstämmighet med återhämtnings- och resolutionsplaner för resten av koncernen.
- (33) Som allmän regel bör gälla att koncernåterhämtnings- och koncernresolutionsplaner utarbetas för hela koncernen och att åtgärder i sådana anges med avseende på såväl ett moderinstitut som på samtliga enskilda dotterföretag som ingår i en koncern. De berörda myndigheterna bör i samverkan inom ett resolutionskollegium göra allt som står i deras makt för att nå ett gemensamt beslut om bedömningen och antagandet av de planerna. I specifika fall där en enskild återhämtnings- respektive resolutionsplan har utarbetats bör tillämpningsområdet för den koncernåterhämtningsplan som bedömts av den samordnande tillsynsmyndigheten eller den koncernresolutionsplan som resolutionsmyndigheten på koncernnivå fattat beslut om emellertid inte omfatta de koncernenheter för vilka enskilda planer har bedömts eller utarbetats av de berörda myndigheterna.
- (34) När det gäller koncernresolutionsplaner bör de potentiella effekterna av resolutionsåtgärderna i alla medlemsstater där koncernen verkar särskilt beaktas vid utarbetandet av koncernresolutionsplanerna. Resolutionsmyndigheterna i de medlemsstater där koncernen har dotterföretag bör delta i utarbetandet av planen.
- (35) Återhämtnings- och resolutionsplaner bör när så är lämpligt inbegripa förfaranden för information till och samråd med anställda och deras representanter under hela återhämtnings- och resolutionsprocessen. I det avseendet bör i tillämpliga fall kollektivavtal eller andra arrangemang som arbetsmarknadens parter fastställt efterlevas, liksom nationell rätt och unionsrätten om fackföreningars och arbetstagarföreträdares deltagande i omstrukturerings av företag.

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1092/2010 av den 24 november 2010 om makrotillsyn av det finansiella systemet på EU-nivå och om inrättande av en europeisk systemrisknämnd (EUT L 331, 15.12.2010, s. 1).

⁽²⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/34/EU av den 26 juni 2013 om årsbokslut, koncernredovisning och rapporter i vissa typer av företag, om ändring av Europaparlamentets och rådets direktiv 2006/43/EG och om upphävande av rådets direktiv 78/660/EEG och 83/349/EEG (EUT L 182, 29.6.2013, s. 19).

- (36) Med tanke på hur känslig informationen i återhämtnings- och resolutionsplaner är bör sekretessbelagd information i dessa omfattas av sekretessbestämmelserna enligt detta direktiv.
- (37) De behöriga myndigheterna bör översända återhämtningsplanerna och eventuella ändringar av dessa till de berörda resolutionsmyndigheterna, som i sin tur bör översända resolutionsplanerna och eventuella ändringar av dessa till de behöriga myndigheterna, så att samtliga berörda myndigheter är fullständigt informerade.
- (38) Finansiellt stöd från en företagsenhet i en multinationell koncern till en annan i samma koncern omfattas för närvarande av en rad begränsningar enligt vissa medlemsstaters nationella rätt. Syftet med dessa är att skydda varje företagsenhets borgenärer och aktieägare. Emellertid tar de ingen hänsyn till företagsenheter som ömsesidiga beroende inom en viss koncern. Det är därför lämpligt att uppställa villkor för finansiellt stöd mellan företagsenheter i multinationella institutkoncerner, för säkerställande av hela koncernens finansiella stabilitet utan att äventyra likviditeten eller solvensen i den koncernenhet som ger stödet. Finansiellt stöd mellan koncernenheter bör vara frivilligt och föremål för lämpliga skyddsåtgärder. Det är lämpligt att medlemsstaterna inte direkt eller indirekt förenar utövandet av etableringsrätten med villkor om att det finns ett avtal om finansiellt stöd. Bestämmelserna om koncerninternt finansiellt stöd i detta direktiv inverkar inte på avtalsgrundade eller lagstadgade ansvarssystem mellan institut som skyddar de medverkande instituten genom ömsesidiga garantier och motsvarande arrangemang. Om en behörig myndighet begränsar eller förbjuder koncerninternt finansiellt stöd och om koncernåterhämtningsplanen hänvisar till koncerninternt finansiellt stöd bör ett sådant förbud eller en sådan begränsning anses vara en väsentlig förändring som föranleder en översyn av resolutionsplanen.
- (39) Under återhämtningsfasen och fasen med tidigt ingripande enligt detta direktiv bör aktieägarna behålla fullt ansvar för och kontroll över institutet, utom när en tillfällig förvaltare utsetts av den behöriga myndigheten. De bör inte längre behålla sådant ansvar när institutet väl satts under resolution.
- (40) För att säkerställa bevarad finansiell stabilitet är det viktigt att behöriga myndigheter kan åtgärda ett instituts försämrade finansiella och ekonomiska situation, innan detta når en punkt där myndigheterna inte har något annat alternativ än att försätta det i resolution. I det syftet bör behöriga myndigheter ges befogenheter att ingripa tidigt, inklusive befogenheten att utse en tillfällig förvaltare för att antingen ersätta eller tillfälligt arbeta tillsammans med ett instituts ledningsorgan och verkställande ledning. Den tillfällige förvaltarens uppgift bör vara att utöva alla befogenheter som ges denne, i syfte att verka för lösningar som återställer institutets finansiella ställning. Till sättandet av den tillfällige förvaltarens får dock inte på otillbörligt sätt inkräkta på aktieägarnas eller ägarnas rättigheter eller avvika från formella förfarandekrav som fastställs i unionens eller medlemsstaternas bolagsrätt och bör följa unionens eller medlemsstaternas internationella skyldigheter när det gäller investeringsskydd. Befogenheter att tidigt ingripa bör även inbegripa de som redan anges i direktiv 2013/36/EU för andra fall än tidigt ingripande och fall där det anses nödvändigt att återställa ett instituts finanser.
- (41) Resolutionsramen bör sörja för att finansinstitut träder i resolution i tid, innan det är insolvent och innan hela kapitalbasen förbrukats. Resolution bör inledas när en behörig myndighet, efter samråd med en resolutionsmyndighet, fastställer att ett institut fallerar eller sannolikt kommer att falla och att sådana alternativa åtgärder som anges i detta direktiv inom rimlig tid skulle kunna förhindra att det fallerar. I undantagsfall får medlemsstaterna föreskriva att inte bara den behöriga myndigheten utan även resolutionsmyndigheten, efter samråd med den behöriga myndigheten, får avgöra huruvida ett institut fallerar eller sannolikt kommer att falla. Det faktum att ett institut inte uppfyller villkoren för auktorisation bör i sig inte motivera att det träder i resolution, särskilt om institutet fortfarande är, eller sannolikt är, bärkraftigt. Ett institut bör anses falla, eller sannolikt komma att falla inom den närmaste framtiden, när det bryter mot eller inom den närmaste framtiden sannolikt kommer att bryta mot kraven för fortsatt auktorisation, när institutets tillgångar understiger eller inom den närmaste framtiden sannolikt kommer att understiga dess skulder, när institutet är eller inom den närmaste framtiden sannolikt kommer att vara oförmöget att betala sina skulder när de förfaller till betalning, eller när institutet kräver extraordinärt offentligt finansiellt stöd, utom under de särskilda omständigheter som anges i detta direktiv. Enbart behovet av ett brådskande likviditetsstöd från en centralbank bör inte vara ett villkor som ger tillräckligt stöd för att ett institut är eller inom den närmaste framtiden kommer att bli oförmöget att betala sina skulder när de förfaller till betalning.

Om den faciliteten garanteras av en stat bör ett institut som utnyttjar en sådan facilitet bli föremål för reglerna om statligt stöd. För att bevara den finansiella stabiliteten, bland annat vid systembetingad likviditetsbrist, bör statliga garantier för centralbankers likviditetsfaciliteter eller statliga garantier för nyligen emitterade skulder för att avhjälpa en allvarlig störning i en medlemsstats ekonomi inte utlösa resolution, förutsatt att ett antal villkor är uppfyllda. Särskilt bör de statliga garantiåtgärderna godkännas enligt regelverket om statligt stöd och bör inte vara en del av ett större stödpaket, och användningen av garantiåtgärderna bör vara strikt tidsbegränsad. Garantier för aktieägares fordringar bör förbjudas. När en garanti ges för nyligen emitterade skulder som inte är kapitalandelar bör medlemsstaten säkerställa att institutet ger tillräcklig ersättning för garantin. Dessutom bör tillhandahållande av extraordinärt offentligt finansiellt stöd inte utlösa resolution i de fall där en medlemsstat, som en säkerhetsåtgärd, förvärvar en kapitalandel i ett institut, inbegripet i ett offentligt institut, som uppfyller sina kapitalkrav. Detta kan till exempel vara fallet när ett institut på grund av utfallet av ett scenariobaserat stresstest eller motsvarande test som utförs av makrotillsynsmyndigheter som innehåller ett krav som syftar till upprätthålla finansiell stabilitet i samband med en systemkris, är tvunget att anskaffa nytt kapital men inte kan anskaffa kapital privat på marknaderna. Ett institut bör inte anses falla eller sannolikt komma att falla av den enda anledningen att extraordinärt offentligt finansiellt stöd gavs innan detta direktiv trädde i kraft. Tillgång till likviditetsstöd, inbegripet akut likviditetsstöd från centralbanker, kan slutligen utgöra statligt stöd enligt reglerna om statligt stöd.

- (42) Vid en resolution av en koncern med gränsöverskridande verksamhet bör alla resolutionsåtgärder beakta de potentiella effekterna av resolutionen i alla de medlemsstater där institutet eller gruppen bedriver verksamhet.
- (43) Resolutionsmyndigheternas befogenheter bör även tillämpas på holdingföretag, om holdingföretaget fallerar eller sannolikt kommer att falla och även ett dotterföretag, inom unionen eller i ett tredjeland, fallerar eller sannolikt kommer att falla. Dessutom bör resolutionsmyndigheternas befogenheter också omfatta holdingföretaget, om ett eller flera institut som är dess dotterföretag uppfyller villkoren för resolution eller ett tredjelandsinstitut uppfyller villkoren för resolution i det tredjelandet och verktygen och befogenheterna för detta måste tillämpas på holdingföretaget för att kunna försätta ett eller flera av dess dotterföretag eller hela koncernen i resolution, detta gäller utan hinder av om holdingföretaget inte har fallerat eller sannolikt kommer att falla.
- (44) Om ett institut fallerar eller sannolikt kommer att falla, bör nationella resolutionsmyndigheter ha en harmoniserad minsta uppsättning verktyg och befogenheter för resolution. Användningen bör regleras av allmänna villkor, syften och allmänna principer. När resolutionsmyndigheten har fattat beslutet om att institutet ska bli föremål för resolution, bör normala insolvensförfaranden inte komma i fråga, utom i fall där de behöver kombineras med användningen av resolutionsverktyg och på initiativ av resolutionsmyndigheten. Medlemsstaterna bör kunna ge resolutionsmyndigheterna befogenheter och verktyg utöver dem som de har enligt detta direktiv. Användningen av de kompletterande verktygen och befogenheterna bör emellertid vara förenlig med principerna och målen för resolution enligt detta direktiv. Särskilt bör användningen av sådana verktyg eller befogenheter inte inkräkta på en effektiv resolution av gränsöverskridande koncerner.
- (45) För att undvika s.k. moralisk risk bör alla fallerade institut, oberoende av storlek och sammanlänkningsgrad, kunna utträda från marknaden utan att detta leder till systemstörningar. Ett fallerat institut bör i princip avvecklas enligt normala insolvensförfaranden. Emellertid kan avveckling enligt sådana normala förfaranden äventyra den finansiella stabiliteten, tillhandahållandet av kritiska funktioner och inverka på insättarskyddet. I ett sådant fall är det högst sannolikt att det skulle föreligga ett allmänintresse i att försätta institutet i resolution och tillämpa resolutionsverktygen snarare än att använda normala insolvensförfaranden. Målen med resolution bör därför vara att säkerställa kontinuitet för kritiska funktioner för att undvika negativa effekter på den finansiella stabiliteten, för att skydda offentliga medel genom att minimera att fallerade institut förlitar sig på extraordinärt offentligt finansiellt stöd till fallerade institut och för att skydda garanterade insättare, investerare, kundmedel och kundtillgångar.
- (46) Det bör alltid övervägas att ett fallerat institut avvecklas genom normala insolvensförfaranden innan resolutionsverktyg tillämpas. Ett fallerat institut bör genom användning av resolutionsverktyg i största möjliga utsträckning drivas vidare med användning av privata medel. Detta kan antingen ske genom försäljning till eller sammanslagning med en privat köpare, genom att institutets skulder skrivs ned eller dess skulder konverteras till aktier för en rekapitalisering.

- (47) När resolutionsmyndigheter använder resolutionsverktyg och utövar resolutionsbefogenheter bör de vidta alla nödvändiga åtgärder för att tillse att resolutionsåtgärder vidtas i enlighet med vissa principer, bl.a. att aktieägare och borgenärer bär en rimlig del av förlusterna, att ledningen i princip byts ut, att institutets resolutionskostnader minimeras och att borgenärer med samma förmånsrätt behandlas likvärdigt. I synnerhet gäller att skiljaktig behandling av borgenärer i samma klass av förmånsrätt inom ramen för resolutionsåtgärder bör motiveras av allmänintresset och varken direkt eller indirekt vara nationellt diskriminerande. När användningen av resolutionsverktyg även inbegriper beviljande av statligt stöd, bör ingripandena bedömas i enlighet med de relevanta bestämmelserna om statligt stöd. Statligt stöd kan bland annat förekomma, om resolutions- eller insättningsgarantimedel används för att bistå resolutionen av fallerade institut.
- (48) När resolutionsmyndigheterna tillämpar resolutionsverktyg och utövar resolutionsbefogenheter bör de vid behov informera och samråda med de anställda och deras representanter. I tillämpliga fall bör kollektivavtal eller andra arrangemang som fastställts av arbetsmarknadens parter beaktas fullt ut i det avseendet.
- (49) Begränsandet av aktieägars och borgenärs rättigheter bör följa artikel 52 i stadgan. Resolutionsverktyg bör därför bara tillämpas på de institut som fallerar eller sannolikt kommer att falla, och bara om det är nödvändigt för att tillgodose det allmänna intresset av finansiell stabilitet. I synnerhet bör resolutionsverktyg tillämpas om institutet inte kan avvecklas genom normala insolvensförfaranden och utan att destabilisera det finansiella systemet, om åtgärderna krävs för att trygga en snabb överföring och upprätthålla systemviktiga funktioner, och om det inte finns några rimliga utsikter till andra alternativa privata lösningar, inklusive kapitaltillskott från befintliga aktieägare eller någon tredje part, tillräckligt för att återställa institutets fulla bärkraft. Vid tillämpning av resolutionsåtgärder och utövandet av resolutionsbefogenheter bör dessutom proportionalitetsprincipen och särdragen i ett kreditinstituts juridiska form beaktas.
- (50) Inskränkandet av äganderätten bör inte vara oproportionerligt. Om aktieägare och borgenärer påverkas bör de inte drabbas av större förluster än vad de skulle ha burit om institutet hade avvecklats vid den tidpunkt då resolutionsbeslutet fattas. Om delar av tillgångarna hos ett institut under resolution överförs till en privat köpare eller en brobank, bör institutets återstående del avvecklas genom normala insolvensförfaranden. Aktieägare och borgenärer som blir föremål för institutets avvecklingsförfaranden bör skyddas, genom att vid avvecklingen vara berättigade att för sina fordringar inte få ut lägre belopp, eller kompensation, än vad de hade fått ut om hela institutet hade avvecklats genom normala insolvensförfaranden.
- (51) För att säkra aktieägars och borgenärs rätt, bör tydliga skyldigheter fastställas för värderingen av tillgångar och skulder hos institutet under resolution och, i de fall där det krävs enligt detta direktiv, en värdering av hur aktieägare och borgenärer skulle ha behandlats om hela institutet hade avvecklats genom normala insolvensförfaranden. Det bör vara möjligt att inleda en värdering redan under den tidiga ingripandefasen. Innan någon resolutionsåtgärd vidtas, bör en rättvis och realistisk värdering göras av institutets tillgångar och skulder. Sådana värderingar bör bli föremål för en rätt att överklaga endast tillsammans med resolutionsbeslutet. I de fall där det krävs enligt detta direktiv bör det dessutom, efter att resolutionsverktygen tillämpats, genomföras en efterhandsjämförelse mellan den behandling som aktieägare och borgenärer faktiskt fått och hur de skulle ha behandlats vid normala insolvensförfaranden. Om det konstateras att aktieägare och borgenärer som betalning, eller kompensation för, sina fordringar fått ut ett motsvarande lägre belopp än vad de hade erhållit vid normala insolvensförfaranden, bör de i de fall där det krävs inom ramen för detta direktiv ha rätt att få ut mellanskillnaden. I motsats till värderingen före resolutionsåtgärden bör det vara möjligt att bestrida den jämförelsen separat från resolutionsbeslutet. Medlemsstaterna bör ha frihet att besluta om förfarandet för hur utbetalning av eventuell mellanskillnad ska ske till aktieägare och borgenärer. Den eventuella mellanskillnaden bör betalas med hjälp av de finansiella arrangemang som fastställs i enlighet med detta direktiv.
- (52) Det är viktigt att förlusterna fastställs när institutet har fallerat. Värderingen av sådana instituts tillgångar och skulder bör baseras på rättvisa, försiktiga och realistiska antaganden vid tidpunkten då resolutionsverktygen används. Värdet på skulderna bör dock inte påverkas av värderingen av institutets finansiella ställning. Det bör vara möjligt för resolutionsmyndigheterna att i brådskande fall skyndsamt värdera ett sådant instituts tillgångar eller skulder. Den värderingen bör vara provisorisk och tillämpas till dess att en oberoende värdering görs. De

bindande tekniska standarderna från EBA avseende värderingsmetoderna bör fastställa ett ramverk med principer som ska tillämpas vid utförandet av sådana värderingar och bör möjliggöra att olika specifika metoder tillämpas av resolutionsmyndigheter och, när så är lämpligt, oberoende värderare.

- (53) Det krävs skyndsamma och samordnade åtgärder för att behålla marknadens förtroende och minimera spridningseffekterna. När det har bedömts att ett institut faller eller sannolikt kommer att falla och det inte finns några rimliga utsikter att någon annan alternativ åtgärd från privata sektorn eller tillsynsmyndigheter inom rimlig tid skulle kunna förhindra att institutet faller, bör resolutionsmyndigheterna vidta lämpliga och samordnade resolutionsåtgärder i allmänhetens intresse utan dröjsmål. Resolutionsmyndigheter bör kunna vidta resolutionsåtgärder utan att först vara skyldiga att använda tidiga insatsbefogenheter, om omständigheterna för ett instituts fallissemang föranleder detta, särskilt i en eventuellt brådskande situation.
- (54) Resolutionsmyndigheterna bör när de vidtar resolutionsåtgärder beakta och följa de åtgärder som anges i resolutionsplanerna såvida resolutionsmyndigheterna inte, med beaktande av omständigheterna i fallet, gör bedömningen att målen skulle uppnås effektivare genom att vidta åtgärder som inte anges i resolutionsplanerna.
- (55) Resolutionsverktygen bör, om inget annat uttryckligen anges i detta direktiv, användas före eventuella offentliga kapitaltillskott eller motsvarande extraordinärt offentligt finansiellt stöd till ett institut. Detta bör emellertid inte förhindra användning av medel från insättningsgarantisystem eller resolutionsfonder för att absorbera förluster som insättare som omfattas av garantin eller diskretionärt undantagna borgenärer annars skulle ha drabbats av. Relevanta bestämmelser om statligt stöd bör i det avseendet följas vid användning av extraordinärt offentligt finansiellt stöd, resolutionsfonder, eller insättningsgarantisystem, för att bistå resolutionen av fallerade institut.
- (56) Problem på finansiella marknader i unionen som uppstår till följd av systemomfattande händelser kan få negativa effekter på unionens ekonomi och medborgare. Därför bör resolutionsverktyg utformas och vara lämpliga för att möta en bred uppsättning av i hög grad oförutsägbara scenarier, med beaktande av att det kan vara en skillnad mellan ett enskilda institut i kris och en bredare systemomfattande bankkras.
- (57) När kommissionen bedömer statligt stöd enligt artikel 107 i EUF-fördraget genom de statliga stabiliseringsverktyg som avses i detta direktiv, bör den göra en separat bedömning huruvida de statliga stabiliseringsverktyg som anmälts inte strider mot någon relaterad bestämmelse i unionsrätten, inbegripet bestämmelser avseende minimiförlustabsorberingskravet på 8 % i detta direktiv, samt huruvida det föreligger en mycket exceptionell situation med en systemkras som motiverar tillgripandet av de verktygen enligt detta direktiv, och samtidigt säkerställa lika spelregler på den inre marknaden. I enlighet med artiklarna 107 och 108 i EUF-fördraget ska denna bedömning göras innan något statligt stabiliseringsverktyg får börja tillämpas.
- (58) Tillämpningen av statliga stabiliseringsverktyg bör vara budgetneutrala på medellång sikt.
- (59) Resolutionsverktygen bör omfatta en försäljning av verksamheten vid eller aktierna i institutet under resolution, inrättande av ett broinstitut, avskiljande av lönsamma tillgångar från osäkra eller underpresterande tillgångar hos det fallerade institutet samt skuldnedskrivning ("bail-in") för aktieägarna och borgenärerna.
- (60) Om resolutionsverktygen har använts för att överföra ett instituts systemviktiga tjänster eller bärkraftiga verksamhet till en företagsenhet med sunda finanser, exempelvis en privat köpare eller ett broinstitut, bör resten av verksamheten avvecklas, vilket bör ske inom en lämplig tidsram, med beaktande av behovet av att det fallerade institutet tillhandahåller tjänster eller bistår köparen eller broinstitutet vid fortsättandet av de verksamheter eller tjänster som överförts till dessa.

- (61) Verkytet försäljning av verksamhet bör kunna ge myndigheterna möjlighet att avyttra institutet eller delar av dess verksamhet till en eller flera köpare, utan aktieägarnas medgivande. Vid tillämpningen av detta verktyg bör myndigheterna vidta åtgärder för saluföring av det institutet eller en del av dess verksamhet genom ett öppet, transparent och icke-diskriminerande förfarande, och samtidigt eftersträva högsta möjliga försäljningspris. Om ett sådant förfarande på grund av sakens brådskande natur är omöjligt bör myndigheterna vidta åtgärder för att motverka skadliga effekter på konkurrensen och den inre marknaden.
- (62) Eventuella nettointkomster från överföringen av tillgångarna eller skulderna hos institutet under resolution vid tillämpning av verktyget för försäljning av verksamhet bör komma institutet som blivit föremål för avvecklingsförfaranden till godo. Vid överförande av aktier eller andra äganderättsinstrument som emitterats av institutet under resolution vid tillämpning av verktyget för försäljning av verksamhet, bör eventuella nettointäkter från överföringen komma ägarna till aktierna eller andra äganderättsinstrumenten till godo. Intäkterna bör beräknas netto, efter avdrag för de kostnader som uppstått genom institutets fallissemang och resolutionsförfarandet.
- (63) För att i tid genomföra försäljningen av en verksamhet och skydda den finansiella stabiliteten bör, genom undantag från de tidsfrister och förfaranden som anges i direktiv 2013/36/EU och Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/65/EU ⁽¹⁾, bedömningen av köparen av ett kvalificerat innehav göras i så god tid att det inte försenar användningen av verktyget för försäljning av verksamhet i enlighet med det här direktivet.
- (64) Information beträffande saluföringen av ett fallerat institut och förhandlingarna med potentiella köpare före tillämpningen av verktyget för försäljning av verksamhet är sannolikt systemviktig. För att säkerställa finansiell stabilitet är det viktigt att offentliggöra till allmänheten av sådan information som föreskrivs i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 596/2014 ⁽²⁾ får uppskjutas så länge som det krävs för att planera och organisera resolutionen av institutet i enlighet med tidsfrister som tillåts enligt ordningen om marknadsmissbruk.
- (65) Ett broinstitut som helt eller delvis ägs eller kontrolleras av en eller flera offentliga myndigheter eller kontrolleras av resolutionsmyndigheten, skulle ha som huvudsakligt syfte att säkerställa att väsentliga finansiella tjänster fortsätter att tillhandahållas kunder till det fallerade institutet och att väsentlig finansiell verksamhet fortsätter att bedrivas. Broinstitutet bör drivas som en bärkraftig fortsatt verksamhet och antingen återintroduceras på marknaden när villkoren för det är lämpliga och inom den tidsperiod som anges i detta direktiv eller avvecklas om det inte är bärkraftigt.
- (66) Verkytet avskiljande av tillgångar bör ge myndigheterna möjlighet att föra över tillgångar, rättigheter eller skulder som hör till ett institut under resolution till en separat förvaltningsenhet. Det verktyget bör bara användas i förening med andra verktyg, för att förhindra att det fallerade institutet får en otillbörlig konkurrensfördel.
- (67) En effektiv resolutionsordning bör minimera de kostnader som drabbar skattebetalarna för resolutionen av ett fallerat institut. Den bör säkerställa att systemviktiga institut kan omstruktureras utan att den finansiella stabiliteten äventyras. Skuldnedskrivningsverktyget uppfyller det målet genom att säkerställa att aktieägare och borgenärer i det fallerade institutet lider relevanta förluster och bär en lämplig del av de kostnaderna till följd av det fallerade institutet. Skuldnedskrivningsverktyget kommer därför att ge instituts aktieägare och borgenärer starkare incitament att övervaka ett instituts hälsotillstånd under normala omständigheter och följa FSB:s rekommendation att lagstadgade skuldnedskrivnings- och konverteringsbefogenheter ingår i en resolutionsram, som ett ytterligare alternativ i förening med andra resolutionsverktyg.
- (68) För att säkerställa att resolutionsmyndigheter har den tillräckliga flexibiliteten att fördela förluster till borgenärer under en rad olika omständigheter, är det lämpligt att myndigheterna i fråga kan använda skuldnedskrivningsverktyget både när syftet är att försätta det fallerade institutet i resolution som en verksamhet i fortsatt drift om det finns en realistisk möjlighet att återställa institutets bärkraft, och när systemviktiga tjänster överförs till ett broinstitut medan driften i institutets övriga verksamhet upphör och avvecklas.

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/65/EU av den 15 maj 2014 om marknader för finansiella instrument och om ändring av direktiven 2002/92/EG och 2011/61/EU (se sidan 349 i detta nummer av EUT).

⁽²⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 596/2014 av den 16 april 2014 om marknadsmissbruk (marknadsmissbruksförordning) och om upphävande av Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/6/EG och kommissionens direktiv 2003/124/EG, 2003/125/EG och 2004/72/EG (se sidan 1 i detta nummer av EUT).

- (69) Om skuldnedskrivningsverktyget används för att återställa kapitalet i det fallerade institutet för att möjliggöra fortsatt drift bör en resolution genom skuldnedskrivning åtföljas av ett utbyte av ledningen, utom i de fall då det anses lämpligt och nödvändigt att behålla ledningen för att kunna uppfylla resolutionsmålen, och en påföljande omstrukturering av institutet och dess verksamhet på ett sätt som åtgärdar orsakerna till dess fallissemang. Den omstruktureringen bör åstadkommas genom att en plan för omorganisering av verksamheten genomförs. I förekommande fall bör sådana planer vara förenliga med den omstruktureringsplan som institutet är skyldigt att inkomma med till kommissionen enligt regler om statligt stöd. I synnerhet bör planen, förutom åtgärder som syftar till att återställa institutets långsiktiga bärkraft, inkludera åtgärder för att begränsa stödet till minimifördelning av bördorna, samt åtgärder för att begränsa snedvridning av konkurrensen.
- (70) Det är inte lämpligt att använda skuldnedskrivningsverktyget på fordringar som är säkrade av inteckningar, panter eller på annat sätt garanterade. För att säkerställa att skuldnedskrivningsverktyget är effektivt och ändamålsenligt är det dock önskvärt att det kan tillämpas på så många av skulderna utan säkerhet som möjligt i det fallerade institutet. Det är dock lämpligt att skuldnedskrivningsverktyget inte används på vissa typer av skulder utan säkerhet. För att skydda personer som har garanterade insättningar bör skuldnedskrivningsverktyget inte tillämpas på de insättningar som är skyddade enligt Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/49/EU⁽¹⁾. För att säkerställa kontinuiteten för kritiska funktioner bör skuldnedskrivningsverktyget inte tillämpas på vissa skulder gentemot anställda i det fallerade institutet eller på affärsmässiga fordringar som avser varor och tjänster som är kritiska för institutets löpande drift. För att pensionsrättigheter och pensionsbelopp som tillkommer pensionsorgan och pensionsförvaltare ska kunna fullgöras bör skuldnedskrivningsverktyget inte tillämpas på de skulder som ett fallerat institut har till ett pensionssystem. Skuldnedskrivningsverktyget skulle vara tillämpligt på skulder för pensionsförmåner som hänför sig till rörlig ersättning som inte grundas på kollektivavtal, samt på den rörliga delen av ersättning till risktagare med väsentlig inverkan. För att minska risken för spridningseffekter på systemnivå bör skuldnedskrivningsverktyget inte tillämpas på skulder som hänför sig till deltagande i betalningssystem med en återstående löptid på mindre än sju dagar eller på skulder till institut, med undantag för enheter inom en och samma koncern, med en ursprunglig löptid på mindre än sju dagar.
- (71) Eftersom skyddet av garanterade insättare är ett av de viktigaste resolutionsmålen bör garanterade insättningar inte omfattas av tillämpningen av skuldnedskrivningsverktyget. Insättningsgarantisystemet bör emellertid bidra till att finansiera resolutionsprocessen genom att absorbera förluster till en omfattning av de nettoförluster som det skulle ha behövt lida efter att ha ersatt insättarna inom ramen för normala insolvensförfaranden. Utövandets av skuldnedskrivningsbefogenheterna skulle säkerställa att insättare fortsätter att kunna förfoga över sina insättningar, åtminstone upp till täckningsnivån, vilket är den huvudsakliga anledningen till inrättandet av insättningsgarantisystemen. Att inte fastställa medverkan av de ordningarna i sådana fall skulle innebära en oberättigad fördel i förhållande till de övriga borgenärer som skulle omfattas av resolutionsmyndighetens utövande av sina befogenheter.
- (72) Resolutionsmyndigheterna bör under flera olika omständigheter helt eller delvis kunna undanta skulder, bland annat i de fall där sådana skulder inte kan skrivas ned inom rimlig tid, där undantaget är absolut nödvändigt och står i proportion till uppnåendet av kontinuitet för kritiska funktioner och kärnaffärsområden eller där tillämpningen av skuldnedskrivningsverktyget på skulder skulle leda till en sådan värdedeförstörelse att förlusterna för andra borgenärer skulle bli högre än om de skulderna inte undantogs från skuldnedskrivning. Resolutionsmyndigheterna bör kunna undanta eller delvis undanta skulder när detta är nödvändigt för att undvika spridningseffekter och finansiell instabilitet som kan förorsaka allvarliga störningar av en medlemsstats ekonomi. När resolutionsmyndigheterna genomför de bedömningarna bör de beakta följderna av en möjlig nedskrivning av skulder som består av kvalificerade insättningar som tillhör fysiska personer och mikroföretag och små och medelstora företag över den täckningsnivå som föreskrivs i direktiv 2014/49/EU.
- (73) I de fall där de undantagen tillämpas får nedskrivnings- och konverteringsnivån avseende andra kvalificerade skulder höjas för att ta hänsyn till sådana undantag, under förutsättning att principen om "inte sämre villkor för borgenär än vid normala insolvensförfaranden" följs. I de fall där förlusterna inte kan överföras på andra borgenärer får ett bidrag göras från finansieringsarrangemanget för resolution till institutet under resolution på ett antal stränga villkor, bl.a. att förluster på minst 8 % av de totala skulderna inklusive kapitalbasen redan har absorberats och att finansieringen från resolutionsfonden begränsas till mindre än 5 % av de totala skulderna inklusive kapitalbasen eller de medel som resolutionsfonden har tillgång till och det belopp som kan uppbibras genom efterhandsbidrag inom tre år.

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/49/EU av den 16 april 2014 om insättningsgarantisystem (se sidan 149 i detta nummer av EUT).

- (74) Under exceptionella omständigheter bör resolutionsmyndigheten kunna söka finansiering från alternativ finansiering i de fall där skulder har undantagits och resolutionsfonden i stället för till de skulderna har använts för att ge ett bidrag till nedskrivningen till och med det tak som kan tillåtas.
- (75) Miniminedskrivningsbeloppet för bidraget till förlustabsorbering och rekapitalisering på 8 % av de totala skulderna, inklusive kapitalbasen, eller, i tillämpliga fall, 20 % av riskvägda tillgångar, bör beräknas med utgångspunkt i värderingen vid tillämpning av resolutionen i enlighet med detta direktiv. Tidigare förluster som absorberats av aktieägare genom en minskning av kapitalbasen redan före en sådan värdering bör inte inbegripas i de procentalen.
- (76) Inget i detta direktiv bör kräva att medlemsstaterna finansierar finansieringsarrangemang för resolution med medel från deras allmänna budget.
- (77) Om inte annat anges i detta direktiv bör resolutionsmyndigheter tillämpa skuldnedskrivningsverktyget så att borgenärerna behandlas lika och fordringars prioritet respekteras enligt gällande insolvensrätt. Förluster bör först absorberas av kapitalbasinstrument och bör fördelas på aktieägare antingen genom indragning eller överföring av aktier eller genom kraftig utspädning. Där de instrumenten inte är tillräckliga, bör efterställda skulder konverteras eller skrivas ned. Skulder med hög förmånsrätt bör konverteras eller nedskrivas om de efterställda skuldklasserna har konverterats eller skrivits ned helt.
- (78) När det finns undantag för skulder, till exempel för betalnings- och avvecklingssystem, borgenärer som är anställda eller har kommersiella fordringar, eller en förmånsrätt, till exempel för insättningar gjorda av fysiska personer och mikroföretag och små och medelstora företag, bör de tillämpas både i tredjeländer och i unionen. För att säkerställa en möjlighet att vid behov skriva ned eller konvertera skulder i tredjeländer, bör den möjligheten inkluderas i de avtalsbestämmelser som omfattas av tredjelandets rätt, i synnerhet när det gäller de skulder inom borgenärshierarkin som rankas lägre. Det bör inte krävas ett sådant avtalsvillkor för skulder som undantas från nedskrivningar för insättningar som gjorts av fysiska personer, mikroföretag och små och medelstora företag, eller i de fall tredjelandets rätt eller ett bindande avtal som ingåtts med det berörda tredjelandet tillåter medlemsstatens resolutionsmyndighet att utöva sina nedskrivnings- eller konverteringsbefogenheter.
- (79) För att undvika att institut strukturerar sina skulder på ett sätt som förhindrar att skuldnedskrivningsverktyget blir verkningsfullt är det lämpligt att fastställa att instituten vid varje tidpunkt uppfyller minimikravet på kapitalbasen och de kvalificerade skulderna uttryckt i procent av institutets totala skulder och kapitalbas. Resolutionsmyndigheter bör från fall till fall kunna kräva att den procentandelen helt eller delvis består av kapitalbas eller en viss typ av skulder.
- (80) I detta direktiv bestäms minimikrav för kapitalbas och kvalificerade skulder inom en koncern enligt "uppiifrån-och-ned"-modellen. Enligt modellen vidtas resolutionsåtgärder mot en enskild juridisk person och det är helt avgörande att den juridiska person inom koncernen där förlusterna uppstår har, eller har tillgång till, förlustabsorberingskapacitet. Därför bör resolutionsmyndigheterna se till att förlusttäckningskapaciteten inom en koncern är fördelad över koncernen alltefter risknivån för de juridiska personer som ingår i den. En separat bedömning av vilket minimikrav som är nödvändigt bör göras för varje enskilt dotterföretag. Dessutom bör resolutionsmyndigheterna se till att allt kapital och alla skulder som räknas med när det gäller koncernminimikravet antingen finns hos enheter där det är sannolikt att förluster kommer att uppstå eller på annat sätt finns att tillgå för att absorbera förluster. Detta direktiv bör möjliggöra resolution med flera ingångspunkter eller med en enda ingångspunkt. Minimikraven för kapitalbas och kvalificerade skulder bör återspegla en resolutionsstrategi som är lämplig för koncernen i enlighet med resolutionsplanen. Dessa minimikrav bör i synnerhet gälla på lämplig nivå i koncernen för att återspegla en metod med flera ingångspunkter eller med en enda ingångspunkt, i enlighet med resolutionsplanen, samtidigt som det beaktas att det kan finnas omständigheter då en annan metod än den som finns i planen används eftersom den till exempel möjliggör att resolutionsmålen uppnås mer effektivt. Mot den bakgrunden, oavsett om koncernen har valt metoden med en enda ingångspunkt eller den med flera ingångspunkter, bör alla institut och andra juridiska personer i koncernen om det krävs av resolutionsmyndigheterna alltid ha robusta minimikrav för kapitalbas och kvalificerade skulder så att risken för en spridningseffekt eller bankrusning kan undvikas.

- (81) Medlemsstaterna bör säkerställa att instrument som utgör övrigt primärkapital och supplementärt kapital fullt ut tas i anspråk för att absorbera förluster vid den tidpunkt då ett utfärdande institut inte längre är bärkraftigt. Följaktligen bör resolutionsmyndigheterna uppmanas att skriva ned de instrumenten till hela beloppet eller konvertera dem till kärnprimärkapitalinstrument, vid den tidpunkt då institutet inte längre är bärkraftigt och innan resolutionsåtgärder vidtas. Den tidpunkt då ett institut inte längre är bärkraftigt bör i det sammanhanget förstås som den tidpunkt då den berörda myndigheten fastslår att institutet uppfyller villkoren för resolution eller den tidpunkt då myndigheten beslutar att institutet upphör att vara bärkraftigt om de kapitalinstrumenten inte skrivs ned eller konverteras. Det faktum att instrumenten kommer att skrivas ned eller konverteras av myndigheterna om de omständigheter som krävs enligt detta direktiv föreligger, bör anges i de villkor som reglerar instrumenten och i alla prospekt eller emissionsdokument som offentliggörs eller lämnas i förbindelse med instrumenten.
- (82) För att möjliggöra effektiva resolutionsresultat bör det vara möjligt att tillämpa skuldnedskrivningsverktyget före den 1 januari 2016.
- (83) Resolutionsmyndigheterna bör kunna tillämpa skuldnedskrivningsverktyget endast delvis om en bedömning av de potentiella effekterna på det finansiella systemets stabilitet i de berörda medlemsstaterna och i övriga unionen visar att en tillämpning fullt ut skulle strida mot medlemsstatens eller unionens övergripande allmänintresse.
- (84) Resolutionsmyndigheter bör ha alla rättsliga befogenheter som krävs och som i olika kombinationer får utövas när resolutionsverktygen används. I dessa bör ingå befogenheter att överföra aktier, tillgångar, rättigheter eller skulder i ett fallerat institut till en annan enhet, som exempelvis ett annat institut eller ett broinstitut, befogenheter att skriva ned eller dra in aktier, eller skriva ned eller konvertera skulder i ett fallerat institut, befogenheten att byta ut ledningen och befogenhet för att införa en tillfällig inställning av betalningen av fordringar. Kompletterande befogenheter behövs, exempelvis befogenheten att kräva fortsatt upprätthållna bastjänster från andra delar av koncernen.
- (85) Det är inte nödvändigt att exakt föreskriva hur resolutionsmyndigheterna bör ingripa i det fallerade institutet. Resolutionsmyndigheterna bör kunna välja mellan att ta över kontroll genom ett direkt ingripande i institutet eller genom föreskrifter. De bör besluta med hänsyn till omständigheterna i det enskilda fallet. Det förefaller inte nödvändigt att föreskriva en enhetlig modell på detta stadium för att säkerställa ett effektivt samarbete mellan medlemsstater.
- (86) Resolutionsramen bör innehålla procedurkrav för att säkerställa att resolutionsåtgärder vederbörligen meddelas och, med de begränsade undantag som anges i detta direktiv, offentliggörs. Eftersom uppgifter som resolutionsmyndigheter och deras yrkesmässiga rådgivare inhämtar under resolutionsförfarandet sannolikt är känsliga innan resolutionsbeslutet offentliggörs, bör emellertid sådana uppgifter omfattas av en effektiv sekretessordning. Det måste beaktas att information om innehållet och de närmare uppgifterna i återhämtnings- och resolutionsplanerna och resultatet av en bedömning av de planerna kan få vittgående konsekvenser, särskilt på företagen i fråga. All information som tillhandahålls om ett beslut innan det fattas måste antas få effekter på offentliga och privata intressen som berörs av åtgärden, oavsett om det gäller huruvida villkoren för resolution är uppfyllda eller tillämpningen av ett specifikt verktyg eller någon åtgärd under förfarandena. Redan uppgiften om att resolutionsmyndigheten undersöker ett visst institut skulle enbart det emellertid kunna få negativa följder för det institutet. Det är därför nödvändigt att säkerställa att det finns lämpliga mekanismer för att upprätthålla sekretessen kring sådan information, såsom innehållet och de närmare uppgifterna i återhämtnings- och resolutionsplaner och resultatet av bedömningar som genomförts i det sammanhanget.
- (87) Resolutionsmyndigheter bör ha ytterligare befogenheter för att säkerställa att överföringen av aktier eller skuldinstrument, tillgångar, rättigheter och skulder effektivt genomförs. Befogenheterna bör, med förbehåll för de skyddsåtgärder som anges i detta direktiv, inkludera befogenheten att avlägsna tredje mäns rättigheter från de överförda instrumenten eller tillgångarna och befogenheten att verkställa avtal och att tillgodose kontinuitet i överenskommer gentemot mottagaren av de överförda tillgångarna och aktierna. Emellertid bör anställdas rätt att säga upp ett anställningsavtal inte påverkas. En parts rätt att säga upp ett avtal med ett institut under resolution eller en koncernenhet till ett sådant av andra skäl än resolution av ett fallerat institut bör inte heller påverkas. Resolutionsmyndigheterna bör ha den kompletterande befogenheten att kräva att den resterande delen av ett

institut som avvecklas enligt normala insolvensförfaranden tillhandahåller tjänster som är nödvändiga för att institutet till vilket tillgångar eller aktier har överförts genom användning av verktyget försäljning av verksamhet eller broinstitutverktyget ska kunna bedriva sin verksamhet.

- (88) I enlighet med artikel 47 i stadgan har de berörda parterna rätt till en rättvis rättegång och till ett effektivt rättsmedel mot åtgärder som berör dem. Därför bör beslut som fattas av resolutionsmyndigheterna kunna överklagas.
- (89) Krishanteringsåtgärder som vidtas av nationella resolutionsmyndigheter kan kräva en komplicerad ekonomisk bedömning och ett stort handlingsutrymme. De nationella resolutionsmyndigheterna har specifikt utrustats med den expertis som behövs för att utföra de bedömningarna och besluta om lämplig användning av handlingsutrymmet. Det är därför viktigt att säkerställa att de komplicerade ekonomiska bedömningar som görs i det sammanhanget av de nationella resolutionsmyndigheterna används som grund av de nationella domstolarna när de ser över de berörda krishanteringsåtgärderna. De bedömningarnas komplicerade karaktär bör dock inte hindra nationella domstolar från att undersöka om de bevis som resolutionsmyndigheter åberopar är materiellt riktiga, tillförlitliga och samstämmiga, om dessa bevis utgör samtliga relevanta uppgifter som bör beaktas för att bedöma en komplicerad situation och om de styrker de slutsatser som dragits.
- (90) Eftersom detta direktiv syftar till att täcka synnerligen brådskande situationer och eftersom uppskjutandet av ett beslut av resolutionsmyndigheterna skulle kunna förhindra kontinuiteten för kritiska funktioner, är det nödvändigt att föreskriva att inlämnandet av en ansökan om omprövning inte automatiskt bör skjuta upp verkan av det beslut som ansökan gäller och att resolutionsmyndighetens beslut bör vara verkställbart omedelbart med en presumtion att det skulle strida mot allmänintresset att skjuta upp det.
- (91) Där det behövs för att skydda tredje män som i god tro har förvärvat tillgångar, rättigheter och skulder i institutet under resolution genom myndigheternas utövande av sina resolutionsbefogenheter, och för att säkerställa stabiliteten på de finansiella marknaderna, bör ett överklagande vidare inte påverka någon senare förvaltningshandling eller transaktion som ingåtts på grundval av ett ogiltigförklarat beslut. Rättsverkningar vid ett felaktigt beslut bör därför i sådana fall begränsas till ersättning för den skada som de berörda personerna lidit.
- (92) Eftersom krishanteringsåtgärder får vidtas akut på grund av allvarliga finansiella stabilitetsrisker i medlemsstaten och unionen, bör den nationella rätten föreskriva skyndsamma förfaranden avseende en ansökan till en rättslig myndighet om förhandsgodkännande av en krishanteringsåtgärd och domstolens behandling av en sådan ansökan. Med tanke på kravet att en krishanteringsåtgärd måste vidtas brådskande, bör domstolen ge sitt svar inom 24 timmar och medlemsstaterna bör säkerställa att den berörda myndigheten kan fatta sitt beslut omedelbart efter det att domstolen gett sitt godkännande. Detta påverkar inte den rätt som de berörda parterna kan ha att lämna en ansökan till domstolen om att upphäva en krishanteringsåtgärd under en begränsad period efter det att resolutionsmyndigheten fattat krishanteringsåtgärden.
- (93) För att uppnå en effektiv resolution och för att undvika lagvalskonflikter är det väsentligt att inga normala insolvensförfaranden med avseende på det fallerade institutet inleds eller fortgår medan resolutionsmyndigheten utövar sina resolutionsbefogenheter eller tillämpar resolutionsverktygen, utom på resolutionsmyndighetens initiativ eller med dess samtycke. Det är lämpligt och nödvändigt att för en begränsad period uppskjuta vissa avtalsförpliktelser, för att ge resolutionsmyndigheten tid att faktiskt tillämpa resolutionsverktygen. Detta bör dock inte gälla förpliktelser avseende system som förtecknas i Europaparlamentets och rådets direktiv 98/26/EG⁽¹⁾, centrala motparter och centralbanker. Direktiv 98/26/EG minskar risken som är förknippad med att delta i system för överföring av betalningar och värdepapper, i synnerhet genom att minska störningarna i händelse av att en deltagare i systemet blir insolvent. För att säkerställa att de skydden tillämpas korrekt i krissituationer, samtidigt som lämplig säkerhet för operatörer av system för överföring av betalningar och värdepapper och andra marknadsaktörer upprätthålls, föreskriver detta direktiv att en krisförebyggande åtgärd eller en krishanteringsåtgärd inte ensamt anses vara insolvensförfaranden i den mening som avses i direktiv 98/26/EG, under förutsättning att väsentliga förpliktelser enligt avtalet fortsätter att uppfyllas. Ingenting i detta direktiv inkräktar dock på driften av ett system enligt direktiv 98/26/EG eller den rätt till säkerhet som garanteras i artikel 9 i direktiv 98/26/EG.

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 98/26/EG av den 19 maj 1998 om slutgiltig avveckling i system för överföring av betalningar och värdepapper (EGT L 166, 11.6.1998, s. 45).

- (94) För att säkerställa att resolutionsmyndigheter, när de överför tillgångar och skulder till en privat köpare eller ett broinstitut, har en tillräcklig period för att identifiera avtal som behöver överföras, kan det vara lämpligt att införa proportionerliga begränsningar för motparters rätt att säga upp, påskynda eller på annat sätt avsluta finansiella avtal innan överföringen görs. Sådana begränsningar skulle vara nödvändiga för att myndigheterna ska kunna få en rättvisande bild av balansräkningen för det fallerade institutet, utan de förändringar av värden och omfattning som en utbredd användning av rättigheter att säga upp avtal skulle medföra. För att i så liten utsträckning som möjligt ingripa i motparters avtalsmässiga rättigheter, bör begränsningen av rättigheter att säga upp avtal enbart gälla med avseende på den krisförebyggande åtgärden eller krishanteringsåtgärden, inbegripet en inträffad händelse med direkt koppling till tillämpningen av en sådan åtgärd, medan rättigheter att säga upp avtal på grund av försummelser, inklusive underlåtenhet att betala eller tillhandahålla marginalsäkerheter, bör kvarstå.
- (95) För att bevara rättmätiga kapitalmarknadsarrangemang vid överföring av vissa, men inte alla, tillgångar, rättigheter och skulder i ett fallerat institut, är det lämpligt att inkludera skyddsåtgärder för att i förekommande fall förhindra uppdelning av skulder med koppling till varandra, rättigheter och avtal. En sådan begränsning av viss praxis i samband med avtal med koppling till varandra bör utsträckas till att även gälla avtal med samma motpart som täcks av säkerhetsarrangemang, finansiella säkerhetsarrangemang med överföring av äganderätt, kvittnings- eller nettningsarrangemang och strukturerade finansieringsarrangemang. Om skyddsåtgärden är tillämplig bör resolutionsmyndigheterna vara skyldiga att överföra alla avtal med koppling till varandra i ett skyddat arrangemang eller låta alla ligga kvar i det resterande fallerande institutet. Skyddsåtgärderna bör säkerställa att behandlingen av exponeringar som täcks av ett nettningsavtal i enlighet med direktiv 2013/36/EU inte påverkas vid beräkning av lagstadgat kapital.
- (96) Säkerställandet av att resolutionsmyndigheter förfogar över samma verktyg och befogenheter kommer att underlätta samordnade insatser om en gränsöverskridande fallerande koncern, men samtidigt framstår ytterligare insatser nödvändiga för att främja samarbete och förhindra splittrade nationella reaktioner. Resolutionsmyndigheter bör vara skyldiga att samråda och samarbeta inom resolutionskollegier när de försätter koncernenheter i resolution för att kunna enas om en koncernresolutionsordning. Resolutionskollegier bör inrättas kring en kärna bestående av de redan befintliga tillsynskollegierna, genom att inkludera resolutionsmyndigheter, med deltagande av behöriga ministerier, centralbanker, EBA och, där så är lämpligt, myndigheter med ansvar för tillsyn av insättningsgarantisystemen. Vid en kris bör resolutionskollegiet utgöra ett forum för informationsutbyte och samordning av resolutionsåtgärder.
- (97) Vid resolution av gränsöverskridande koncerner bör en avvägning göras mellan, å ena sidan, behovet av faranden som tar hänsyn till situationens brådskande karaktär och möjliggör effektiva, rättvisa och snabba lösningar för koncernen som helhet, och, å andra sidan, behovet av att skydda den finansiella stabiliteten i alla de medlemsstater som koncernen är verksam i. De olika resolutionsmyndigheterna bör dela med sig av sina synpunkter i resolutionskollegiet. Resolutionsåtgärder som föreslås av resolutionsmyndigheten på koncernnivå bör utarbetas och diskuteras mellan olika resolutionsmyndigheter inom ramen för koncernresolutionsplanerna. Resolutionskollegier bör införliva synpunkterna från resolutionsmyndigheterna i alla de medlemsstater där koncernen är verksam, i syfte att underlätta snabba och gemensamma beslut närhelst möjligt. När resolutionsmyndigheten vidtar åtgärder på koncernnivå bör den alltid beakta effekterna på den finansiella stabiliteten i de medlemsstater där koncernen är verksam. Detta bör säkerställas genom möjligheten för resolutionsmyndigheterna i den medlemsstat där dotterföretaget är etablerat att invända mot koncernresolutionsmyndighetens beslut, inte enbart om resolutionsåtgärdernas lämplighet, utan även med hänvisning till behovet att skydda den finansiella stabiliteten i den medlemsstaten.
- (98) Resolutionskollegiet bör inte vara ett beslutsfattande organ utan ett forum som gör det lättare för nationella myndigheter att fatta beslut. De gemensamma besluten bör fattas av de berörda nationella myndigheterna.
- (99) Framtagandet av en koncernresolutionsordning bör underlätta en samordnad resolution som mer sannolikt ger det bästa resultatet för koncernens alla institut. Resolutionsmyndigheten på koncernnivå bör föreslå koncernresolutionsordningen och överlämna den till resolutionskollegiet. Nationella resolutionsmyndigheter som inte samtycker till ordningen eller beslutar att vidta andra separata resolutionsåtgärder bör ange skälen till invändningarna och underrätta resolutionsmyndigheten på koncernnivå och de övriga resolutionsmyndigheter som omfattas av koncernresolutionsordningen om de skälen tillsammans med uppgifter om alla eventuella separata resolutionsåtgärder de avser att vidta. En nationell myndighet som beslutar att avvika från koncernresolutionsordningen bör noggrant överväga de potentiella effekterna på den finansiella stabiliteten i de medlemsstater där övriga resolutionsmyndigheter är belägna och de potentiella effekterna på andra delar av koncernen.

- (100) Som en del av koncernresolutionsordningen bör myndigheter uppmanas använda samma verktyg på juridiska personer som uppfyller kraven för resolution. Resolutionsmyndigheterna på koncernnivå bör ha befogenhet att använda broinstitut-verktyget på koncernnivå för att stabilisera koncernen som helhet (vilket där så är lämpligt kan innebära överenskommelser om bördefördelning). Äganderätten till dotterföretag kan överföras till brobanken för att senare säljas vidare, antingen som ett helhetspaket eller var för sig, på rimliga marknadsvillkor. Vidare bör resolutionsmyndigheterna på koncernnivå ha befogenhet att tillämpa skuldnedskrivningsverktyget på moderföretagsnivå.
- (101) En effektiv resolution av internationellt verksamma institut och koncerner kräver samarbete mellan unionen, medlemsstater och resolutionsmyndigheter i tredjeland. Samarbetet kommer att underlättas, om tredjeländers resolutionsordningar baseras på gemensamma principer och strategier som håller på att utvecklas av rådet för finansiell stabilitet och G20-gruppen. EBA bör i det syftet ges befogenhet att utarbeta och ingå icke-bindande ramavtal för samarbete med myndigheter i tredjeland i enlighet med artikel 33 i förordning (EU) nr 1093/2010 och nationella myndigheter bör ha tillåtelse att ingå bilaterala överenskommelser som ligger i linje med EBA:s ramavtal. Utvecklingen av de överenskommelserna mellan nationella myndigheter som ansvarar för hanteringen av fallerande globala företag bör vara ett sätt att säkerställa effektiv planering, effektivt beslutsfattande och samordning vad gäller internationella koncerner. Arrangemangen bör generellt sett vara ömsesidiga. Nationella resolutionsmyndigheter bör, i förekommande fall som en del av ett europeiskt resolutionskollegium, erkänna och verkställa tredjelands resolutionsförfaranden under de omständigheter som anges i detta direktiv.
- (102) Samarbete bör äga rum både med avseende på dotterföretag inom unionen eller tredjelandskoncerner och med avseende på filialer till unionsinstitut eller institut i tredjeland. Dotterföretag till tredjelandskoncerner är företag som är etablerade i unionen och därför omfattas fullt ut av unionsrätten, inklusive de resolutionsverktyg som föreskrivs i detta direktiv. Det är emellertid nödvändigt att medlemsstaterna behåller rätten att agera i fråga om filialer till institut med huvudkontor i tredjeland, när erkännandet och tillämpningen av resolutionsförfaranden i tredjeland i samband med en filial skulle äventyra den finansiella stabiliteten i unionen eller när insättare i unionen inte skulle behandlas likvärdigt med insättare från tredjeland. Under de omständigheterna och under övriga omständigheter som anges i detta direktiv bör medlemsstaterna, efter samråd med de nationella resolutionsmyndigheterna, ha rätten att vägra erkännande av resolutionsförfaranden i tredjeland med avseende på unionsfilialer till tredjelandsinstitut.
- (103) Det finns omständigheter där de tillämpade resolutionsverktygens effektivitet kan bero på tillgången till kortfristig finansiering för ett institut eller ett broinstitut, utställandet av garantier till potentiella köpare eller tillhandahållandet av kapital till broinstitutet. Oberoende av centralbankernas uppgift att tillhandahålla likvida medel till det finansiella systemet även i svåra tider, är det viktigt att medlemsstaterna upprättar finansieringsordningar för att undvika att de medel som krävs för sådana ändamål tas från de nationella budgetarna. Det bör vara finanssektorn som helhet som finansierar stabiliseringen av det finansiella systemet.
- (104) Som en allmän regel bör medlemsstaterna inrätta sina nationella finansieringsarrangemang genom fonder som kontrolleras av resolutionsmyndigheterna och som ska användas för de ändamål som anges i detta direktiv. Det bör dock anges ett strängt avgränsat undantag som, under förutsättning att vissa villkor är uppfyllda, tillåter medlemsstater att inrätta sina nationella finansieringsarrangemang genom obligatoriska bidrag från institut som är auktoriserade inom deras territorium och som inte ägs genom fonder som kontrolleras av deras resolutionsmyndigheter.
- (105) I princip bör bidrag insamlas från finanssektorn före och oberoende av en eventuell resolutionsinsats. Om sådan förhandsfinansiering inte räcker till för att täcka de förluster eller kostnader som tillämpningen av finansieringsordningarna ger upphov till, bör ytterligare bidrag insamlas för att bära den ytterligare kostnaden eller förlusten.
- (106) För att uppnå en kritisk massa och undvika procykliska effekter som skulle uppstå om finansieringsordningar enbart byggde på bidrag i efterhand i en systemkris, är det absolut nödvändigt att de på förhand tillgängliga finansiella medlen i de nationella finansieringsordningarna som minimum uppgår till en viss lägsta målnivå.

- (107) För att säkerställa en rättvis beräkning av bidragen och ge incitament att driva verksamhet enligt en mindre riskfylld modell, bör bidrag till nationella finansieringsordningar spegla den grad av kredit-, likviditets- och marknadsrisk som instituten har tagit på sig.
- (108) Att säkerställa effektiv resolution av fallerande institut inom unionen utgör en väsentlig del i fullbordandet av den inre marknaden. Sådana instituts fallissemang påverkar inte bara den finansiella stabiliteten på de marknader där de är verksamma, utan också hela unionens finansiella marknad. Med fullbordandet av den inre marknaden för finansiella tjänster har växelverkan mellan de olika nationella finansiella systemen förstärkts. Institut är verksamma utanför den medlemsstat där de är etablerade och är sammankopplade genom interbankmarknaden och andra marknader som i huvudsak är alleuropeiska. Säkerställande av en effektiv finansiering av resolutionen av de instituten i alla medlemsstater ligger inte bara i de medlemsstaters intresse i vilka instituten är verksamma utan också i alla medlemsstaters allmänna intresse som ett medel att säkerställa likvärdiga spelregler och få inre marknaden för finansiella tjänster att fungera bättre. Inrättande av ett europeiskt system för finansieringsordningar bör säkerställa att alla institut som är verksamma inom unionen omfattas av lika effektiva finansieringsordningar för resolution och bidra till den inre marknadens stabilitet.
- (109) För att bygga upp motståndskraften hos det europeiska systemet för finansieringsordningar, och i enlighet med det uppställda kravet att finansieringen i första hand bör komma från aktieägare och borgenärer i institutet under resolution och sedan från finanssektorn snarare än från offentliga budgetar, får finansieringsordningar vid behov begära att få lån från andra finansieringsordningar. Likaledes bör de ha befogenhet att bevilja lån till andra ordningar som har behov. Sådant utlån bör vara helt frivillig. Beslutet att låna ut till andra ordningar bör fattas av den utlånande finansieringsordningen, men medlemsstaterna bör med anledning av potentiella budgetkonsekvenser kunna kräva samråd med eller samtycke från det behöriga ministeriet.
- (110) Även om finansieringsordningar upprättas på nationell nivå, bör de göras ömsesidiga när det gäller resolution av koncerner under förutsättning att nationella myndigheter kan komma överens om resolutionen av institutet. Insättningar som omfattas av insättningsgarantisystem bör inte bära några förluster under resolutionsprocessen. När en resolutionsåtgärd säkerställer att insättare fortsätter att ha tillgång till sina insättningar, bör de insättningsgarantisystem som ett institut under resolution är anslutet till vara skyldiga att lämna ett bidrag som högst uppgår till de förluster som de skulle ha drabbats av om institutet hade avvecklats enligt normala insolvensförfaranden.
- (111) Även om garanterade insättningar är skyddade från förluster vid resolution kan andra kvalificerade insättningar finnas tillgängliga för att absorbera förluster. För att ge ett visst skydd åt fysiska personer och mikroföretag samt små och medelstora företag som har kvalificerade insättningar som överstiger beloppet för garanterade insättningar bör sådana insättningar i den nationella rätten som reglerar normala insolvensförfaranden ges högre prioritet än fordringar från vanliga oprioriterade borgenärer. Insättningsgarantisystemets fordring bör i sådan nationell rätt ges ännu högre prioritet än de ovannämnda kategorierna kvalificerade insättningar. Det behövs en harmonisering av nationell insolvensrätt inom det området för att minimera exponeringen för medlemsstaters resolutionsfonder enligt principen om "inte sämre villkor för borgenär" som anges i detta direktiv.
- (112) När insättningar överförs till ett annat kreditinstitut i samband med resolutionen av ett institut, bör insättare inte försäkras utöver den garantinivå för insättningar som föreskrivs i direktiv 2014/49/EU. Därför bör fordringar som avser kvarvarande insättningar i institutet under resolution begränsas till skillnaden mellan de medel som överförs och insättningsgarantinivån som anges i direktiv 2014/49/EU. I de fall överförda insättningar överskrider insättningsgarantinivån, bör insättaren inte ha någon fordran på insättningsgarantisystemet vad gäller kvarvarande insättningar i institutet under resolution.
- (113) Upprättandet av finansiella ordningar som inrättar det europeiska system för finansieringsordningar som fastställs i detta direktiv bör säkerställa samordning av användningen av tillgängliga medel för resolution på nationell nivå.

- (114) Befogenheten att anta akter enligt artikel 290 i EUF-fördraget bör delegeras till kommissionen för att specificera kriterier för definition av kritiska funktioner och kärnaffärsområden vid tillämpningen av detta direktiv, de omständigheter när uteslutning av skulder från nedskrivning eller krav för omvandling enligt detta direktiv är nödvändiga, ordningsklasserna för vilka medlemsstaterna ska säkerställa lämpligt skydd genom partiella överföringar, sättet på vilket institutets bidrag till finansiella arrangemang vid resolution bör anpassas i förhållande till deras riskprofil, skyldigheter i fråga om registrering, redovisning och rapportering och andra skyldigheter för att säkerställa att förhandsbidrag faktiskt betalas, och enligt vilka omständigheter och på vilka villkor ett institut tillfälligt får undantas från att betala efterhandsbidrag. Det är av särskild betydelse att kommissionen genomför lämpliga samråd under sitt förberedande arbete, inklusive på expertnivå. När kommissionen förbereder och utarbetar delegerade akter bör den se till att relevanta handlingar översänds samtidigt till Europaparlamentet och rådet och att detta sker så snabbt som möjligt och på lämpligt sätt.
- (115) När det anges i detta direktiv är det är lämpligt att EBA bör främja konvergens i nationella myndigheters praxis genom riktlinjer i enlighet med artikel 16 i förordning (EU) nr 1093/2010. På de områden som inte omfattas av tekniska standarder för tillsyn eller genomförande kan EBA på eget initiativ utfärda riktlinjer och rekommendationer om tillämpningen av unionsrätten.
- (116) Europaparlamentet och rådet bör kunna invända mot den delegerade akten inom en period på tre månader från delgivningsdatum. Europaparlamentet och rådet bör kunna underrätta de andra institutionerna om sina avsikter att inte invända.
- (117) Tekniska standarder på området för finansiella tjänster bör underlätta en konsekvent harmonisering och ett tillfredsställande skydd för insättare, investerare och konsumenter över hela unionen. Det skulle i de fall som anges i detta direktiv vara effektivt och lämpligt att anförtro EBA, som är ett organ med mycket specialiserad sakkunskap, uppdraget att utarbeta förslag till tekniska standarder för tillsyn och genomförande som inte inbegriper politiska val, att läggas fram för kommissionen.
- (118) Kommissionen bör, när så anges i detta direktiv, anta förslag till tekniska standarder för tillsyn som utarbetats av EBA genom delegerade akter enligt artikel 290 i EUF-fördraget i enlighet med artiklarna 10–14 i förordning (EU) nr 1093/2010. Kommissionen bör, när så anges i detta direktiv, anta förslag till tekniska standarder för genomförande som utarbetats av EBA genom genomförandakter enligt artikel 291 i EUF-fördraget, i enlighet med artikel 15 i förordning (EU) nr 1093/2010.
- (119) Ömsesidigt erkännande och verkställighet i alla medlemsstater av beslut om resolution eller likvidation av institut med filialer i andra medlemsstater än där institutet har sitt säte regleras av Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/24/EG⁽¹⁾. I det direktivet säkerställs att alla institutets tillgångar och skulder, oberoende av det land där de finns, hanteras med ett enda förfarande i hemmedlemsstaten och att borgenärer i värdmedlemsstaterna behandlas på samma sätt som borgenärer i hemmedlemsstaten. För att uppnå en effektiv resolution bör direktiv 2001/24/EG vara tillämpligt vid användningen av resolutionsverktygen både när de instrumenten tillämpas på institut och när de tillämpas på andra enheter som täcks av resolutionssystemet. Direktiv 2001/24/EG bör därför ändras i enlighet med detta.
- (120) Unionens bolagsrättsdirektiv innehåller tvingande regler för skyddet av aktieägare och borgenärer i institut som omfattas av tillämpningsområdet för de direktiven. I en situation där resolutionsmyndigheter måste agera snabbt, kan reglerna hindra effektiva insatser från resolutionsmyndigheters sida och deras användning av resolutionsverktyg och resolutionsbefogenheter, och lämpliga undantag bör anges i detta direktiv. För att garantera största möjliga rättsliga förutsebarhet för intressenter bör undantagen vara tydligt och snävt definierade, och de bör endast användas i allmänintresset och när de utlösande villkoren för resolution har uppfyllts. Användningen av resolutionsverktyg förutsätter att de resolutionsmål och villkor för resolution som anges i detta direktiv har uppfyllts.

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/24/EG av den 4 april 2001 om rekonstruktion och likvidation av kreditinstitut (EGT L 125, 5.5.2001, s. 15).

- (121) Europaparlamentets och rådets direktiv 2012/30/EU ⁽¹⁾ innehåller regler om aktieägars rättigheter att besluta om ökningar och minskningar av kapitalet, om deras rättighet att delta i en eventuell ny kontant aktieemission, om borgenärsskydd i fall av nedsättning av kapitalet och sammankallande av bolagsstämma i händelse av allvarlig kapitalförlust. Dessa regler kan förhindra snabba ingrepp från resolutionsmyndigheters sida och det bör föreskrivas lämpliga undantag från dem.
- (122) I Europaparlamentets och rådets direktiv 2011/35/EU ⁽²⁾ fastställs regler bland annat om att fusioner ska godkännas av bolagsstämman i varje fusionerande bolag, om kraven på skriftlig fusionsplan, redogörelser från ledning och sakkunniga samt om borgenärsskydd. Rådets direktiv 82/891/EEG ⁽³⁾ innehåller liknande regler om delning av aktiebolag. I Europaparlamentets och rådets direktiv 2005/56/EG ⁽⁴⁾ fastställs motsvarande regler för gränsöverskridande fusioner av bolag med begränsat ansvar. Det bör införas lämpliga undantag från de direktiven för att möjliggöra snabba åtgärder från resolutionsmyndigheters sida.
- (123) I Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/25/EG ⁽⁵⁾ föreskrivs en skyldighet att lämna ett obligatoriskt uppköpserbjudande för alla bolagets aktier till skäligt pris, som definieras i det direktivet, om en aktieägare, direkt eller indirekt och ensam eller i samförstånd med andra, förvärvar en viss procentandel av det bolagets aktier, vilket ger denne kontroll över bolaget och definieras i nationell rätt. Syftet med regeln om obligatoriskt uppköpserbjudande är att skydda minoritetsägarna i händelse av förändringar av kontrollen över bolaget. Emellertid kan en sådan kostsam skyldighet avskräcka möjliga investerare i det berörda institutet, och därigenom göra det svårt för resolutionsmyndigheterna att utöva alla sina resolutionsbefogenheter. Det bör föreskrivas lämpliga undantag från regeln om obligatoriskt uppköpserbjudande i den mån som utövandet av resolutionsbefogenheterna så kräver. Efter resolutionsperioden bör emellertid regeln om obligatoriskt uppköpserbjudande tillämpas på alla aktieägare som förvärvar kontrollen över det berörda institutet.
- (124) I Europaparlamentets och rådets direktiv 2007/36/EG ⁽⁶⁾ föreskrivs om aktieägars processuella rättigheter i samband med bolagsstämmor. I direktiv 2007/36/EG föreskrivs bland annat om minimitiden för kallelser till bolagsstämmor och om innehållet i kallelsen till bolagsstämma. De reglerna kan förhindra snabba insatser från resolutionsmyndigheters sida och lämpliga undantag från direktivet bör föreskrivas. Före en resolution kan det finnas behov av en snabb ökning av kapitalet, när institutet inte uppfyller eller sannolikt inte kommer att uppfylla kraven i förordning (EU) nr 575/2013/EG och direktiv 2013/36/EU och en ökning av kapitalet sannolikt kan återställa den finansiella situationen och undvika en situation där tröskelvillkoren för resolution är uppfyllda. I sådana situationer bör det tillåtas en möjlighet att med kort varsel sammankalla en bolagsstämma. Emellertid bör aktieägarna ha fortsatt beslutanderätt om ökningen och om en förkortad tid för kallelser till bolagsstämmor. Lämpliga undantag från direktiv 2007/36/EG bör föreskrivas för införandet av den mekanismen.
- (125) För att se till att resolutionsmyndigheter är representerade i det europeiska system för finansiell tillsyn som inrättades genom förordning (EU) nr 1092/2010, förordning (EU) nr 1093/2010, Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1094/2010 ⁽⁷⁾ och Europaparlamentet och rådets förordning (EU)

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2012/30/EU av den 25 oktober 2012 om samordning av de skyddsåtgärder som krävs i medlemsstaterna av de i artikel 54 andra stycket i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt avsedda bolagen i bolagsmännens och tredje mans intressen när det gäller att bilda ett aktiebolag samt att bevara och ändra dettas kapital, i syfte att göra skyddsåtgärderna likvärdiga (EUT L 315, 14.11.2012, s. 74).

⁽²⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2011/35/EU av den 5 april 2011 om gränsöverskridande fusioner av bolag med begränsat ansvar (EUT L 110, 29.4.2011, s. 1).

⁽³⁾ Rådets sjätte direktiv 82/891/EEG av den 17 december 1982 grundat på artikel 54.3 g i fördraget om delning av aktiebolag (EGT L 378, 31.12.1982, s. 47).

⁽⁴⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2005/56/EG av den 26 oktober 2005 om gränsöverskridande fusioner av bolag med begränsat ansvar (EUT L 310, 25.11.2005, s. 1).

⁽⁵⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/25/EG av den 21 april 2004 om uppköpserbjudanden (EUT L 142, 30.4.2004, s. 12).

⁽⁶⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2007/36/EG av den 11 juli 2007 om utnyttjande av vissa av aktieägars rättigheter i börsnoterade företag (EUT L 184, 14.7.2007, s. 17).

⁽⁷⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1094/2010 av den 24 november 2010 om inrättande av en europeisk tillsynsmyndighet (Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten), om ändring av beslut nr 716/2009/EG och om upphävande av kommissionens beslut 2009/79/EG (EUT L 331, 15.12.2010, s. 48).

nr 1095/2010 ⁽¹⁾ och för att säkerställa att EBA har den sakkunskap som krävs för att utföra de uppgifter som föreskrivs i detta direktiv, bör förordning (EU) nr 1093/2010 ändras för att inkludera nationella resolutionsmyndigheter enligt definitionen i detta direktiv i det begrepp behöriga myndigheter som fastställs genom den förordningen. Ett sådant likställande av resolutionsmyndigheter och behöriga myndigheter enligt förordning (EU) nr 1093/2010 är förenligt med de uppgifter som tilldelas EBA enligt artikel 25 i förordning (EU) nr 1093/2010 för att bidra till och aktivt delta i utvecklingen och samordningen av effektiva och konsekventa planer för återhämtning och resolution och att eftersträva att underlätta en resolution av fallerande institut och särskilt gränsöverskridande koncerner.

- (126) För att säkerställa att institut, de som i praktiken kontrollerar deras affärsverksamhet och deras ledningsorgan fullgör de skyldigheter som följer av detta direktiv och för att säkerställa att de behandlas på ett likartat sätt i hela unionen bör medlemsstaterna vara skyldiga att föreskriva administrativa sanktioner och andra administrativa åtgärder som är effektiva, proportionerliga och avskräckande. Administrativa sanktioner och andra administrativa åtgärder som fastställs av medlemsstaterna bör därför uppfylla vissa väsentliga krav vad gäller adressater, kriterier som bör beaktas när en sanktion eller annan administrativ åtgärd tillämpas, offentliggörande av sanktioner eller andra administrativa åtgärder, centrala sanktioneringsbefogenheter och nivåer för administrativa avgifter. EBA bör, under sträng sekretess, upprätthålla en central databas över alla administrativa sanktioner och information om de överklaganden som behöriga myndigheter och resolutionsmyndigheter rapporterat till EBA.
- (127) I detta direktiv hänvisas till både administrativa sanktioner och andra administrativa åtgärder för att täcka in alla åtgärder som vidtas efter det att en överträdelse har begåtts och som är ägnade att förebygga nya överträdelser, oavsett om åtgärderna i nationell rätt uppfyller kraven för en sanktion eller en annan administrativ åtgärd.
- (128) Även om inget hindrar medlemsstaterna från att fastställa regler om såväl administrativa sanktioner som straffrättsliga påföljder för samma överträdelser bör medlemsstaterna inte åläggas att fastställa regler om administrativa sanktioner vid de överträdelser av detta direktiv som omfattas av nationell straffrätt. Medlemsstaterna är i enlighet med nationell rätt inte skyldiga att utdöma såväl administrativa sanktioner som straffrättsliga påföljder för samma brott, men kan göra det om deras nationella rätt tillåter det. Bibehållandet av straffrättsliga påföljder snarare än administrativa sanktioner eller andra administrativa åtgärder vid överträdelser mot detta direktiv bör dock inte minska eller på annat sätt påverka resolutionsmyndigheters och behöriga myndigheters förmåga att inom fastställd tid samarbeta och få tillgång till och utbyta information med resolutionsmyndigheter och behöriga myndigheter i andra medlemsstater vid tillämpning av detta direktiv, även efter det att dessa överträdelser har överlämnats till de behöriga rättsliga myndigheterna för lagföring.
- (129) I enlighet med den gemensamma politiska förklaringen av den 28 september 2011 från medlemsstaterna och kommissionen om förklarande dokument ⁽²⁾ har medlemsstaterna åtagit sig att, i de fall detta är berättigat, låta anmälan av införlivandeåtgärder åtföljas av ett eller flera dokument som förklarar förhållandet mellan de olika delarna i ett direktiv och motsvarande delar i nationella instrument för införlivande. Med avseende på detta direktiv anser lagstiftaren att översändandet av sådana dokument är berättigat.
- (130) Detta direktiv respekterar de grundläggande rättigheterna och iakttar de rättigheter, friheter och principer som erkänns särskilt i stadgan, och särskilt rätten till egendom, rätten till ett effektivt rättsmedel och till en opartisk domstol samt rätten till försvar.
- (131) Eftersom målet för detta direktiv, nämligen att harmonisera regler och förfaranden för resolution av institut, inte i tillräcklig utsträckning kan uppnås av medlemsstaterna själva utan snarare, på grund av hur instituts fallissemang kan påverka hela unionen, kan uppnås bättre på unionsnivå, kan unionen vidta åtgärder i enlighet med subsidiaritetsprincipen i artikel 5 i fördraget om Europeiska unionen. I enlighet med proportionalitetsprincipen i samma artikel går detta direktiv inte utöver vad som är nödvändigt för att uppnå detta mål.

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1095/2010 av den 24 november 2010 om inrättande av en europeisk tillsynsmyndighet (Europeiska värdepappers- och marknadsmyndigheten), om ändring av beslut nr 716/2009/EG och om upphävande av kommissionens beslut 2009/77/EG (EUT L 331, 15.12.2010, s. 84).

⁽²⁾ EUT C 369, 17.12.2011, s. 14.

- (132) När behöriga myndigheter och resolutionsmyndigheter fattar beslut eller vidtar åtgärder inom ramen för detta direktiv bör de alltid dels ta vederbörlig hänsyn till vilka effekter deras beslut och åtgärder får för den finansiella stabiliteten i andra medlemsstater och för den ekonomiska situationen i andra medlemsstater, dels beakta vikten av alla eventuella dotterföretag eller filialer för finanssektorn och ekonomin i den medlemsstat där dotterföretaget eller filialen i fråga är etablerad eller belägen, även i fall där dotterföretaget eller filialen i fråga är av mindre vikt för koncernen som helhet.
- (133) Kommissionen kommer att se över den allmänna tillämpningen av detta direktiv och då särskilt, mot bakgrund av de åtgärder som vidtas inom ramen för en unionsrättsakt om inrättande av en resolutionsmekanism som omfattar mer än en medlemsstat, beakta utövandet av EBA:s befogenheter enligt detta direktiv att medla mellan en resolutionsmyndighet i en medlemsstat som omfattas av mekanismen och en resolutionsmyndighet i en medlemsstat som inte omfattas av den.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

AVDELNING I

TILLÄMPNINGSSOMRÅDE, DEFINITIONER OCH MYNDIGHETER

Artikel 1

Syfte och tillämpningsområde

1. I detta direktiv fastställs regler och förfaranden för återhämtning och resolution av följande typer av enheter:
 - a) Institut som är etablerade i unionen.
 - b) Finansinstitut som är etablerade i unionen och som är dotterföretag till ett kreditinstitut eller värdepappersföretag, eller till ett företag som avses i led c eller d, och som omfattas av tillsynen över moderföretaget på grundval av grupp-baserad tillsyn i enlighet med artiklarna 6–17 i förordning (EU) nr 575/2013.
 - c) Finansiella holdingföretag, blandade finansiella holdingföretag och holdingföretag med blandad verksamhet som är etablerade i unionen.
 - d) Finansiella moderholdingföretag i en medlemsstat, finansiella moderholdingföretag inom unionen, blandade finansiella moderholdingföretag i en medlemsstat, blandade finansiella moderholdingföretag inom unionen.
 - e) Filialer till institut som är etablerade utanför unionen i enlighet med de särskilda villkor som föreskrivs i detta direktiv.

Resolutionsmyndigheter och behöriga myndigheter ska när de fastställer och tillämpar kraven enligt detta direktiv, och använder de olika verktyg som de har till sitt förfogande på en enhet som avses i första stycket, och i överensstämmelse med specifika bestämmelser, ta hänsyn till dess verksamhets art, dess aktieägarstruktur, dess juridiska form, dess riskprofil, storlek och juridiska ställning, graden av sammankoppling med andra institut eller med finanssystemet i allmänhet, omfattningen och komplexiteten hos dess verksamheter, dess medlemskap i institutionella skyddssystem som uppfyller kraven i artikel 113.7 i förordning (EU) nr 575/2013 eller andra system för solidariskt ansvar enligt artikel 113.6 i den förordningen samt huruvida det tillhandahåller några investeringstjänster eller bedriver de verksamheter som avses i artikel 4.1.2 i direktiv 2014/65/EU.

2. Medlemsstaterna får anta eller behålla regler som är striktare eller kompletterar de som fastställs i detta direktiv och i de delegerade akter och genomförandeakter som antas på grundval av detta direktiv, under förutsättning att de äger allmän giltighet och inte står i strid med detta direktiv och de delegerade akter och genomförandeakter som antagits på grundval av detta direktiv.

Artikel 2

Definitioner

1. I detta direktiv gäller följande definitioner:

1. *resolution*: tillämpning av ett resolutionsverktyg eller ett verktyg som avses i artikel 37.9 för att uppnå ett eller flera av de resolutionsmål som fastställs i artikel 31.2.
2. *kreditinstitut*: kreditinstitut enligt definitionen i artikel 4.1.1 i förordning (EU) nr 575/2013, med undantag för de enheter som avses i artikel 2.5 i direktiv 2013/36/EU.
3. *värdepappersföretag*: värdepappersföretag enligt definitionen i artikel 4.1.2 i förordning (EU) nr 575/2013 som omfattas av de krav på startkapital som föreskrivs i artikel 28.2 i direktiv 2013/36/EU.
4. *finansinstitut*: finansinstitut enligt definitionen i artikel 4.1.26 i förordning (EU) nr 575/2013.
5. *dotterföretag*: dotterföretag enligt definitionen i artikel 4.1.16 i förordning (EU) nr 575/2013.
6. *moderföretag*: ett moderföretag enligt definitionen i artikel 4.1.15 a i förordning (EU) nr 575/2013.
7. *gruppbaserad*: på grundval av den konsoliderade ställningen enligt definitionen i artikel 4.1.47 i förordning (EU) nr 575/2013.
8. *institutionellt skyddssystem*: ett system som uppfyller kraven i artikel 113.7 i förordning (EU) nr 575/2013.
9. *finansiellt holdingföretag*: ett finansiellt holdingföretag enligt definitionen i artikel 4.1.20 i förordning (EU) nr 575/2013.
10. *blandat finansiellt holdingföretag*: ett blandat finansiellt holdingföretag enligt definitionen i artikel 4.1.21 i förordning (EU) nr 575/2013.
11. *holdingföretag med blandad verksamhet*: ett holdingföretag med blandad verksamhet enligt definitionen i artikel 4.1.22 i förordning (EU) nr 575/2013.
12. *moderholdingföretag i en medlemsstat*: ett moderholdingföretag i en medlemsstat enligt definitionen i artikel 4.1.30 i förordning (EU) nr 575/2013.
13. *finansiellt moderholdingföretag inom unionen*: ett finansiellt moderholdingföretag inom EU enligt definitionen i artikel 4.1.31 i förordning (EU) nr 575/2013.
14. *blandat finansiellt moderholdingföretag i en medlemsstat*: ett blandat finansiellt moderholdingföretag i en medlemsstat enligt definitionen i artikel 4.1.32 i förordning (EU) nr 575/2013.
15. *blandat finansiellt moderholdingföretag inom unionen*: ett blandat finansiellt moderholdingföretag inom EU enligt definitionen i artikel 4.1.33 i förordning (EU) nr 575/2013.
16. *resolutionsmål*: de resolutionsmål som avses i artikel 31.2.
17. *filial*: filial enligt definitionen i artikel 4.1.17 i förordning (EU) nr 575/2013.

18. *resolutionsmyndighet*: den myndighet som en medlemsstat har utsett i enlighet med artikel 3.
19. *resolutionsverktyg*: ett resolutionsverktyg som avses i artikel 37.3.
20. *resolutionsbefogenhet*: befogenhet som avses i artiklarna 63–72.
21. *behörig myndighet*: en behörig myndighet enligt definitionen i artikel 4.1.40 i förordning (EU) nr 575/2013, inbegripet Europeiska centralbanken vad avser de särskilda uppgifter som den tilldelas genom rådets förordning (EU) nr 1024/2013 ⁽¹⁾.
22. *behöriga ministerier*: finansministerier eller andra ministerier i medlemsstaterna med ansvar för ekonomiska, finansiella och budgetmässiga frågor på nationell nivå enligt nationell uppdelning av ansvarsområden och som utsetts i enlighet med artikel 3.5.
23. *institut*: ett kreditinstitut eller ett värdepappersföretag.
24. *ledningsorgan*: ett ledningsorgan enligt definitionen i artikel 3.1.7 i direktiv 2013/36/EU.
25. *verkställande ledning*: verkställande ledning enligt definitionen i artikel 3.1.9 i direktiv 2013/36/EU.
26. *koncern*: ett moderföretag och dess dotterföretag.
27. *gränsöverskridande koncern*: koncern med koncernenheter etablerade i fler än en medlemsstat.
28. *extraordinärt offentligt finansiellt stöd*: statligt stöd i den mening som avses i artikel 107.1 i EUF-fördraget, eller något annat offentligt finansiellt stöd på överstatlig nivå som skulle utgöra statligt stöd om det gavs på nationell nivå, vilket ges för att bevara eller återställa bärkraften, likviditeten eller solvensen hos ett institut eller en enhet som avses i artikel 1.1 b, c eller d eller en koncern vilken ett sådant institut eller en sådan enhet tillhör.
29. *akut likviditetsstöd*: en centralbanks tillhandahållande av centralbankspengar, eller något annat stöd som kan leda till ökade centralbankspengar, till ett solitt finansinstitut eller en koncern av solida finansinstitut som har tillfälliga likviditetsproblem, utan att en sådan transaktion är en del av penningpolitiken.
30. *systemkris*: störningar i det finansiella systemet som skulle kunna medföra allvarliga negativa konsekvenser för den inre marknaden och realekonomin. Alla typer av finansiella mellanhänder, marknader och infrastrukturer är potentiellt systemviktiga i någon utsträckning.
31. *koncernenhet*: juridisk person som är del av en koncern.
32. *återhämtningsplan*: en återhämtningsplan som utformas och underhålls av ett institut i enlighet med artikel 5.
33. *koncernåterhämtningsplan*: en koncernåterhämtningsplan som utformas och upprätthålls i enlighet med artikel 7.
34. *betydande filial*: en filial som skulle anses vara betydande i en värdmedlemsstat i enlighet med artikel 51.1 i direktiv 2013/36/EU.

⁽¹⁾ Rådets förordning (EU) nr 1024/2013 av den 15 oktober 2013 om tilldelning av särskilda uppgifter till Europeiska centralbanken i fråga om politiken för tillsyn över kreditinstitut (EUT L 287, 29.10.2013, s. 63).

35. *kritiska funktioner*: aktiviteter, tjänster eller transaktioner som om de upphörde sannolikt skulle leda till störningar av tjänster som är avgörande för realekonomin eller störa den finansiella stabiliteten på grund av institutets eller koncernens storlek, marknadsandel, externa och interna sammanlänkning, komplexitet eller gränsöverskridande verksamhet, i en eller flera medlemsstater, särskilt med avseende på dessa aktiviteter, tjänsters eller transaktioners utbytbarhet.
36. *kärnaffärsområden*: affärsområden och kringtjänster som utgör faktiska källor till inkomst, vinst eller har ett franchisevärde för ett institut eller en koncern som institutet tillhör.
37. *samordnande tillsynsmyndighet*: samordnande tillsynsmyndighet enligt definitionen i artikel 4.1.41 i förordning (EU) nr 575/2013.
38. *kapitalbas*: kapitalbas enligt definitionen i artikel 4.1.118 i förordning (EU) nr 575/2013.
39. *villkor för resolution*: de villkor som avses i artikel 32.1.
40. *resolutionsåtgärd*: ett beslut att placera ett institut eller enhet som avses i artikel 1.1 b, c eller d under resolution enligt artikel 32 eller 33, tillämpningen av ett resolutionsverktyg eller utövandet av en eller flera resolutionsbefogenheter.
41. *resolutionsplan*: en resolutionsplan för ett institut som upprättats i enlighet med artikel 10.
42. *resolution av en koncern*:
- a) vidtagande av resolutionsåtgärder på moderföretagsnivå eller på nivån för det institut som omfattas av grupp-baserad tillsyn, eller
 - b) den samordnade tillämpningen av resolutionsverktyg och resolutionsmyndigheternas utövande av sina befogenheter med avseende på koncernenheter som uppfyller villkoren för resolution.
43. *koncernresolutionsplan*: en plan för resolution av en koncern upprättad i enlighet med artiklarna 12 och 13.
44. *resolutionsmyndighet på koncernnivå*: resolutionsmyndigheten i den medlemsstat i vilken den samordnande tillsynsmyndigheten är belägen.
45. *koncernresolutionsordning*: en plan som upprättats för resolution av en koncern i enlighet med artikel 91.
46. *resolutionskollegium*: ett kollegium som inrättats i enlighet med artikel 88 för att utföra de uppgifter som avses i artikel 88.1.
47. *normala insolvensförfaranden*: kollektiva insolvensförfaranden som innebär total eller delvis avyttring av en gäldenärs tillgångar och tillsättande av en likvidator eller förvaltare och som normalt gäller för institut enligt nationell rätt och antingen specifikt för de instituten eller generellt för alla fysiska eller juridiska personer.
48. *skuldinstrument som avses i artikel 63.1 g och j*: obligationer och andra former av överlåtbara skuldförbindelser, instrument som skapar eller bekräftar en skuld samt instrument som ger rätt att förvärva skuldinstrument.
49. *moderinstitut i en medlemsstat*: ett moderinstitut i en medlemsstat enligt definitionen i artikel 4.1.28 i förordning (EU) nr 575/2013.

50. *moderinstitut inom unionen*: moderinstitut inom EU enligt definitionen i artikel 4.1.29 i förordning (EU) nr 575/2013.
51. *krav på kapitalbas*: de krav som anges i artiklarna 92–98 i förordning (EU) nr 575/2013.
52. *tillsynskollegium*: kollegium av tillsynsmyndigheter som upprättats i enlighet med artikel 116 i direktiv 2013/36/EU.
53. *unionens regler om statligt stöd*: den ram som fastställs genom artiklarna 107, 108 och 109 i EUF-fördraget samt förordningar och alla unionsrättsakter, inbegripet riktlinjer, meddelanden och tillkännagivanden, som utfärdats eller antagits med stöd av artikel 108.4 eller 109 i EUF-fördraget.
54. *avveckling*: avveckling av tillgångarna i ett institut eller enhet som avses i artikel 1.1 b, c eller d.
55. *verktyg för avskiljande av tillgångar*: mekanism för en resolutionsmyndighets överföring av tillgångar, rättigheter eller skulder i ett institut under resolution till en tillgångsförvaltningsenhet i enlighet med artikel 42.
56. *tillgångsförvaltningsenhet*: juridisk person som uppfyller kraven i artikel 42.2.
57. *skuldnedskrivningsverktyg*: mekanism för en resolutionsmyndighets utövande av nedskrivnings- och konverteringsbefogenheter med avseende på skulder i ett institut under resolution i enlighet med artikel 43.
58. *verktyg för försäljning av verksamhet*: mekanism för en resolutionsmyndighets överföring av aktier eller andra äganderättsinstrument som emitterats av ett institut under resolution, eller tillgångar, rättigheter eller skulder i ett institut under resolution till en köpare som inte är ett broinstitut, i enlighet med artikel 38.
59. *broinstitut*: juridisk person som uppfyller samtliga krav i artikel 40.2.
60. *broinstitutverktyg*: mekanism för överföring av aktier eller andra äganderättsinstrument som emitterats av ett institut under resolution, eller tillgångar, rättigheter eller skulder i ett institut under resolution, till ett broinstitut, i enlighet med artikel 40.
61. *äganderättsinstrument*: aktier, andra instrument som ger äganderätt, instrument som kan konverteras till eller ge rätt att förvärva aktier eller andra äganderättsinstrument, samt instrument som utgör intressen i aktier eller andra äganderättsinstrument.
62. *aktieägare*: aktieägare eller innehavare av andra äganderättsinstrument.
63. *överföringsbefogenheter*: de befogenheter som specificeras i artikel 63.1 c eller d och avser överföring av aktier, andra äganderättsinstrument, skuldinstrument, tillgångar, rättigheter eller skulder, eller en kombination av dessa från ett institut under resolution till en mottagande enhet.
64. *central motpart*: en central motpart enligt definitionen i artikel 2.1 i förordning (EU) nr 648/2012.
65. *derivat*: ett derivat enligt definitionen i artikel 2.5 i förordning (EU) nr 648/2012.
66. *nedskrivnings- och konverteringsbefogenheter*: de befogenheter som avses i artikel 59.2 och artikel 63.1 e-i.

67. *skuld med säkerhet*: en skuld där borgenärens rätt till betalning eller annan form av fullgörande är säkrad genom inteckning, pantsättning eller panträtt i egendom, eller avtal om säkerheter inklusive skuldförpliktelser till följd av återköpstransaktioner eller övriga avtal om säkerheter för överförande av äganderätt.
68. *kärnprimärkapitalinstrument*: kapitalinstrument som uppfyller villkoren i artiklarna 28.1–28.4, 29.1–29.5 eller 31.1 i förordning (EU) nr 575/2013.
69. *övriga primärkapitalinstrument*: kapitalinstrument som uppfyller villkoren i artikel 52.1 i förordning (EU) nr 575/2013.
70. *totalbelopp*: det totala belopp som resolutionsmyndigheten har bedömt att kvalificerade skulder ska skrivas ned med eller konverteras med, i enlighet med artikel 46.1.
71. *kvalificerade skulder*: skulder och kapitalinstrument som inte räknas som kärnprimärkapitalinstrument, övriga primärkapitalinstrument eller supplementärkapitalinstrument för ett institut eller enhet som avses i artikel 1.1 b, c eller d och som inte är undantagna från tillämpningsområdet för skuldnedskrivningsverktyget enligt artikel 44.2.
72. *insättningsgarantisystem*: ett av en medlemsstat infört och officiellt godkänt system för garanti av insättningar i enlighet med artikel 4 i direktiv 2014/49/EU.
73. *supplementärkapitalinstrument*: kapitalinstrument eller efterställda lån som uppfyller villkoren i artikel 63 i förordning (EU) nr 575/2013.
74. *tillämpliga kapitalinstrument*: övriga primärkapitalinstrument och supplementärkapitalinstrument vid tillämpning av avdelning IV kapitel IV avsnitt 5 och avdelning IV kapitel V.
75. *konverteringskurs*: den faktor som fastställer det antal aktier eller andra äganderättsinstrument som en skuld i en särskild skuldklass ska konverteras till, med hänvisning till antingen ett enda skuldinstrument i skuldklassen i fråga eller till ett särskilt värde per enhet av en fordran.
76. *drabbad borgenär*: borgenär vars krav hänförs till en skuld som skrivits ned eller konverterats till aktier eller andra äganderättsinstrument genom utövandet av nedskrivnings- och konverteringsbefogenheten i samband med tillämpning av skuldnedskrivningsverktyget.
77. *drabbad innehavare*: en innehavare av äganderättsinstrument vars äganderättsinstrument dras in genom utövande av den befogenhet som avses i artikel 63.1 h.
78. *berörd myndighet*: myndighet i den medlemsstat som i enlighet med artikel 61 identifierats som ansvarig enligt den statens nationella rätt för att fatta de fastställanden som avses i artikel 59.3.
79. *berört moderinstitut*: ett moderinstitut i en medlemsstat, ett moderinstitut inom unionen, ett finansiellt holdingföretag, ett blandat finansiellt holdingföretag, ett holdingföretag med blandad verksamhet, ett finansiellt moderholdingföretag i en medlemsstat, ett finansiellt moderholdingföretag inom unionen, ett blandat finansiellt moderholdingföretag i en medlemsstat, eller blandat finansiellt moderholdingföretag inom unionen med avseende på vilket skuldnedskrivningsverktyget tillämpas.
80. *mottagande enhet*: en enhet till vilken aktier, andra äganderättsinstrument, skuldinstrument, tillgångar, rättigheter eller skulder, eller en kombination av dessa poster överförs från ett institut under resolution.
81. *bankdag*: en dag förutom lördag, söndag eller dag som är allmän helgdag i den berörda medlemsstaten.

82. *uppsägningsrätt*: rätten att säga upp ett avtal, rättigheter att påskynda, avräkna eller kvitta skyldigheter eller liknande bestämmelser som upphäver, modifierar eller skjuter upp en avtalsparts skyldighet eller en bestämmelse som hindrar en skyldighet enligt avtalet från att uppkomma som annars skulle uppkomma.
83. *institut under resolution*: ett institut, ett finansiellt institut, ett finansiellt holdingföretag, ett blandat finansiellt holdingföretag, ett holdingföretag med blandad verksamhet, ett finansiellt moderholdingföretag i en medlemsstat, ett finansiellt moderholdingföretag inom unionen, ett blandat finansiellt moderholdingföretag i en medlemsstat, eller ett blandat finansiellt moderholdingföretag inom unionen med avseende på vilket resolutionsåtgärder vidtas.
84. *dotterföretag inom unionen*: institut som är etablerat i en medlemsstat och som är ett dotterföretag till ett institut eller ett moderföretag i ett tredjeland.
85. *moderföretag inom unionen*: ett moderinstitut inom unionen, ett finansiellt moderholdingföretag inom unionen eller ett blandat finansiellt moderholdingföretag inom unionen.
86. *tredjelandsinstitut*: en enhet vars huvudkontor är etablerat i ett tredjeland, som skulle omfattas av definitionen av ett institut om det var etablerat inom unionen.
87. *moderföretag i tredjeland*: ett moderinstitut, ett finansiellt moderholdingföretag eller ett blandat finansiellt moderholdingföretag som är etablerat i ett tredjeland.
88. *resolutionsförfaranden i tredjeland*: en åtgärd enligt rätten i ett tredjeland som syftar till att hantera en kris i ett tredjelandsinstitut eller ett tredjelandsmoderföretag som är jämförbar, i termer av mål och förväntade resultat, med resolutionsåtgärder enligt detta direktiv.
89. *unionsfilial*: en filial till ett tredjelandsinstitut som är belägen i en medlemsstat.
90. *relevant myndighet i tredjeland*: myndighet i tredjeland med ansvar för uppgifter som är jämförbara med de uppgifter som utförs av resolutionsmyndigheter eller behöriga myndigheter enligt detta direktiv.
91. *koncernfinansieringsarrangemang*: de finansieringsarrangemang eller arrangemang som medlemsstaten för resolutionsmyndigheten på koncernnivå tillämpar.
92. *rygg mot rygg transaktion*: en transaktion som ingås mellan två koncernenheter för att helt eller delvis överföra den risk som är förenad med en annan transaktion som har ingåtts mellan en av dessa koncernenheter och en tredje man.
93. *koncerninterna garantier*: ett kontrakt genom vilket en koncernenhet garanterar en annan koncernenhets förpliktelser gentemot en tredje man.
94. *garanterade insättningar*: garanterade insättningar enligt definitionen i artikel 2.1.5 i direktiv 2014/49/EU.
95. *kvalificerade insättningar*: kvalificerade insättningar enligt definitionen i artikel 2.1.4 i direktiv 2014/49/EU.
96. *säkerställd obligation*: instrument som avses i artikel 52.4 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/65/EG ⁽¹⁾.

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/65/EG av den 13 juli 2009 om samordning av lagar och andra författningar som avser företag för kollektiva investeringar i överlåtbara värdepapper (fondföretag) (EUT L 302, 17.11.2009, s. 32).

97. *avtal om finansiell äganderättsöverföring*: avtal om finansiell äganderättsöverföring enligt definitionen i artikel 2.1 b i Europaparlamentets och rådets direktiv 2002/47/EG ⁽¹⁾.
98. *nettningsavtal*: ett avtal i enlighet med vilket ett antal fordringar eller skyldigheter kan omvandlas till en enda nettofordran, inklusive avtal om slutavräkning där fullgörandet av parternas skyldigheter påskyndas när en utlösande händelse inträffar (oavsett hur och var denna definieras) så att de ska fullgöras omedelbart eller avslutas, och i varje fall omvandlas till eller ersätts av en enda nettofordran, inbegripet *slutavräkningsklausuler* enligt definitionen i artikel 2.1 n i i direktiv 2002/47/EG och *nettnings* enligt definitionen i artikel 2 k i direktiv 98/26/EG.
99. *kvittningsavtal*: avtal i enlighet med vilket två eller flera ömsesidiga fordringar eller skyldigheter som institutet under resolution och en motpart har kan kvittas mot varandra.
100. *finansiella avtal*: bland annat följande avtal och överenskommelser:
- a) Värdepappersavtal, inbegripet
 - i) avtal om köp, försäljning eller lån av ett värdepapper, en grupp eller ett index av värdepapper,
 - ii) optioner på ett värdepapper eller en grupp eller ett index av värdepapper,
 - iii) återköps- eller omvända återköpstransaktioner (repor) för ett sådant värdepapper, en sådan grupp eller en sådant index.
 - b) Råvaruavtal, inbegripet
 - i) avtal om köp, försäljning eller lån av en råvara, en råvarugrupp eller ett råvaruindex för framtida leverans,
 - ii) optioner på en råvara eller råvarugrupp eller ett råvaruindex,
 - iii) återköps- eller omvända återköpstransaktioner (repor) för en sådan råvara eller råvarugrupp eller ett sådant råvaruindex.
 - c) Future- och forwardavtal, inbegripet avtal (som inte är råvaruavtal) om inköp, försäljning eller överföring av en råvara eller en egendom av någon annan art, tjänst, rättighet eller intresse för ett fastställt pris vid ett framtida datum.
 - d) Swappavtal, inbegripet
 - i) swappar och optioner avseende räntesatser, avista- eller andra växelkurser, valuta, aktieindex eller aktier, skuldindex eller skuld, råvaruindex eller råvaror, väder, utsläpp eller inflation,
 - ii) totalavkastningsswappar, kreditspreadsswappar eller kreditsswappar,
 - iii) varje avtal eller transaktion som liknar dem som avses i led i eller ii och som är föremål för återkommande handel på swapp- eller derivatmarknaderna.
 - e) Avtal om interbanklån där lånetiden är tre månader eller mindre.
 - f) Ramavtal för något av de avtal eller överenskommelser som avses i leden a–e.

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2002/47/EG av den 6 juni 2002 om ställande av finansiell säkerhet (EGT L 168, 27.6.2002, s. 43).

101. *krisförebyggande åtgärd*: utövande av befogenheter att direkt avlägsna brister eller hinder för återhämtning enligt artikel 6.6, utövande av befogenheter att åtgärda eller avlägsna hinder för resolution enligt artikel 17 eller 18, tillämpning av någon av åtgärderna för tidigt ingripande enligt artikel 27, tillsättning av en tillfällig förvaltare enligt artikel 29 eller utövande av nedskrivnings- eller konverteringsbefogenheterna enligt artikel 59.
102. *krishanteringsåtgärd*: en resolutionsåtgärd eller tillsättning av en särskild förvaltare enligt artikel 35 eller en person enligt artikel 51.2 eller 72.1.
103. *återhämningskapacitet*: ett instituts förmåga att återställa sin finansiella ställning efter en betydande försämring.
104. *insättare*: en insättare enligt definitionen i artikel 2.1.6 i direktiv 2014/49/EU.
105. *investerare*: en investerare i den mening som avses i artikel 1.4 i Europaparlamentets och rådets direktiv 97/9/EG ⁽¹⁾.
106. *utsett nationellt makrotillsynsorgan*: den myndighet som har anförtrots genomförandet av den politik för makroprudentiell tillsyn som avses i punkt 1 i rekommendation B i rekommendationen från Europeiska systemrisknämnden av den 22 december 2011 om de nationella myndigheternas mandat för makrotillsyn (ESRB/2011/3).
107. *mikroföretag samt små och medelstora företag*: mikroföretag samt små och medelstora företag enligt definitionen vad avser kriteriet om årlig omsättning i artikel 2.1 i bilagan till kommissionens rekommendation 2003/361/EG ⁽²⁾.
108. *reglerad marknad*: reglerad marknad enligt definitionen i artikel 4.1.21 i direktiv 2014/65/EU.
2. Kommissionen ska ges befogenhet att anta delegerade akter enligt artikel 115 för att specificera kriterierna för fastställande av de aktiviteter, tjänster och transaktioner som avses i led 35 i första stycket när det gäller definitionen av *kritiska funktioner* och kriterierna för fastställande av de affärsområden och kringtjänster som avses i led 36 i första stycket när det gäller definitionen av *kärnaffärsområden*.

Artikel 3

Utseende av myndigheter med ansvar för resolution

1. Medlemsstaterna ska utse en eller i undantagsfall flera resolutionsmyndigheter med befogenhet att tillämpa resolutionsverktygen och utöva resolutionsbefogenheterna.
2. Resolutionsmyndigheten ska vara en offentlig förvaltningsmyndighet eller myndigheter med förvaltningsbefogenheter.
3. Resolutionsmyndigheter får vara nationella centralbanker, behöriga ministerier eller andra offentliga förvaltningsmyndigheter eller myndigheter med förvaltningsbefogenheter. Medlemsstaterna får i undantagsfall föreskriva att resolutionsmyndigheter är de behöriga myndigheterna för tillsynen enligt förordning (EU) nr 575/2013 och i direktiv 2013/36/EU. Adekvata strukturella arrangemang ska finnas för att säkerställa operativt oberoende och för att undvika intressekonflikter mellan tillsynsfunktionerna enligt förordning (EU) nr 575/2013 och i direktiv 2013/36/EU eller den behöriga myndighetens övriga funktioner samt resolutionsmyndigheternas funktioner enligt detta direktiv, utan att det påverkar det informationsutbyte och samarbete som krävs i punkt 4. Medlemsstaterna ska i synnerhet säkerställa att den behöriga myndigheten, de nationella centralbankerna, de behöriga ministerierna eller de andra myndigheterna är operativt oberoende av resolutionsfunktionen och den relevanta myndighetens tillsynsfunktion eller övriga funktioner.

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 97/9/EG av den 3 mars 1997 om system för ersättning till investerare (EGT L 84, 26.3.1997, s. 22).

⁽²⁾ Kommissionens rekommendation 2003/361/EG av den 6 maj 2003 om definitionen av mikroföretag samt små och medelstora företag (EUT L 124, 20.5.2003, s. 36).

Den personal som utför resolutionsmyndighetens funktioner enligt detta direktiv ska vara strukturellt separerad från och följa andra rapporteringsvägar än den personal som utför uppgifterna enligt förordning (EU) nr 575/2013 och i direktiv 2013/36/EU eller från den berörda myndighetens andra funktioner.

Vid tillämpningen av denna punkt ska medlemsstaten eller resolutionsmyndigheten anta och offentliggöra de relevanta interna regler som krävs, inbegripet regler som rör tystnadsplikten och informationsutbyten mellan de olika funktionerna.

4. Medlemsstaterna ska kräva att de myndigheter som utövar tillsyns- och resolutionsfunktioner och de personer som utövar de funktionerna på myndigheternas vägnar samarbetar nära vid förberedandet, planeringen och tillämpningen av resolutionsbeslut, både när resolutionsmyndigheten och den behöriga myndigheten är separata enheter och när funktionerna utförs inom samma enhet.

5. Varje medlemsstat ska utse ett enda ministerium som ansvarigt för att utöva det behöriga ministeriets funktioner enligt detta direktiv.

6. I de fall resolutionsmyndigheten i en medlemsstat inte är det behöriga ministeriet ska den informera det behöriga ministeriet om besluten enligt detta direktiv och, om inte annat framgår av nationell rätt, få dess godkännande innan beslut genomförs som kan få direkta budgeteffekter eller systemeffekter.

7. När behöriga myndigheter, resolutionsmyndigheter och EBA fattar beslut enligt detta direktiv ska de beakta de möjliga följderna av besluten i alla medlemsstater där institutet eller koncernen verkar och minimera de negativa effekterna för den finansiella stabiliteten och de negativa ekonomiska och sociala effekterna i de medlemsstaterna. Beslut av EBA omfattas av artikel 38 i förordning (EU) nr 1093/2010.

8. Medlemsstaterna ska säkerställa att varje resolutionsmyndighet har den sakkunskap, de resurser och den operativa kapacitet som krävs för att tillämpa resolutionsåtgärder, och ges möjlighet att utöva sina befogenheter med den skyndsamhet och flexibilitet som krävs för att uppnå resolutionsmålen.

9. EBA ska, i samarbete med behöriga myndigheter och resolutionsmyndigheter, utveckla den sakkunskap, de resurser och den operativa kapacitet som krävs och ska övervaka genomförandet av punkt 8, bland annat genom regelbundna inbördes utvärderingar.

10. Om en medlemsstat i enlighet med punkt 1 utser mer än en myndighet för att tillämpa resolutionsverktygen och utöva resolutionsbefogenheterna, ska den lämna en fullständig motivering till EBA och kommissionen för detta och den ska tydligt fördela funktioner och ansvarsområden mellan de myndigheterna, säkerställa lämplig samordning dem emellan och utse en enda myndighet som kontaktmyndighet för samarbete och samordning med de relevanta myndigheterna i övriga medlemsstater.

11. Medlemsstaterna ska informera EBA om vilken nationell myndighet eller vilka nationella myndigheter som har utsetts till resolutionsmyndigheter och om kontaktmyndigheten och, där så krävs, om deras specifika funktioner och ansvarsområden. EBA ska offentliggöra förteckningen över de resolutionsmyndigheterna och kontaktmyndigheterna.

12. Utan att det påverkar artikel 85 får medlemsstaterna begränsa resolutionsmyndighetens, den behöriga myndighetens och deras respektive personals ansvar i enlighet med nationell rätt när det gäller åtgärder och underlåtenhet att handla vid utförandet av sina uppgifter enligt detta direktiv.

AVDELNING II

BEREDNING

KAPITEL I

Planer för återhämtning och resolution

Avsnitt 1

Allmänna bestämmelser

Artikel 4

Förenklade skyldigheter för vissa institut

1. Med hänsyn till de effekter som ett instituts fallissemang, till följd av arten av dess verksamhet, dess aktieägarstruktur, dess juridiska form, dess riskprofil, dess storlek och juridiska ställning, dess grad av sammankoppling med andra institut eller med det finansiella systemet i allmänhet, omfattningen och komplexiteten hos dess verksamheter, dess medlemskap i ett institutionellt skyddssystem eller någon annan form av system för solidariskt ansvar enligt artikel 113.7 i förordning (EU) nr 575/2013 och eventuellt tillhandahållande av investeringstjänster eller verksamheter enligt definitionen i artikel 4.1.2 i direktiv 2014/65/EU, och huruvida dess fallissemang och därpå följande avveckling under normala insolvensförfaranden sannolikt skulle få en betydande negativ påverkan på finansmarknaderna, på andra institut, på finansieringsvillkor eller på ekonomin i stort, ska medlemsstaterna säkerställa att behöriga myndigheter och resolutionsmyndigheter fastställer följande:

- a) Innehåll och närmare uppgifter i återhämtnings- och resolutionsplaner som föreskrivs i artiklarna 5–12.
- b) Det datum före vilket de första återhämtnings- och resolutionsplanerna ska upprättas och de intervall med vilka återhämtnings- och resolutionsplaner ska upprättas vilka kan vara längre än de som föreskrivs i artiklarna 5.2, 7.5, 10.6 och 13.3.
- c) Innehåll och närmare uppgifter i den information som institut är skyldiga att lämna enligt artiklarna 5.5, 11.1 och 12.2 samt i avsnitten A och B i bilagan.
- d) Detaljnivån på den bedömning av möjligheten till resolution som föreskrivs i artiklarna 15 och 16 och i avsnitt C i bilagan.

2. De behöriga myndigheterna och i förekommande fall resolutionsmyndigheterna ska göra den bedömning som avses i punkt 1, om så är lämpligt efter samråd med det nationella makrotillsynsorganet.

3. När förenklade skyldigheter tillämpas ska medlemsstaterna säkerställa att de behöriga myndigheterna och i förekommande fall resolutionsmyndigheterna när som helst kan införa fullständiga, icke-förenklade skyldigheter.

4. Medlemsstaterna ska säkerställa att enbart tillämpningen av förenklade skyldigheter inte påverkar den behöriga myndighetens och i förekommande fall resolutionsmyndighetens befogenheter att vidta en krisförebyggande åtgärd eller en krishanteringsåtgärd.

5. EBA ska senast den 3 juli 2015 utfärda riktlinjer i enlighet med artikel 16 i förordning (EU) nr 1093/2010 för att specificera de kriterier som det hänvisas till i punkt 1, för att i överensstämmelse med den punkten bedöma effekterna av ett instituts fallissemang på de finansiella marknaderna, på andra institut och på finansieringsvillkor.

6. Med beaktande, när så är lämpligt, av den erfarenhet som gjorts vid tillämpningen av de riktlinjer som avses i punkt 5 ska EBA ha befogenhet att utarbeta förslag till tekniska standarder för tillsyn för att specificera de kriterier som avses i punkt 1, för att i överensstämmelse med den punkten bedöma effekterna av ett instituts fallissemang på de finansiella marknaderna, på andra institut och på finansieringsvillkor.

EBA ska överlämna de förslagen till tekniska standarder för tillsyn till kommissionen senast den 3 juli 2017.

Kommissionen ska ges befogenhet att anta de förslag till tekniska standarder för tillsyn som avses i första stycket i enlighet med artiklarna 10–14 i förordning (EU) nr 1093/2010.

7. Behöriga myndigheter och resolutionsmyndigheter ska informera EBA om hur de har tillämpat punkterna 1, 8, 9 och 10 på institut inom deras jurisdiktion. EBA ska senast den 31 december 2017 lämna in en rapport till Europaparlamentet, rådet och kommissionen om genomförandet av punkterna 1, 8, 9 och 10. Rapporten ska särskilt identifiera eventuella skillnader i genomförandet på nationell nivå av punkterna 1, 8, 9 och 10.

8. Om inte annat följer av punkterna 9 och 10 ska medlemsstaterna se till att behöriga myndigheter och i förekommande fall resolutionsmyndigheter får bevilja undantag för tillämpningen av

- a) kraven i avsnitten 2 och 3 i detta kapitel på institut som är underställda en central företagsenhet och som helt eller delvis är undantagna från tillsynskraven i nationell rätt i enlighet med artikel 10 i förordning (EU) nr 575/2013.
- b) kraven i avsnitt 2 på institut som är medlemmar i ett institutionellt skyddssystem.

9. Om ett undantag enligt punkt 8 beviljas ska medlemsstaterna

- a) tillämpa kraven i avsnitten 2 och 3 i detta kapitel på konsoliderad basis på den centrala företagsenheten och institut som är underställda denna i enlighet med artikel 10 i förordning (EU) nr 575/2013.
- b) kräva att det institutionella skyddssystemet uppfyller kraven i avsnitt 2 i samarbete med var och en av dess medlemmar som beviljats undantag.

I det syftet ska varje hänvisning till en koncern i avsnitten 2 och 3 i detta kapitel omfatta en central företagsenhet och institut som är underställda denna i den mening som avses i artikel 10 i förordning (EU) nr 575/2013 och deras dotterföretag, och varje hänvisning till moderföretag eller institut som är föremål för gruppbaserad tillsyn enligt artikel 111 i direktiv 2013/36/EU ska omfatta den centrala företagsenheten.

10. Institut som står under direkt tillsyn av Europeiska centralbanken enligt artikel 6.4 i förordning (EU) nr 1024/2013 eller utgör en betydande andel av en medlemsstats finansiella system ska utarbeta sina egna återhämtningsplaner i enlighet med avsnitt 2 i detta kapitel och ska bli föremål för enskilda resolutionsplaner i enlighet med avsnitt 3.

Vid tillämpningen av denna punkt ska verksamheten i ett institut anses utgöra en betydande del av den medlemsstats finansiella system om något av följande villkor är uppfyllda:

- a) Det totala värdet av dess tillgångar överstiger 30 000 000 000 EUR.
 - b) Andelen av dess totala tillgångar i förhållande till etableringsmedlemsstats BNP överstiger 20 %, såvida det totala värdet av dess tillgångar inte understiger 5 000 000 000 EUR.
11. EBA ska utarbeta förslag till tekniska standarder för genomförande för att närmare ange enhetliga format, mallar och definitioner för behöriga myndigheters och resolutionsmyndigheters identifiering och överföring av information till EBA vid tillämpning av punkt 7, med förbehåll för proportionalitetsprincipen.

EBA ska överlämna dessa förslag till tekniska standarder för genomförande till kommissionen senast den 3 juli 2015.

Kommissionen ska ges befogenhet att anta de tekniska standarder för genomförande som avses i första stycket i enlighet med artikel 15 i förordning (EU) nr 1093/2010.

Avsnitt 2

Återhämtningsplanering

Artikel 5

Återhämtningsplaner

1. Medlemsstaterna ska säkerställa att varje institut som inte utgör en del av en koncern som är föremål för grupp-baserad tillsyn i enlighet med artiklarna 111 och 112 i direktiv 2013/36/EU upprättar och underhåller en återhämtningsplan som innehåller åtgärder som ska vidtas av institutet för att återställa dess finansiella ställning efter en betydande försämring av dess finansiella situation. Återhämtningsplaner ska anses utgöra en styrform i den mening som avses i artikel 74 i direktiv 2013/36/EU.

2. De behöriga myndigheterna ska säkerställa att instituten uppdaterar sina återhämtningsplaner minst en gång om året eller efter en förändring av institutets juridiska eller organisatoriska struktur, dess affärsverksamhet eller dess finansiella situation som kan ha en väsentlig inverkan på eller nödvändiggöra en ändring av återhämtningsplanen. Behöriga myndigheter får kräva att institut uppdaterar sina återhämtningsplaner oftare.

3. Återhämtningsplaner får inte förutsätta tillgång till eller erhållande av extraordinärt offentligt finansiellt stöd.

4. Återhämtningsplaner ska dock vid behov innehålla en analys av hur och när ett institut, i enlighet med de villkor som anges i planen, får ansöka om att få utnyttja centralbanksfaciliteter och identifiera de tillgångar som kan förväntas godtas som säkerhet.

5. Utan att det påverkar artikel 4 ska medlemsstaterna säkerställa att återhämtningsplanerna inbegriper de uppgifter som räknas upp i avsnitt A i bilagan. Medlemsstaterna får kräva att ytterligare uppgifter ska ingå i återhämtningsplanerna.

Återhämtningsplaner ska även omfatta möjliga åtgärder som institutet skulle kunna vidta när villkoren för tidigt ingripande enligt artikel 27 är uppfyllda.

6. Medlemsstaterna ska kräva att återhämtningsplaner omfattar lämpliga villkor och förfaranden för att säkerställa att återhämtningsåtgärder genomförs i rätt tid samt ett brett spektrum av återhämtningsalternativ. Medlemsstaterna ska kräva att återhämtningsplaner beaktar en rad olika scenarier som inbegriper svår makroekonomisk och finansiell stress som är relevant för institutets specifika förhållanden, bland annat systemomfattande händelser, finansiell stress som särskilt avser enskilda juridiska personer och koncerner.

7. EBA ska i nära samarbete med Europeiska systemrisknämnden (ESRB) senast den 3 juli 2015 utfärda riktlinjer i enlighet med artikel 16 i förordning (EU) nr 1093/2010 som ytterligare specificerar de olika scenarier som ska användas vid tillämpningen av punkt 6 i den här artikeln.

8. Medlemsstaterna får föreskriva att behöriga myndigheter har befogenhet att kräva att ett institut för detaljerade register över finansiella avtal där det berörda institutet är part.

9. Ledningsorganet för det institut som avses i punkt 1 ska bedöma och godkänna återhämtningsplanen innan den inlämnas till den behöriga myndigheten.

10. EBA ska utarbeta förslag till tekniska standarder som, utan att det påverkar tillämpningen av artikel 4, ytterligare specificerar den information som återhämtningsplanen som det hänvisas till i punkt 5 i den här artikeln ska innehålla.

EBA ska överlämna de förslagen till tekniska standarder för tillsyn till kommissionen senast den 3 juli 2015.

Kommissionen ska ges befogenhet att anta de tekniska standarder för tillsyn som avses i första stycket, i enlighet med artiklarna 10–14 i förordning (EU) nr 1093/2010.

Artikel 6

Bedömning av återhämtningsplaner

1. Medlemsstaterna ska kräva att de institut som är skyldiga att utarbeta återhämtningsplaner i enlighet med artiklarna 5.1 och 7.1 lämnar in de återhämtningsplanerna till den behöriga myndigheten för granskning. Medlemsstaterna ska kräva att instituten på tillfredsställande sätt kan visa den behöriga myndigheten att dessa planer uppfyller kriterierna i punkt 2.

2. De behöriga myndigheterna ska, inom sex månader efter det att varje plan lämnats in, och efter samråd med de behöriga myndigheterna i de medlemsstater där det finns betydande filialer, i den mån det är relevant för den filialen, granska planen och bedöma hur väl den plan uppfyller de krav som fastställs i artikel 5 samt följande kriterier:

a) Genomförandet av de föreslagna arrangemangen i planen kan rimligen förväntas upprätthålla eller återställa institutets eller koncernens bärkraft och finansiella ställning, med beaktande av de förberedande åtgärder som institutet har vidtagit eller planerar att vidta.

b) Planen och de specifika alternativen i planen kan rimligen förväntas bli genomförda snabbt och effektivt i situationer av finansiell stress och i största möjliga utsträckning undvika några betydande negativa effekter på det finansiella systemet, inbegripet scenarier som skulle leda till att andra institut skulle genomföra återhämtningsplaner under samma period.

3. När den behöriga myndigheten bedömer återhämtningsplanernas lämplighet ska den ta hänsyn till lämpligheten av institutets kapital- och finansieringsstruktur i förhållande till komplexitetsgraden hos dess organisatoriska struktur och dess riskprofil.

4. Den behöriga myndigheten ska tillhandahålla resolutionsmyndigheten återhämtningsplanen. Resolutionsmyndigheten får granska återhämtningsplanen i syfte att identifiera eventuella åtgärder i planen som skulle kunna inverka negativt på institutets möjlighet till resolution och att lämna rekommendationer till den behöriga myndigheten med avseende på de frågorna.

5. I de fall den behöriga myndigheten bedömer att det finns väsentliga brister i återhämtningsplanen, eller väsentliga hinder för dess genomförande, ska den meddela institutet eller koncernens moderföretag sin bedömning och kräva att institutet inom två månader, som med myndigheternas godkännande kan förlängas med en månad, inkommer med en reviderad plan som visar hur de bristerna eller hindren har tagits itu med.

Innan den behöriga myndigheten kräver att ett institut ska lämna in en reviderad återhämtningsplan ska den ge institutet möjlighet att yttra sig om det kravet.

Om den behöriga myndigheten inte anser att det i den reviderade planen har tagits itu med bristerna och hindren på ett adekvat sätt får den beordra institutet att göra vissa specifika ändringar av planen.

6. Om institutet underlåter att inkomma med en reviderad återhämtningsplan, eller om den behöriga myndigheten slår fast att den reviderade återhämtningsplanen inte på ett tillfredsställande sätt åtgärdar de brister eller potentiella hinder som myndigheten konstaterade i sin ursprungliga bedömning, och det inte är möjligt att på ett adekvat sätt åtgärda bristerna eller hindren genom att ge order om att vissa specifika ändringar ska göras, ska den behöriga myndigheten ålägga institutet att inom rimlig tid identifiera de ändringar av affärsverksamheten som det kan göra för att ta itu med bristerna i eller hindren för genomförandet av återhämtningsplanen.

Om institutet inte identifierar sådana ändringar inom den tidsram som den behöriga myndigheten satt, eller om den behöriga myndigheten bedömer att de av institutet föreslagna åtgärderna inte innebär att institutet på ett adekvat sätt tar itu med bristerna eller hindren, får den behöriga myndigheten beordra institutet att vidta de åtgärder som myndigheten anser vara nödvändiga och proportionerliga, varvid hänsyn tas till hur allvarliga bristerna och hindren är och den effekt som åtgärderna skulle ha på institutets affärsverksamhet.

Den behöriga myndigheten får, utan att det påverkar artikel 104 i direktiv 2013/36/EU, beordra institutet att

- a) reducera riskprofilen i institutet, även likviditetsrisken,
- b) möjliggöra rekapitaliseringsåtgärder i rätt tid,
- c) se över institutets strategi och struktur,
- d) vidta ändringar i finansieringsstrategin för att förstärka motståndskraften i kärnaffärsområdena och de kritiska funktionerna,
- e) vidta förändringar i institutets styrningsstruktur.

Den förteckning över åtgärder som avses i denna punkt ska inte hindra medlemsstaterna att bemyndiga de behöriga myndigheterna att vidta ytterligare åtgärder i enlighet med nationell rätt.

7. Om den behöriga myndigheten kräver att ett institut vidtar åtgärder enligt punkt 6 ska dess beslut om åtgärderna vara motiverade och proportionerliga. Beslutet ska meddelas institutet skriftligen och vara möjligt att överklaga.

8. EBA ska utarbeta förslag till tekniska standarder för tillsyn som specificerar de minimikriterier och förfaranden som den behöriga myndigheten ska utvärdera för bedömningen enligt punkt 2 i den här artikeln och artikel 8.1.

EBA ska överlämna de förslagen till tekniska standarder för tillsyn till kommissionen senast den 3 juli 2015.

Kommissionen ska ges befogenhet att anta de tekniska standarder för tillsyn som avses i första stycket, i enlighet med förfarandet i artiklarna 10–14 i förordning (EU) nr 1093/2010.

Artikel 7

Återhämtningsplaner på koncernnivå

1. Medlemsstaterna ska säkerställa att moderföretag inom unionen upprättar och till den samordnande tillsynsmyndigheten lämnar in en koncernåterhämtningsplan. Koncernåterhämtningsplaner ska bestå av en återhämtningsplan för koncernen som helhet när dess moderföretag är ett moderföretag inom unionen. Koncernåterhämtningsplanen ska identifiera åtgärder som kan bli nödvändiga att genomföra på nivån för moderföretaget inom unionen och på nivån för varje enskilt dotterföretag.

2. I enlighet med artikel 8 får de behöriga myndigheterna begära att dotterföretag upprättar och lämnar in återhämtningsplaner på individuell basis.

3. Den samordnande tillsynsmyndigheten ska, under förutsättning att sekretesskraven enligt detta direktiv gäller, översända koncernåterhämtningsplaner till:

- a) de relevanta behöriga myndigheter som avses i artiklarna 115 och 116 i direktiv 2013/36/EU,
- b) de behöriga myndigheterna i de medlemsstater där det finns betydande filialer, i den mån det är relevant för den filialen,
- c) resolutionsmyndigheten på koncernnivå, och
- d) dotterföretagens resolutionsmyndigheter.

4. Koncernåterhämtningsplanen ska syfta till att uppnå en stabilisering av koncernen som helhet, eller av ett institut som ingår i koncernen, när den befinner sig i ett ansträngt läge för att åtgärda eller avlägsna orsakerna till nödsituationen och återställa koncernens eller institutets finansiella ställning, samtidigt som hänsyn tas till andra koncernenheters finansiella ställning.

Koncernåterhämtningsplanen ska inbegripa arrangemang för att säkerställa att de åtgärder som planeras att vidtas på nivån för moderföretaget inom unionen och på nivån för de enheter som det hänvisas till i artikel 1.1 c och d, liksom åtgärder som planeras att vidtas på nivån för dotterföretagen och, i tillämpliga fall i enlighet med i direktiv 2013/36/EU, på nivån för de betydande filialerna, är samordnade och konsekventa.

5. Koncernåterhämtningsplanen, och eventuella planer som upprättats för ett enskilt dotterföretag, ska innehålla de inslag som specificeras i artikel 5. De planerna ska i tillämpliga fall innehålla arrangemang för finansiellt stöd inom koncernen som antas enligt ett avtal om koncerninternt finansiellt stöd som har ingåtts i enlighet med kapitel III.

6. Koncernåterhämtningsplaner ska innehålla ett antal återhämtningsalternativ med åtgärder för att hantera de scenarier som anges i artikel 5.6.

För vart och ett av scenarierna ska det i koncernåterhämtningsplanen anges huruvida det finns hinder för genomförandet av återhämtningsåtgärder inom koncernen, inbegripet på nivån för de enskilda enheter som planen omfattar, och huruvida det finns väsentliga praktiska eller juridiska hinder för att utan dröjsmål överföra kapitalbasen eller betala skulder eller tillgångar inom koncernen.

7. Ledningsorganet för den enhet som upprättar koncernåterhämtningsplanen enligt punkt 1 ska bedöma och godkänna koncernåterhämtningsplanen innan den inlämnas till den samordnande tillsynsmyndigheten.

Artikel 8

Bedömning av koncernåterhämtningsplaner

1. Den samordnande tillsynsmyndigheten ska, tillsammans med de behöriga myndigheterna för dotterföretag, efter samråd med de behöriga myndigheter som avses i artikel 116 i direktiv 2013/36/EU och med de behöriga myndigheter som är ansvariga för de betydande filialerna i den mån det är relevant för den betydande filialen, granska koncernåterhämtningsplanen och bedöma i vilken utsträckning den uppfyller de krav och kriterier som anges i artiklarna 6 och 7. Den bedömningen ska göras i enlighet med det förfarande som fastställs i artikel 6 och med denna artikel och ska beakta potentiella effekter av återhämtningsåtgärderna på den finansiella stabiliteten i alla medlemsstater där koncernen verkar.

2. Den samordnande tillsynsmyndigheten och de behöriga myndigheterna för dotterföretag ska eftersträva att nå ett gemensamt beslut om

a) granskningen och bedömningen av koncernåterhämtningsplanen,

b) huruvida en återhämtningsplan ska upprättas på individuell basis för institut som ingår i koncernen, och

c) tillämpningen av de åtgärder som anges i artikel 6.5 och 6.6.

Parterna ska eftersträva att nå ett gemensamt beslut inom fyra månader från det datum då den samordnande tillsynsmyndigheten översände koncernåterhämtningsplanen i enlighet med artikel 7.3.

EBA får på begäran av en behörig myndighet bistå de behöriga myndigheterna när det gäller att nå ett gemensamt beslut i enlighet med artikel 31 c i förordning (EU) nr 1093/2010.

3. I avsaknad av ett gemensamt beslut mellan de behöriga myndigheterna, inom fyra månader från datum för översändande, om granskningen och bedömningen av koncernåterhämtningsplanen eller om åtgärder som moderföretaget inom unionen ska vidta i enlighet med artikel 6.5 och 6.6, ska den samordnande tillsynsmyndigheten fatta sitt eget beslut med avseende på de ärendena. Den samordnande tillsynsmyndigheten ska fatta sitt beslut med beaktande av de synpunkter och reservationer från övriga behöriga myndigheter som uttryckts under fyramånadersperioden. Den samordnande tillsynsmyndigheten ska meddela beslutet till moderföretaget inom unionen och till de övriga behöriga myndigheterna.

Om någon av de behöriga myndigheter som avses i punkt 2 vid den fyramånadersperiodens slut har hänskjutit ett ärende som anges i punkt 7 till EBA i enlighet med artikel 19 i förordning (EU) nr 1093/2010, ska den samordnande tillsynsmyndigheten skjuta upp sitt beslut och invänta eventuella beslut som EBA kan fatta enligt artikel 19.3 i den förordningen och ska fatta sitt beslut i enlighet med EBA:s beslut. Fyramånadersperioden ska anses utgöra förlikningsskedet i den mening som avses i förordningen. EBA ska fatta sitt beslut inom en månad. Ärendet får inte hänskjutas till EBA efter det att perioden på fyra månader har löpt ut eller efter det att ett gemensamt beslut har fattats. Om EBA inte inom en månad har fattat sitt beslut ska den samordnande tillsynsmyndighetens beslut gälla.

4. I avsaknad av ett gemensamt beslut mellan de behöriga myndigheterna, inom fyra månader från datum för översändande, om

a) huruvida en återhämtningsplan ska upprättas på individuell basis för institut som omfattas av myndigheternas jurisdiktion, eller

b) tillämpningen på dotterföretagsnivå av de åtgärder som avses i artikel 6.5 och 6.6,

ska varje behörig myndighet fatta sitt eget beslut i det ärendet.

Om någon av de berörda behöriga myndigheterna vid fyramånadersperiodens slut har hänskjutit ett ärende som anges i punkt 7 till EBA i enlighet med artikel 19 i förordning (EU) nr 1093/2010, ska den behöriga myndigheten för dotterföretaget skjuta upp sitt beslut och invänta eventuella beslut som EBA får fatta i enlighet med artikel 19.3 i den förordningen och ska fatta sitt beslut i enlighet med EBA:s beslut. Fyramånadersperioden ska anses utgöra förlikningsperioden i den mening som avses i den förordningen. EBA ska fatta sitt beslut inom en månad. Ärendet får inte hänskjutas till EBA efter det att perioden på fyra månader har löpt ut eller efter det att ett gemensamt beslut har fattats. Om EBA inte inom en månad har fattat sitt beslut ska beslutet av den behöriga myndighet som är ansvarig för dotterföretaget på individuell nivå gälla.

5. De övriga behöriga myndigheter som inte har invändningar enligt punkt 4 får fatta ett gemensamt beslut om en koncernåterhämtningsplan som omfattar koncernenheter som faller inom deras jurisdiktion.

6. Det gemensamma beslut som avses i punkt 2 eller 5 och varje beslut som fattas av de berörda myndigheterna i avsaknad av ett gemensamt beslut enligt punkterna 3 och 4 ska erkännas som slutgiltigt och tillämpas av de behöriga myndigheterna i de berörda medlemsstaterna.

7. EBA får på begäran av en behörig myndighet i enlighet med punkt 3 eller 4 endast bistå de behöriga myndigheterna när det gäller att nå en överenskommelse i enlighet med artikel 19.3 i förordning (EU) nr 1093/2010 med avseende på bedömningen av återhämtningsplaner och genomförandet av åtgärderna i artikel 6.6 a, b och d.

Artikel 9

Indikatorer för återhämtningsplanen

1. Vid tillämpningen av artiklarna 5–8 ska de behöriga myndigheterna kräva att alla återhämtningsplaner innehåller en ram med indikatorer som fastställts av institutet och som identifierar tidpunkterna för när planens åtgärder får vidtas. De behöriga myndigheterna ska komma överens om sådana indikatorer i samband med bedömningen av återhämtningsplaner i enlighet med artiklarna 6 och 8. Indikatorerna kan vara av kvalitativ eller kvantitativ art beroende på institutets finansiella ställning och ska enkelt kunna övervakas. De behöriga myndigheterna ska se till att instituten inför lämpliga arrangemang för en regelbunden övervakning av indikatorerna.

Trots första stycket får ett institut

- a) vidta åtgärder enligt sin återhämtningsplan även när den relevanta indikatorn inte har uppfyllts men när institutets ledningsorgan anser det vara lämpligt med tanke på omständigheterna, eller
- b) avstå från att vidta en sådan åtgärd om institutets ledningsorgan inte anser det vara lämpligt med tanke på omständigheterna.

Ett beslut om att vidta någon av de åtgärder som avses i återhämtningsplanen eller ett beslut om att avstå från att vidta en sådan åtgärd ska utan dröjsmål meddelas den behöriga myndigheten.

2. EBA ska senast den 3 juli 2015 utfärda riktlinjer i enlighet med artikel 16 i förordning (EU) nr 1093/2010 för att specificera den minimiförteckning över kvalitativa och kvantitativa indikatorer som avses i punkt 1.

Avsnitt 3

resolutionsplanering

Artikel 10

Resolutionsplaner

1. Resolutionsmyndigheten ska efter samråd med den behöriga myndigheten och efter samråd med resolutionsmyndigheterna i de jurisdiktioner där eventuella betydande filialer är belägna, i den mån det är relevant för den betydande filialen, upprätta en resolutionsplan för varje institut som inte utgör en del av en koncern som är föremål för grupp-baserad tillsyn enligt artiklarna 111 och 112 i direktiv 2013/36/EU. Resolutionsplanen ska innehålla de resolutions-åtgärder som resolutionsmyndigheten får vidta om institutet uppfyller villkoren för resolution. Information som avses i punkt 7 a ska meddelas det berörda institutet.
2. Resolutionsmyndigheten ska när den upprättar resolutionsplanen identifiera alla väsentliga hinder för resolution och då så är nödvändigt och proportionerligt, beskriva relevanta åtgärder för hur de hindren kan undanröjas, enligt kapitel II i denna avdelning.
3. Resolutionsplanen ska beakta relevanta scenarier inberäknat att fallissemangshändelsen kan vara en isolerad händelse eller kan inträffa i en tid av mer omfattande finansiell instabilitet eller övergripande systempåverkande händelser. Resolutionsplanen får inte förutsätta något av följande:
 - a) Tillgång till extraordinärt offentligt finansiellt stöd förutom tillämpningen av de finansieringsarrangemang som fastställs i enlighet med artikel 100.
 - b) Akut likviditetsstöd från centralbanker.
 - c) Likviditetsstöd från centralbanker med icke standardmässiga villkor för säkerheter, löptider och räntesatser.
4. Resolutionsplanen ska innehålla en analys av hur och när ett institut, i enlighet med de villkor som anges i planen, får ansöka om att få utnyttja centralbanksfaciliteter och ska identifiera de tillgångarna som kan förväntas godtas som säkerhet.
5. Resolutionsmyndigheter får begära att instituten bistår dem vid utarbetandet och uppdateringen av planerna.
6. Resolutionsplaner ska ses över, och i tillämpliga fall uppdateras, minst en gång om året och efter varje väsentlig förändring av institutets juridiska eller organisatoriska struktur eller dess affärsverksamhet eller dess finansiella ställning som skulle kunna ha en väsentlig inverkan på planens effektivitet eller på annat sätt framtvingar en översyn av resolutionsplanen.

När det gäller översyner eller uppdateringar av resolutionsplaner enligt första stycket ska instituten och de behöriga myndigheterna omedelbart informera resolutionsmyndigheterna om alla förändringar som kräver en sådan översyn eller uppdatering.

7. Utan att det påverkar tillämpningen av artikel 4 ska resolutionsplanen ange alternativ när det gäller användning av de resolutionsverktyg som det hänvisas till i avsnitt IV på institutet. Denna ska innehålla följande, kvantifierat när så är lämpligt och möjligt:

- a) En sammanfattning av huvudinslagen i planen.
- b) En sammanfattning av de väsentliga förändringar för institutet som inträffat sedan den senaste resolutionsinformationen lämnades in.
- c) En beskrivning av hur kritiska funktioner och kärnaffärsområden, i den utsträckning som krävs, skulle kunna avskiljas juridiskt och ekonomiskt från övriga funktioner för att säkerställa fortsatt verksamhet efter institutets fallissemang.
- d) En uppskattning av tidsramen för att genomföra varje väsentlig del av planen.
- e) En detaljerad beskrivning av den bedömning av möjligheterna till resolution som gjorts i enlighet med punkt 2 i denna artikel och artikel 15.
- f) En beskrivning av alla åtgärder som krävs enligt artikel 17 för att åtgärda eller avlägsna identifierade hinder för resolution som ett resultat av den bedömning som gjorts i enlighet med artikel 15.
- g) En detaljerad beskrivning av förfarandena för att fastställa värdet och möjligheten att sälja ut institutets kritiska funktioner, kärnaffärsområden och tillgångar.
- h) En detaljerad beskrivning av arrangemangen för att säkerställa att den begärda informationen enligt artikel 11 är aktuell och att den alltid är tillgänglig för resolutionsmyndigheterna.
- i) En förklaring från resolutionsmyndigheten av hur resolutionsalternativen skulle kunna finansieras utan ett antagande om något av följande:
 - i) Extraordinärt offentligt finansiellt stöd förutom tillämpningen av de finansieringsarrangemang som fastställs i enlighet med artikel 100.
 - ii) Akut likviditetsstöd från centralbanker.
 - iii) Likviditetsstöd från centralbanker med icke standardmässiga villkor för säkerheter, löptider och räntesatser.
- j) En detaljerad beskrivning av de olika resolutionsstrategier som skulle kunna tillämpas enligt de olika möjliga scenarierna samt de tillämpliga tidsfristerna.
- k) En beskrivning av kritiska ömsesidiga beroenden.
- l) En beskrivning av handlingsalternativen för att bevara tillgång till betalnings- och clearingtjänster och annan infrastruktur och en bedömning av överförbarheten för kunders positioner.
- m) En analys av planens effekter på institutets anställda, inbegripet en bedömning av därmed förknippade kostnader, och en beskrivning av planerade förfaranden för samråd med personalen under resolutionsprocessen, i tillämpliga fall med beaktande av nationella system för dialog mellan arbetsmarknadens parter.
- n) En plan för kommunikation med media och allmänheten.

- o) Minimikravet för kapitalbasen och de kvalificerade skulderna i enlighet med artikel 45.1, och i förekommande fall en tidsfrist för att nå avsedd nivå.
- p) Minimikravet för kapitalbasen och instrumenten för avtalsenlig skuldnedskrivning enligt artikel 45.1, och i förekommande fall en tidsfrist för att nå avsedd nivå.
- q) En beskrivning av grundläggande operationer och system för kontinuerlig drift av institutets operativa processer.
- r) I förekommande fall eventuella yttranden från institutet om resolutionsplanen.

8. Medlemsstaterna ska säkerställa att resolutionsmyndigheter har befogenhet att kräva att ett institut eller en enhet som avses i artikel 1.1 b, c eller d för detaljerade register över finansiella avtal där institutet eller enheten är part. Resolutionsmyndigheten får ange en tidsfrist inom vilken institutet eller enheten som avses i artikel 1.1 b, c eller d ska inkomma med de registren. Samma tidsfrist ska gälla för samtliga institut och samtliga enheter som avses i artikel 1.1 b, c och d som omfattas av myndighetens jurisdiktion. Resolutionsmyndigheten får besluta att fastställa olika tidsfrister för de olika finansiella avtalstyper som avses i artikel 2.100. Denna punkt ska inte påverka den behöriga myndighetens befogenhet att samla in information.

9. EBA ska, efter samråd med ESRB, utarbeta förslag till tekniska standarder för tillsyn som ytterligare specificerar innehållet i resolutionsplanerna.

EBA ska överlämna dessa förslag till tekniska standarder för tillsyn till kommissionen senast den 3 juli 2015.

Kommissionen ska ges befogenhet att anta de tekniska standarder för tillsyn som avses i första stycket, i enlighet med artiklarna 10–14 i förordning (EU) nr 1093/2010.

Artikel 11

Information för tillämpningen av resolutionsplaner och samarbete från institutets sida

1. Medlemsstaterna ska säkerställa att resolutionsmyndigheter har befogenhet att begära att berörda institut
 - a) samarbetar i den utsträckning som krävs för att upprätta resolutionsplaner,
 - b) förser dem, endera direkt eller genom den behöriga myndigheten, med all nödvändig information för att upprätta och genomföra resolutionsplaner.

Resolutionsmyndigheterna ska särskilt ha befogenhet att, bland annan information, begära in den information och analys som specificeras i avsnitt B i bilagan.

2. De behöriga myndigheterna i de berörda medlemsstaterna ska samarbeta med resolutionsmyndigheterna för att kontrollera huruvida delar av eller all den informationen som avses i punkt 1 redan finns tillgänglig. Om sådan information är tillgänglig ska de behöriga myndigheterna lämna den informationen till resolutionsmyndigheterna.

3. EBA ska utarbeta förslag till tekniska standarder för genomförande för att specificera förfaranden och en minimi-uppsättning standardformulär och mallar för överlämnande av information enligt denna artikel.

EBA ska överlämna de förslagen till tekniska standarder för genomförande till kommissionen senast den 3 juli 2015.

Kommissionen ska ges befogenhet att anta de tekniska standarder för genomförande som avses i första stycket i enlighet med artikel 15 i förordning (EU) nr 1093/2010.

*Artikel 12***Koncernresolutionsplaner**

1. Medlemsstaterna ska säkerställa att resolutionsmyndigheterna på koncernnivå tillsammans med resolutionsmyndigheterna för dotterföretag och efter samråd med resolutionsmyndigheterna för de betydande filialerna i den mån det är relevant för den betydande filialen, upprättar koncernresolutionsplaner. Koncernresolutionsplaner ska inbegripa en plan för resolution av koncernen som helhet när dess moderföretag är ett moderföretag inom unionen, endera genom resolution på nivån för moderföretaget eller genom uppdelning och resolution av dotterföretagen. I koncernresolutionsplanen ska åtgärder anges för resolution av

- a) moderföretaget inom unionen,
 - b) de dotterföretag som utgör en del av koncernen och som är belägna i unionen,
 - c) de enheter som avses i artikel 1.1 c och d, och
 - d) om inte annat följer av avdelning VI, de dotterföretag som utgör en del av koncernen och som är belägna utanför unionen.
2. Koncernresolutionsplanen ska upprättas på grundval av den information som lämnas enligt artikel 11.
3. Koncernresolutionsplanen ska
- a) fastställa resolutionsåtgärder som ska vidtas med avseende på koncernenheter, både genom resolutionsåtgärder för de enheter som avses i artikel 1.1 b, c och d, moderföretaget och dotterinstitutet samt genom samordnade resolutionsåtgärder med avseende på dotterinstitut, i de scenarier som anges i artikel 10.3,
 - b) undersöka i vilken utsträckning det skulle vara möjligt att använda resolutionsverktyg och utöva resolutionsbefogenheter på ett samordnat sätt på koncernenheter etablerade i unionen, inklusive åtgärder för att underlätta tredje mans köp av hela koncernen eller enskilda affärsområden eller aktiviteter som tillhandahålls av ett flertal koncernenheter, eller av särskilda koncernenheter, samt identifiera eventuella potentiella hinder för en samordnad resolution,
 - c) om en koncern inbegriper enheter med säte i tredjeländer, identifiera lämpliga arrangemang för samarbete och samordning med de relevanta myndigheterna i de tredjeländerna och följderna av resolutionen inom unionen,
 - d) identifiera åtgärder som är nödvändiga för att underlätta koncernresolution när villkoren för resolution är uppfyllda, inklusive att juridiskt och ekonomiskt avskilja särskilda funktioner eller affärsområden,
 - e) fastställa eventuella ytterligare åtgärder som inte avses i detta direktiv men som resolutionsmyndigheten på koncernnivå har för avsikt att vidta inom ramen för resolutionen av koncernen,
 - f) identifiera hur koncernresolutionsåtgärderna skulle kunna finansieras och, där finansieringsarrangemangen skulle behövas, ange principer för att dela upp ansvaret för den finansieringen mellan finansieringskällor i olika medlemsstater. Resolutionsplanen får inte förutsätta något av följande:
 - i) Extraordinärt offentligt finansiellt stöd förutom tillämpningen av de finansieringsarrangemang som fastställs i enlighet med artikel 100.
 - ii) Akut likviditetsstöd från centralbanker.

iii) Likviditetsstöd från centralbanker med icke standardmässiga villkor för säkerheter, löptider och räntesatser.

De principerna ska fastställas på grundval av rättvisa och välavvägda kriterier och ska särskilt beakta artikel 107.5 och effekterna på den finansiella stabiliteten i alla berörda medlemsstater.

4. Bedömningen av möjligheten till en resolution av koncernen enligt artikel 16 ska ske samtidigt som koncernresolutionsplanen upprättas och uppdateras i enlighet med denna artikel. En detaljerad beskrivning av den bedömning av möjligheterna till resolution som gjorts i enlighet med artikel 16 ska ingå i koncernresolutionsplanen.

5. Koncernresolutionsplaner får inte ha en oproportionerlig verkan på någon medlemsstat.

6. EBA ska, efter samråd med ESRB, utarbeta förslag till tekniska standarder för tillsyn som specificerar innehållet i koncernresolutionsplaner, med beaktande av de många olika affärsmodeller som koncerner på den inre marknaden har.

EBA ska överlämna de förslagen till tekniska standarder för tillsyn till kommissionen senast den 3 juli 2015.

Kommissionen ska ges befogenhet att anta de tekniska standarder för tillsyn som avses i första stycket, i enlighet med förfarandet i artiklarna 10–14 i förordning (EU) nr 1093/2010.

Artikel 13

Krav och förfaranden för koncernresolutionsplaner

1. Moderföretag inom unionen ska till resolutionsmyndigheten på koncernnivå inkomma med den information som får krävas i enlighet med artikel 11. Denna information ska röra det moderföretag inom unionen och i den utsträckning som krävs var och en av koncernenheterna, inbegripet de enheter som avses i artikel 1.1 c och d.

Tillsynsmyndigheten på koncernnivå ska, under förutsättning att sekretesskraven som föreskrivs i detta direktiv tillämpas, översända den information som tillhandahålls i enlighet med denna punkt till

- a) EBA,
- b) resolutionsmyndigheterna för dotterföretag,
- c) resolutionsmyndigheterna i jurisdiktioner där betydande filialer är belägna i den mån det är relevant för den betydande filialen,
- d) de relevanta behöriga myndigheter som avses i artiklarna 115 och 116 i direktiv 2013/36/EU, och
- e) resolutionsmyndigheterna i de medlemsstater där de enheter som avses i artikel 1.1 c och d är etablerade.

Information som tillhandahållits av resolutionsmyndigheten på koncernnivå till resolutionsmyndigheterna och de behöriga myndigheterna för dotterföretagen, till resolutionsmyndigheterna i jurisdiktioner där betydande filialer är belägna samt till de relevanta behöriga myndigheter som avses i artiklarna 115 och 116 i direktiv 2013/36/EU, ska åtminstone innehålla all information som är relevant för dotterföretaget eller den betydande filialen. Information som lämnas till EBA ska innehålla all information som är relevant för EBA:s roll inom ramen för koncernresolutionsplanerna. När det gäller information som avser dotterföretag i tredjeländer, ska resolutionsmyndigheten på koncernnivå inte ha någon skyldighet att överlämna den informationen utan samtycke från relevant tillsynsmyndighet eller resolutionsmyndighet i tredjelandet.

2. Medlemsstaterna ska säkerställa att resolutionsmyndigheter på koncernnivå, efter samverkan med de resolutionsmyndigheter som avses i punkt 1 andra stycket i denna artikel, i resolutionskollegier och efter samråd med de relevanta behöriga myndigheterna, inbegripet med behöriga myndigheter i de medlemsstatsjurisdiktioner där betydande filialer är belägna, upprättar och uppdaterar koncernresolutionsplaner. Resolutionsmyndigheter på koncernnivå får om de så önskar, och med förbehåll för att de uppfyller de sekretesskrav som fastställs i artikel 98 i detta direktiv, i arbetet med att upprätta och upprätthålla koncernresolutionsplaner inbegripa ett tredjelands resolutionsmyndigheter från de jurisdiktioner där koncernen har etablerat dotterföretag eller finansiella holdingföretag eller betydande filialer i den mening som avses i artikel 51 i direktiv 2013/36/EU.

3. Medlemsstaterna ska säkerställa att koncernresolutionsplaner ses över, och om så är lämpligt, uppdateras minst en gång om året, samt efter varje förändring som avser den juridiska eller organisatoriska strukturen, affärsverksamheten eller finansiella ställningen inom koncernen, inbegripet varje koncernenhet, som kan ha en väsentlig inverkan på eller nödvändiggöra en ändring av planen.

4. Antagandet av koncernresolutionsplanen ska ha formen av ett gemensamt beslut av resolutionsmyndigheten på koncernnivå och resolutionsmyndigheterna för dotterföretag.

De resolutionsmyndigheterna ska fatta ett gemensamt beslut inom fyra månader från det att resolutionsmyndigheten på koncernnivå översänt den information som avses i punkt 1 andra stycket.

EBA får på begäran av en resolutionsmyndighet bistå resolutionsmyndigheten när det gäller att nå ett gemensamt beslut i enlighet med artikel 31 c i förordning (EU) nr 1093/2010.

5. Om resolutionsmyndigheterna inte har nått ett gemensamt beslut inom fyra månader, ska resolutionsmyndigheten på koncernnivå fatta ett eget beslut om koncernresolutionsplanen. Beslutet ska innehålla en fullständig motivering och beakta synpunkter och reservationer som de övriga resolutionsmyndigheterna har fört fram. Resolutionsmyndigheten på koncernnivå ska lämna beslutet till moderföretaget inom unionen.

Om någon av resolutionsmyndigheterna vid fyramånadersperiodens slut har hänskjutit ärendet till EBA i enlighet med artikel 19 i förordning (EU) nr 1093/2010, ska resolutionsmyndigheten på koncernnivå, om inte annat följer av punkt 9 i den här artikeln, skjuta upp sitt beslut och invänta eventuella beslut som EBA får fatta i enlighet med artikel 19.3 i den förordningen och ska fatta sitt beslut i enlighet med EBA:s beslut. Denna fyramånadersperiod ska anses utgöra förlikningsperioden i den mening som avses i den förordningen. EBA ska fatta sitt beslut inom en månad. Ärendet får inte hänskjutas till EBA efter det att denna period på fyra månader har löpt ut eller efter det att ett gemensamt beslut har fattats. Om EBA inte inom en månad har fattat sitt beslut ska beslutet från resolutionsmyndigheten på koncernnivå tillämpas.

6. Om ett gemensamt beslut av resolutionsmyndigheterna inte har antagits inom fyra månader ska varje resolutionsmyndighet som är ansvarig för ett dotterföretag fatta ett eget beslut och utforma och upprätthålla en resolutionsplan för de enheter som omfattas av dess jurisdiktion. Varje enskilt beslut ska innehålla en fullständig motivering, ange skälen till invändningarna till den föreslagna koncernresolutionsplanen och beakta synpunkter och reservationer som de övriga behöriga myndigheterna och resolutionsmyndigheterna fört fram. Varje resolutionsmyndighet ska meddela sitt beslut till de andra medlemmarna i resolutionskollegiet.

Om någon av resolutionsmyndigheterna vid fyramånadersperiodens slut har hänskjutit ärendet till EBA i enlighet med artikel 19 i förordning (EU) nr 1093/2010, ska den berörda resolutionsmyndigheten, om inte annat följer av punkt 9 i den här artikeln, skjuta upp sitt beslut och invänta eventuella beslut som EBA får fatta i enlighet med artikel 19.3 i den förordningen och ska fatta sitt beslut i enlighet med EBA:s beslut. Denna fyramånadersperiod ska anses utgöra förlikningsperioden i den mening som avses i den förordningen. EBA ska fatta sitt beslut inom en månad. Ärendet får inte hänskjutas till EBA efter det att denna period på fyra månader har löpt ut eller efter det att ett gemensamt beslut har fattats. Om EBA inte inom en månad har fattat sitt beslut ska beslutet av dotterföretagets resolutionsmyndighet tillämpas.

7. De övriga resolutionsmyndigheter som inte har invändningar enligt punkt 6 får fatta ett gemensamt beslut om en koncernresolutionsplan som omfattar koncernenheter som faller inom deras jurisdiktion.

8. De gemensamma beslut som avses i punkterna 4 och 7 och de beslut som fattas av resolutionsmyndigheterna i avsaknad av ett gemensamt beslut enligt punkterna 5 och 6 ska erkännas som slutgiltiga och tillämpas av de övriga berörda resolutionsmyndigheterna.

9. I enlighet med punkterna 5 och 6 i den här artikeln får EBA, på begäran av en resolutionsmyndighet, bistå resolutionsmyndigheterna med att nå en överenskommelse i enlighet med artikel 19.3 i förordning (EU) nr 1093/2010 såvida inte någon av de berörda resolutionsmyndigheterna bedömer att det omtvistade ärendet på något sätt kan inkräkta på deras medlemsstaters finanspolitiska ansvar.

10. Om gemensamma beslut fattas enligt punkterna 4 och 7 och om en resolutionsmyndighet enligt punkt 9 bedömer att den omtvistade frågan avseende koncernresolutionsplanerna inkräktar på dess medlemsstats finanspolitiska ansvar, ska resolutionsmyndigheten på koncernnivå företa en ny bedömning av koncernresolutionsplanen, inbegripet minimikravet för kapitalbas och kvalificerade skulder.

Artikel 14

Översändande av resolutionsplaner till behöriga myndigheterna

1. Resolutionsmyndigheten ska översända resolutionsplanerna och eventuella ändringar av dessa till de berörda behöriga myndigheterna.
2. Resolutionsmyndigheten på koncernnivå ska översända resolutionsplanerna och eventuella ändringar av dessa till de berörda behöriga myndigheterna.

KAPITEL II

Möjlighet till resolution

Artikel 15

Bedömning av instituts möjlighet till resolution

1. Medlemsstaterna ska säkerställa att resolutionsmyndigheten, efter att den samrått med den behöriga myndigheten och med resolutionsmyndigheterna i de jurisdiktioner där betydande filialer är belägna, i den mån det är relevant för den betydande filialen, bedömer i vilken utsträckning en resolution av institut som inte utgör en del av en koncern är möjlig utan att förutsätta tillgång till något av följande:
 - a) Extraordinärt offentligt finansiellt stöd förutom tillämpningen av de finansieringsarrangemang som fastställs i enlighet med artikel 100.
 - b) Akut likviditetsstöd från centralbanker.
 - c) Likviditetsstöd från centralbanker med icke standardmässiga villkor för säkerheter, löptider och räntesatser.

En resolution av ett institut ska anses möjlig om det är rimligt och trovärdigt att resolutionsmyndigheten antingen kan avveckla institutet enligt normala insolvensförfaranden eller försätta institutet i resolution med tillämpning av de olika resolutionsverktygen eller resolutionsbefogenheterna samtidigt som betydande negativa effekter på de finansiella systemen i största möjliga mån undviks, inklusive mer omfattande instabila finansiella förhållanden eller systemomfattande händelser, i den medlemsstat i vilken institutet är etablerat, eller i andra medlemsstater eller i unionen och för att säkerställa att institutets kritiska funktioner kan upprätthållas. Resolutionsmyndigheterna ska upplysa EBA i tid när en resolution av ett institut inte anses vara möjlig.

2. För den bedömning av möjligheten till resolution som avses i punkt 1 ska resolutionsmyndigheten åtminstone bedöma de frågeställningar som närmare anges i avsnitt C i bilagan.

3. Resolutionsmyndigheten ska göra en bedömning av möjligheten till en resolution enligt denna artikel samtidigt som den upprättar och uppdaterar resolutionsplanen i enlighet med artikel 10.

4. EBA ska, efter samråd med ESRB, utarbeta förslag till tekniska standarder för tillsyn för att specificera de frågor och kriterier som ska granskas för bedömningen av möjligheten till resolution av institut eller koncerner som anges i punkt 2 i den här artikeln och i artikel 16.

EBA ska överlämna dessa förslag till tekniska standarder för tillsyn till kommissionen senast den 3 juli 2015.

Kommissionen ska ges befogenhet att anta de förslag till tekniska standarder för tillsyn som avses i första stycket i enlighet med artiklarna 10–14 i förordning (EU) nr 1093/2010.

Artikel 16

Bedömning av koncerners möjlighet till resolution

1. Medlemsstaterna ska säkerställa att resolutionsmyndigheterna på koncernnivå, tillsammans med resolutionsmyndigheterna för dotterföretagen, efter samråd med den samordnande tillsynsmyndigheten och de behöriga myndigheterna för sådana dotterföretag, och resolutionsmyndigheterna i de jurisdiktioner där betydande filialer är belägna i den mån det är relevant för den betydande filialen, bedömer i vilken utsträckning en resolution av koncerner är möjlig utan att förutsätta tillgång till något av följande:

a) Extraordinärt offentligt finansiellt stöd förutom tillämpningen av de finansieringsarrangemang som fastställs i enlighet med artikel 100.

b) Akut likviditetsstöd från centralbanker.

c) Likviditetsstöd från centralbanker med icke standardmässiga villkor för säkerheter, löptider och räntesatser.

En resolution av en koncern ska anses möjlig om det är rimligt och trovärdigt att resolutionsmyndigheterna antingen kan avveckla koncernenheter enligt normala insolvensförfaranden eller försätta koncernenheter i resolution med tillämpning av resolutionsverktygen eller resolutionsbefogenheterna på koncernenheter samtidigt som betydande negativa effekter på de finansiella systemen i största möjliga mån undviks, inklusive mer omfattande instabila finansiella förhållanden eller systemomfattande händelser, i de medlemsstater i vilka koncernenheter är etablerade, eller i andra medlemsstater eller i unionen och för att säkerställa att koncernenheternas kritiska funktioner kan upprätthållas om de utan svårigheter kan avskiljas vid lämplig tidpunkt eller på annat sätt. Resolutionsmyndigheterna på koncernnivå ska meddela EBA i tid när en resolution av en koncern inte anses vara möjlig.

Bedömningen av en koncerns möjlighet till resolution ska beaktas av de resolutionskollegier som avses i artikel 88.

2. För den bedömning av möjligheten till koncernresolution ska resolutionsmyndigheterna, åtminstone, bedöma de frågeställningar som närmare anges i avsnitt C i bilagan.

3. Bedömningen av möjligheten till en koncernresolution enligt denna artikel ska ske samtidigt som koncernresolutionsplanerna upprättas och uppdateras i enlighet med artikel 12. Bedömningen ska ske i enlighet med den beslutsprocess som anges i artikel 13.

Artikel 17

Befogenheter att åtgärda eller avlägsna hinder för resolution

1. Medlemsstaterna ska säkerställa att när en resolutionsmyndighet, efter att ha gjort en bedömning av resolutionsmöjligheterna för ett institut i enlighet med artiklarna 15 och 16, efter samråd med den behöriga myndigheten, slår fast att det finns väsentliga hinder för möjligheten att försätta det institutet i resolution, ska resolutionsmyndigheten skriftligen meddela det beslutet till det berörda institutet, till den behöriga myndigheten och till resolutionsmyndigheterna i de jurisdiktioner där betydande filialer är belägna.

2. Kravet på resolutionsmyndigheterna att upprätta resolutionsplaner och på de berörda resolutionsmyndigheterna att komma fram till ett gemensamt beslut om koncernresolutionsplanerna i artikel 10.1 respektive artikel 13.4 ska efter det meddelande som anges i punkt 1 i den här artikeln tillfälligt upphävas tills åtgärderna för att undanröja de väsentliga hinder för möjligheten att försätta ett institut i resolution godtagits av resolutionsmyndigheten enligt punkt 3 i den här artikeln eller beslutats enligt punkt 4 i den här artikeln.

3. Inom fyra månader från mottagandet av ett meddelande i enlighet med punkt 1, ska institutet till resolutionsmyndigheten föreslå möjliga åtgärder för att åtgärda eller avlägsna de väsentliga hinder som angetts i meddelandet. Resolutionsmyndigheten ska, efter samråd med den behöriga myndigheten, bedöma huruvida de åtgärderna effektivt minskar eller avlägsnar de ifrågavarande väsentliga hindren.

4. Om resolutionsmyndigheten bedömer att de av ett institut föreslagna åtgärderna i enlighet med punkt 3 inte effektivt minskar eller avlägsnar de ifrågavarande hindren, ska den, antingen direkt eller indirekt genom den behöriga myndigheten, kräva att institutet vidtar alternativa åtgärder som skulle kunna uppnå det målet samt skriftligt meddela institutet dessa åtgärder, vilket inom en månad ska föreslå en plan för att genomföra dem.

När resolutionsmyndigheten identifierar alternativa åtgärder ska den visa på vilket sätt de av institutet föreslagna åtgärderna inte skulle kunna avlägsna hindren för möjligheten till resolution och hur de föreslagna alternativa åtgärderna är proportionerliga för att avlägsna hindren. Resolutionsmyndigheten ska beakta det hot som de hindren för möjligheten till resolution innebär för den finansiella stabiliteten samt den inverkan åtgärderna har på institutets verksamhet, dess stabilitet och dess förmåga att bidra till ekonomin.

5. Vid tillämpning av punkt 4 ska resolutionsmyndigheterna ha befogenhet att vidta någon av följande åtgärder:

- a) Kräva att institutet ser över koncerninterna finansieringsarrangemang eller omprövar avsaknaden av sådana, eller upprättar serviceavtal, antingen koncerninterna avtal eller avtal med tredje man, för att säkra tillhandahållandet av kritiska funktioner.
- b) Kräva att institutet begränsar sina maximala enskilda och totala exponeringar.
- c) Införa särskilda eller regelbundna kompletterande informationskrav som är relevanta för resolutionsändamål.
- d) Kräva att institutet avyttrar särskilda tillgångar.
- e) Kräva att institutet begränsar eller upphör med specifik befintlig eller föreslagen verksamhet.
- f) Begränsa eller förhindra utveckling av nya eller befintliga affärsområden eller försäljning av nya eller befintliga produkter.
- g) Kräva förändringar av de juridiska eller operativa strukturerna för institutet eller varje koncernenhet som direkt eller indirekt står under dess kontroll så att komplexiteten minskas för att säkerställa att det kan gå att juridiskt och operativt avskilja kritiska funktioner från övriga funktioner genom tillämpningen av resolutionsverktygen.

- h) Kräva att ett institut eller ett moderföretag bildar ett finansiellt moderholdingföretag i en medlemsstat eller ett finansiellt moderholdingföretag inom unionen.
- i) Kräva att ett institut eller en enhet som avses i artikel 1.1 b, c eller d emitterar kvalificerade skulder för att uppfylla kraven i artikel 45.
- j) Kräva att ett institut eller en enhet som avses i artikel 1.1 b, c eller d vidtar åtgärder för att uppfylla minimikraven för kapitalbas och kvalificerade skulder enligt artikel 45, och inte minst försöker omförhandla kvalificerade skulder, övriga primärkapitalinstrument eller supplementärkapitalinstrument som det eller den har utfärdat, för att säkerställa att resolutionsmyndighetens eventuella beslut om att skriva ned eller konvertera den skulden eller det instrumentet verkställs enligt rätten i den jurisdiktion som skulden eller instrumentet omfattas av.
- k) Om ett institut är ett dotterföretag till ett holdingföretag med blandad verksamhet, kräva att holdingföretaget med blandad verksamhet bildar ett separat finansiellt holdingföretag för att kontrollera institutet, om nödvändigt för att underlätta resolutionen av institutet och för att undvika att tillämpningen av de resolutionsverktyg och resolutionsbefogenheter som avses i avsnitt IV får negativa konsekvenser för den icke-finansiella delen av koncernen.

6. Ett beslut enligt punkt 1 eller 4 ska uppfylla följande krav:

- a) De ska underbyggas med angivande av motiven till bedömningen eller fastställandet i fråga.
- b) Det ska ange hur bedömningen eller fastställandet uppfyller kravet på proportionalitet i tillämpningen som föreskrivs i punkt 4.
- c) Det ska kunna överklagas.

7. Innan resolutionsmyndigheten identifierar eventuella åtgärder enligt punkt 4, ska resolutionsmyndigheten, efter samråd med den behöriga myndigheten och i förekommande fall den utsedda nationella makrotillsynsmyndigheten, noggrant överväga åtgärdernas potentiella effekter på institutet i fråga, på den inre marknaden för finansiella tjänster, på den finansiella stabiliteten i andra medlemsstater och i unionen som helhet.

8. EBA ska senast den 3 juli 2015 utfärda riktlinjer i enlighet med artikel 16 i förordning (EU) nr 1093/2010 för att specificera närmare uppgifter om åtgärderna som anges i punkt 5 och de omständigheter under vilka var och en av åtgärderna får tillämpas.

Artikel 18

Befogenheter att åtgärda eller avlägsna resolutionshinder: behandling av koncerner

1. Resolutionsmyndigheten på koncernnivå ska tillsammans med resolutionsmyndigheterna för dotterföretagen, efter samråd med tillsynskollegiet och resolutionsmyndigheterna i jurisdiktioner där betydande filialer är belägna, i den mån det är relevant för den betydande filialen, beakta den bedömning som krävs enligt artikel 16 inom resolutionskollegiet och vidta alla rimliga mått och steg för att nå ett gemensamt beslut i fråga om tillämpningen av åtgärder som har fastställts i enlighet med artikel 17.4 med avseende på samtliga institut som ingår i koncernen.

2. Resolutionsmyndigheten på koncernnivå ska, i samarbete med den samordnande tillsynsmyndigheten och EBA, i enlighet med artikel 25.1 i förordning (EU) nr 1093/2010, utarbeta och överlämna en rapport till moderföretaget inom unionen, till dotterföretagens resolutionsmyndigheter, som överlämnar den till de dotterföretag som de har tillsyn över, och till resolutionsmyndigheterna i de jurisdiktioner där betydande filialer är belägna. Rapporten ska utarbetas efter samråd med de behöriga myndigheterna och ska analysera de väsentliga hindren för en effektiv tillämpning av resolutionsverktygen och utövandet av resolutionsbefogenheterna vad avser koncernen. Rapporten ska beakta effekterna på institutets affärsmodell och rekommendera proportionerliga och riktade åtgärder som, enligt myndighetens uppfattning, är nödvändiga eller lämpliga för att avlägsna de hindren.

3. Inom fyra månader från mottagandet av en sådan rapport får moderföretaget inom unionen inkomma med synpunkter och för resolutionsmyndigheten på koncernnivå föreslå alternativa åtgärder för att lösa de hinder som konstaterats i rapporten.

4. Resolutionsmyndigheterna på koncernnivå ska meddela alla eventuella åtgärdsförslag från moderföretaget inom unionen till den samordnande tillsynsmyndigheten, EBA, dotterföretagens resolutionsmyndigheter och resolutionsmyndigheterna i de jurisdiktioner där betydande filialer är belägna, i den mån det är relevant för den betydande filialen. Resolutionsmyndigheterna på koncernnivå och resolutionsmyndigheterna för dotterföretagen ska, efter samråd med de behöriga myndigheterna och resolutionsmyndigheterna i jurisdiktioner där betydande filialer är belägna, göra allt som står i deras makt för att inom resolutionskollegiet nå ett gemensamt beslut om fastställandet av de väsentliga hindren, och om så krävs, bedömningen av de åtgärder som har föreslagits av moderföretaget inom unionen och av de åtgärder som krävs av myndigheterna för att åtgärda eller avlägsna hindren, med hänsyn tagen till de potentiella effekter som åtgärderna kan ha i alla de medlemsstater där koncernen är verksam.

5. Det gemensamma beslutet ska nås inom fyra månader från det att moderföretaget i unionen inkommit med yttranden, eller vid utgången av den fyramånadersperiod som avses i punkt 3, beroende på vilket som inträffar först. Det ska motiveras och fastställas i ett dokument som resolutionsmyndigheten på koncernnivå ska tillställa moderföretaget inom unionen.

EBA får på begäran av en resolutionsmyndighet bistå resolutionsmyndigheten när det gäller att nå ett gemensamt beslut i enlighet med artikel 31 c i förordning (EU) nr 1093/2010.

6. Om ett gemensamt beslut inte nås inom den period som avses i punkt 5, ska resolutionsmyndigheten på koncernnivå fatta ett eget beslut om de lämpliga åtgärder som i enlighet med artikel 17.4 ska vidtas på koncernnivå.

Beslutet ska innehålla en fullständig motivering och beakta synpunkter och reservationer som de övriga resolutionsmyndigheterna har fört fram. Resolutionsmyndigheten på koncernnivå ska lämna beslutet till moderföretaget inom unionen.

Om någon av resolutionsmyndigheterna vid fyramånadersperiodens slut har hänskjutit ett ärende som nämns i punkt 9 i den här artikeln till EBA i enlighet med artikel 19 i förordning (EU) nr 1093/2010, ska resolutionsmyndigheten på koncernnivå skjuta upp sitt beslut och invänta eventuella beslut som EBA kan fatta i enlighet med artikel 19.3 i den förordningen och ska fatta sitt beslut i enlighet med EBA:s beslut. Denna fyramånadersperiod ska anses utgöra förlikningsperioden i den mening som avses i den förordningen. EBA ska fatta sitt beslut inom en månad. Ärendet får inte hänskjutas till EBA efter det att fyramånadersperioden löpt ut eller efter det att ett gemensamt beslut har fattats. Om EBA inte inom en månad har fattat sitt beslut ska beslutet från resolutionsmyndigheten på koncernnivå tillämpas.

7. Om inget gemensamt beslut föreligger ska resolutionsmyndigheterna för dotterföretag fatta sina egna beslut om de lämpliga åtgärder som i enlighet med artikel 17.4 ska vidtas av dotterföretag på individuell nivå. Beslutet ska innehålla en fullständig motivering och beakta synpunkter och reservationer som de övriga resolutionsmyndigheterna har fört fram. Beslutet ska lämnas till det berörda dotterföretaget och till resolutionsmyndigheten på koncernnivå.

Om någon av resolutionsmyndigheterna vid fyramånadersperiodens slut har hänskjutit ett ärende som nämns i punkt 9 i den här artikeln till EBA i enlighet med artikel 19 i förordning (EU) nr 1093/2010, ska dotterföretagets resolutionsmyndighet skjuta upp sitt beslut och invänta eventuella beslut som EBA kan fatta i enlighet med artikel 19.3 i den förordningen, och ska fatta sitt beslut i enlighet med EBA:s beslut. Denna fyramånadersperiod ska anses utgöra förlikningsperioden i den mening som avses i den förordningen. EBA ska fatta sitt beslut inom en månad. Ärendet får inte hänskjutas till EBA efter det att denna period på fyra månader har löpt ut eller efter det att ett gemensamt beslut har fattats. Om EBA inte inom en månad har fattat sitt beslut ska beslutet av dotterföretagets resolutionsmyndighet för dotterföretaget tillämpas.

8. Det gemensamma beslut som avses i punkt 5 och de beslut som fattas av resolutionsmyndigheterna i avsaknad av ett gemensamt beslut som avses i punkt 6 ska erkännas som slutgiltiga och tillämpas av de övriga berörda resolutionsmyndigheterna.

9. I avsaknad av ett gemensamt beslut om vidtagande av någon av de åtgärder som avses i artikel 17.5 g, h eller k får EBA, på begäran av en resolutionsmyndighet i enlighet med punkterna 6 eller 7 i den här artikeln, bistå resolutionsmyndigheterna med att nå en överenskommelse i enlighet med artikel 19.3 i förordning (EU) nr 1093/2010.

KAPITEL III

Finansiellt stöd inom koncerner

Artikel 19

Avtal om finansiellt stöd inom koncerner

1. Medlemsstaterna ska säkerställa att ett moderinstitut i en medlemsstat, ett moderinstitut inom unionen, eller en enhet som avses i artikel 1.1 c eller d och dess dotterföretag i andra medlemsstater eller tredjeländer, som är institut eller finansinstitut som omfattas av moderföretagets gruppbaseade tillsyn, får ingå avtal om att bevilja finansiellt stöd till varje annan avtalspart som uppfyller villkoren för tidigt ingripande enligt artikel 27, förutsatt att de villkor som fastställs i detta kapitel är uppfyllda.

2. Detta kapitel är inte tillämpligt på koncerninterna finansiella arrangemang, däribland finansieringsarrangemang och användning av centraliserade finansieringsarrangemang under förutsättning att ingen av parterna i sådana arrangemang uppfyller villkoren för tidigt ingripande.

3. Ett avtal om finansiellt stöd inom koncerner får inte vara ett villkor för att

a) ge finansiellt stöd inom koncerner till varje koncernenhet som har finansiella svårigheter om institutet bestämmer sig för att göra det, på grundval av beslut som fattas från fall till fall och i enlighet med koncernens riktlinjer, förutsatt att det inte medför någon risk för koncernen som helhet, eller

b) få verka i en medlemsstat.

4. Medlemsstaterna ska undanröja alla rättsliga hinder i nationell rätt mot koncerninterna finansiella stödtransaktioner som utförs i enlighet med detta kapitel under förutsättning att inget i detta kapitel hindrar medlemsstaterna från att ålägga begränsningar med avseende på koncerninterna transaktioner med anknytning till nationell rätt som utnyttjar möjligheterna som föreskrivs i förordning (EU) nr 575/2013, införlivar direktiv 2013/36/EU eller uppställer krav på att delar av en koncern eller av verksamheter som genomförs inom en koncern av skäl hänförliga till finansiell stabilitet ska separeras.

5. Avtalet om finansiellt stöd inom koncerner får

a) omfatta ett eller flera koncerndotterföretag, och får stadga om finansiellt stöd från moderföretaget till dotterföretag, från dotterföretag till moderföretaget, mellan dotterföretag inom koncernen som är parter i avtalet, eller någon kombination av de enheterna,

b) stadga om finansiellt stöd i form av ett lån, utställande av garantier, tillhandahållande av tillgångar som ställs som säkerhet eller någon kombination av dessa former av finansiellt stöd inom ramen för en eller flera transaktioner, inbegripet mellan stödmottagaren och en tredje man.

6. Om en koncernenhet, i enlighet med villkoren för avtalet om finansiellt stöd inom koncerner, samtycker till att ge finansiellt stöd till en annan koncernenhet, får avtalet inbegripa en motsvarande avtalsutfästelse från den koncernenhet som mottar stödet om att ge finansiellt stöd till den koncernenhet som ger stödet.

7. Avtalet om finansiellt stöd inom koncerner ska specificera principerna för beräkningen av ersättningen för varje transaktion som görs enligt avtalet. De principerna ska innefatta ett krav på att ersättningen ska bestämmas vid den tidpunkt då det finansiella stödet tillhandahålls. Avtalet, inklusive principerna för beräkning av ersättningen för tillhandahållande av det finansiella stödet och övriga avtalsvillkor, ska vara förenligt med följande principer:

- a) Varje part ska ingå avtalet av fri vilja.
 - b) När avtal ingås och när ersättningen för tillhandahållandet av finansiellt stöd bestäms måste varje part agera för att tillvarata sina egna intressen och får därvid ta hänsyn till eventuella direkta eller indirekta fördelar som en part kan komma i åtnjutande av som ett resultat av det tillhandahållna finansiella stödet.
 - c) Varje part som tillhandahåller finansiellt stöd måste ha full insyn i relevant information från varje part som tar emot finansiellt stöd innan ersättningen för tillhandahållandet av det finansiella stödet bestäms och innan ett eventuell beslut om att tillhandahålla finansiellt stöd fattas.
 - d) Ersättningen för tillhandahållande av finansiellt stöd får fastställas med beaktande av information som den part som ger stödet förfogar över med anledning av att denna ingår i samma koncern som den stödmottagande parten och som inte är tillgänglig för marknaden.
 - e) Principerna för beräkningen av ersättningen för tillhandahållande av finansiellt stöd behöver inte fastställas med beaktande av eventuell förväntad tillfällig påverkan på marknadspriserna som följer av händelser som inte är hänförliga till koncernen.
8. Avtalet om finansiellt stöd inom koncerner får endast ingås om ingen av parterna, vid den tidpunkt då det föreslagna avtalet ingås, enligt deras respektive behöriga myndigheter, uppfyller villkoren för tidigt ingripande.
9. Medlemsstaterna ska säkerställa att alla rättigheter, ersättningsanspråk eller åtgärder som följer av avtalet om finansiellt stöd inom koncerner endast får hävdas av avtalsparterna, med uteslutande av tredje man.

Artikel 20

Behöriga myndigheters granskning av det föreslagna avtalet samt medling

1. Moderinstitutet inom unionen ska till den samordnande tillsynsmyndigheten inkomma med en ansökan om tillstånd för varje avtal om koncerninternt finansiellt stöd som föreslås enligt artikel 19. Ansökan ska innehålla texten till det föreslagna avtalet och ange vilka koncernenheter som föreslås vara avtalsparter.
2. Den samordnande tillsynsmyndigheten ska utan dröjsmål vidarebefordra ansökan till de behöriga myndigheterna för varje dotterföretag som föreslås vara avtalspart så att ett gemensamt beslut kan fattas.
3. Den samordnande tillsynsmyndigheten ska, i enlighet med det förfarande som föreskrivs i punkterna 5 och 6 i denna artikel, bevilja auktorisation om villkoren i det föreslagna avtalet är förenliga med de villkor för finansiellt stöd som fastställs i artikel 23.
4. Den samordnande tillsynsmyndigheten får, i enlighet med det förfarande som föreskrivs i punkterna 5 och 6 i den här artikeln, förbjuda att det föreslagna avtalet ingås om det kan anses oförenligt med de villkor för finansiellt stöd som fastställs i artikel 23.
5. De behöriga myndigheterna ska göra allt som står i deras makt för att, inom fyra månader från den dag då den samordnande tillsynsmyndigheten mottog ansökan, nå ett gemensamt beslut, som tar hänsyn till de potentiella effekterna, inbegripet budgeteffekter, som verkställandet av avtalet kan få i alla de medlemsstater där koncernen verkar, om huruvida villkoren i det föreslagna avtalet är förenliga med villkoren för finansiellt stöd som fastställs i artikel 23. Det gemensamma beslutet ska fastställas i ett dokument tillsammans med en fullständig motivering till beslutet, som den samordnande tillsynsmyndigheten ska överlämna till sökanden.

EBA får på begäran av en behörig myndighet bistå de behöriga myndigheterna när det gäller att nå en överenskommelse i enlighet med artikel 31 i förordning (EU) nr 1093/2010.

6. Om de berörda tillsynsmyndigheterna inte nått ett gemensamt beslut inom fyra månader, ska den samordnande tillsynsmyndigheten fatta ett eget beslut om ansökan. Detta beslut ska redovisas i ett dokument med fullständig motivering och ska beakta synpunkter och reservationer som de övriga behöriga myndigheterna har uttryckt under fyramånadersperioden. Den samordnande tillsynsmyndigheten ska meddela sitt beslut till den sökande och de övriga behöriga myndigheterna.

7. Om någon av de berörda behöriga myndigheterna vid fyramånadersperiodens slut har hänskjutit ärendet till EBA i enlighet med artikel 19 i förordning (EU) nr 1093/2010, ska den samordnande tillsynsmyndigheten skjuta upp sitt beslut och invänta eventuella beslut som EBA kan fatta i enlighet med artikel 19.3 i den förordningen och ska fatta sitt beslut i enlighet med EBA:s beslut. Denna fyramånadersperiod ska anses utgöra förlikningsperioden i den mening som avses i den förordningen. EBA ska fatta sitt beslut inom en månad. Ärendet får inte hänskjutas till EBA efter det att tidsperioden på fyra månader har löpt ut eller efter det att ett gemensamt beslut har fattats.

Artikel 21

Aktieägars godkännande av ett föreslaget avtal

1. Medlemsstaterna ska kräva att ett föreslaget avtal som godkänts av de behöriga myndigheterna ska godkännas av aktieägarna i varje koncernenhet som föreslås bli avtalspart. I ett sådant fall ska avtalet endast gälla för de parter vars aktieägare har godkänt avtalet i enlighet med punkt 2.

2. Ett avtal om finansiellt stöd inom en koncern ska vara giltigt med avseende på en koncernenhet endast om dess aktieägare har godkänt att ledningsorganet för ifrågavarande koncernenhet fattar ett beslut om att koncernenheten ska tillhandahålla eller ta emot finansiellt stöd i enlighet med avtalsvillkoren och i enlighet med villkoren som fastställs i detta kapitel, och detta godkännande från aktieägarna inte har återkallats.

3. Ledningsorganet för varje enhet som är avtalspart ska varje år lämna en rapport till aktieägarna om hur avtalet fungerar och om genomförande av eventuella beslut som fattats enligt avtalet.

Artikel 22

Överlämnande av avtalen om finansiellt stöd inom koncerner till resolutionsmyndigheter

Behöriga myndigheter ska lämna över de avtal om finansiellt stöd inom koncerner som de har godkänt och alla ändringar till dessa till de berörda resolutionsmyndigheterna.

Artikel 23

Villkor för finansiellt stöd inom koncerner

1. En koncernenhet får endast tillhandahålla finansiellt stöd i enlighet med artikel 19 om samtliga följande villkor är uppfyllda:

a) Det finns rimliga utsikter att det tillhandahållna stödet i betydande grad avhjälpes de finansiella svårigheterna i den koncernenhet som mottar stödet.

b) Tillhandahållandet av finansiellt stöd syftar till att bevara eller återställa den finansiella stabiliteten i koncernen som helhet eller i någon av koncernenheterna och innebär att den koncernenhet som ger stödetagnar sina egna intressen.

c) Det finansiella stödet ges på vissa villkor, inklusive ersättning i enlighet med artikel 19.7.

- d) På grundval av den information som ledningsorganet för den koncernenhet som ger stödet hade tillgång till vid tidpunkten då beslutet om att ge finansiellt stöd fattades, kan det rimligen antas att ersättningen för stödet kommer att betalas och, om stödet utges i form av lån, att den stödmottagande koncernenheten återbetalar lånet. Om stödet ges i form av en garanti eller annan slags säkerhet ska samma villkor tillämpas med avseende på den skuld som uppkommer hos mottagaren om garantin eller säkerheten utlöses.
- e) Tillhandahållandet av det finansiella stödet äventyrar inte likviditeten eller solvensen i den koncernenhet som ger stödet.
- f) Tillhandahållandet av det finansiella stödet skapar inte något hot mot den finansiella stabiliteten, i synnerhet inte i den medlemsstat där den koncernenhet som ger stödet är belägen.
- g) Den koncernenhet som ger stödet uppfyller de krav som uppställs med avseende på kapitalbas eller likviditet i direktiv 2013/36/EU och alla övriga krav som uppställs enligt artikel 104.2 i direktiv 2013/36/EU vid den tidpunkt då stödet tillhandahålls, och den omständigheten att finansiellt stöd har tillhandahållits leder inte till att koncernenheten överträder de kraven, såvida inte tillstånd till detta har getts av den behöriga myndighet som är ansvarig för tillsyn på individuell nivå av den enhet som ger stödet.
- h) Den koncernenhet som ger stödet uppfyller de krav på stora exponeringar som fastställs i förordning (EU) nr 575/2013 och i direktiv 2013/36/EU vid den tidpunkt då stödet tillhandahålls, inbegripet eventuell nationell rätt om utnyttjande av de där föreskrivna alternativen, och den omständigheten att finansiellt stöd har tillhandahållits leder inte till att koncernenheten överträder de kraven, såvida inte tillstånd till detta har getts av den behöriga myndighet som är ansvarig för tillsyn på individuell nivå av den koncernenhet som ger stödet.
- i) Tillhandahållandet av finansiellt stöd äventyrar inte möjligheten till resolution av den koncernenhet som ger stödet.
2. EBA ska utarbeta förslag till tekniska standarder för tillsyn i syfte att specificera villkoren som fastställs i punkt 1 a, c, e och i.
- EBA ska överlämna de förslagen till tekniska standarder för tillsyn till kommissionen senast den 3 juli 2015.
- Kommissionen ska ges befogenhet att anta de förslag till tekniska standarder för tillsyn som avses i första stycket i enlighet med artiklarna 10–14 i förordning (EU) nr 1093/2010.
3. EBA ska senast den 3 januari 2016 utfärda riktlinjer i enlighet med artikel 16 i förordning (EU) nr 1093/2010 för att främja en enhetligare praxis för specificeringen av de villkor som fastställs i punkt 1 b, d, f, g och h i den här artikeln.

Artikel 24

Beslut om att ge finansiellt stöd

Beslutet om att ge finansiellt stöd inom koncerner i enlighet med avtalet ska fattas av ledningsorganet för den koncernenhet som tillhandahåller det finansiella stödet. Det beslutet ska motiveras och i beslutet ska målet för det föreslagna finansiella stödet anges. I beslutet ska särskilt anges hur tillhandahållandet av det finansiella stödet uppfyller de villkor som fastställs i artikel 23.1. Beslutet om att godkänna finansiellt stöd inom en koncern i enlighet med avtalet ska fattas av ledningsorganet för den koncernenhet som tar emot det finansiella stödet.

Artikel 25

Behöriga myndigheters invändningsrätt

1. Innan finansiellt stöd ges i enlighet med ett avtal om finansiellt stöd inom koncerner ska ledningsorganet för den koncernenhet som avser att ge finansiellt stöd anmäla detta till

- a) sin behöriga myndighet,

- b) i förekommande fall den samordnande tillsynsmyndigheten, om denna inte är den myndighet som avses i leden a och c,
- c) den behöriga myndigheten för den koncernenhet som mottar stödet, om denna inte är den myndighet som avses i leden a och b, och
- d) EBA.

Anmälan ska innehålla ledningsorganets motiverade beslut i enlighet med artikel 24 och de närmare uppgifterna om det föreslagna finansiella stödet, inklusive en kopia på avtalet om finansiellt stöd inom koncernen.

2. Den behöriga myndigheten för den koncernenhet som ger stödet får, inom fem bankdagar från mottagandet av en fullständig anmälan, förbjuda eller begränsa tillhandahållandet av finansiellt stöd om den bedömer att villkoren för finansiellt stöd inom koncerner som fastställs i artikel 23 inte är uppfyllda. Ett beslut av den behöriga myndigheten att förbjuda eller begränsa det finansiella stödet ska motiveras.

3. Beslutet av den behöriga myndigheten att godkänna, förbjuda eller begränsa det finansiella stödet ska omedelbart anmälas till

- a) den samordnande tillsynsmyndigheten,
- b) den behöriga myndigheten för den koncernenhet som mottar stödet, och
- c) EBA.

Den samordnande tillsynsmyndigheten ska omedelbart informera de övriga medlemmarna i tillsynskollegiet och medlemmarna i resolutionskollegiet.

4. Om den samordnande tillsynsmyndigheten eller den behöriga myndigheten med ansvar för den stödmottagande koncernenheten har invändningar mot beslutet att förbjuda eller begränsa det finansiella stödet får de inom två dagar hänskjuta frågan till EBA och begära dess bistånd i enlighet med artikel 31 i förordning (EU) nr 1093/2010.

5. Om den behöriga myndigheten inte förbjuder eller begränsar det finansiella stödet inom den tidsperiod som anges i punkt 2, eller före utgången av den perioden har godkänt det stödet, får det finansiella stödet ges i enlighet med de villkor som anmälts till den behöriga myndigheten.

6. Beslutet av institutets ledningsorgan att tillhandahålla finansiellt stöd ska översändas till

- a) den behöriga myndigheten,
- b) i förekommande fall den samordnande tillsynsmyndigheten, om denna inte är samma som myndigheten enligt leden a och c,
- c) den behöriga myndigheten för den koncernenhet som mottar stödet, om denna är en annan än myndigheten enligt leden a och b, och
- d) EBA.

Den samordnande tillsynsmyndigheten ska omedelbart informera de övriga medlemmarna i tillsynskollegiet och medlemmarna i resolutionskollegiet.

7. Om den behöriga myndigheten begränsar eller förbjuder finansiellt stöd inom koncernen enligt punkt 2 i den här artikeln och om koncernresolutionsplanen enligt artikel 7.5 hänvisar till koncerninternt finansiellt stöd, får den behöriga myndigheten för den koncernenhet till vilken stöd begränsas eller förbjuds begära att den samordnande tillsynsmyndigheten gör en omprövning av koncernresolutionsplanen enligt artikel 8, eller när en resolutionsplan upprättas på individuell basis, begära att koncernenheten lämnar in en reviderad resolutionsplan.

*Artikel 26***Offentliggörande**

1. Medlemsstaterna ska säkerställa att koncernenheter offentliggör om de har ingått ett avtal om finansiellt stöd inom koncerner enligt artikel 19 och offentliggör en beskrivning av avtalets allmänna villkor och namnen på de koncernenheter som är avtalsparter samt uppdaterar den informationen minst en gång om året.

Artiklarna 431–434 i förordning (EU) nr 575/2013 ska tillämpas.

2. EBA ska utarbeta förslag till tekniska standarder för genomförande för att specificera formen för och innehållet i den beskrivning som avses i punkt 1.

EBA ska överlämna de förslagen till tekniska standarder för genomförande till kommissionen senast den 3 juli 2015.

Kommissionen ska ges befogenhet att anta förslagen till de tekniska standarder för genomförande som avses i första stycket i enlighet med artikel 15 i förordning (EU) nr 1093/2010.

AVDELNING III

TIDIGT INGRIPANDE*Artikel 27***Åtgärder för tidigt ingripande**

1. Om ett institut överträder, eller till följd av bland annat en snabbt försämrad finansiell ställning, inbegripet en försämrad likviditetssituation, ökad hävstång, nödlidande lån eller koncentration av exponeringar, på grundval av en uppsättning indikatorer, som kan inbegripa institutets kapitalbaskrav plus 1,5 procentenheter, inom en snar framtid sannolikt kommer att överträda kraven i förordning (EU) nr 575/2013, direktiv 2013/36/EU, avdelning II i direktiv 2014/65/EU eller någon av artiklarna 3–7, 14–17, samt 24, 25 och 26 i förordning (EU) nr 600/2014, ska medlemsstaterna säkerställa att behöriga myndigheter, utan att det påverkar de åtgärder som avses i artikel 104 i direktiv 2013/36/EU, i tillämpliga fall åtminstone förfogar över åtgärder för att göra följande:

- a) Kräva att institutets ledningsorgan genomför ett eller flera av de arrangemang eller åtgärder som anges i återhämtningsplanen eller i enlighet med artikel 5.2 uppdaterar sådana återhämtningsplaner när de omständigheter som ledde till det tidiga ingripandet skiljer sig från de antaganden som fastställts i den ursprungliga återhämtningsplanen och genomföra ett eller flera av de arrangemang eller åtgärder som fastställs i den uppdaterade planen inom en viss tidsram för att säkerställa att de situationer som avses i inledningen inte längre är tillämpliga.
- b) Kräva att institutets ledningsorgan analyserar situationen, fastställer åtgärder för att komma till rätta med de problem som har konstaterats och utformar ett åtgärdsprogram för att komma till rätta med dessa problem och en tidtabell för att genomföra åtgärderna.
- c) Kräva att institutets ledningsorgan sammankallar, eller om ledningsorganet inte följer det kravet, själva direkt sammankalla institutets bolagsstämma, och i bägge fallen fastställa dagordningen och kräva att antagande av vissa beslut ska övervägas av aktieägarna.
- d) Kräva att en eller flera personer i ledningsorganet eller i den verkställande ledningen avsätts eller byts ut om de har konstaterats vara olämpliga att utföra sina uppdrag enligt artikel 13 i direktiv 2013/36/EU eller artikel 9 i direktiv 2014/65/EU.
- e) Kräva att institutets ledningsorgan upprättar en förhandlingsplan om skuldomläggning med vissa eller alla av sina borgenärer i enlighet med återhämtningsplanen, i tillämpliga fall.

- f) Kräva ändringar av institutets affärsstrategi.
- g) Kräva ändringar av institutets juridiska eller operativa strukturer.
- h) Hämta in, även genom inspektioner på plats, och till resolutionsmyndigheten överlämna all den information som krävs för att uppdatera resolutionsplanen och förbereda en möjlig resolution av institutet och en värdering av institutets tillgångar och skulder i enlighet med artikel 36.

2. Medlemsstaterna ska se till att de behöriga myndigheterna, så snart de har kunnat fastställa att villkoren som fastställs i punkt 1 uppfylls med avseende på ett institut, utan dröjsmål underrättar resolutionsmyndigheterna om detta och att resolutionsmyndigheterna bland annat har befogenhet att kräva att institutet kontaktar potentiella köpare för att förbereda en resolution av institutet, med förbehåll för de villkor som fastställs i artikel 39.2 och de sekretessbestämmelser som fastställs i artikel 84.

3. För varje åtgärd som avses i punkt 1 ska de behöriga myndigheterna fastställa en lämplig tidsfrist och se till att åtgärdens effektivitet kan utvärderas.

4. EBA ska senast den 3 juli 2015 utfärda riktlinjer i enlighet med artikel 16 i förordning (EU) nr 1093/2010 för att främja en konsekvent tillämpning av den utlösande faktorn för tillgripande av de åtgärder som avses i punkt 1 i den här artikeln.

5. Med beaktande av den erfarenhet som i förekommande fall gjorts vid tillämpningen av de riktlinjer som avses i punkt 4 får EBA utarbeta förslag till tekniska standarder för tillsyn för att specificera den minimiuppsättningen av utlösande faktorer för tillgripande av de åtgärder som avses i punkt 1.

Kommissionen ska ges befogenhet att anta de tekniska standarder för tillsyn som avses i det första stycket i enlighet med artiklarna 10–14 i förordning (EU) nr 1093/2010.

Artikel 28

Avsättning av den verkställande ledningen och ledningsorganet

När det föreligger en väsentlig försämring av ett instituts finansiella ställning eller när det föreligger allvarliga överträdelser av lagar, föreskrifter eller institutets stadgar eller allvarliga administrativa oegentligheter, och när andra åtgärder som vidtagits i enlighet med artikel 27 inte är tillräckliga för att vända den förvärrade situationen, ska medlemsstaterna säkerställa att behöriga myndigheter får kräva att institutets verkställande ledning eller ledningsorgan avsätts, i sin helhet eller vissa personer. Tillsättningen av den nya verkställande ledningen eller det nya ledningsorganet ska ske i enlighet med nationell rätt och unionsrätten och ska kräva godkännande eller medgivande av den behöriga myndigheten.

Artikel 29

Tillfällig förvaltare

1. När ett byte av den verkställande ledningen eller ledningsorganet i enlighet med artikel 28 inte anses tillräckligt av den behöriga myndigheten för att åtgärda situationen ska medlemsstaterna se till att de behöriga myndigheterna får utse en eller flera tillfälliga förvaltare av institutet. Beroende på vad som är lämpligt i det enskilda fallet får behöriga myndigheter utse en tillfällig förvaltare antingen för att tillfälligt byta ut institutets ledningsorgan eller tillfälligt arbeta med institutets ledningsorgan, och den behöriga myndigheten ska meddela sitt beslut vid tidpunkten för tillsättningen. Om den behöriga myndigheten utser en tillfällig förvaltare för att arbeta med institutets ledningsorgan, ska den behöriga myndigheten vid tidpunkten för tillsättningen specificera den tillfälliga förvaltarens roll, uppgifter och befogenheter samt eventuella krav på att institutets ledningsorgan ska samråda med eller erhålla medgivande från den tillfälliga förvaltaren innan den fattar specifika beslut eller vidtar specifika åtgärder. Den behöriga myndigheten ska vara skyldig att offentliggöra alla tillsättningar av tillfälliga förvaltare utom när den tillfälliga förvaltaren saknar befogenhet att representera institutet. Medlemsstaterna ska vidare säkerställa att alla tillfälliga förvaltare har de kvalifikationer, den förmåga och erfarenhet som krävs för att utföra hans eller hennes uppdrag och att det inte föreligger någon intressekonflikt.

2. Den behöriga myndigheten ska specificera den tillfälliga förvaltarens befogenheter vid tidpunkten för dennes tillsättning utifrån vad som står i proportion till det enskilda fallet. Sådana befogenheter får innefatta några eller samtliga av de befogenheter som institutets ledningsorgan har enligt bolagsordningen och enligt nationell rätt, inklusive befogenheten att utöva några eller samtliga av institutets ledningsorgans förvaltningsfunktioner. Den tillfälliga förvaltarens befogenheter med avseende på institutet ska följa tillämplig bolagsrätt.

3. Den behöriga myndigheten ska specificera den tillfälliga förvaltarens roll och uppgifter vid tidpunkten för dennes tillsättning, och dessa får innefatta verifiering av institutets finansiella ställning, ledning av institutets affärsverksamhet eller en del av denna för att upprätthålla eller återupprätta institutets finansiella ställning och vidta åtgärder för att återupprätta en sund och ansvarsfull ledning av institutets affärsverksamhet. Den behöriga myndigheten ska ange eventuella begränsningar för den tillfälliga förvaltarens roll och uppgifter vid tidpunkten för dennes tillsättning.

4. Medlemsstaterna ska säkerställa att de behöriga myndigheterna har en exklusiv behörighet att utse och avsätta en tillfällig förvaltare. Den behöriga myndigheten får avsätta den tillfälliga förvaltare när som helst och på vilka grunder som helst. Den behöriga myndigheten får när som helst ändra villkoren för tillsättning av en tillfällig förvaltare med förbehåll för denna artikel.

5. Den behöriga myndigheten får kräva att vissa av den tillfälliga förvaltarens åtgärder underställs den behöriga myndighetens förhandsgodkännande. Den behöriga myndigheten ska ange alla sådana krav vid tidpunkten för tillsättning av den tillfälliga förvaltare eller vid den tidpunkt då villkoren ändras för den tillfälliga förvaltare.

Den tillfälliga förvaltare får i vilket fall endast utöva befogenheten att sammankalla institutets bolagsstämma och bestämma dagordningen för en sådan med den behöriga myndighetens förhandsgodkännande.

6. Den behöriga myndigheten får kräva att en tillfällig förvaltare upprättar rapporter om institutets finansiella ställning och om de åtgärder som denne har vidtagit under sin period som förvaltare, med en regelbundenhet som ska fastställas av den behöriga myndigheten och i slutet av förvaltarens uppdrag.

7. Den tillfälliga förvaltarens mandat ska löpa under högst ett år. Den perioden får undantagsvis förlängas om villkoren för att utse den tillfälliga förvaltare fortsatt är uppfyllda. Den behöriga myndigheten ska ansvara för att avgöra huruvida villkoren är lämpliga för att behålla en tillfällig förvaltare och för att motivera ett sådant beslut gentemot aktieägarna.

8. Med förbehåll för denna artikel ska tillsättningen av en tillfällig förvaltare inte påverka de rättigheter för aktieägarna i enlighet med unionens bolagsrätt eller nationell bolagsrätt.

9. Medlemsstaterna får begränsa en tillfällig förvaltares ansvar i enlighet med nationell rätt om åtgärder och underlåtenhet att vidta åtgärder vid fullgörandet av dennes uppgifter i egenskap av tillfällig förvaltare i enlighet med punkt 3.

10. En tillfällig förvaltare som har utsetts enligt denna artikel ska inte anses vara en "shadow director" eller den person som faktiskt styr företaget enligt nationell rätt.

Artikel 30

Samordning av åtgärder för tidigt ingripande och tillsättning av tillfälliga förvaltare vad avser koncerner

1. Om villkoren för att ålägga krav enligt artikel 27 eller utse en tillfällig förvaltare i enlighet med artikel 29 är uppfyllda med avseende på ett moderföretag inom unionen, ska den samordnande tillsynsmyndigheten underrätta EBA och samråda med övriga behöriga myndigheter i tillsynskollegiet.

2. Efter den underrättelsen och det samrådet ska den samordnande tillsynsmyndigheten besluta om någon av åtgärderna i artikel 27 ska tillämpas eller om en tillfällig förvaltare enligt artikel 29 ska utses med avseende på det berörda moderföretaget inom unionen, med beaktande av effekterna av dessa åtgärder på koncernenheter i andra medlemsstater. Den samordnande tillsynsmyndigheten ska meddela beslutet till övriga behöriga myndigheter i tillsynskollegiet och till EBA.

3. Om villkoren för att ålägga krav enligt artikel 27 eller utse en tillfällig förvaltare enligt artikel 29 är uppfyllda med avseende på ett dotterföretag till ett moderföretag inom unionen, ska den behöriga myndighet som är ansvarig för tillsyn på individuell nivå och som avser att vidta en åtgärd i enlighet med de artiklarna underrätta och samråda med den samordnande tillsynsmyndigheten.

Den samordnande tillsynsmyndigheten kan, när den mottagit underrättelsen, bedöma de sannolika effekterna av att ålägga krav enligt artikel 27 eller att utse en tillfällig förvaltare i enlighet med artikel 29 för institutet i fråga, på koncernen eller koncernenheter i andra medlemsstater. Den ska meddela den behöriga myndigheten om den bedömningen inom tre dagar.

Efter den underrättelsen och det samrådet ska den behöriga myndigheten besluta om någon av åtgärderna i artikel 27 ska tillämpas eller om en tillfällig förvaltare enligt artikel 29 ska utses. Beslutet ska fattas med vederbörligt beaktande av den samordnande tillsynsmyndighetens eventuella bedömning. Den behöriga myndigheten ska meddela beslutet till den samordnande tillsynsmyndigheten och övriga behöriga myndigheter i tillsynskollegiet och till EBA.

4. När mer än en behörig myndighet avser att utse en tillfällig förvaltare för, eller tillämpa någon av åtgärderna i artikel 27 på, mer än ett institut i samma koncern, ska den samordnande tillsynsmyndigheten och övriga relevanta behöriga myndigheter överväga huruvida det är lämpligare att utse samma tillfälliga förvaltare för alla de berörda enheterna eller samordna tillämpningen av någon av åtgärderna i artikel 27 på mer än ett institut för att underlätta lösningar som återupprättar det berörda institutets finansiella ställning. Bedömningen ska utformas som ett gemensamt beslut av den samordnande tillsynsmyndigheten och de övriga relevanta behöriga myndigheterna. Det gemensamma beslutet ska fattas inom fem dagar från dagen för den underrättelse som avses i punkt 1. Det gemensamma beslutet ska motiveras och fastställas i ett dokument som den samordnande tillsynsmyndigheten ska tillställa moderföretaget inom unionen.

EBA får på begäran av en behörig myndighet bistå de behöriga myndigheterna när det gäller att nå en överenskommelse i enlighet med artikel 31 i förordning (EU) nr 1093/2010.

I avsaknad av ett gemensamt beslut inom fem dagar får den samordnande tillsynsmyndigheten och de behöriga myndigheterna för dotterföretagen fatta sina egna beslut om tillsättningen av tillfälliga förvaltare för institut som de ansvarar för och om tillämpningen av någon av åtgärderna i artikel 27.

5. Om en berörd behörig myndighet har invändningar mot det beslut som meddelats i enlighet med punkt 1 eller 3, eller i avsaknad av ett gemensamt beslut enligt punkt 4, får den behöriga myndigheten hänskjuta ärendet till EBA i enlighet med punkt 6.

6. EBA får på begäran av en behörig myndighet bistå de behöriga myndigheter som avser att tillämpa en eller flera av åtgärderna i artikel 27.1 a i detta direktiv med avseende på punkterna 4, 10, 11 och 19 i avsnitt A i bilagan till detta direktiv, i artikel 27.1 e i detta direktiv eller i artikel 27.1 g i detta direktiv när det gäller att nå en överenskommelse i enlighet med artikel 19.3 i förordning (EU) nr 1093/2010.

7. Varje behörig myndighets beslut ska motiveras. Beslutet ska beakta de synpunkter och reservationer som de övriga behöriga myndigheterna har uttryckt under den samrådsperiod som avses i punkt 1 eller 3 eller den femdagarsperiod som avses i punkt 4 samt beslutets potentiella effekter på den finansiella stabiliteten i de berörda medlemsstaterna. Besluten ska av den samordnande tillsynsmyndigheten tillställas moderföretaget inom unionen och av respektive behöriga myndigheter tillställas dotterföretagen.

Om, i de fall som avses i punkt 6 i den här artikeln, någon av de berörda behöriga myndigheterna före utgången av den samrådsperiod som avses i punkterna 1 och 3 i den här artikeln eller vid utgången av den femdagarsperiod som avses i punkt 4 i den här artikeln har hänskjutit ärendet till EBA i enlighet med artikel 19.3 i förordning (EU) nr 1093/2010, ska den samordnande tillsynsmyndigheten och de övriga behöriga myndigheterna skjuta upp sina beslut och invänta eventuella beslut som EBA kan komma att fatta enligt artikel 19.3 i den förordningen och ska fatta sina beslut i enlighet med EBA:s beslut. Femdagarsperioden ska anses utgöra förlikningsskedet i den mening som avses i den förordningen. EBA ska fatta sitt beslut inom tre dagar. Ärendet får inte hänskjutas till EBA efter det att femdagarsperioden har löpt ut eller efter det att ett gemensamt beslut har fattats.

8. Om EBA inte inom tre dagar har fattat sitt beslut ska de enskilda beslut som fattats i enlighet med punkterna 1 eller 3 eller punkt 4 tredje stycket tillämpas.

AVDELNING IV

RESOLUTION

KAPITEL I

Mål, villkor och allmänna principer

Artikel 31

Resolutionsmål

1. När resolutionsmyndigheterna använder resolutionsverktygen och utövar resolutionsbefogenheterna ska de ta hänsyn till resolutionsmålen och välja de verktyg och befogenheter som bäst uppfyller de mål som är relevanta beroende på omständigheterna i varje enskilt fall.

2. De resolutionsmål som avses i punkt 1 är följande:

a) Säkerställa att kritiska funktioner upprätthålls.

b) Undvika betydande negativa effekter på den finansiella stabiliteten, i synnerhet genom att förebygga spridning av negativa effekter, även på marknadsinfrastruktur, och genom att upprätthålla marknadsdisciplin.

c) Skydda offentliga medel genom att minimera behovet av att förlita sig på extraordinärt offentligt finansiellt stöd.

d) Skydda insättare som omfattas av direktiv 2014/49/EU och investerare som omfattas av direktiv 97/9/EG.

e) Skydda kundmedel och kundtillgångar.

Resolutionsmyndigheten ska i strävandet att uppfylla ovannämnda mål försöka att minimera resolutionskostnaderna och undvika värdedeförstörelse såvida detta inte krävs för att uppnå resolutionsmålen.

3. Med förbehåll för olika bestämmelser i detta direktiv är resolutionsmålen likvärdiga och resolutionsmyndigheterna ska göra en lämplig avvägning mellan dem beroende på arten av och omständigheterna i varje enskilt fall.

Artikel 32

Villkor för resolution

1. Medlemsstaterna ska säkerställa att resolutionsmyndigheterna ska vidta en resolutionsåtgärd gentemot ett institut som avses i artikel 1.1 a endast om resolutionsmyndigheten anser att samtliga följande villkor är uppfyllda:

- a) Fastställandet att institutet fallerar eller sannolikt kommer att falla har gjorts av den behöriga myndigheten, efter samråd med resolutionsmyndigheten, eller med förbehåll för de villkor som avses i punkt 2, av resolutionsmyndigheten efter samråd med den behöriga myndigheten.
- b) Det finns, med beaktande av tidsaspekter och andra relevanta omständigheter, inga rimliga utsikter att några alternativa åtgärder från privata sektorn, inbegripet åtgärder av ett institutionellt garantisystem, eller tillsynsåtgärder, inbegripet åtgärder för tidigt ingripande eller nedskrivning eller konvertering av relevanta kapitalinstrument i enlighet med artikel 59.2, avseende institutet inom rimlig tid skulle kunna förhindra att institutet fallerar.
- c) En resolutionsåtgärd är nödvändig av hänsyn till allmänintresset enligt punkt 5.

2. Medlemsstaterna får föreskriva att inte bara den behöriga myndigheten utan även resolutionsmyndigheten efter samråd med den behöriga myndigheten får fastställa huruvida ett institut fallerar eller sannolikt kommer att falla enligt punkt 1 a, när resolutionsmyndigheterna enligt nationell rätt har de verktyg som krävs för ett sådant fastställande, särskilt adekvat tillgång till relevant information. Den behöriga myndigheten ska utan dröjsmål lämna all den relevanta information till resolutionsmyndigheten som denna begär för att kunna utföra sin bedömning.

3. En tidigare vidtagen åtgärd för tidigt ingripande enligt artikel 27 är inte ett villkor för att vidta resolutionsåtgärder.

4. Vid tillämpningen av punkt 1 a ska ett institut anses falla eller sannolikt kunna falla om en eller flera av följande omständigheter föreligger:

- a) Institutet överträder, eller det föreligger objektiva faktorer till stöd för fastställandet av att institutet inom den närmaste framtiden kommer att överträda kraven på ett sådant sätt att det kan föranleda de behöriga myndigheterna att dra in auktorisationen bland annat, men inte enbart, på grund av att institutet har drabbats eller sannolikt kommer att drabbas av förluster som kommer att förbruka hela eller ett betydande belopp av dess egna kapital.
- b) Institutets tillgångar underskrider eller det finns objektiva faktorer till stöd för fastställandet av att institutets tillgångar inom den närmaste framtiden kommer att underskrida dess skulder.
- c) Institutet kan inte eller det finns objektiva faktorer till stöd för fastställandet av att institutet inom den närmaste framtiden inte kommer att kunna betala sina skulder när de förfaller till betalning.
- d) Extraordinärt offentligt finansiellt stöd krävs, utom när det extraordinära offentliga finansiella stödet, för att undvika eller avhjälpa en allvarlig störning i en medlemsstats ekonomi och för att den finansiella stabiliteten ska kunna bevaras, antar någon av följande former:

- i) En statlig garanti för att garantera likviditetsfaciliteter som tillhandahålls av centralbanker på dessas villkor.

ii) En statlig garanti för nya skuldförbindelser.

iii) Ett tillskott av kapitalbas eller förvärv av kapitalinstrument till priser och på villkor som inte ger institutet någon fördel, när varken omständigheterna som avses i leden a, b eller c i denna punkt eller omständigheterna som avses i artikel 59.3 föreligger vid tidpunkten för beviljande av det offentliga stödet.

I vart och ett av de fall som avses i leden d i, d ii och d iii i första stycket ska de garantiåtgärder eller likvärdiga åtgärder som avses där vara begränsade till solida institut och villkorade av ett slutligt godkännande enligt unionens regler om statligt stöd. De åtgärderna ska vara tidsbegränsade skyddsåtgärder som är proportionerliga för att avhjälpa följdverkningsarna av den allvarliga störningen, och får inte användas för att kompensera förluster som institutet har ådragit sig eller inom den närmaste framtiden sannolikt kommer att ådra sig.

Stödåtgärder enligt led d iii i första stycket ska begränsas till tillskott som krävs för att åtgärda kapitalunderskott som fastställts i stresstest på nationell nivå, unionsnivå eller inom ramen för den gemensamma tillsynsmekanismen, tillgångsöversyner eller motsvarande genomgångar som Europeiska centralbanken, EBA eller nationella myndigheter genomfört och som i förekommande fall bekräftats av den behöriga myndigheten.

EBA ska senast den 3 januari 2015 utfärda riktlinjer i enlighet med artikel 16 i förordning (EU) nr 1093/2010 om den typ av tester, granskningar eller genomgångar som avses ovan och som kan leda till sådant stöd.

Senast den 31 december 2015 ska kommissionen se över huruvida det finns ett fortsatt behov av att tillåta stödåtgärder enligt led d iii i första stycket, och de villkor som i så fall måste vara uppfyllda, och rapportera om detta till Europaparlamentet och rådet. Om så är lämpligt ska den rapporten åtföljas av ett lagstiftningsförslag.

5. Vid tillämpningen av punkt 1 c i den här artikeln ska en resolutionsåtgärd anses vara i allmänintresset om den är nödvändig för att uppfylla och står i proportion till ett eller flera av de resolutionsmål som avses i artikel 31 och en avveckling av institutet enligt normala insolvensförfaranden inte skulle uppfylla dessa resolutionsmål i samma utsträckning.

6. EBA ska senast den 3 juli 2015 utfärda riktlinjer i enlighet med artikel 16 i förordning (EU) nr 1093/2010 för att främja konvergensen i tillsyns- och resolutionsmetoder beträffande tolkningen av de olika omständigheter under vilka ett institut ska anses falla eller sannolikt kommer att falla.

Artikel 33

Resolutionsvillkor med avseende på finansinstitut och holdingföretag

1. Medlemsstaterna ska säkerställa att resolutionsmyndigheterna får vidta en resolutionsåtgärd gentemot ett finansinstitut som avses i artikel 1.1 b om de villkor som fastställs i artikel 32.1 är uppfyllda med avseende på både finansinstitutet och det moderföretag som är föremål för gruppbaserad tillsyn.

2. Medlemsstaterna ska säkerställa att resolutionsmyndigheterna får vidta en resolutionsåtgärd gentemot en enhet som avses i artikel 1.1 c eller d om de villkor som fastställs i artikel 32.1 är uppfyllda med avseende på både den enheten som avses i artikel 1.1 c eller d och med avseende på ett eller flera dotterföretag som är institut, eller om dotterföretaget inte är etablerat i unionen, den tredjelandsmyndighet som har fastställt att den uppfyller villkoren för resolution enligt lagen i det tredjelandet.

3. Om dotterinstitutet till ett holdingföretag med blandad verksamhet innehas direkt eller indirekt av ett mellanvarande finansiellt holdingföretag ska medlemsstaterna säkerställa att resolutionsåtgärder för koncernresolution vidtas gentemot det mellanvarande finansiella holdingföretaget, och de ska inte vidta resolutionsåtgärder för koncernresolution gentemot holdingföretaget med blandad verksamhet.

4. Med förbehåll för punkt 3 i den här artikeln får resolutionsmyndigheterna vidta resolutionsåtgärder gentemot en enhet som avses i artikel 1.1 c eller d trots att den inte uppfyller villkoren i artikel 32.1 om ett eller flera av de dotterföretag som är institut uppfyller villkoren i artikel 32.1, 32.4 och 32.5 och deras tillgångar och skulder är sådana att ett fallissemang hotar koncernen som helhet eller om insolvensrätten i medlemsstaten kräver att koncernerna behandlas som en helhet och resolutionsåtgärderna gentemot den enhet som avses i artikel 1.1 c eller d är nödvändiga för resolutionen av sådana dotterföretag som är institut eller för resolutionen av koncernen som helhet.

Vid tillämpningen av punkt 2 och första stycket i denna punkt får resolutionsmyndigheten för institutet och resolutionsmyndigheten för den enhet som avses i artikel 1.1 c eller d, vid bedömningen av huruvida villkoren i artikel 32.1 är uppfyllda för ett eller flera dotterföretag som är institut, efter gemensam överenskommelse bortse från koncerninterna överföringar av kapital eller förluster mellan enheter, inbegripet utövandet av nedskrivnings- eller konverteringsbefogenheter.

Artikel 34

Allmänna principer för resolution

1. Medlemsstaterna ska säkerställa att resolutionsmyndigheterna när de använder resolutionsverktygen och utövar resolutionsbefogenheterna vidtar alla nödvändiga åtgärder för att säkerställa att resolutionsåtgärderna vidtas i enlighet med följande principer:

- a) Aktieägarna i institutet under resolution ska bära de första förlusterna.
- b) Borgenärer i institutet under resolution ska bära förluster efter aktieägarna i enlighet med deras fordringars prioritetsordning enligt normala insolvensförfaranden, utom om det uttryckligen föreskrivs något annat i detta direktiv.
- c) Ledningsorganet och den verkställande ledningen för institutet under resolution ska ersättas, utom i de fall då det anses nödvändigt att helt eller delvis, beroende på omständigheterna, behålla ledningsorganet och den verkställande ledningen för att kunna uppfylla resolutionsmålen.
- d) Ledningsorganet och den verkställande ledningen för institutet under resolution ska bistå med all hjälp som krävs för att uppfylla resolutionsmålen.
- e) Fysiska och juridiska personer ska göras ansvariga i överensstämmelse med civil- eller straffrätt i medlemsstaten för deras ansvar för att institutet har fallerat.
- f) Om inte annat anges i detta direktiv ska borgenärer i samma klass behandlas likvärdigt.
- g) Ingen borgenär ska åsamkas större förluster än vad som skulle ha varit fallet om institutet eller den enhet som avses i artikel 1.1 b, c eller d hade avvecklats enligt normala insolvensförfaranden i enlighet med skyddsåtgärderna i artiklarna 73–75.
- h) Garanterade insättningar ska skyddas helt.
- i) Resolutionsåtgärder ska vidtas i enlighet med skyddsåtgärderna i detta direktiv.

2. Om institutet är en koncernenhet ska resolutionsmyndigheterna, utan att det påverkar tillämpningen av artikel 31, använda resolutionsverktygen och utöva resolutionsbefogenheterna på ett sätt som minimerar påverkan på andra koncernenheter och på koncernen som helhet och minimerar de negativa effekterna på den finansiella stabiliteten i unionen och dess medlemsstater, särskilt i de länder där koncernen är verksam.

3. När medlemsstaterna använder resolutionsverktygen och utövar resolutionsbefogenheterna ska de säkerställa att de, i tillämpliga fall, iakttar unionens regler om statligt stöd.
4. Om verktyget för försäljning av verksamhet, broinstitutverktyget eller verktyget för avskiljande av tillgångar används gentemot ett institut eller enhet som avses i artikel 1.1 b, c eller d ska det institutet eller enheten anses vara föremål för konkursförfarande eller motsvarande insolvensförfarande vid tillämpningen av artikel 5.1 i rådets direktiv 2001/23/EG ⁽¹⁾.
5. När resolutionsmyndigheterna tillämpar resolutionsverktygen och utövar resolutionsbefogenheter bör de när så är lämpligt informera och samråda med de anställda och deras representanter.
6. Resolutionsmyndigheter ska tillämpa resolutionsverktyg och utöva resolutionsbefogenheter utan att det påverkar tillämpningen av bestämmelser om arbetstagarrepresentationen i ledningsorgan enligt nationell rätt eller praxis.

KAPITEL II

Särskild förvaltning

Artikel 35

Särskild förvaltning

1. Medlemsstaterna ska se till att resolutionsmyndigheterna får utse en särskild förvaltare som ersätter ledningsorganet för institutet under resolution. Resolutionsmyndigheterna ska offentliggöra tillsättningen av en särskild förvaltare. Medlemsstaterna ska vidare säkerställa att den särskilda förvaltaren har de kvalifikationer, den förmåga och erfarenhet som krävs för att utföra hans eller hennes uppdrag.
2. Den särskilda förvaltaren ska ha alla befogenheter som institutets aktieägare och ledningsorgan har. Den särskilda förvaltaren får dock endast utöva sådana befogenheter under resolutionsmyndighetens kontroll.
3. Den särskilda förvaltaren ska ha en lagstadgad skyldighet att vidta de åtgärder som krävs för att nå de resolutionsmål som avses i artikel 31 och genomföra resolutionsåtgärder i enlighet med resolutionsmyndighetens beslut. När så är nödvändigt ska den uppgiften vara överordnad alla andra ledningsuppgifter i enlighet med bolagsordningen eller nationell rätt, i den mån de är oförenliga. De åtgärderna får inbegripa en kapitalökning, en omorganisation av institutets ägarstruktur eller att andra finansiellt och organisatoriskt sunda institut tar över institutet i enlighet med de resolutionsverktyg som avses i kapitel IV.
4. Resolutionsmyndigheterna får sätta gränser för den särskilda förvaltarens åtgärder eller kräva att vissa av den särskilda förvaltarens åtgärder underställs den behöriga myndighetens förhandsgodkännande. Resolutionsmyndigheterna får när som helst avsätta den särskilda förvaltaren.
5. Medlemsstaterna ska kräva att en särskild förvaltare, regelbundet med ett intervall som ska fastställas av resolutionsmyndigheten och i början och slutet av förvaltarens uppdrag, upprättar rapporter för den tillsättande resolutionsmyndigheten om institutets ekonomiska och finansiella ställning och om de åtgärder som förvaltaren har vidtagit i sin tjänsteutövning.
6. En särskild förvaltare får inte utses för mer än ett år. Den perioden kan undantagsvis förlängas om resolutionsmyndigheten beslutar att villkoren för att utse en särskild förvaltare fortsatt är uppfyllda.
7. När mer än en resolutionsmyndighet avser att utse en särskild förvaltare med avseende på en enhet som tillhör en koncern, ska myndigheterna överväga huruvida det är lämpligare att utse samma särskilda förvaltare för alla de berörda enheterna för att underlätta lösningar som återställer den finansiella sundheten för de berörda enheterna.

⁽¹⁾ Rådets direktiv 2001/23/EG av den 12 mars 2001 om tillnärmning av medlemsstaternas lagstiftning om skydd för arbetstagares rättigheter vid överlåtelse av företag, verksamheter eller delar av företag eller verksamheter (EGT L 82, 22.3.2001, s. 16).

8. I händelse av insolvens, då nationell rätt föreskriver att en insolvensförvaltning ska utses, får denna förvaltning utgöra den särskilda förvaltning som avses i denna artikel.

KAPITEL III

Värdering

Artikel 36

Värdering i resolutionssyfte

1. Innan resolutionsmyndigheterna vidtar resolutionsåtgärder eller utövar befogenheten att skriva ned eller konvertera berörda kapitalinstrument, ska de säkerställa att en rättvis, väl avvägd och realistisk värdering av tillgångarna och skulderna i institutet eller den enhet som avses i artikel 1.1 b, c eller d utförs av en person med oberoende ställning i förhållande till offentliga myndigheter, inbegripet resolutionsmyndigheten, och institutet eller den enhet som avses i artikel 1.1 b, c eller d. Om inte annat följer av punkt 13 i den här artikeln och artikel 85 ska, om alla de krav som fastställs i den här artikeln uppfylls, värderingen betraktas som definitiv.

2. Om en oberoende värdering enligt punkt 1 inte är möjlig får resolutionsmyndigheterna göra en preliminär värdering av tillgångarna och skulderna i institutet eller den enhet som avses i artikel 1.1 b, c eller d, i enlighet med punkt 9 i den här artikeln.

3. Värderingens syfte ska vara att bedöma värdet av tillgångarna och skulderna i institutet eller den enhet som avses i artikel 1.1 b, c eller d som uppfyller villkoren för resolution enligt artiklarna 32 och 33.

4. Syftena med värderingen är

- a) att fungera som underlag vid fastställandet av huruvida villkoren för resolution eller villkoren för nedskrivning eller konvertering av kapitalinstrument är uppfyllda,
- b) att, om villkoren för resolution är uppfyllda, fungera som underlag för beslutet om vilka lämpliga resolutionsåtgärder som ska vidtas med avseende på institutet eller den enhet som avses i artikel 1.1 b, c eller d,
- c) att, när befogenheten att skriva ned eller konvertera relevanta kapitalinstrument tillämpas, fungera som underlag för beslutet om omfattningen av indragning eller utspädning av aktier eller andra äganderättsinstrument, och omfattningen av nedskrivning eller konvertering av berörda kapitalinstrument,
- d) att, när skuldnedskrivningsverktyget tillämpas, fungera som underlag för beslutet om omfattningen av nedskrivning eller konvertering av kvalificerade skulder,
- e) att, när broinstitutverktyget eller verktyget för avskiljande av tillgångar används, fungera som underlag för beslutet om vilka tillgångar, rättigheter, skulder eller aktier eller andra äganderättsinstrument som ska överföras och beslutet om värdet av en eventuell ersättning som ska betalas till institutet under resolution eller, allt efter omständigheterna, till ägarna till aktierna eller andra äganderättsinstrument,
- f) att, när verktyget för försäljning av verksamhet används, fungera som underlag för beslutet om vilka tillgångar, rättigheter, skulder eller aktier eller andra äganderättsinstrument som ska överföras och fungera som underlag för resolutionsmyndighetens bedömning av vad som utgör affärsmässiga villkor vid tillämpning av artikel 38,
- g) att i samtliga fall säkerställa att eventuella förluster avseende tillgångarna i institutet eller den enhet som avses i artikel 1.1 b, c eller d till fullo redovisas vid den tidpunkt då resolutionsverktygen används eller befogenheten att skriva ned eller konvertera relevanta kapitalinstrument utövas.

5. Utan att det i tillämpliga fall påverkar tillämpningen av unionens regler om statligt stöd ska värderingen grundas på försiktiga antaganden, inbegripet vad gäller andelen uteblivna betalningar och förlusternas storlek. Värderingen får inte förutsätta potentiellt framtida tillhandahållande av extraordinärt offentligt finansiellt stöd eller akut likviditetsstöd från centralbanker, eller annat likviditetsstöd från centralbanker med icke standardmässiga villkor för säkerheter, löptider och räntesatser, till institutet eller den enhet som avses i artikel 1.1 b, c eller d från och med den tidpunkt då resolutionsåtgärder vidtas eller befogenheten att skriva ned eller konvertera relevanta kapitalinstrument utövas. Dessutom ska, om ett resolutionsverktyg tillämpas, värderingen beakta att

- a) resolutionsmyndigheten och finansieringsarrangemang som agerar enligt artikel 101 får ersättning från institutet under resolution för rimliga, regelrätta kostnader som uppstår, i enlighet med artikel 37.7,
- b) finansieringsarrangemanget för resolutionen får ta ut ränta eller avgifter med avseende på eventuella lån eller garantier som tillhandahållits institutet under resolution, i enlighet med artikel 101.

6. Värderingen ska kompletteras med följande information, såsom den anges i bokföringen för institutet eller den enhet som avses i artikel 1.1 b, c eller d:

- a) En uppdaterad balansräkning och en rapport över den finansiella ställningen för institutet eller den enhet som avses i artikel 1.1 b, c eller d.
- b) En analys och en uppskattning av tillgångarnas bokföringsmässiga värde.
- c) En förteckning över de utestående skulder i och utanför balansräkningen som framgår av räkenskaperna för institutet eller den enhet som avses i artikel 1.1 b, c eller d, med en angivelse av respektive krediter och prioritetsnivåer enligt tillämplig insolvensrätt.

7. För att underbygga besluten i punkt 4 e och f får vid behov informationen i punkt 6 b kompletteras med en analys och en uppskattning av värdet av tillgångarna och skulderna i institutet eller den enhet som avses i artikel 1.1 b, c eller d, med utgångspunkt i marknadsvärdet.

8. Värderingen ska innehålla en indelning av borgenärerna i klasser enligt deras prioritetsnivåer enligt tillämplig insolvensrätt och en uppskattning av vilken behandling varje klass av aktieägare och borgenärer skulle ha förväntats få, om institutet eller den enhet som avses i artikel 1.1 b, c eller d hade avvecklats enligt normala insolvensförfaranden.

Den uppskattningen ska inte påverka tillämpningen av principen om "inte sämre villkor för borgenär" enligt artikel 74.

9. Om det på grund av brådskande omständigheter i fallet inte är möjligt att uppfylla kraven i punkterna 6 och 8, eller punkt 2 är tillämplig, ska det genomföras en preliminär värdering. Vid den preliminära värderingen ska kraven i punkt 3 följas och, så långt det är praktiskt möjligt med beaktande av omständigheterna, kraven i punkterna 1, 6 och 8.

Den preliminära värdering som avses i denna punkt ska inbegripa en buffert för ytterligare förluster, med lämplig motivering.

10. En värdering som inte uppfyller alla de villkor som fastställs i denna artikel ska betraktas som preliminär tills en oberoende person har utfört en värdering som fullt ut uppfyller alla de villkor som fastställs i denna artikel. Den definitiva värderingen i efterhand ska genomföras så snart det är praktiskt möjligt. Den får endera genomföras separat från värderingen som avses i artikel 74 eller samtidigt som denna värdering och genom samma oberoende person som denna värdering, men den ska vara fristående.

Den definitiva värderingen i efterhand ska syfta till

- a) att säkerställa att eventuella förluster med avseende på tillgångarna i institutet eller den enhet som avses i artikel 1.1 b, c eller d till fullo redovisas i räkenskaperna för institutet eller den enhet som avses i artikel 1.1 b, c eller d,
- b) att fungera som underlag för ett beslut om att återföra borgenärsfordringar eller öka värdet av den ersättning som betalas, i enlighet med punkt 11.

11. Om den definitiva efterhandsvärderingens uppskattning av substansvärdet av institutet eller den enhet som avses i artikel 1.1 b, c eller d är högre än den preliminära värderingens uppskattning av substansvärdet av institutet eller den enhet som avses i artikel 1.1 b, c eller d, får resolutionsmyndigheten

- a) utöva sin befogenhet att öka värdet av fordringar från borgenärer eller ägare till tillämpliga kapitalinstrument som har skrivits ned enligt skuldnedskrivningsverktyget,
- b) beordra ett broinstitut eller en tillgångsförvaltningsenhet att göra ytterligare en betalning av ersättning med avseende på tillgångar, rättigheter och skulder till institutet under resolution, eller, allt efter omständigheterna, med avseende på aktier eller äganderättsinstrument till ägarna till aktierna eller andra äganderättsinstrument.

12. Trots vad som sägs i punkt 1 ska en preliminär värdering som utförs i enlighet med punkterna 9 och 10 utgöra en giltig grund för resolutionsmyndigheterna att vidta resolutionsåtgärder, inbegripet att ta kontroll över ett fallerat institut eller fallerad enhet i enlighet med artikel 1.1 b, c eller d, eller utöva befogenheten att skriva ned eller konvertera kapitalinstrument.

13. Värderingen ska vara en integrerad del av beslutet om att använda ett resolutionsverktyg eller utöva en resolutionsbefogenhet, eller beslutet att utöva befogenheten att skriva ned eller konvertera kapitalinstrument. Värderingen ska i sig inte vara föremål för ett separat överklagande utan för överklagande tillsammans med beslutet, i enlighet med artikel 85.

14. EBA ska utarbeta förslag till tekniska standarder för tillsyn för att specificera de omständigheter under vilka en person är oberoende i förhållande till resolutionsmyndigheten och institutet eller den enhet som avses i artikel 1.1 b, c eller d, vid tillämpningen av punkt 1 i den här artikeln och för tillämpningen av artikel 74.

15. EBA får utarbeta förslag till tekniska standarder för tillsyn för att specificera följande kriterier vid tillämpningen av punkterna 1, 3 och 9 i den här artikeln, och vid tillämpningen av artikel 74:

- a) Metoden för att bedöma värdet av tillgångarna och skulderna i institutet eller den enhet som avses i artikel 1.1 b, c eller d.
- b) Åtskillnaden mellan värderingarna enligt artiklarna 36 och 74.
- c) Metoden för beräkning och införande av en buffert för ytterligare förluster i den preliminära värderingen.

16. EBA ska överlämna de förslag till tekniska standarder för tillsyn som avses i punkt 14 till kommissionen senast den 3 juli 2015.

Kommissionen ska ges befogenhet att anta de förslag till tekniska standarder för tillsyn som avses i punkterna 14 och 15 i enlighet med artiklarna 10–14 i förordning (EU) nr 1093/2010.

KAPITEL IV

Resolutionsverktyg

Avsnitt 1

Allmänna principer

Artikel 37

Allmänna principer för resolutionsverktyg

1. Medlemsstaterna ska se till att resolutionsmyndigheterna har de befogenheter som är nödvändiga för att använda resolutionsverktygen gentemot institut och gentemot enheter som avses i artikel 1.1 b, c eller d som uppfyller villkoren för resolution.

2. En resolutionsmyndighet ska, om den beslutar att tillämpa ett resolutionsverktyg gentemot ett institut eller en sådan enhet som avses i artikel 1.1 b, c eller d, och denna resolutionsåtgärd skulle resultera i att förluster får bäras av borgenärer eller att deras fordringar konverteras, utöva befogenheten att skriva ned och konvertera kapitalinstrument i enlighet med artikel 59 omedelbart innan eller samtidigt som resolutionsverktyget tillämpas.

3. De resolutionsverktyg som avses i punkt 1 är följande:

a) Verktyget försäljning av affärsverksamhet.

b) Broinstitutverktyget.

c) Verktyget avskiljande av tillgångar.

d) Skuldnedskrivningsverktyget.

4. Om inte annat följer av punkt 5 får resolutionsmyndigheterna använda resolutionsverktygen individuellt eller i någon kombination.

5. Resolutionsmyndigheterna får använda verktyget avskiljande av tillgångar endast tillsammans med ett annat resolutionsverktyg.

6. När enbart de resolutionsverktyg som avses i punkt 3 a eller b i den här artikeln används, och de används för att överföra endast delar av tillgångar, rättigheter eller skulder i institutet under resolution, ska den resterande delen av institutet eller den enhet som avses i artikel 1.1 b, c eller d varifrån tillgångarna, rättigheterna eller skulderna har överförts avvecklas enligt normala insolvensförfaranden. Denna avveckling ska ske inom rimlig tid, med hänsyn till eventuella behov för institutet eller den enhet som avses i artikel 1.1 b, c eller d att tillhandahålla tjänster eller stöd enligt artikel 65 för att göra det möjligt för den mottagande enheten att utöva de verksamheter eller tjänster som förvärvats genom överföringen, och eventuella andra skäl som innebär att den resterande delen av institutet eller den enhet som avses i artikel 1.1 b, c eller d måste fortsätta att fungera för att resolutionsmålen ska kunna uppnås eller för att principerna som avses i artikel 34 ska kunna följas.

7. Resolutionsmyndigheten och eventuella finansieringsarrangemang enligt artikel 101 kan få ersättning från institutet under resolution för rimliga, regelrätta kostnader som uppstår i samband med användningen av resolutionsverktygen eller statliga finansiella stabiliseringsverktyg på ett eller flera av följande sätt:

a) I form av ett avdrag från en eventuell ersättning som en mottagande enhet betalar till institutet under resolution eller, alltefter omständigheterna, till ägarna till aktierna eller till andra äganderättsinstrument.

- b) Som prioriterad borgenär från institutet under resolution.
- c) Som prioriterad borgenär från eventuella inkomster som uppkommer till följd av att broinstitutets eller tillgångs-förvaltningsenhetens verksamhet avslutas.

8. Medlemsstaterna ska se till att bestämmelser i nationell insolvensrätt avseende möjligheten att förklara rättshandlingar som är till skada för borgenärer ogiltiga eller icke verkställbara inte gäller vid överföring av tillgångar, rättigheter eller skulder från ett institut under resolution till en annan enhet genom användning av ett resolutionsverktyg eller av statliga finansiella stabiliseringsverktyg.

9. Medlemsstaterna får ge resolutionsmyndigheterna ytterligare verktyg och befogenheter som kan utövas när ett institut eller en sådan enhet som avses i artikel 1.1 b, c eller d uppfyller villkoren för resolution, under förutsättning att

- a) de ytterligare befogenheterna, om de tillämpas på en gränsöverskridande koncern, inte utgör hinder för en effektiv koncernresolution, och
- b) de är förenliga med resolutionsmålen och de allmänna principerna för resolution som avses i artiklarna 31 och 34.

10. I en mycket exceptionell situation med en systemkris får resolutionsmyndigheten söka finansiering från alternativa finansieringskällor genom att använda de statliga stabiliseringsverktyg som avses i artiklarna 56–58 när följande villkor är uppfyllda:

- a) Ett bidrag till förlustabsorbering och rekapitalisering motsvarande ett belopp som minst motsvarar 8 % av de sammanlagda skulderna, inklusive kapitalbasen i institutet under resolution, beräknat vid tidpunkten för resolutionsåtgärden i överensstämmelse med den värdering som föreskrivs i artikel 36, har gjorts av aktieägare och innehavare av andra äganderättsinstrument, innehavare av tillämpliga kapitalinstrument och andra kvalificerade skulder genom nedskrivning, konvertering eller på annat sätt.
- b) De ska villkoras av ett godkännande i förväg och ett slutgiltigt godkännande enligt unionens regler om statligt stöd.

Avsnitt 2

Verktyget försäljning av verksamhet

Artikel 38

Verktyget försäljning av verksamhet

1. Medlemsstaterna ska se till att resolutionsmyndigheterna har befogenhet att överföra följande till en köpare som inte är ett broinstitut:
 - a) Aktier eller andra äganderättsinstrument som emitterats av ett institut under resolution.
 - b) Alla eller vissa tillgångar, rättigheter och skulder i ett institut under resolution.

Den överföring som avses i första stycket ska, med förbehåll för punkterna 8 och 9 i den här artikeln samt artikel 85, äga rum utan att medgivande erhålls från aktieägarna i institutet under resolution eller från andra tredje män än köparen och utan att några andra förfarandekrav enligt bolags- eller värdepappersrätten än de som ingår i artikel 39 iakttas.

2. En överföring enligt punkt 1 ska göras på affärsmässiga villkor, med beaktande av omständigheterna, och i överensstämmelse med unionens regler om statligt stöd.
3. Resolutionsmyndigheterna ska i enlighet med punkt 2 i den här artikeln vidta alla rimliga åtgärder för att erhålla affärsmässiga villkor för överföringen som med beaktande av omständigheterna i det enskilda fallet är förenliga med den värdering som utförts enligt artikel 36.
4. All eventuell ersättning som betalas av köparen ska med förbehåll för artikel 37.7 gagna
 - a) ägarna till aktierna eller de andra äganderättsinstrumenten, om försäljningen av affärsverksamhet har skett genom överföring av aktier eller äganderättsinstrument som emitterats av institutet under resolution från innehavarna av aktierna eller instrumenten till köparen,
 - b) institutet under resolution, om försäljningen av affärsverksamhet har skett genom överföring av vissa eller samtliga av tillgångarna eller skulderna i institutet under resolution till köparen.
5. När resolutionsmyndigheten använder verktyget försäljning av verksamhet får den utöva överföringsbefogenheten mer än en gång för att göra kompletterande överföringar av aktier eller andra äganderättsinstrument som emitterats av ett institut under resolution eller, allt efter omständigheterna, av tillgångar, rättigheter och skulder i institutet under resolution.
6. Efter att ha använt verktyget försäljning av verksamhet får resolutionsmyndigheterna med köparens medgivande utöva överföringsbefogenheterna avseende tillgångar, rättigheter och skulder som har överförts till köparen i syfte att föra tillbaka tillgångarna, rättigheterna eller skulderna till institutet under resolution, eller aktierna eller andra äganderättsinstrument till deras ursprungliga ägare, och institutet under resolution eller de ursprungliga ägarna ska ha skyldighet att återta sådana tillgångar, rättigheter eller skulder, eller aktier eller andra äganderättsinstrument.
7. En köpare ska ha ett lämpligt bemyndigande att fortsätta att bedriva den affärsverksamhet som förvärvats om överföringen sker enligt punkt 1. De behöriga myndigheterna ska se till att en ansökan om tillstånd tas under övervägande inom rimlig tid i samband med överföringen.
8. Med avvikelse från artiklarna 22–25 i direktiv 2013/36/EU, kravet på att informera de behöriga myndigheterna i artikel 26 i direktiv 2013/36/EU, artiklarna 10.3, 11.1, 11.2, 12 och 13 i direktiv 2014/65/EU och kravet på att inkomma med en underrättelse i artikel 11.3 i det direktivet ska, om en överföring av aktier eller andra äganderättsinstrument med användning av verktyget försäljning av verksamhet skulle leda till ett förvärv eller en ökning av ett kvalificerat innehav i ett institut av det slag som avses i artikel 22.1 i direktiv 2013/36/EU eller artikel 11.1 i direktiv 2014/65/EU, de behöriga myndigheterna för det institutet utföra den bedömning som krävs enligt de artiklarna i så god tid att det inte försenar användningen av verktyget försäljning av verksamhet och hindrar att resolutionsåtgärden uppnår de relevanta resolutionsmålen.
9. Medlemsstaterna ska se till att följande bestämmelser gäller i det fall dagen för överföringen av aktierna eller de andra äganderättsinstrumenten vid resolutionsmyndighetens tillämpning av verktyget försäljning av verksamhet infaller utan att den behöriga myndigheten för det institutet har slutfört den bedömning som avses i punkt 8:
 - a) Överföringen av aktier eller andra äganderättsinstrument till förvärvaren ska omedelbart få rättslig verkan.
 - b) Under bedömningsperioden och under en eventuell sådan avyttringsperiod som fastställs genom led f ska förvärvarens rösträtt som är knuten till sådana aktier eller andra äganderättsinstrument tillfälligt dras in och uteslutande innehas av resolutionsmyndigheten, vilken inte ska ha någon skyldighet att utöva sådan rösträtt och vilken inte ska någon som helst skyldighet när det gäller att utöva eller avstå från att utöva sådan eventuell rösträtt.

- c) Under bedömningsperioden och under en eventuell sådan avyttringsperiod som föreskrivs genom led f ska de sanktioner och andra åtgärder vid överträdelser av krav för förvärv eller avyttring av kvalificerade innehav som anges i artiklarna 66, 67 och 68 i direktiv 2013/36/EU inte tillämpas för en överföring av aktier eller andra äganderättsinstrument.
- d) Den behöriga myndigheten ska efter att den slutfört bedömningen utan dröjsmål skriftligt meddela resolutionsmyndigheten och förvärvaren huruvida den behöriga myndigheten godkänner eller, i enlighet med artikel 22.5 i direktiv 2013/36/EU motsätter sig en överföring av aktier eller andra äganderättsinstrument till förvärvaren.
- e) Om den behöriga myndigheten godkänner en överföring av aktier eller andra äganderättsinstrument till förvärvaren ska förvärvaren anses inneha rösträtten som är knuten till sådana aktier eller andra äganderättsinstrument omedelbart efter att resolutionsmyndigheten och förvärvaren mottagit meddelandet om godkännande från den behöriga myndigheten.
- f) Om den behöriga myndigheten motsätter sig en överföring av aktier eller andra äganderättsinstrument till förvärvaren gäller följande:
- i) Den rösträtt som är knuten till sådana aktier eller andra äganderättsinstrument som fastställs genom led b ska fortsätta att ha full kraft och verkan.
 - ii) Resolutionsmyndigheten får kräva att förvärvaren avyttrar sådana aktier eller andra äganderättsinstrument inom en avyttringsperiod som resolutionsmyndigheten fastställer efter att ha beaktat rådande marknadsvillkor.
 - iii) Om förvärvaren inte fullbordar avyttringen inom den avyttringsperiod som resolutionsmyndigheten fastställt får den behöriga myndigheten, med resolutionsmyndighetens medgivande, ålägga förvärvaren sanktioner och andra åtgärder vid överträdelser av krav för förvärv eller avyttring av kvalificerade innehav såsom anges i artiklarna 66, 67 och 68 i direktiv 2013/36/EU.
10. Överföringar som görs genom verktyget försäljning av verksamhet ska omfattas av de skyddsåtgärder som avses i kapitel VII i avdelning IV.
11. När det gäller att utöva rättigheter att tillhandahålla tjänster eller etablera sig i en annan medlemsstat i enlighet med direktiv 2013/36/EU eller direktiv 2014/65/EU, ska köparen betraktas som en fortsättning på institutet under resolution och får fortsätta att utöva alla sådana rättigheter som utövades av institutet under resolution avseende de överförda tillgångarna, rättigheterna eller skulderna.
12. Medlemsstaterna ska se till att den köpare som avses i punkt 1 får fortsätta att utöva sin rätt till medlemskap samt till tillgång till betalnings-, clearing- och avvecklingssystem, fondbörser, system för ersättning till investerare samt insättningsgarantisystem för institutet under resolution, förutsatt att den uppfyller kriterierna för medlemskap och deltagande i sådana system.

Trots vad som sägs i första stycket ska medlemsstaterna säkerställa att:

- a) Tillgång inte nekas på grund av att köparen saknar kreditbetyg från ett kreditvärderingsinstitut eller att det kreditbetyget inte överensstämmer med de kreditbetygsnivåer som krävs för att beviljas tillgång till systemen som avses i första stycket.
- b) Om köparen inte uppfyller medlemskaps- eller deltagandekriterierna för relevant betalnings-, clearing- eller avvecklingssystem, fondbörs, system för ersättning till investerare eller insättningsgarantisystem utövas de rättigheter som avses i första stycket så länge som anges av resolutionsmyndigheten, maximalt 24 månader som kan förlängas av resolutionsmyndigheten på begäran av köparen.

13. Utan att detta påverkar tillämpningen av kapitel VII i avdelning IV ska aktieägare eller borgenärer i institutet under resolution och andra tredje män vars tillgångar, rättigheter eller skulder inte överförs inte ha några rättigheter till eller avseende de överförda tillgångarna, rättigheterna eller skulderna.

Artikel 39

Verktyget försäljning av verksamhet: förfarandekrav

1. Om inte annat följer av punkt 3 i den här artikeln ska en resolutionsmyndighet, när den använder verktyget försäljning av verksamhet avseende ett institut eller enhet som avses i artikel 1.1 b, c eller d, bjuda ut till försäljning, eller vidta åtgärder för att bjuda ut till försäljning, de av institutets tillgångar, rättigheter eller skulder, aktier eller andra äganderättsinstrument som myndigheten avser att överföra. Grupper av rättigheter, tillgångar och skulder får saluföras separat.

2. Utan att det i förekommande fall påverkar tillämpningen av unionens regler om statligt stöd ska den saluföring som avses i punkt 1 utföras i enlighet med följande kriterier:

- a) Den ska vara så transparent som möjligt och får inte ge en i sak missvisande bild av det institutets tillgångar, rättigheter, skulder, aktier eller andra äganderättsinstrument som myndigheten avser att överföra, med beaktande av omständigheterna och särskilt behovet av att bevara finansiell stabilitet.
- b) Den ska inte på otillbörligt sätt favorisera eller diskriminera potentiella köpare.
- c) Den ska vara fri från intressekonflikter.
- d) Den ska inte ge en potentiell köpare otillbörliga fördelar.
- e) Den ska beakta behovet av att uppnå en snabb resolution.
- f) Den ska sträva efter att i största möjliga utsträckning maximera försäljningspriset för de berörda aktierna eller de andra äganderättsinstrumenten, tillgångarna, rättigheterna eller skulderna.

De principer som avses i denna punkt ska, med förbehåll för första stycket led b, inte förhindra resolutionsmyndigheten från att värva särskilda potentiella köpare.

Varje offentliggörande av saluföringen av ett institut eller en sådan enhet som avses i artikel 1.1 b, c eller d i detta direktiv som annars skulle krävas enligt artikel 17.1 i förordning (EU) nr 596/2014 får skjutas upp i enlighet med artikel 17.4 eller 17.5 i den förordningen.

3. Resolutionsmyndigheten får använda verktyget försäljning av verksamhet utan att iaktta det saluföringskrav som anges i punkt 1 om den finner att iakttagande av de kraven sannolikt skulle undergräva ett eller flera av resolutionsmålen, och särskilt om följande villkor är uppfyllda:

- a) Den anser att det föreligger ett reellt hot mot den finansiella stabiliteten som orsakas eller förvärras av att institutet under resolution har fallerat eller sannolikt kan komma att falla, och
- b) den anser att efterlevnad av de kraven sannolikt skulle undergräva effektiviteten i verktyget försäljning av verksamhet när det gäller att hantera hotet eller uppnå det resolutionsmål som avses i artikel 31.2 b.

4. EBA ska senast den 3 juli 2015 utfärda riktlinjer i enlighet med artikel 16 i förordning (EU) nr 1093/2010 för att specificera de faktiska omständigheter som utgör ett reellt hot och de kriterier avseende effektiviteten för verktyget försäljning av affärsverksamhet som avses i punkt 3 a och b.

Avsnitt 3

Broinstitutverktyget

Artikel 40

Broinstitutverktyget

1. För att broinstitutverktyget ska vara verkningsfullt, och med hänsyn till behovet av att upprätthålla kritiska funktioner inom broinstitutet, ska medlemsstaterna se till att resolutionsmyndigheterna har befogenhet att till ett broinstitut överföra

a) aktier eller andra äganderättsinstrument som emitterats av ett eller flera institut under resolution,

b) alla eller vissa tillgångar, rättigheter eller skulder i ett eller flera institut under resolution.

Den överföring som avses i första stycket får med förbehåll för artikel 85 äga rum utan att medgivande erhålls från aktieägarna i instituten under resolution eller från andra tredje män än broinstitutet och utan att eventuella förfarandekrav enligt bolags- eller värdepappersrätten iakttas.

2. Broinstitutet ska vara en juridisk person som uppfyller samtliga av följande kriterier:

a) Den ägs helt eller delvis eller kontrolleras av en eller flera offentliga myndigheter vilket kan omfatta resolutionsmyndigheten eller finansieringsarrangemanget för resolution och kontrolleras av resolutionsmyndigheten.

b) Enheten har bildats i syfte att ta emot och inneha vissa eller samtliga av de aktier eller andra äganderättsinstrument som emitterats av ett institut under resolution eller vissa eller samtliga av tillgångarna, rättigheterna och skulderna i ett eller flera institut under resolution i syfte att bibehålla tillgång till kritiska funktioner och att sälja det institut eller den enhet som avses i artikel 1.1 b, c eller d.

Användningen av skuldnedskrivningsverktyget för det ändamål som avses i artikel 43.2 b ska inte påverka resolutionsmyndighetens möjlighet att kontrollera broinstitutet.

3. När resolutionsmyndigheten använder broinstitutverktyget ska den se till att det totala värdet av de skulder som överförs till broinstitutet inte överstiger det totala värdet av de rättigheter och tillgångar som överförs från institutet under resolution eller som tillhandahålls genom andra källor.

4. All eventuell ersättning som betalas av broinstitutet ska med förbehåll för artikel 37.7 gagna

a) ägarna till aktierna eller äganderättsinstrumenten, om överföringen till broinstitutet har skett genom att aktier eller äganderättsinstrument som emitterats av institutet under resolution överförs från innehavarna av aktierna eller instrumenten till broinstitutet,

b) institutet under resolution, om överföringen till broinstitutet har skett genom att vissa eller alla tillgångar eller skulder i institutet under resolution överförs till broinstitutet.

5. När resolutionsmyndigheten tillämpar broinstitutverktyget får den utöva överföringsbefogenheten mer än en gång för att göra kompletterande överföringar av aktier eller andra äganderättsinstrument som emitterats av ett institut under resolution eller, allt efter omständigheterna, av tillgångar, rättigheter och skulder i institutet under resolution.

6. Resolutionsmyndigheten får efter tillämpning av broinstitutverktyget

a) föra tillbaka rättigheter, tillgångar eller skulder från broinstitutet till institutet under resolution, eller föra tillbaka aktierna eller andra äganderättsinstrument till deras ursprungliga ägare, och institutet under resolution eller de ursprungliga ägarna ska ha skyldighet att återta sådana tillgångar, rättigheter eller skulder, eller aktier eller andra äganderättsinstrument, under förutsättning att de villkor som fastställs i punkt 7 är uppfyllda,

b) överföra aktier eller andra äganderättsinstrument, eller tillgångar, rättigheter eller skulder från broinstitutet till en tredje man.

7. Resolutionsmyndigheterna får föra tillbaka aktier eller andra äganderättsinstrument eller tillgångar, rättigheter eller skulder från broinstitutet i något av följande fall:

a) Möjligheten att kunna föra tillbaka de specifika aktierna eller andra äganderättsinstrumenten, tillgångarna, rättigheterna eller skulderna anges uttryckligen i det instrument genom vilket överföringen gjordes.

b) De specifika aktierna eller andra äganderättsinstrumenten, tillgångarna, rättigheterna eller skulderna omfattas inte av de klasser av, eller uppfyller inte de villkor för överföring av aktier eller andra äganderättsinstrument, tillgångar, rättigheter eller skulder som anges i det instrument genom vilket överföringen gjordes.

Ett sådant återförande får göras inom en period som anges i instrumentet och ska göras med iakttagande av eventuella andra villkor som anges däri.

8. Överföringar mellan institutet under resolution, eller de ursprungliga ägarna till aktierna eller andra äganderättsinstrument, å ena sidan, och broinstitutet, å andra sidan, ska omfattas av de skyddsåtgärder som avses i kapitel VII i avdelning IV.

9. När det gäller att utöva rättigheter att tillhandahålla tjänster eller etablera sig i en annan medlemsstat i enlighet med direktiv 2013/36/EU eller direktiv 2014/65/EU, ska ett broinstitut betraktas som en fortsättning på institutet under resolution och får fortsätta att utöva alla sådana rättigheter som utövades av institutet under resolution avseende de överförda tillgångarna, rättigheterna eller skulderna.

För andra ändamål får resolutionsmyndigheter kräva att ett broinstitut ska betraktas som en fortsättning på institutet under resolution och ska få fortsätta att utöva alla sådana rättigheter som utövades av institutet under resolution avseende de överförda tillgångarna, rättigheterna eller skulderna.

10. Medlemsstaterna ska se till att broinstitutet kan fortsätta att utöva sin rätt till medlemskap samt till tillgång till betalnings-, clearing- och avvecklingssystem, fondbörser, system för ersättning till investerare samt insättningsgarantisystem för institutet under resolution, förutsatt att det uppfyller kriterierna för medlemskap och deltagande i sådana system.

Trots vad som sägs i första stycket ska medlemsstaterna säkerställa att:

a) Tillgång inte nekas på grund av att broinstitutet saknar kreditbetyg från ett kreditvärderingsinstitut eller att det kreditbetyget inte överensstämmer med de kreditbetygsnivåer som krävs för att beviljas tillgång till systemen som avses i första stycket.

- b) Om broinstitutet inte uppfyller medlemskaps- eller deltagandekriterierna för relevanta betalnings-, clearing- eller avvecklingssystem, fondbörser, system för ersättning till investerare eller insättningsgarantisystem utövas de rättigheter som avses i första stycket så länge som anges av resolutionsmyndigheten, maximalt 24 månader som kan förlängas av resolutionsmyndigheten på begäran av broinstitutet.

11. Utan att detta påverkar tillämpningen av kapitel VII i avdelning IV ska aktieägare eller borgenärer i institutet under resolution och andra tredje män vars tillgångar, rättigheter eller skulder inte överförs till broinstitutet inte ha några rättigheter till eller avseende de till broinstitutet överförda tillgångarna, rättigheterna eller skulderna eller avseende dess ledningsorgan eller verkställande ledning.

12. Broinstitutet ska inte ha mål som innebär några skyldigheter eller något ansvar gentemot aktieägare eller borgenärer i institutet under resolution, och ledningsorganet eller den verkställande ledningen ska inte ha någon ansvars-skyldighet gentemot sådana aktieägare eller borgenärer när det gäller åtgärder som de vidtagit eller inte vidtagit i samband med fullgörandet av sina uppgifter, såvida inte handlingen eller underlåtenheten innebär grov oaksamhet eller allvarlig försummelse i enlighet med den nationella rätt som direkt påverkar sådana aktieägars eller borgenärs rättigheter.

Medlemsstaterna får ytterligare begränsa ett broinstituts och dess ledningsorgans eller verkställande lednings skyldighet i enlighet med nationell rätt om åtgärder och underlåtenhet att vidta åtgärder vid fullgörandet av deras uppgifter.

Artikel 41

Broinstitutets verksamhet

1. Medlemsstaterna ska se till att ett broinstituts verksamhet iakttar följande krav:

- a) Resolutionsmyndigheten ska godkänna innehållet i broinstitutets stadgar.
- b) Resolutionsmyndigheten ska, beroende på broinstitutets ägarstruktur, endera utse eller godkänna broinstitutets ledningsorgan.
- c) Resolutionsmyndigheten ska godkänna ersättningen till medlemmarna av ledningsorganet och fastställa lämpliga ansvarsområden för dem.
- d) Resolutionsmyndigheten ska godkänna broinstitutets strategi och riskprofil.
- e) Broinstitutet ska auktoriseras i enlighet med direktiv 2013/36/EU eller direktiv 2014/65/EU, beroende på vilket som är tillämpligt, och ha den auktorisation som krävs enligt gällande nationell rätt för att utöva verksamheter eller tjänster som det förvärvar genom en överföring som görs enligt artikel 63 i det här direktivet.
- f) Broinstitutet ska uppfylla kraven i, och är föremål för tillsyn i enlighet med förordning (EU) nr 575/2013 och direktiven 2013/36/EU och 2014/65/EU, beroende på vad som är tillämpligt.
- g) Broinstitutets verksamhet ska vara i enlighet med unionens regler om statligt stöd och resolutionsmyndigheten får specificera motsvarande begränsningar av dess verksamhet.

Trots de bestämmelser som avses i leden e och f i första stycket, och när detta krävs för att uppnå resolutionsmålen, får broinstitutet etableras och godkännas utan att direktiv 2013/36/EU eller 2014/65/EU är uppfyllda under en kort period i början av dess verksamhet. Resolutionsmyndigheten ska lämna in en begäran med den innebörden till den behöriga myndigheten. Om den behöriga myndigheten beslutar att bevilja en sådan auktorisation ska den ange under vilken period broinstitutet är undantaget från kraven i de direktiven.

2. Med förbehåll för begränsningar som åläggs i enlighet med unionens konkurrensregler eller nationella konkurrensregler, ska broinstitutets ledning bedriva broinstitutets verksamhet i syfte att upprätthålla tillgången till kritiska funktioner och sälja institutet eller den enhet som avses i artikel 1.1 b, c eller d, dess tillgångar, rättigheter eller skulder, till en eller flera köpare inom den privata sektorn när villkoren för detta är lämpliga och inom den tidsperiod som anges i punkt 4 i den här artikeln eller, i tillämpliga fall, punkt 6 i den här artikeln.

3. Resolutionsmyndigheten ska fatta ett beslut om att broinstitutet inte längre är ett broinstitut enligt artikel 40.2, i något av följande fall, beroende på vilket som inträffar först:

- a) Broinstitutet slås samman med en annan enhet.
- b) Broinstitutet upphör att uppfylla kraven i artikel 40.2.
- c) Alla eller praktiskt taget alla broinstitutets tillgångar, rättigheter eller skulder säljs till tredje man.
- d) Den tidsperiod som anges i punkt 5, eller i tillämpliga fall punkt 6, löper ut.
- e) Broinstitutets tillgångar avvecklas helt och dess skulder infrias fullt ut.

4. Medlemsstaterna ska i fall där resolutionsmyndigheten försöker sälja broinstitutet eller dess tillgångar, rättigheter eller skulder se till att broinstitutet eller de aktuella tillgångarna eller skulderna saluförs öppet och transparent och att försäljningen inte ger en i sak missvisande bild av dem eller på otillbörligt sätt gynnar eller missgynnar olika potentiella köpare.

Varje försäljning ska göras på marknadsmässiga villkor, med beaktande av omständigheterna i det enskilda fallet och i enlighet med unionens regler om statligt stöd.

5. Om inget av de resultat som avses i punkt 3 a, b, c och e är tillämpligt ska resolutionsmyndigheten avsluta broinstitutets verksamhet snarast möjligt och i vilket fall två år efter den dag då den sista överföringen från ett institut under resolution i enlighet med broinstitutverktyget gjordes.

6. Resolutionsmyndigheten får förlänga den tidsperiod som anges i punkt 5 med en eller flera ytterligare ettårsperioder om en sådan förlängning

- a) stöder de resultat som avses i punkt 3 a, b, c eller e, eller
- b) är nödvändig för att säkerställa att viktiga banktjänster eller finansiella tjänster upprätthålls.

7. Beslut av resolutionsmyndigheten att förlänga den period som avses i punkt 5 ska motiveras samt innehålla en utförlig bedömning av situationen, inbegripet förhållandena och utsikterna på marknaden, som visar att förlängningen är motiverad.

8. Om ett broinstituts verksamhet avslutas under de omständigheter som avses i punkt 3 c eller d ska broinstitutet avvecklas genom normala insolvensförfaranden.

Eventuella inkomster som uppkommer till följd av att broinstitutets verksamhet avslutas ska med förbehåll för artikel 37.7 komma aktieägarna i broinstitutet till godo.

9. Om ett broinstitut används för att överföra tillgångar och skulder i fler än ett institut under resolution ska den skyldighet som avses i punkt 8 avse de tillgångar och skulder som överförs från vart och ett av instituten under resolution och inte broinstitutet i sig.

Avsnitt 4

Verktyget avskiljande av tillgångar

Artikel 42

Verktyget avskiljande av tillgångar

1. För att verktyget avskiljande av tillgångar ska fungera väl ska medlemsstaterna se till att resolutionsmyndigheterna har befogenhet att överföra tillgångar, rättigheter eller skulder i ett institut under resolution eller ett broinstitut till en eller flera tillgångsförvaltningsenheter.

Den överföring som avses i första stycket får med förbehåll för artikel 85 äga rum utan att medgivande erhålls från aktieägarna i instituten under resolution eller från andra tredje män än broinstitutet och utan att eventuella förfarandekrav enligt bolags- eller värdepappersrätten iakttas.

2. Vid tillämpningen av verktyget avskiljande av tillgångar ska en tillgångsförvaltningsenhet vara en juridisk person som uppfyller samtliga följande krav:

- a) Den ägs helt eller delvis eller kontrolleras av en eller flera offentliga myndigheter vilket kan omfatta resolutionsmyndigheten eller finansieringsarrangemanget för resolution och kontrolleras av resolutionsmyndigheten.
- b) Den har upprättats i syfte att ta emot vissa eller alla tillgångar, rättigheter och skulder i ett eller flera institut under resolution eller ett broinstitut.

3. Tillgångsförvaltningsenheten ska förvalta de tillgångar som överförs till den i syfte att maximera värdet på tillgångarna genom en slutlig försäljning eller ordnad avveckling.

4. Medlemsstaterna ska se till att en tillgångsförvaltningsenhets verksamhet sker i enlighet med följande bestämmelser:

- a) Resolutionsmyndigheten ska godkänna innehållet i tillgångsförvaltningsenhetens stadgar.
- b) Resolutionsmyndigheten ska, beroende på tillgångsförvaltningsenhetens ägarstruktur, utse eller godkänna broinstitutets ledningsorgan.
- c) Resolutionsmyndigheten ska godkänna ersättningen till medlemmarna av ledningsorganet och fastställa lämpliga ansvarsområden för dem.
- d) Resolutionsmyndigheten ska godkänna tillgångsförvaltningsenhetens strategi och riskprofil.

5. Resolutionsmyndigheterna får utöva de befogenheter som anges i punkt 1 för att överföra tillgångar, rättigheter eller skulder endast om

- a) förhållandena på den specifika marknaden för de tillgångarna är sådana att en likvidation av de tillgångarna enligt normala insolvensförfaranden kan få negativa effekter på en eller flera finansiella marknader,
- b) en sådan överföring är nödvändig för att se till att institutet under resolution eller broinstitutet fungerar väl, eller
- c) en sådan överföring är nödvändig för att maximera behållningen efter likvidation.

6. När resolutionsmyndigheterna använder verktyget avskiljande av tillgångar ska de fastställa ersättningen för de tillgångar, rättigheter och skulder som ska överföras till tillgångsförvaltningsenheten på grundval av de principer som anges i artikel 36 och i enlighet med unionens regler om statligt stöd. Denna punkt hindrar inte att ersättningen kan vara ett nominellt eller negativt belopp.

7. All eventuell ersättning som betalas av tillgångsförvaltningsenheten med avseende på de tillgångar, rättigheter eller skulder som förvärfas direkt från institutet under resolution ska med förbehåll för artikel 37.7 komma institutet under resolution till godo. Ersättningen får betalas i form av skuld som utfärdas av tillgångsförvaltningsenheten.

8. När broinstitutverktyget använts får en tillgångsförvaltningsenhet efter det att broinstitutverktyget har använts förvärva tillgångar, rättigheter eller skulder från broinstitutet.

9. Resolutionsmyndigheterna får överföra tillgångar, rättigheter eller skulder från institutet under resolution till en eller flera tillgångsförvaltningsenheter vid mer än ett tillfälle och föra tillbaka tillgångar, rättigheter eller skulder från en eller flera tillgångsförvaltningsenheter till institutet under resolution, under förutsättning att de villkor som anges i punkt 10 är uppfyllda.

Institutet under resolution ska vara skyldigt att återta eventuella sådana tillgångar, rättigheter eller skulder.

10. Resolutionsmyndigheterna får föra tillbaka rättigheter, tillgångar eller skulder från tillgångsförvaltningsenheten till institutet under resolution i något av följande fall:

- a) Möjligheten att kunna föra tillbaka de specifika rättigheterna, tillgångarna eller skulderna anges uttryckligen i det instrument genom vilket överföringen gjordes.
- b) De specifika rättigheterna, tillgångarna eller skulderna omfattas inte av de klasser av, eller uppfyller inte de villkor för överföring av rättigheter, tillgångar eller skulder som anges i det instrument genom vilket överföringen gjordes.

I båda de fall som avses i leden a och b får överföringen tillbaka göras inom en i instrumentet angiven period, varvid även eventuella andra villkor som anges i föreläggandet för det relevanta ändamålet ska iakttas.

11. Överföringar mellan institutet under resolution och tillgångsförvaltningsenheten ska omfattas av de skyddsåtgärder för delvis egendomsöverföring som föreskrivs i kapitel VII i avdelning IV.

12. Utan att detta påverkar tillämpningen av kapitel VII i avdelning IV ska aktieägare eller borgenärer i institutet under resolution och andra tredje män vars tillgångar, rättigheter eller skulder inte överförs till tillgångsförvaltningsenheten inte ha några rättigheter till eller avseende de till tillgångsförvaltningsenheten överförda tillgångarna, rättigheterna eller skulderna eller till ledningsorganet eller den verkställande ledningen.

13. Tillgångsförvaltningsenheten ska inte ha mål som innebär några skyldigheter eller något ansvar gentemot aktieägare eller borgenärer i institutet under resolution, och ledningsorganet eller den verkställande ledningen ska inte ha någon ansvarsskyldighet gentemot sådana aktieägare eller borgenärer när det gäller åtgärder som de vidtagit eller inte vidtagit i samband med fullgörandet av sina uppgifter, såvida inte handlingen eller underlåtenheten innebär grov oaksamhet eller allvarlig försummelse enligt den nationella rätten som direkt påverkar sådana aktieägarers eller borgenärers rättigheter.

Medlemsstaterna får ytterligare begränsa en tillgångsförvaltningsenhets och dess ledningsorgans eller verkställande lednings ansvar i enlighet med nationell rätt för åtgärder och underlåtenhet att vidta åtgärder vid fullgörandet av deras uppgifter.

14. EBA ska senast den 3 juli 2015 utfärda riktlinjer i enlighet med artikel 16 i förordning (EU) nr 1093/2010 för att främja konvergensen i tillsyns- och resolutionsmetoder avseende fastställandet av när, i enlighet med punkt 5 i denna artikel, likvidation av tillgångarna eller skulderna enligt normala insolvensförfaranden kan få negativa effekter på en eller flera finansiella marknader.

Avsnitt 5

Skuldnedskrivningsverktyget

Underavsnitt 1

Skuldnedskrivningsverktygets syfte och tillämpningsområde

Artikel 43

Skuldnedskrivningsverktyget

1. För att skuldnedskrivningsverktyget ska vara verkningsfullt ska medlemsstaterna se till att resolutionsmyndigheterna har de resolutionsbefogenheter som avses i artikel 63.1.

2. Medlemsstaterna ska se till att resolutionsmyndigheterna får använda skuldnedskrivningsverktyget i syfte att uppfylla de mål som specificeras i artikel 31, i enlighet med de resolutionsprinciper som anges i artikel 34, för något av följande ändamål:

a) För att rekapitalisera ett institut eller en sådan enhet som avses i artikel 1.1 b, c eller d i detta direktiv som uppfyller villkoren för resolution i den utsträckning som krävs för att återställa institutets möjligheter att uppfylla villkoren för auktorisation (i den mån de villkoren är tillämpliga på enheten) och att fortsätta att bedriva de verksamheter för vilka det har auktoriserats enligt direktiv 2013/36/EU eller direktiv 2014/65/EU, i det fall enheten är auktoriserad inom ramen för de direktiven, samt att bevara ett tillräckligt marknadsförtroende för institutet eller enheten.

b) För att konvertera till eget kapital eller minska kapitalbeloppet av fordringar eller skuldinstrument som överförs

i) till ett broinstitut i syfte att tillhandahålla kapital till broinstitutet eller

ii) inom ramen för verktyget för försäljning av verksamhet eller verktyget för avskiljande av tillgångar.

3. Medlemsstaterna ska se till att resolutionsmyndigheterna får använda skuldnedskrivningsverktyget för det ändamål som avses i punkt 2 a i denna artikel endast om det finns rimliga utsikter att användningen av detta verktyg, tillsammans med andra relevanta åtgärder, t.ex. åtgärder som vidtas i enlighet med den omstruktureringsplan för verksamheten som krävs enligt artikel 52, förutom att uppnå de relevanta resolutionsmålen kommer att återställa den sunda finansiella ställningen och den långsiktiga bärkraften hos institutet eller den enhet som avses i artikel 1.1 b, c eller d.

Om de villkor som anges i första stycket inte uppfylls ska medlemsstaterna se till att resolutionsmyndigheter får tillämpa något av de resolutionsverktyg som avses i artikel 37.3 a, b och c och det skuldnedskrivningsverktyg som avses i punkt 2 b i den här artikeln.

4. Medlemsstaterna ska se till att resolutionsmyndigheterna får använda skuldnedskrivningsverktyget på alla institut eller de enheter som avses i artikel 1.1 b, c eller d, samtidigt som man i varje enskilt fall respekterar det berörda institutets eller den berörda enhetens juridiska form eller får ändra den juridiska formen.

Artikel 44

Skuldnedskrivningsverktygets tillämpningsområde

1. Medlemsstaterna ska se till att skuldnedskrivningsverktyget får användas för alla skulder i ett institut eller en sådan enhet som avses i artikel 1.1 b, c eller d som inte är utesluta från tillämpningsområdet för det verktyget enligt punkterna 2 eller 3 i den här artikeln.

2. Resolutionsmyndigheterna får inte använda skuldnedskrivnings- eller konverteringsbefogenheter avseende följande skulder när de regleras i en medlemsstats eller ett tredjelands rätt:

- a) Garanterade insättningar.
- b) Skulder med säkerhet inbegripet säkerställda obligationer och skulder i form av finansiella instrument som används för att säkra tillgångar som ingår som en integrerad del av säkerhetspoolen och som enligt nationell rätt är säkrade på ett liknande sätt som säkerställda obligationer.
- c) Skulder som hänför sig till kundtillgångar eller kundmedel hos institutet eller den enhet som avses i artikel 1.1 b, c eller d i detta direktiv, inbegripet kundtillgångar eller kundmedel som innehas på uppdrag av fondföretag enligt definitionen i artikel 1.2 i direktiv 2009/65/EG eller AIF-fonder enligt definitionen i artikel 4.1 a i Europaparlamentets och rådets direktiv 2011/61/EU ⁽¹⁾, under förutsättning att en sådan kund är skyddad enligt tillämplig insolvensrätt.
- d) Skulder som hänför sig till en förtroenderelation mellan institutet eller den enhet som avses i artikel 1.1 b, c eller d (som förvaltare) och en annan person (som mottagare), under förutsättning att en sådan mottagare åtnjuter skydd enligt tillämplig insolvensrätt eller civilrätt.
- e) Skulder till institut, med undantag för enheter inom en och samma koncern, med en ursprunglig löptid på mindre än sju dagar.
- f) Skulder med en återstående löptid på mindre än sju dagar som hänför sig till system eller operatörer av system som är utformade för ändamålen i direktiv 98/26/EG eller till deras deltagare och som uppstår till följd av deltagandet i ett sådant system.
- g) En skuld till någon av följande:
 - i) En anställd, vad gäller inarbetad lön, pensionsförmåner eller annan fast ersättning, med undantag av den rörliga delen av ersättning som inte regleras av kollektivavtal.
 - ii) En borgenär inom affärs- eller handelssektorn där skulden hänför sig till att institutet eller den enhet som avses i artikel 1.1 b, c eller d tillhandhållits varor eller tjänster som är kritiska för dess löpande verksamhet, däribland IT-tjänster, försörjningstjänster och hyra, förvaltning och underhåll av lokaler.
 - iii) Skatte- och socialförsäkringsmyndigheter, förutsatt att de skulderna är prioriterade enligt tillämplig rätt.
 - iv) Insättningsgarantisystem till följd av bidrag som ska betalas i enlighet med direktiv 2014/49/EU.

Led g i i första stycket ska inte tillämpas på den rörliga delen av ersättning till risktagare med väsentlig inverkan enligt definitionen i artikel 92.2 i direktiv 2013/36/EU.

Medlemsstaterna ska säkerställa att alla säkrade tillgångar som hänför sig till säkerställda obligationer i en täckt säkerhetsmassa inte påverkas och förblir separerade med tillräcklig finansiering. Varken det kravet eller första stycket led b ska förhindra resolutionsmyndigheterna från att, vid behov, utöva de befogenheterna med avseende på någon del av en säkrad skuld eller en prioriterad fordran för vilken säkerhet har ställts till ett värde som överstiger värdet på de tillgångar, den pantsättning, den företagsinteckning eller den säkerhet som ställts för fordran.

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2011/61/EU av den 8 juni 2011 om förvaltare av alternativa investeringsfonder samt om ändring av direktiv 2003/41/EG och 2009/65/EG och förordningarna (EG) nr 1060/2009 och (EU) nr 1095/2010 (EUT L 174, 1.7.2011, s. 1).

Första stycket led a ska inte förhindra resolutionsmyndigheterna från att vid behov utöva de befogenheterna avseende insättningsbelopp som överstiger det garantibelopp som föreskrivs i artikel 6 i direktiv 2014/49/EU.

Utan att det påverkar reglerna om stora exponeringar i förordning (EU) nr 575/2013 och direktiv 2013/36/EU ska medlemsstaterna för att möjliggöra resolution av institut och koncerner säkerställa att resolutionsmyndigheterna begränsar, i enlighet med artikel 17.5 b i det här direktivet, hur mycket kvalificerade skulder för skuldnedskrivningsverktyg andra institut innehar, utom skulder som innehas hos enheter som tillhör samma koncern.

3. Under exceptionella omständigheter får resolutionsmyndigheten, när skuldnedskrivningsverktyget används, från tillämpningen av nedskrivnings- eller konverteringsbefogenheterna helt eller delvis undanta vissa skulder i något av följande fall:

- a) Det är trots de ansträngningar som i god tro görs av resolutionsmyndigheten inte möjligt att skriva ned den skulden inom rimlig tid.
- b) Undantaget är absolut nödvändigt och står i proportion till uppnåendet av kontinuitet i kritiska funktioner och kärnaffärsområden på ett sätt som gör att institutet under resolution kan fortsätta med centrala verksamheter, tjänster och transaktioner.
- c) Undantaget är absolut nödvändigt och står i proportion till insatserna för att undvika omfattande spridningseffekter, särskilt när det gäller kvalificerade insättningar som gjorts av fysiska personer och mikroföretag samt små och medelstora företag, som allvarligt skulle störa finansiella marknadens funktion, inbegripet finansiell marknadsinfrastruktur, på ett sätt som allvarligt skulle störa ekonomin i en medlemsstat eller unionen.
- d) Tillämpningen av skuldnedskrivningsverktyget på de skulderna skulle leda till en sådan värdeförstörelse att förlusterna för andra borgenärer skulle bli högre än om de skulderna undantogs från skuldnedskrivning.

I de fall där en resolutionsmyndighet beslutar att inom ramen för denna punkt helt eller delvis undanta en kvalificerad skuld eller en klass kvalificerade skulder får den nedskrivnings- eller konverteringsnivå som tillämpas på andra kvalificerade skulder ökas för att ta hänsyn till sådana undantag, under förutsättning att den nedskrivnings- och konverteringsnivå som tillämpas på andra kvalificerade skulder följer principen i artikel 34.1 g.

4. I de fall där en resolutionsmyndighet beslutar att helt eller delvis undanta en kvalificerad skuld eller klass kvalificerade skulder enligt denna artikel, och de förluster som skulle ha tillkommit de skulderna inte fullt ut har överförts på andra borgenärer, får ett bidrag göras från finansieringsarrangemanget för resolution till institutet under resolution för att göra ett eller flera av följande:

- a) Absorbera eventuella förluster som inte har absorberats av kvalificerade skulder och återställa substansvärdet i institutet under resolution till noll i enlighet med artikel 46.1 a.
- b) Förvärva aktier eller andra äganderättsinstrument eller kapitalinstrument i institutet under resolution för att i enlighet med artikel 46.1 b rekapisera institutet.

5. Ett sådant bidrag som avses i punkt 4 från finansieringsarrangemanget för resolution får endast göras när:

- a) Ett bidrag till förlustabsorbering och rekapisering motsvarande ett belopp som minst motsvarar 8 % av de sammanlagda skulderna, inklusive kapitalbasen i institutet under resolution, beräknat vid tidpunkten för resolutionsåtgärden i enlighet med den värdering som föreskrivs i artikel 36, har gjorts av aktieägare och innehavare av andra äganderättsinstrument, innehavare av tillämpliga kapitalinstrument och andra kvalificerade skulder genom nedskrivning, konvertering eller på annat sätt.

b) Bidraget från finansieringsarrangemanget för resolution överstiger inte 5 % av de totala skulderna inklusive kapitalbasen i institutet under resolution enligt en uppmätning vid tidpunkten för resolutionsåtgärder i enlighet med den värdering som föreskrivs i artikel 36.

6. Bidraget från finansieringsarrangemanget för resolution som avses i punkt 4 får finansieras med följande:

a) Det belopp som finansieringsarrangemanget för resolution har tillgång till och som har anskaffats genom bidrag från institut och unionsfilialer i enlighet med artiklarna 100.6 och 103.

b) Genom det beloppet som kan anskaffas genom bidrag i efterhand i enlighet med artikel 104 inom tre år.

c) Belopp som anskaffas från alternativa finansieringskällor i enlighet med artikel 105, i de fall där de belopp som avses i leden a och b i denna punkt inte är tillräckliga.

7. Under exceptionella omständigheter får resolutionsmyndigheten söka ytterligare finansiering från alternativa finansieringskällor efter det att

a) den gräns på 5 % som anges i punkt 5 b har uppnåtts, och

b) alla oprioriterade skulder utan säkerheter, förutom kvalificerade insättningar, fullt ut har skrivits ner eller konverterats.

I stället för eller utöver detta får ett bidrag från finansieringsarrangemanget för resolution, när villkoren som fastställs i första stycket är uppfyllda, ges med användning av ännu outnyttjade medel som anskaffats genom förhandsbidrag i enlighet med artiklarna 100.6 och 103.

8. Med avvikelse från vad som sägs i punkt 5 a får ett bidrag från finansieringsarrangemanget för resolution som avses i punkt 4 också ges under förutsättning att

a) det bidrag till förlustabsorbering och rekapitalisering som avses i punkt 5 a uppgår till ett belopp på minst 20 % av det berörda institutets riskvägda tillgångar,

b) finansieringsarrangemanget för resolution i den berörda medlemsstaten, genom förhandsbidrag (exklusive bidrag till ett insättningsgarantisystem) som anskaffats i enlighet med artiklarna 100.6 och 103, har tillgång till ett belopp som uppgår till minst 3 % av de garanterade insättningarna vid samtliga kreditinstitut som är auktoriserade inom den medlemsstatens territorium, och

c) det berörda institutet har konsoliderade tillgångar på mindre än 900 miljarder EUR.

9. När resolutionsmyndigheter utövar sin bestämmanderätt inom ramen för punkt 3 ska de vederbörligen beakta följande:

a) Principen att förluster bör bäras i första hand av aktieägare och därefter, generellt, av borgenärer i institutet under resolution i prioritetsordning.

b) Den nivå på förlustabsorberingskapaciteten som skulle återstå i institutet under resolution om skulden eller skuldslaget undantogs.

c) Behovet att bibehålla tillräckliga medel för resolutionsfinansiering.

10. Undantag inom ramen för punkt 3 får göras antingen för att helt undanta en skuld från nedskrivning eller för att minska omfattningen av den nedskrivning som görs av den skulden.

11. Kommissionen ska ges befogenhet att anta delegerade akter enligt artikel 115 för att närmare ange under vilka omständigheter det är nödvändigt att undanta skulder för att uppnå de mål som anges i punkt 3 i den här artikeln.

12. Innan en resolutionsmyndighet utövar bestämmanderätten att undanta en skuld inom ramen för punkt 3 ska den underrätta kommissionen. I de fall där undantaget skulle kräva ett bidrag från finansieringsarrangemanget för resolution eller en alternativ finansieringskälla inom ramen för punkterna 4 - 8 får kommissionen, för att slå vakt om den inre marknads integritet, inom 24 timmar räknat från mottagandet av underrättelsen, eller med resolutionsmyndighetens samtycke inom en längre tidsperiod, förbjuda det föreslagna undantaget, eller kräva att det ändras, om kraven i denna artikel och delegerade akter inte är uppfyllda. Detta påverkar inte kommissionens tillämpning av unionens regler om statligt stöd.

Underavsnitt 2

Minimikrav för kvalificerade skulder

Artikel 45

Tillämpning av minimikravet

1. Medlemsstaterna ska se till att instituten alltid uppfyller ett minimikrav för kapitalbas och kvalificerade skulder. Minimikravet ska beräknas som ett belopp för kapitalbas och kvalificerade skulder uttryckt som en procentandel av de totala skulderna och kapitalbasen i institutet.

Vid tillämpningen av det första stycket ska derivatskulder inkluderas i de totala skulderna på basis av att nettningsrättigheter gentemot motparter erkänns fullt ut.

2. EBA ska utarbeta förslag till tekniska standarder för tillsyn i syfte att ytterligare specificera de bedömningskriterier som anges i punkt 6 a-f och som ska ligga till grund för fastställandet av ett minimikrav för kapitalbas och kvalificerade skulder, inbegripet efterställda skulder samt prioriterade osäkrade skulder med minst 12 månader kvar på löptiden som omfattas av nedskrivningsbefogenheten och de skulder som kan räknas som kapitalbas, för varje institut.

EBA ska överlämna de förslagen till tekniska standarder för tillsyn till kommissionen senast den 3 juli 2015.

Kommissionen ska ges befogenhet att anta de tekniska standarder för tillsyn som avses i första stycket i enlighet med artiklarna 10-14 i förordning (EU) nr 1093/2010.

Medlemsstaterna får föreskriva ytterligare kriterier på grundval av vilka minimikrav för kapitalbas och kvalificerade skulder ska fastställas.

3. Trots vad som sägs i punkt 1 ska resolutionsmyndigheterna undanta hypoteksinstitut som finansieras genom säkerställda obligationer, som enligt nationell rätt inte får ta emot insättningar, från kravet att alltid uppfylla minimikravet för kapitalbas och kvalificerade skulder eftersom

- a) de instituten kommer att avvecklas genom nationella insolvensförfaranden eller andra typer av förfaranden som genomförs i enlighet med artiklarna 38, 40 eller 42 i detta direktiv och som är utformade för de instituten,
- b) sådana nationella insolvensförfaranden eller andra typer av förfaranden kommer att säkerställa att borgenärer i de instituten, inbegripet innehavare av säkerställda obligationer i förekommande fall, kommer att åsamkas förluster på ett sätt som uppfyller resolutionsmålen.

4. Kvalificerade skulder ska ingå i det belopp av kapitalbas och kvalificerade skulder som avses i punkt 1 endast om de uppfyller följande villkor:

- a) Instrumentet är emitterat och fullt betalt.
- b) Skulden är inte till det egna institutet och institutet har inte ställt någon säkerhet eller garanti för skulden.
- c) Förvärvet av instrumentet har inte direkt eller indirekt finansierats av institutet.
- d) Skuldens återstående löptid är minst ett år.
- e) Skulden hänför sig inte till ett derivat.
- f) Skulden hänför sig inte till en insättning som är prioriterad i den nationella rangordningen vid insolvens i enlighet med artikel 108.

I de fall där en skuld ger ägaren rätt till förskottsutbetalning ska vid tillämpning av led d förfallodagen för den skulden vara den första dag då en sådan rätt uppkommer.

5. I de fall där en skuld lyder under lagstiftningen i ett tredjeland får resolutionsmyndigheter kräva att institutet visar att ett eventuellt beslut från en resolutionsmyndighet att skriva ner eller konvertera den skulden skulle ha verkan enligt lagen i det tredjelandet, med beaktande av villkoren i det avtal som skulden faller under, internationella avtal om erkännande av resolutionsförfaranden och andra relevanta frågor. Om resolutionsmyndigheten inte är övertygad om att ett eventuellt beslut skulle ha verkan enligt lagen i det tredjelandet ska den skulden inte räknas med när det gäller minimikravet för kapitalbas och kvalificerade skulder.

6. Det minimikrav för kapitalbas och kvalificerade skulder för varje institut enligt punkt 1 ska, efter samråd med den behöriga myndigheten, fastställas av resolutionsmyndigheten på grundval av minst följande kriterier:

- a) Behovet av att säkerställa att institutet kan försättas i resolution med tillämpning av resolutionsverktygen, inbegripet, i tillämpliga fall, skuldnedskrivningsverktyget, på ett sätt som uppfyller resolutionsmålen.
- b) Behovet av att, i tillämpliga fall, säkerställa att institutet innehar tillräckliga kvalificerade skulder för att, om skuldnedskrivningsverktyget används, säkerställa att förluster kan absorberas och institutets kärnprimärkapitalrelation kan återställas till den nivå som krävs för att bevara ett tillräckligt marknadsförtroende för institutet och göra det möjligt för institutet att fortsätta att uppfylla villkoren för auktorisation och fortsätta att bedriva de verksamheter för vilka det har auktoriserats enligt direktiv 2013/36/EU eller i direktiv 2014/65/EU samt att bevara ett tillräckligt marknadsförtroende för institutet eller enheten.
- c) Behovet av att, om det i resolutionsplanen förutses att vissa klasser av kvalificerade skulder skulle kunna komma att inom ramen för artikel 44.3 undantas från skuldnedskrivning eller att vissa klasser av kvalificerade skulder skulle kunna komma att överföras i sin helhet till en mottagande enhet inom ramen för en delvis överföring, säkerställa att institutet har tillräckligt med andra kvalificerade skulder för att se till att förluster skulle kunna absorberas och institutets kärnprimärkapitalrelation återställas till en nivå som krävs för att göra det möjligt för institutet ska fortsätta uppfylla villkoren för auktorisation och fortsätta att bedriva de verksamheter för vilka det har auktoriserats enligt direktiv 2013/36/EU eller direktiv 2014/65/EU.
- d) Institutets storlek, affärsmodell, finansieringsmodell och riskprofil.
- e) I vilken utsträckning insättningsgarantisystemet kan bidra till att finansiera resolutionen, i enlighet med artikel 109.

- f) I vilken utsträckning institutets fallissemang skulle få negativa effekter på den finansiella stabiliteten, vilket med hänsyn till hur förbundet institutet är med andra institut eller med resten av det finansiella systemet inbegriper spridning av negativa effekter.

7. Instituterna ska iakttä de minimikrav som föreskrivs i denna artikel på individuell nivå.

En resolutionsmyndighet får, efter samråd med en behörig myndighet, besluta att tillämpa det minimikrav som föreskrivs i denna artikel på en enhet som avses i artikel 1.1 b, c eller d.

8. Moderföretag inom unionen ska, utöver punkt 7, uppfylla de minimikrav som föreskrivs i denna artikel på konsoliderad basis.

Minimikravet för kapitalbas och kvalificerade skulder på konsoliderad nivå för ett moderföretag inom unionen ska bestämmas av resolutionsmyndigheten på koncernnivå, efter samråd med den samordnande tillsynsmyndigheten, i enlighet med punkt 9, på grundval av åtminstone de kriterier som fastställs i punkt 6 och huruvida koncernens dotterföretag i tredjeländer ska försättas i resolution separat enligt resolutionsplanen.

9. Resolutionsmyndigheten på koncernnivå och de resolutionsmyndigheter som ansvarar för dotterföretagen på individuell nivå ska göra allt som står i deras makt för att nå ett gemensamt beslut om vilket minimikravsbelopp som ska tillämpas på konsoliderad nivå.

Resolutionsmyndigheten på koncernnivå ska lämna det gemensamma beslutet, med en fullständig motivering, till moderföretaget inom unionen.

Om det inom fyra månader inte har fattats ett sådant gemensamt beslut ska resolutionsmyndigheten på koncernnivå, efter att vederbörigen ha beaktat de relevanta resolutionsmyndigheternas bedömning av dotterföretag, fatta ett beslut om minimikravet på koncernnivå. Om någon av de berörda resolutionsmyndigheterna vid fyramånadersperiodens slut har hänskjutit ärendet till EBA i enlighet med artikel 19 i förordning (EU) nr 1093/2010, ska resolutionsmyndigheten på koncernnivå skjuta upp sitt beslut och invänta eventuella beslut som EBA kan fatta i enlighet med artikel 19.3 i den förordningen och ska fatta sitt beslut i enlighet med EBA:s beslut. Denna fyramånadersperiod ska anses utgöra förlikningsperioden i den mening som avses i den förordningen. EBA ska fatta sitt beslut inom en månad. Ärendet får inte hänskjutas till EBA efter det att denna period på fyra månader har löpt ut eller efter det att ett gemensamt beslut har fattats. Om EBA inte inom en månad har fattat sitt beslut ska beslutet från resolutionsmyndigheten på koncernnivå tillämpas.

Det gemensamma beslutet och det beslut som resolutionsmyndigheten på koncernnivå fattar om inget gemensamt beslut har fattats ska vara bindande för resolutionsmyndigheterna i de berörda medlemsstaterna.

Det gemensamma beslutet och alla eventuella beslut som fattas om inget gemensamt beslut har fattats ska ses över och i tillämpliga fall uppdateras regelbundet.

10. Resolutionsmyndigheter ska fastställa det minimikrav som ska tillämpas på koncernens dotterföretag på individuell basis. De minimikraven ska fastställas på en nivå som är lämplig för dotterföretaget med beaktande av följande:

a) De kriterier som räknas upp i punkt 6, särskilt dotterföretagets storlek, affärsmodell och riskprofil, inklusive dess kapitalbas.

b) Det konsoliderade krav som inom ramen för punkt 9 fastställts för koncernen.

Resolutionsmyndigheten på koncernnivå och de resolutionsmyndigheter som ansvarar för dotterföretagen på individuell nivå ska göra allt som står i deras makt för att nå ett gemensamt beslut om vilket minimikravsbelopp som ska tillämpas på varje enskilt dotterföretag på individuell nivå.

Resolutionsmyndigheten för dotterföretagen och resolutionsmyndigheten på koncernnivå ska lämna det gemensamma beslutet, med en fullständig motivering, till dotterföretagen respektive moderföretaget inom unionen.

Om något sådant gemensamt beslut av resolutionsmyndigheterna inte har antagits inom en period på fyra månader ska respektive resolutionsmyndigheter för dotterföretagen fatta beslutet, med vederbörlig hänsyn till de synpunkter och reservationer som resolutionsmyndigheten på koncernnivå gett uttryck för.

Om resolutionsmyndigheten på koncernnivå vid fyramånadersperiodens slut har hänskjutit ärendet till EBA i enlighet med artikel 19 i förordning (EU) nr 1093/2010, ska de resolutionsmyndigheter som ansvarar för dotterföretagen på individuell nivå skjuta upp sina beslut och invänta eventuella beslut som EBA kan fatta i enlighet med artikel 19.3 i den förordningen och ska fatta sitt beslut i enlighet med EBA:s beslut. Denna fyramånadersperiod ska anses utgöra förlikningsperioden i den mening som avses i den förordningen. EBA ska fatta sitt beslut inom en månad. Ärendet får inte hänskjutas till EBA efter det att denna period på fyra månader har löpt ut eller efter det att ett gemensamt beslut har fattats. Resolutionsmyndigheten på koncernnivå ska inte hänskjuta frågan till EBA för bindande medling i de fall där det belopp som fastställts av dotterföretagets resolutionsmyndighet med mindre än en procentenhet skiljer sig från det belopp på konsoliderad nivå som fastställts inom ramen för punkt 9 i den här artikeln.

Om EBA inte har fattat sitt beslut inom en månad ska besluten från resolutionsmyndigheterna för dotterföretagen gälla.

Det gemensamma beslutet och alla eventuella beslut som resolutionsmyndigheterna för dotterföretagen fattar om inget gemensamt beslut har fattats ska vara bindande för de berörda resolutionsmyndigheterna.

Det gemensamma beslutet och alla eventuella beslut som fattas om inget gemensamt beslut har fattats ska ses över och i tillämpliga fall uppdateras regelbundet.

11. Resolutionsmyndigheten på koncernnivå får helt avstå från att tillämpa det individuella minimikravet på ett moderinstitut inom unionen om följande villkor är uppfyllda:

- a) Moderinstitutet inom unionen uppfyller på konsoliderad basis det minimikrav som fastställts inom ramen för punkt 8.
- b) Den behöriga myndigheten för moderinstitutet inom unionen har helt avstått från att tillämpa individuella kapitalkrav på institutet i enlighet med artikel 7.3 i förordning (EU) nr 575/2013.

12. Resolutionsmyndigheten för ett dotterföretag får helt avstå från att tillämpa punkt 7 på det dotterföretaget om följande villkor är uppfyllda:

- a) Dotterföretaget och dess moderföretag är båda föremål för auktorisation och tillsyn från en och samma medlemsstat sida.
- b) Dotterföretaget innefattas i den gruppbaseade tillsynen över det institut som utgör moderföretaget.
- c) Koncerninstitutet på högsta nivå i dotterföretagets medlemsstat uppfyller, om det skiljer sig från moderinstitutet inom unionen, på lägre än konsoliderad nivå det minimikrav som fastställts inom ramen för punkt 7.

- d) Det finns inte några rådande eller förutsebara väsentliga praktiska eller rättsliga hinder för att moderföretaget snabbt till dotterföretaget ska kunna överföra medel ur kapitalbasen eller återbetala skulder.
- e) Moderföretaget uppfyller behöriga myndigheters krav på sund förvaltning av dotterföretaget och har åtagit sig att, med den behöriga myndighetens samtycke, svara för dotterföretagets åtaganden, alternativt löper dotterföretaget endast försumbara risker.
- f) Moderföretagets förfaranden för bedömning, värdering och kontroll av risker omfattar även dotterföretaget.
- g) Moderföretaget innehar mer än 50 % av rösträtten knuten till aktier och andelar i dotterföretagets kapital eller har rätt att utse eller avsätta en majoritet av medlemmarna i dotterföretagets ledningsorgan.
- h) Den behöriga myndigheten för dotterföretaget har inom ramen för artikel 7.1 i förordning (EU) nr 575/2013 helt avstått från att tillämpa individuella kapitalkrav på dotterföretaget.

13. I de beslut som fattas i enlighet med denna artikel får det föreskrivas att minimikravet för kapitalbas och kvalificerade skulder delvis uppfylls på konsoliderad nivå eller individuell nivå genom instrument för avtalsenlig skuldnedskrivning.

14. För att ett instrument ska räknas som ett instrument för avtalsenlig skuldnedskrivning inom ramen för punkt 13 ska resolutionsmyndigheten vara övertygad om att det

- a) innehåller ett avtalsvillkor om att instrumentet, i de fall där en resolutionsmyndighet beslutar att tillämpa skuldnedskrivningsverktyget på det institutet, ska skrivas ner eller konverteras i den utsträckning som krävs innan andra kvalificerade skulder skrivs ner eller konverteras, och
- b) är föremål för ett avtal, ett åtagande eller en bestämmelse om prioritering som är bindande och innebär att det vid normala insolvensförfaranden har lägre prioritet än andra kvalificerade skulder och inte kan återbetalas förrän andra då utestående skulder har reglerats.

15. Resolutionsmyndigheter ska, samordnat med behöriga myndigheter, kräva och kontrollera att instituten uppfyller det minimikrav för kapitalbas och kvalificerade skulder som föreskrivs i punkt 1 och i tillämpliga fall det krav som föreskrivs i punkt 13 och ska fatta eventuella beslut i enlighet med denna artikel parallellt med utarbetandet och upprätthållandet av resolutionsplaner.

16. Resolutionsmyndigheter ska, samordnat med samordning med behöriga myndigheter, underrätta EBA om det minimikrav för kapitalbas och kvalificerade skulder, och i tillämpliga fall om det krav som föreskrivs i punkt 13, som fastställts för varje institut inom deras behörighetsområde.

17. EBA ska utarbeta förslag till tekniska standarder för genomförande för att närmare ange enhetliga format, mallar och definitioner för resolutionsmyndigheters identifiering och överföring, efter samordning med behöriga myndigheter, av information till EBA vid tillämpning av punkt 16.

EBA ska överlämna dessa förslag till tekniska standarder för genomförande till kommissionen senast den 3 juli 2015.

Kommissionen ska ges befogenhet att anta de tekniska standarder för genomförande som avses i första stycket i enlighet med artikel 15 i förordning (EU) nr 1093/2010.

18. Med utgångspunkt i resultaten av den rapport som avses i punkt 19 ska kommissionen, om så är lämpligt, senast den 31 december 2016 förelägga Europaparlamentet och rådet ett lagstiftningsförslag om enhetlig tillämpning av minimikravet för kapitalbas och kvalificerade skulder. Det förslaget ska, där så är lämpligt, innefatta förslag om införande av ett lämpligt antal miniminivåer för minimikravet, med hänsyn tagen till instituts och koncerners olika affärsmodeller. Förslaget ska innefatta eventuella lämpliga ändringar av parametrarna för minimikravet och, vid behov, lämpliga ändringar av hur minimikravet tillämpas på koncerner.

19. EBA ska senast den 31 oktober 2016 lämna in en rapport till kommissionen åtminstone om följande:

- a) Hur minimikravet för kapitalbas och kvalificerade skulder har tillämpats på nationell nivå och då i synnerhet huruvida olika medlemsstater har fastställt olika nivåer för jämförbara institut.
- b) Hur olika medlemsstater har begagnat sig av befogenheten att kräva att institut uppfyller minimikravet genom instrument för avtalsenlig skuldnedskrivning, och huruvida olika tillvägagångssätt har använts.
- c) Identifiering av affärsmodeller som återspeglar institutens totala riskprofiler.
- d) Vilken nivå på minimikravet som är lämplig för de olika affärsmodeller som fastställts enligt led c.
- e) Huruvida ett spann för minimikravet för de olika affärsmodellerna bör upprättas.
- f) Inom vilken övergångsperiod institut lämpligen måste ha uppnått efterlevnad av eventuella föreskrivna enhetliga miniminivåer.
- g) Huruvida de krav som föreskrivs i artikel 45 är tillräckliga för att säkerställa att varje enskilt institut har en nöjaktig förlustabsorberingskapacitet och, om detta inte är fallet, vilka ytterligare förbättringar som krävs för att det målet ska kunna uppnås.
- h) Huruvida de beräkningsmetoder som föreskrivs i denna artikel behöver ändras för att se till att minimikravet kan användas som en adekvat indikator för ett instituts förlustabsorberingskapacitet.
- i) Huruvida utgångspunkten för kravet bör vara totala skulder och kapitalbas och då särskilt huruvida det vore bättre att använda institutets riskvägda tillgångar som nämnare.
- j) Huruvida tillvägagångssättet i denna artikel när det gäller hur minimikravet tillämpas på koncerner är lämpligt, och då särskilt huruvida tillvägagångssättet på ett tillräckligt sätt ser till att de enheter där förlusterna kan tänkas uppstå har, eller har tillgång till, förlustabsorberingskapaciteten inom koncernen.
- k) Huruvida villkoren för undantag från minimikravet är lämpliga och då särskilt huruvida sådana undantag bör kunna beviljas dotterföretag på gränsöverskridande basis.
- l) Huruvida resolutionsmyndigheter lämpligen får kräva att minimikravet ska uppfyllas med hjälp av instrument för avtalsenlig skuldnedskrivning och huruvida det är lämpligt att göra upplägget med instrument för avtalsenlig skuldnedskrivning mer enhetligt.
- m) Huruvida kraven på instrument för avtalsenlig skuldnedskrivning som fastställs i punkt 14 är lämpliga.
- n) Huruvida det lämpligen får krävas att institut och koncerner yppar sina minimikrav för kapitalbas och kvalificerade skulder, eller den egna nivån för kapitalbas och kvalificerade skulder, och i så fall hur ofta och i vilket format detta ska göras.

20. Rapporten i punkt 19 ska minst omfatta perioden från och med den 2 juli 2014 till och med den 30 juni 2016 och där ska åtminstone följande beaktas:

- a) Effekten av minimikravet, och av alla eventuella harmoniserade nivåer för minimikravet, på följande:
- i) Finansiella marknader i allmänhet och marknader för osäkrade skulder och derivat i synnerhet.
 - ii) Institutets affärsmodeller och hur institutens balansräkningar är uppbyggda, i synnerhet institutens finansieringsprofil och finansieringsstrategi samt koncerners juridiska struktur och driftsstruktur.
 - iii) Institutens lönsamhet, i synnerhet deras finansieringskostnader.
 - iv) Flyttning av exponeringar till enheter som inte omfattas av tillsyn.
 - v) Innovation på finansområdet.
 - vi) Hur utbrett det är med instrument för avtalsenlig skuldnedskrivning, hur sådana instrument är beskaffade och hur möjligt det är att avyttra dem.
 - vii) Institutens riskbeteende.
 - viii) Hur mycket intecknade tillgångar som instituten har.
 - ix) Vilka åtgärder som instituten vidtar för att uppfylla minimikraven och då särskilt i vilken utsträckning minimikraven har uppfyllts genom att minska skuldsättningen i fråga om tillgångar, emittera långfristig skuld och anskaffa kapital.
 - x) Kreditinstitutens utlåningsnivåer, särskilt i fråga om utlåning till mikroföretag samt små och medelstora företag, lokala myndigheter, regionala myndigheter och enheter inom den offentliga sektorn och finansiering av handel, inbegripet utlåning inom ramen för offentliga exportkreditförsäkringssystem.
- b) Samspelet mellan å ena sidan minimikraven och å andra sidan de kapitalbaskrav, den skuldsättningsgrad och de likviditetskrav som föreskrivs i förordning (EU) nr 575/2013 och i direktiv 2013/36/EU.
- c) Institutens kapacitet att på egen hand anskaffa kapital eller finansiering från marknaderna för att uppfylla eventuella harmoniserade minimikrav som föreslås.
- d) Konsekvens säkerställs med minimikraven enligt internationella standarder som utarbetats i internationella fora.

Underavsnitt 3

Tillämpning av skuldnedskrivningsverktyget

Artikel 46

Bedömning av beloppet för skuldnedskrivning

1. Medlemsstaterna ska se till att resolutionsmyndigheterna när de använder skuldnedskrivningsverktyget på grundval av en värdering som uppfyller artikel 36 bedömer det totala
- a) belopp, när relevant, med vilket kvalificerade skulder måste skrivas ned för att säkerställa att substansvärdet i institutet under resolution är lika med noll, och

b) belopp, när relevant, med vilket kvalificerade skulder måste konverteras till aktier eller andra typer av kapitalinstrument för att kärnprimärkapitalrelationen ska kunna återställas hos antingen

i) institutet under resolution eller

ii) broinstitutet.

2. Bedömningen som avses i punkt 1 i den här artikeln ska fastställa det belopp med vilket kvalificerade skulder behöver skrivas ned eller konverteras för att återställa kärnprimärkapitalrelationen i institutet under resolution eller i tillämpliga fall fastställa kvoten för broinstitutet med hänsyn till alla eventuella kapitalbidrag från resolutionsfonden enligt artikel 101.1 d i detta direktiv och för att bevara ett tillräckligt marknadsförtroende för institutet under resolution eller broinstitutet och göra det möjligt för det att under åtminstone ett år fortsätta att uppfylla villkoren för auktorisation och fortsätta att bedriva de verksamheter för vilka det har auktoriserats enligt direktiv 2013/36/EU eller direktiv 2014/65/EU.

När resolutionsmyndigheterna avser att använda verktyget för avskiljande av tillgångar som avses i artikel 42 ska det belopp som de kvalificerade skulderna måste minskas med fastställas med hänsyn till en försiktig uppskattning av tillgångsförvaltningsenhetens kapitalbehov.

3. Om kapital har skrivits ned i enlighet med artiklarna 59–62 och skuldnedskrivningsverktyget har använts enligt artikel 43.2 och nedskrivningsnivån grundad på den preliminära värderingen enligt artikel 36 visar sig överstiga kraven när den jämförs med den definitiva värderingen enligt artikel 36.10, får en uppvärderingsmekanism tillämpas för att ersätta borgenärerna och därefter aktieägarna i den utsträckning det är nödvändigt.

4. Resolutionsmyndigheterna ska fastställa och upprätthålla arrangemang för att säkerställa att bedömningen och värderingen grundas på så aktuella och omfattande uppgifter som möjligt om tillgångarna och skulderna i ett institut under resolution.

Artikel 47

Behandling av aktieägare vid skuldnedskrivning eller nedskrivning eller konvertering av kapitalinstrument

1. Medlemsstaterna ska se till att resolutionsmyndigheterna när de använder skuldnedskrivningsverktyget i artikel 43.2 eller nedskrivningen eller konverteringen av kapitalinstrument i artikel 59 vidtar någon av eller båda följande åtgärder gentemot aktieägarna och innehavare av andra äganderättsinstrument:

a) Dra in existerande aktier eller andra äganderättsinstrument eller överföra dem till borgenärer som fått sina anspråk nedskrivna.

b) Under förutsättning att institutet under resolution, i enlighet med den värdering som gjorts enligt artikel 36, har ett positivt substansvärde, spåda ut äganderätten för existerande aktieägare och innehavare av andra äganderättsinstrument till följd av konvertering till aktier eller andra äganderättsinstrument av

i) tillämpliga kapitalinstrument emitterade av institutet enligt den befogenhet som avses i artikel 59.2 eller

ii) kvalificerade skulder emitterade av institutet under resolution enligt den befogenhet som avses i artikel 63.1 f.

Med avseende på led b i första stycket ska konverteringen göras till en omräkningskurs som väsentligt spår ut existerande aktieinnehav och innehav av andra äganderättsinstrument.

2. De åtgärder som avses i punkt 1 ska också vidtas gentemot aktieägare och innehavare av andra äganderättsinstrument vars aktier eller andra äganderättsinstrument emitterats eller tilldelats under följande omständigheter:

a) Till följd av omvandling av skuldinstrument till aktier eller andra äganderättsinstrument i enlighet med avtalsvillkor i de ursprungliga skuldinstrumenten utlöst av en händelse som inträffade före eller samtidigt som resolutionsmyndighetens bedömning av att institutet eller den enhet som avses i artikel 1.1 b, c eller d uppfyllde villkoren för resolution.

b) Till följd av konvertering av tillämpliga kapitalinstrument till kärnprimärkapitalinstrument enligt artikel 60.

3. När resolutionsmyndigheterna överväger vilken åtgärd de ska vidta enligt punkt 1 ska de beakta

a) den värdering som gjorts i enlighet med artikel 36,

b) det belopp genom vilket resolutionsmyndigheten har bedömt att kärnprimärkapitalposter måste minskas och berörda kapitalinstrument måste skrivas ned eller konverteras i enlighet med artikel 60.1, och

c) det totalbelopp som resolutionsmyndigheten bedömt enligt artikel 46.

4. Med avvikelse från artiklarna 22–25 i direktiv 2013/36/EU, kravet på att inkomma med en underrättelse i artikel 26 i direktiv 2013/36/EU, artiklarna 10.3, 11.1, 11.2, 12 och 13 i direktiv 2014/65/EU och kravet på att inkomma med en underrättelse i artikel 11.3 i direktiv 2014/65/EU ska, om användning av skuldnedskrivningsverktyget eller konvertering av kapitalinstrument skulle leda till ett förvärv eller en ökning av ett kvalificerat innehav i ett institut som avses i artikel 22.1 i direktiv 2013/36/EU eller artikel 11.1 i direktiv 2014/65/EU, behöriga myndigheter utföra den bedömning som krävs enligt de artiklarna i så god tid att det inte försenar användningen av skuldnedskrivningsverktyget eller konverteringen av kapitalinstrument eller hindrar att resolutionsåtgärden uppnår de relevanta resolutionsmålen.

5. Om den behöriga myndigheten för det institutet inte senast dagen för användning av skuldnedskrivningsverktyget eller konvertering av kapitalinstrument har slutfört den bedömning som krävs inom ramen för punkt 4 ska artikel 38.9 vara tillämplig på en förvärvares alla eventuella förvärv av eller öknings av ett kvalificerat innehav till följd av användningen av skuldnedskrivningsverktyget eller konverteringen av kapitalinstrument.

6. EBA ska senast den 3 juli 2016 utfärda riktlinjer i enlighet med artikel 16 i förordning (EU) nr 1093/2010 i fråga om de omständigheter då var och en av de åtgärder som anges i punkt 1 i den här artikeln i denna artikel skulle vara lämpliga, med beaktande av de faktorer som avses i punkt 3 i den här artikeln.

Artikel 48

Ordningsföljd för nedskrivning och konvertering

1. Medlemsstaterna ska se till att resolutionsmyndigheterna, när de använder skuldnedskrivningsverktyget, med förbehåll för eventuella undantag inom ramen för artikel 44.2 och 44.3, utövar nedskrivnings- och konverteringsbefogenheterna med iakttagande av följande krav:

a) Kärnprimärkapitalposter minskas i enlighet med artikel 60.1 a.

b) Endast om den totala minskningen enligt led a är mindre än summan av de belopp som avses i artikel 47.3 b och c ska myndigheterna sänka kapitalbeloppet i övriga primärkapitalinstrument i den utsträckning som krävs och upp till deras kapacitet.

- c) Endast om den totala minskningen enligt leden a och b är mindre än summan av de belopp som avses i artikel 47.3 b och c ska myndigheterna sänka kapitalbeloppet i supplementärkapitalinstrument i den utsträckning som krävs och upp till deras kapacitet.
- d) Endast om den totala nedsättningen av aktier eller andra äganderättsinstrument och tillämpliga kapitalinstrument enligt leden a, b och c är mindre än summan av de belopp som avses i artikel 47.3 b och c ska myndigheterna i den utsträckning som krävs och i överensstämmelse med rangordningen av fordringar vid normala insolvensförfaranden sänka kapitalbeloppet för efterställda skulder som inte räknas som övrigt primärt eller supplementärt kapital, i kombination med nedskrivningen enligt leden a, b och c för att uppnå summan av de belopp som avses i artikel 47.3 b och c.
- e) Endast om den totala nedsättningen av aktier eller andra äganderättsinstrument, tillämpliga kapitalinstrument och kvalificerade skulder i enlighet med leden a–d i denna punkt är mindre än summan av de belopp som avses i artikel 47.3 b och d ska myndigheterna i den utsträckning som krävs och i enlighet med rangordningen av fordringar vid normala insolvensförfaranden inklusive den rangordning av insättningar som föreskrivs i artikel 108 sänka kapitalbeloppet för, eller det utestående beloppet avseende, resten av de kvalificerade skulder, enligt artikel 44, i kombination med den nedskrivning som avses i leden a, b, c och d i denna punkt för att uppnå summan av de belopp som avses i artikel 47.3 b och c.

2. När resolutionsmyndigheterna utövar nedskrivnings- eller konverteringsbefogenheterna ska de fördela de förluster som ingår i summan av de belopp som avses i artikel 47.3 b och c jämnt mellan aktier eller andra äganderättsinstrument och kvalificerade skulder med samma rangordning genom att minska kapitalbeloppet för, eller det utestående beloppet avseende, dessa aktier eller andra äganderättsinstrument och kvalificerade skulder i samma utsträckning i förhållande till deras värde, utom när en annan fördelning av förluster bland skulder med samma rangordning är tillåten under de omständigheter som avses i artikel 44.3.

Denna punkt ska inte förhindra att skulder som i enlighet med artikel 44.2. och 44.3 undantagits från skuldnedskrivning ges en förmånligare behandling än kvalificerade skulder med samma rangordning vid normala insolvensförfaranden.

3. Innan de gör den nedskrivning eller konvertering som avses i punkt 1 e ska resolutionsmyndigheter konvertera eller minska kapitalbeloppet för de instrument som avses i punkt 1 b, c och d i de fall där de instrumenten innehåller följande villkor och ännu inte har konverterats:

- a) Villkor om att instrumentets kapitalbelopp ska sänkas vid eventuella händelser som berör den finansiella situationen, solvensen eller kapitalbasen för institutet eller den enhet som avses i artikel 1.1 b, c eller d.
- b) Villkor om att instrumenten ska konverteras till aktier eller andra äganderättsinstrument om en sådan händelse inträffar.

4. När ett instruments kapitalbelopp före skuldnedskrivningen enligt punkt 1 har sänkts, men inte till noll, i enlighet med villkor av det slag som avses i punkt 3 a, ska resolutionsmyndigheterna tillämpa nedskrivnings- och konverteringsbefogenheterna på det resterande beloppet av det kapitalbeloppet i enlighet med punkt 1.

5. Vid beslut om huruvida skulder ska skrivas ned eller konverteras till aktiekapital ska resolutionsmyndigheterna inte konvertera en viss klass av skulder samtidigt som en klass av skulder som är efterställd denna klass väsentligen förblir okonverterad till aktiekapital eller inte nedskriven, om inte något annat föreskrivs enligt artikel 44.2 och 44.3.

6. För tillämpningen av denna artikel ska EBA senast den 3 januari 2016 utfärda riktlinjer i enlighet med artikel 16 i förordning (EU) nr 1093/2010 för alla tolkningar som rör samspelet mellan bestämmelserna i detta direktiv och bestämmelserna i förordning (EU) nr 575/2013 och i direktiv 2013/36/EU.

Artikel 49

Derivat

1. Medlemsstaterna ska se till att denna artikel följs när resolutionsmyndigheterna utövar nedskrivnings- och konverteringsbefogenheterna avseende skulder som hänför sig till derivat.

2. Resolutionsmyndigheterna ska inte utöva nedskrivnings- och konverteringsbefogenheterna avseende en skuld som hänför sig till ett derivat förrän de har avslutat derivaten. Efter inledningen av resolutionsförfarandet ska resolutionsmyndigheterna ges befogenhet att avsluta och säga upp eventuella derivatkontrakt för det ändamålet.

I de fall en derivatskuld inom ramen för artikel 44.3 har undantagits från användningen av skuldnedskrivningsverktyget ska resolutionsmyndigheter inte vara förpliktade att avsluta eller säga upp derivatkontraktet.

3. Om derivattransaktioner omfattas av ett nettningsavtal ska resolutionsmyndigheten eller en oberoende värderare som en del av värderingen inom ramen för artikel 36 fastställa de skulder som hänför sig till de transaktionerna på nettobasis i enlighet med avtalsvillkoren.

4. Resolutionsmyndigheterna ska fastställa värdet av skulder som hänför sig till derivat i enlighet med följande:

- a) Lämpliga metoder för att fastställa värdet på klass av derivat, inbegripet transaktioner som omfattas av nettningsavtal.
- b) Principer för att fastställa den relevanta tidpunkt då värdet på derivatpositioner bör fastställas.
- c) Lämpliga metoder för att jämföra den värdeförstörelse som skulle bli följden av avslutandet och skuldnedskrivningen av derivat med det belopp för förluster som derivat skulle behöva stå för vid en skuldnedskrivning.

5. EBA ska, efter samråd med den Europiska tillsynsmyndigheten (Europeiska värdepappers- och marknadsmyndigheten (nedan kallad *Esma*), inrättad genom förordning (EU) nr 1095/2010 utarbeta förslag till tekniska standarder för tillsyn för att specificera de metoder och principer som avses i punkt 4 a, b och c avseende värderingen av skulder som hänför sig till derivat.

För derivattransaktioner som omfattas av nettningsavtal ska EBA beakta avslutningsmetoden i nettningsavtalet.

EBA ska överlämna dessa förslag till tekniska standarder för tillsyn till kommissionen senast den 3 januari 2016.

Kommissionen ska ges befogenhet att anta de tekniska standarder för tillsyn som avses i första stycket i enlighet med artiklarna 10–14 i förordning (EU) nr 1093/2010.

*Artikel 50***Kurs för konvertering av skulder till eget kapital**

1. Medlemsstaterna ska se till att resolutionsmyndigheterna, när de utövar de befogenheter som anges i artiklarna 59.3 och 63.1 f, får tillämpa olika konverteringskurser för olika kapitalinstruments- och skuldklasser i enlighet med en av eller båda de principer som avses i punkterna 2 och 3 i den här artikeln.
2. Konverteringskursen ska utgöra en lämplig kompensation för den berörda borgenären för eventuell förlust som åsamkats på grund av att nedskrivnings- och konverteringsbefogenheterna utövats.
3. När olika konverteringskurser används enligt punkt 1 ska den konverteringskurs som tillämpas för skulder som anses vara prioriterade enligt tillämplig insolvensrätt vara högre än konverteringskursen för efterställda skulder.
4. EBA ska senast den 3 januari 2016 utfärda riktlinjer i enlighet med artikel 16 i förordning (EU) nr 1093/2010 för fastställande av konverteringskurser

De riktlinjerna ska särskilt ange hur berörda borgenärer får kompenseras på lämpligt sätt genom konverteringskursen och de relativa konverteringskurser som kan vara lämpliga för att återspegla att prioriterade skulder har företräde enligt tillämplig insolvensrätt.

*Artikel 51***Återhämtnings- och omstruktureringsåtgärder vid skuldnedskrivning**

1. Medlemsstaterna ska se till att det när resolutionsmyndigheterna använder skuldnedskrivningsverktyget för att i enlighet med artikel 43.2 a rekapitalisera ett institut eller enhet som avses i artikel 1.1 b, c eller d vidtas åtgärder för att säkerställa att en omstruktureringsplan för institutet eller enhet upprättas och genomförs i enlighet med artikel 52.
2. De åtgärder som avses i punkt 1 i denna artikel får omfatta tillsättning från resolutionsmyndighetens sida av en person eller personer som utsetts i enlighet med artikel 72.1 som ska upprätta och genomföra den omstruktureringsplan för verksamheten som krävs enligt artikel 52.

*Artikel 52***Omstruktureringsplan för verksamheten**

1. Medlemsstaterna ska kräva att ledningsorganet eller den eller de personer som tillsatts i enlighet med artikel 72.1, inom en månad efter det att skuldnedskrivningsverktyget har använts avseende ett institut eller en sådan enhet som avses i artikel 1.1 b, c eller d i enlighet med artikel 43.2 a utarbetar och förelägger resolutionsmyndigheten en omstruktureringsplan för verksamheten som uppfyller kraven i punkterna 4 och 5 i den här artikeln. Om unionens regler för statligt stöd är tillämpliga ska medlemsstaterna se till att planen är förenlig med den omstruktureringsplan som institutet eller den enhet som avses i artikel 1.1 b, c eller d ska lägga fram för kommissionen i enlighet med de reglerna.
2. När skuldnedskrivningsverktyget i artikel 43.2 a tillämpas på två eller flera koncernenheter ska omstruktureringsplanen för verksamheten utarbetas av moderinstitutet inom unionen och omfatta samtliga institut inom koncernen i enlighet med det förfarande som anges i artiklarna 7 och 8 och översändas till resolutionsmyndigheten på koncernnivå. Resolutionsmyndigheten på koncernnivå ska överlämna planen till övriga berörda resolutionsmyndigheter och till EBA.
3. Under exceptionella omständigheter och om det är nödvändigt för att resolutionsmålen ska uppnås får resolutionsmyndigheten förlänga perioden i punkt 1 upp till högst två månader efter tillämpningen av skuldnedskrivningsverktyget.

Om omstruktureringsplanen för verksamheten också ska anmälas inom unionens regler om statligt stöd får resolutionsmyndigheten förlänga perioden i punkt 1 upp till maximalt två månader efter tillämpningen av skuldnedskrivningsverktyget eller fram till den tidsfrist som fastställs av unionens regler om statligt stöd, beroende på vad som inträffar först.

4. I en omstruktureringsplan för verksamheten ska det fastställas åtgärder som syftar till att återställa bärkraften på lång sikt för institutet eller den enhet som avses i artikel 1.1 b, c eller d eller delar av dess verksamhet inom en rimlig tid. De åtgärderna ska baseras på realistiska antaganden vad gäller de ekonomiska och finansiella marknadsförhållanden enligt vilka institutet eller den enhet som avses i artikel 1.1 b, c eller d kommer att vara verksamt.

Omstruktureringsplanen ska ta hänsyn till bland annat den rådande situationen och framtidsutsikterna på finansiella marknaden, på grundval av antaganden om bästa och värsta möjliga utfall, inbegripet en kombination av händelser för att identifiera institutets största svagheter. Antagandena ska jämföras med lämpliga sektorsövergripande riktmärken.

5. En omstruktureringsplan för verksamheten ska åtminstone omfatta följande:

- a) En detaljerad analys av de faktorer och problem som lett till att institutet eller den enhet som avses i artikel 1.1 b, c eller d kommit eller sannolikt kommer att fallera, och av de omständigheter som lett till dessa svårigheter.
- b) En beskrivning av de åtgärder som syftar till att återställa bärkraften hos institutet eller den enhet som avses i artikel 1.1 b, c eller d på lång sikt.

c) En tidsplan för genomförandet av de åtgärderna.

6. Åtgärder för att återställa bärkraften hos ett institut eller en sådan enhet som avses i artikel 1.1 b, c eller d på lång sikt får omfatta följande:

- a) Omstrukturering av verksamheten för institutet eller den enhet som avses i artikel 1.1 b, c eller d.
- b) Förändringar av de operativa systemen och infrastrukturen inom institutet.
- c) Avyttring av förlustbringande verksamheter.
- d) Omstrukturering av befintlig verksamhet som kan bli konkurrenskraftig.
- e) Försäljning av tillgångar eller verksamhetsgrenar.

7. Inom en månad från det datum då omstruktureringsplanen för en verksamhet lades fram ska den berörda resolutionsmyndigheten bedöma sannolikheten för att planen, om den genomförs, kommer att återställa den långsiktiga bärkraften hos ett institut eller en sådan enhet som avses i artikel 1.1 b, c eller d. Bedömningen ska slutföras i samförstånd med den berörda behöriga myndigheten.

Om resolutionsmyndigheten och den behöriga myndigheten finner att planen skulle uppnå detta mål ska resolutionsmyndigheten godkänna planen.

8. Om resolutionsmyndigheten inte finner att planen skulle uppnå det mål som avses i punkt 7 ska den, i samförstånd med den behöriga myndigheten, underrätta ledningsorganet eller den eller de personer som tillsatts i enlighet med artikel 72.1, om sina betänkligheter och begära att planen ändras på ett sätt som bemöter dessa betänkligheter.

9. Ledningsorganet eller den eller de personer som tillsatts enligt artikel 72.1 ska inom två veckor från det datum då den underrättelse som avses i punkt 8 mottogs lägga fram en ändrad omstruktureringsplan för resolutionsmyndighetens godkännande. Resolutionsmyndigheten ska granska den ändrade planen och ska inom en vecka underrätta ledningsorganet eller den eller de personer som tillsatts i enlighet med artikel 72.1 om huruvida den finner att den ändrade planen åtgärdar de betänkligheter som framförts eller om det krävs ytterligare ändringar.

10. Ledningsorganet eller den eller de personer som tillsatts i enlighet med artikel 72.1 ska genomföra omstruktureringsplanen i enlighet med vad som överenskommits med resolutionsmyndigheten och den behöriga myndigheten och ska sända in en rapport till resolutionsmyndigheten minst var sjätte månad om framsteg som gjorts i fråga om genomförandet av planen.

11. Ledningsorganet eller den eller de personer som tillsatts i enlighet med artikel 72.1 ska om det, enligt resolutionsmyndighetens mening och med den behöriga myndighetens samtycke, är nödvändigt revidera planen för att uppnå det mål som avses i punkt 4 och ska lägga fram varje revidering för resolutionsmyndighetens godkännande.

12. EBA ska utarbeta förslag till tekniska standarder för tillsyn för att specificera följande:

a) Vad som minst bör ingå i en omstruktureringsplan för verksamheten enligt punkt 5.

b) Minimiinnehållet i rapporterna enligt punkt 10.

EBA ska överlämna dessa förslag till tekniska standarder för tillsyn till kommissionen senast den 3 januari 2016.

Kommissionen ska ges befogenhet att anta de tekniska standarder för tillsyn som avses i första stycket, i enlighet med förfarandet i artiklarna 10–14 i förordning (EU) nr 1093/2010.

13. EBA ska senast den 3 januari 2016 utfärda riktlinjer i enlighet med artikel 16 i förordning (EU) nr 1093/2010 för att närmare specificera de minimikriterier som en omstruktureringsplan för verksamheten ska uppfylla för att få resolutionsmyndighetens godkännande enligt punkt 7.

14. Med beaktande av den erfarenhet som i förekommande fall gjorts vid tillämpningen av riktlinjerna som avses i punkt 13 får EBA utarbeta förslag till tekniska standarder för tillsyn för att närmare specificera de minimikriterier som en omstruktureringsplan för verksamheten ska uppfylla för att resolutionsmyndigheten ska godkänna den enligt punkt 7.

Kommissionen ska ges befogenhet att anta de tekniska standarder för tillsyn som avses i det första stycket i enlighet med artiklarna 10–14 i förordning (EU) nr 1093/2010.

Underavsnitt 4

Skuldnedskrivningsverktyget: kompletterande bestämmelser

Artikel 53

Skuldnedskrivningsverktygets effekter

1. Medlemsstaterna ska se till att om en resolutionsmyndighet utövar en befogenhet som avses i artikel 59.2 och artikel 63.1 e-i ska minskningen av kapitalbeloppet eller det utestående beloppet, konverteringen eller indragningen få verkan och vara omedelbart bindande för institutet under resolution och för berörda borgenärer och aktieägare.

2. Medlemsstaterna ska se till att resolutionsmyndigheten har befogenhet att genomföra eller kräva genomförande av alla administrativa och förfarandemässiga uppgifter som är nödvändiga för att ge verkan åt utövandet av de befogenheter som avses i artikel 59.2 och artikel 63.1 e–i, däribland följande:

- a) Ändring av alla relevanta register.
- b) Avlistning eller avförande från handel av aktier eller andra äganderättsinstrument eller skuldinstrument.
- c) Listning eller upptagande till handel av nya aktier eller andra äganderättsinstrument.
- d) Återlistning eller förnyat upptagande till handel av eventuella skuldinstrument som skrivits ned, utan kravet på utfärdande av ett prospekt enligt Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/71/EG ⁽¹⁾.

3. Om en resolutionsmyndighet sänker kapitalbeloppet för, eller det utestående beloppet avseende, en skuld genom den befogenhet som avses i artikel 63.1 e ska den skulden och eventuella skyldigheter eller fordringar som hänför sig till den skulden som inte har uppstått vid den tidpunkt då befogenheten utövas i alla hänseenden betraktas som infriade och ska inte kunna göras gällande i senare förfaranden gentemot institutet under resolution eller en efterföljande enhet vid en eventuell senare avveckling.

4. Om en resolutionsmyndighet delvis men inte helt sänker kapitalbeloppet för, eller det utestående beloppet avseende, en skuld genom den befogenhet som avses i artikel 63.1 e ska följande gälla:

- a) Skulden ska vara infriad i förhållande till den sänkning som har gjorts av beloppet.
- b) Det relevanta instrument eller avtal som gav upphov till den ursprungliga skulden ska fortsätta att gälla för det återstående kapitalbeloppet för, eller det utestående beloppet avseende, skulden, med förbehåll för eventuella ändringar av den ränta som hänför sig till sänkningen av kapitalbeloppet och eventuella ytterligare ändringar av villkoren som resolutionsmyndigheten kan komma att göra genom den befogenhet som avses i artikel 63.1 j.

Artikel 54

Undanröjande av förfarandehinder för skuldnedskrivning

1. Medlemsstaterna ska, utan att det påverkar tillämpningen av artikel 63.1 i, i tillämpliga fall kräva att institut och enheter som avses i artikel 1.1 b, c och d alltid innehar ett tillräckligt aktiekapital, eller andra kärnprimärkapitalinstrument, för att institutet eller enheter som avses i artikel 1.1 b, c eller d, om resolutionsmyndigheten utövar de befogenheter som avses i artikel 63.1 e och f avseende ett institut eller en enhet som avses i artikel 1.1 b, c eller d eller något av dess dotterföretag, inte ska vara förhindrat att emittera tillräckligt många nya aktier eller andra äganderättsinstrument för att säkerställa att konverteringen av skulder till aktier eller andra äganderättsinstrument kan genomföras på ett effektivt sätt.

2. Resolutionsmyndigheterna ska bedöma om det är lämpligt att ställa det krav som fastställs i punkt 1 avseende ett visst institut eller en viss enhet som avses i artikel 1.1 b, c eller d i samband med utarbetandet och upprätthållandet av resolutionsplanen för det institutet eller den koncernen, med beaktande av i synnerhet de resolutionsåtgärder som behandlas i planen. Om det i resolutionsplanen anges att skuldnedskrivningsverktyget kan komma att användas ska myndigheterna kontrollera att aktiekapitalet eller andra kärnprimärkapitalinstrument är tillräckligt stora för att täcka summan av de belopp som avses i artikel 47.3 b och c.

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/71/EG av den 4 november 2003 om de prospekt som skall offentliggöras när värdepapper erbjuds till allmänheten eller tas upp till handel och om ändring av direktiv 2001/34/EG (EUT L 345, 31.12.2003, s. 64).

3. Medlemsstaterna ska se till att det inte finns några förfarandemässiga hinder för att konvertera skulder till aktier eller andra äganderättsinstrument som finns med stöd av institutens bolagsordningar eller stadgar, inbegripet företrädesrätt för aktieägare eller krav på aktieägarnas medgivande för att öka kapitalet.

4. Denna artikel ska inte påverka de ändringar av direktiven 82/891/EEG, 2004/25/EG, 2005/56/EG, 2007/36/EG, 2011/35/EU och direktiv 2012/30/EU som föreskrivs i avdelning X i det här direktivet.

Artikel 55

Avtalsenligt erkännande av skuldnedskrivning

1. Medlemsstaterna ska kräva att instituten och de enheter som avses i artikel 1 b, c och d inkluderar ett villkor enligt vilket den borgenär eller avtalspart i ett avtal som upprättar skulden medger att skulden kan komma att omfattas av nedskrivnings- och konverteringsbefogenheter och går med på att vara bunden av alla minskningar av kapitalbeloppet eller det utestående beloppet, konverteringar eller indragningar som påverkas av resolutionsmyndighetens utövande av de befogenheterna, förutsatt att sådan skuld

a) inte är utesluten enligt artikel 44.2,

b) inte är en insättning som avses i artikel 108 a,

c) omfattas av lagstiftningen i ett tredjeland, och

d) som emitterats eller ingåtts efter det datum när en medlemsstat tillämpar de bestämmelser som antagits för att införliva detta avsnitt.

Första stycket ska inte tillämpas om resolutionsmyndigheten i en medlemsstat fastställer att de skulder eller instrument som avses i första stycket kan komma att omfattas av en medlemsstats resolutionsmyndighets nedskrivnings- och konverteringsbefogenheter enligt tredjelandets rätt eller av ett bindande avtal som ingåtts med det berörda tredjelandet.

Medlemsstaterna ska se till att resolutionsmyndigheter får kräva att institut och sådana enheter som avses i artikel 1.1 b, c och d till myndigheter lämnar ett rättsutlåtande om ett sådant villkors rättsliga verkställbarhet och verkan.

2. Om ett institut eller en sådan enhet som avses i artikel 1.1 b, c eller d underlåter att i de avtalsvillkor som reglerar en viss skuld inkludera ett villkor som krävs i enlighet med punkt 1 ska den underlåtelsen inte förhindra resolutionsmyndigheten från att utöva nedskrivnings- och konverteringsbefogenheter avseende den skulden.

3. EBA ska utarbeta förslag till tekniska standarder för tillsyn för att närmare specificera den förteckning över de skulder för vilka undantagen i punkt 1 tillämpas, och innehållet i villkoren den punkten, med beaktande av bankernas olika affärsmodeller.

EBA ska överlämna dessa förslag till tekniska standarder för tillsyn till kommissionen senast den 3 juli 2015.

Kommissionen ska ges befogenhet att anta de tekniska standarder för tillsyn som avses i första stycket, i enlighet med artiklarna 10–14 i förordning (EU) nr 1093/2010.

*Artikel 56***Statliga finansiella stabiliseringsverktyg**

1. Medlemsstaterna får tillhandahålla extraordinärt offentligt finansiellt stöd genom ytterligare finansiella stabiliseringsverktyg i enlighet med punkt 3 i den här artikeln och med artikel 37.10 samt i enlighet med unionens regler om statligt stöd, för att bidra till resolutionen av ett institut eller en enhet som avses i artikel 1.1 b, c eller d, inbegripet genom att ingripa direkt för att undvika dess avveckling, i syfte att uppnå målen för resolution som avses i artikel 31.2 när det gäller medlemsstaten eller unionen som helhet. En sådan insats ska utföras under ledning av det behöriga ministeriet eller regeringen i nära samarbete med resolutionsmyndigheten.

2. För att de statliga finansiella stabiliseringsverktygen ska bli verkningsfulla ska medlemsstaterna säkerställa att de behöriga ministerierna eller regeringarna har de relevanta resolutionsbefogenheter som anges i artiklarna 63–72 och att artiklarna 66, 68, 83 och 117 tillämpas.

3. De statliga finansiella stabiliseringsverktygen ska tillgripas som en sista utväg efter det att andra resolutionsverktyg så långt som det är praktiskt möjligt har bedömts och utnyttjats samtidigt som den finansiella stabiliteten upprätthållits, i enlighet med det behöriga ministeriets eller regeringens bedömning efter samråd med resolutionsmyndigheten.

4. Vid tillämpningen av de statliga finansiella stabiliseringsverktygen ska medlemsstaterna säkerställa att deras behöriga ministerier och resolutionsmyndigheten endast tillämpar verktygen när alla villkor i artikel 32.1 samt något av följande villkor har uppfyllts:

- a) Det behöriga ministeriet eller regeringen och resolutionsmyndigheten efter samråd med centralbanken och den behöriga myndigheten avgör att tillämpningen av resolutionsverktygen inte skulle vara tillräcklig för att undvika betydande negativa följdverkningar på den finansiella stabiliteten.
- b) Det behöriga ministeriet eller regeringen och resolutionsmyndigheten avgör att tillämpningen av resolutionsverktygen inte skulle vara tillräcklig för att skydda allmänintresset efter det att institutet beviljats extraordinärt likviditetsstöd från centralbanken.
- c) När det gäller verktyget för tillfälligt offentligt ägande, det behöriga ministeriet eller regeringen, efter samråd med den behöriga myndigheten och resolutionsmyndigheten, avgör att tillämpningen av resolutionsverktygen inte skulle vara tillräcklig för att skydda allmänintresset efter det att institutet beviljats offentliga aktiekapitalstöd genom verktyget för aktiekapitalstöd.

5. De statliga finansiella stabiliseringsverktygen ska omfatta

- a) ett verktyg för offentligt aktiekapitalstöd som avses i artikel 57,
- b) ett verktyg för tillfälligt offentligt ägande som avses i artikel 58.

*Artikel 57***Verktyg för offentligt aktiekapitalstöd**

1. Medlemsstaterna får, under förutsättning att nationell bolagsrätt respekteras, delta i en rekapitalisering av ett institut eller en enhet som avses i artikel 1.1 b, c eller d i detta direktiv genom att tillhandahålla kapital till institutet eller enheten i utbyte mot följande instrument, i enlighet med kraven i förordning (EU) nr 575/2013:

- a) Kärnprimärkapitalinstrument.
- b) Övriga primärkapitalinstrument eller supplementärkapitalinstrument.

2. Medlemsstaterna ska, i den utsträckning som deras aktieinnehav i ett institut eller en enhet som avses i artikel 1.1 b, c eller d tillåter, se till att institut eller enheter som är föremål för verktyget för offentligt aktiekapitalstöd i enlighet med denna artikel förvaltas på marknadsmässiga och professionella grunder.

3. När en medlemsstat ger offentligt aktiekapitalstöd i enlighet med denna artikel ska den säkerställa att dess andel i institutet eller i en enhet enligt artikel 1.1 b, c eller d överförs till den privata sektorn så snart de marknadsmässiga och finansiella omständigheterna tillåter.

Artikel 58

Verktyget för tillfälligt offentligt ägande

1. Medlemsstaterna får ta ett institut eller en enhet som avses i artikel 1.1 b, c eller d i tillfälligt offentligt ägande.

2. I detta syfte får en medlemsstat göra en eller flera aktieöverföringar där mottagaren är

a) ett ombud för medlemsstaten, eller

b) ett av medlemsstaten helägt bolag.

3. Medlemsstaten ska se till att institut eller enheter som avses i artikel 1.1 b, c eller d som är föremål för verktyget för tillfälligt offentligt ägande i enlighet med denna artikel förvaltas på marknadsmässiga och professionella grunder och att de överförs till den privata sektorn så snart de marknadsmässiga och finansiella omständigheterna tillåter.

KAPITEL V

Nedskrivning av kapitalinstrument

Artikel 59

Krav på nedskrivning eller konvertering av kapitalinstrument

1. Befogenheten att skriva ned eller konvertera tillämpliga kapitalinstrument får utövas antingen

a) oberoende av en resolutionsåtgärd, eller

b) i kombination med en resolutionsåtgärd, om de villkor för resolution som anges i artiklarna 32 och 33 är uppfyllda.

2. Medlemsstaterna ska se till att resolutionsmyndigheterna har befogenhet att skriva ned eller konvertera tillämpliga kapitalinstrument till aktier eller andra äganderättsinstrument i institut och sådana enheter som avses i artikel 1.1 b, c och d.

3. Medlemsstaterna ska kräva att resolutionsmyndigheterna utövar nedskrivnings- eller konverteringsbefogenheten i enlighet med artikel 60 och utan dröjsmål avseende tillämpliga kapitalinstrument som emitterats av ett institut eller en sådan enhet som avses i artikel 1.1 b, c eller d om en eller flera av följande omständigheter föreligger:

a) Det har fastställts att villkoren för resolution som anges i artiklarna 32 och 33 är uppfyllda, innan någon resolutionsåtgärd vidtas.

b) Den berörda myndigheten fastställer att institutet eller den enhet som avses i artikel 1.1 b, c eller d inte längre kommer att vara bärkraftigt om inte befogenheten utövas avseende det tillämpliga kapitalinstrumentet.

c) I fråga om tillämpliga kapitalinstrument som emitterats av ett dotterföretag och som bedöms fullgöra kraven på kapitalbas individuellt och gruppbaserat, gör den berörda myndigheten i den samordnande tillsynsmyndighetens medlemsstat och den berörda myndigheten i dotterföretaget ett gemensamt fastställande i form av ett gemensamt beslut i enlighet med artikel 92.3 och 92.4 om att koncernen inte längre kommer att vara bärkraftig om nedskrivnings- eller konverteringsbefogenheten inte utövas avseende de instrumenten.

d) I fråga om tillämpliga kapitalinstrument som emitterats av moderföretaget och som bedöms fullgöra kraven på kapitalbas på individuell basis med avseende på moderföretaget eller på gruppbasis, och den berörda myndigheten i den samordnande tillsynsmyndighetens medlemsstat fastställer att koncernen inte längre kommer att vara bärkraftig om nedskrivnings- eller konverteringsbefogenheten inte utövas avseende de instrumenten.

e) Institutet eller den enhet som avses i artikel 1.1 b, c eller d behöver extraordinärt offentligt finansiellt stöd, med undantag för någon av de omständigheter som anges i artikel 32.4 d iii.

4. Vid tillämpningen av punkt 3 ska ett institut eller en sådan enhet som avses i artikel 1.1 b, c eller d eller en koncern anses inte längre vara bärkraftigt endast om båda av följande villkor är uppfyllda:

a) Institutet eller den enhet som avses i artikel 1.1 b, c eller d eller koncernen fallerar eller sannolikt kunna komma att fallera.

b) Det finns, med beaktande av tidsaspekter och andra relevanta omständigheter, inga rimliga utsikter att några åtgärder, inbegripet alternativa åtgärder från privata sektorn eller tillsynsåtgärder (inbegripet åtgärder för tidigt ingripande), förutom nedskrivning eller konvertering av kapitalinstrument, på egen hand eller i kombination med resolutionsåtgärder, inom rimlig tid skulle kunna förhindra att institutet eller den enhet som avses i artikel 1.1 b, c eller d eller koncernen kommer att fallera.

5. Vid tillämpningen av punkt 4 a i den här artikeln ska ett institut eller en sådan enhet som avses i artikel 1.1 b, c eller d anses fallera eller sannolikt kunna komma att fallera om en eller flera av de omständigheter som anges i artikel 32.4 föreligger.

6. Vid tillämpningen av punkt 4 a ska en koncern anses fallera eller sannolikt kunna komma att fallera om den inte uppfyller, eller det föreligger objektiva faktorer till stöd för fastställandet av att koncernen inom den närmaste framtiden inte kommer att kunna uppfylla, sina tillsynskrav på gruppbasis på ett sådant sätt att det kan föranleda de behöriga myndigheterna att vidta åtgärder på grund av bland annat, men inte enbart, det faktum att koncernen har drabbats eller sannolikt kommer att drabbas av förluster som kommer att förbruka hela eller ett betydande belopp av dess kapitalbas.

7. Ett tillämpligt kapitalinstrument som emitterats av ett dotterföretag ska inte skrivas ned eller konverteras enligt punkt 3 c i större utsträckning eller till sämre villkor än kapitalinstrument med samma rangordning på moderföretagsnivå som har skrivits ned eller konverterats.

8. Om en berörd myndighet gör ett sådant fastställande som avses i punkt 3 i den här artikeln ska den omedelbart underrätta den resolutionsmyndighet som är ansvarig för det institutet eller den enhet som avses i artikel 1.1 b, c eller d i fråga, om det är en annan myndighet.

9. Innan den gör ett fastställande som avses i punkt 3 c i den här artikeln avseende ett dotterföretag som emitterar tillämpliga kapitalinstrument som bedöms uppfylla kraven på kapitalbas på individuell basis och på gruppbasis ska den berörda myndigheten iakttä de krav på underrättelse och samråd som fastställs i artikel 62.

10. Resolutionsmyndigheterna ska, innan de utövar befogenheten att skriva ned eller konvertera kapitalinstrument, se till att en värdering görs av tillgångarna och skulderna i institutet eller den enhet som avses i artikel 1.1 b, c eller d i enlighet med artikel 36. Den värderingen ska ligga till grund för beräkningen av den nedskrivning som ska tillämpas på de tillämpliga kapitalinstrumenten i syfte att absorbera förluster samt den konverteringsnivå som ska tillämpas på tillämpliga kapitalinstrument i syfte att rekapitalisera institutet eller den enhet som avses i artikel 1.1 b, c eller d.

Artikel 60

Bestämmelser om nedskrivning eller konvertering av kapitalinstrument

1. När resolutionsmyndigheterna iakttar de krav som fastställs i artikel 59 ska de utöva nedskrivnings- eller konverteringsbefogenheten i enlighet med fordringarnas prioritetsgrad vid normala insolvensförfaranden på ett sätt som ger följande resultat:

- a) Poster i kärnprimärkapitalet minskas först i proportion till förlusterna och upp till deras kapacitet och resolutionsmyndigheten vidtar en eller båda av de åtgärder som anges i artikel 47.1 gentemot innehavarna av kärnprimärkapitalinstrumenten.
- b) Kapitalbeloppet för tillämpliga övriga primärkapitalinstrument skrivs ned eller konverteras till kärnprimärkapitalinstrument, eller bådadera, i den utsträckning som krävs för att uppfylla de resolutionsmål som fastställs i artikel 31 eller upp till de tillämpliga kapitalinstrumentens kapacitet, beroende på vilket som är lägst.
- c) Kapitalbeloppet för tillämpliga supplementärkapitalinstrument skrivs ned eller konverteras till kärnprimärkapitalinstrument, eller bådadera, i den utsträckning som krävs för att uppfylla de resolutionsmål som fastställs i artikel 31 eller upp till de tillämpliga kapitalinstrumentens kapacitet, beroende på vilket som är lägst.

2. I de fall där kapitalbeloppet för ett tillämpligt kapitalinstrument skrivs ned

- a) ska sänkningen av det kapitalbeloppet vara permanent, med förbehåll för eventuella uppvärderingar i enlighet med återbetalningsmekanismen i artikel 46.3,
- b) inga skulder får kvarstå till innehavaren av det tillämpliga kapitalinstrumentet enligt eller i samband med det belopp för instrumentet som har skrivits ned, med undantag för upplupna skulder och skadeståndsskulder som uppkommit till följd av ett överklagande av lagenligheten av nedskrivningsbefogenheten,
- c) ingen ersättning betalas till innehavaren av det tillämpliga kapitalinstrumentet annat än i enlighet med punkt 3.

Led b i denna punkt ska inte hindra att kärnprimärkapitalinstrument tillhandahålls en innehavare av tillämpliga kapitalinstrument i enlighet med punkt 3.

3. Resolutionsmyndigheterna får, i syfte att utföra en konvertering av tillämpliga kapitalinstrument enligt punkt 1 b i den här artikeln, kräva att institut och sådana enheter som avses i artikel 1.1 b, c och d emitterar kärnprimärkapitalinstrument till innehavarna av de tillämpliga kapitalinstrumenten. Tillämpliga kapitalinstrument får endast konverteras om följande villkor är uppfyllda:

- a) Kärnprimärkapitalinstrumenten emitteras av det institut eller den enhet som avses i artikel 1.1 b, c eller d eller av ett moderföretag till det institutet eller den enhet som avses i artikel 1.1 b, c eller d, med samtycke från resolutionsmyndigheten för institutet eller den enhet som avses i artikel 1.1 b, c eller d eller, i tillämpliga fall, resolutionsmyndigheten för moderföretaget.

- b) Kärnprimärkapitalinstrumenten emitteras innan det institutet eller den enheten som avses i artikel 1.1 b, c eller d emitterar aktier eller äganderättsinstrument i syfte att tillhandahålla kapital från staten eller ett offentligt organ.
 - c) Kärnprimärkapitalinstrumenten tilldelas och överförs utan dröjsmål efter utövandet av konverteringsbefogenheten.
 - d) Den konverteringskurs som avgör det antal kärnprimärkapitalinstrument som ska tillhandahållas avseende varje tillämpligt kapitalinstrument iakttar principerna i artikel 50 och eventuella riktlinjer som utarbetats av EBA i enlighet med artikel 50.4.
4. Vid tillhandahållande av kärnprimärkapitalinstrument i enlighet med punkt 3 får resolutionsmyndigheterna kräva att instituten och de enheter som avses i artikel 1.1 b, c och d alltid har det bemyndigande som krävs för att emittera det relevanta antalet kärnprimärkapitalinstrument.
5. Om ett institut uppfyller kraven för resolution och resolutionsmyndigheten beslutar att använda ett resolutionsverktyg avseende institutet, ska resolutionsmyndigheten iaktta kraven som fastställs i artikel 59.3 innan den använder resolutionsverktyget.

Artikel 61

Myndigheter som är ansvariga för fastställanden

1. Medlemsstaterna ska se till att de myndigheter som anges i den här artikeln ska vara ansvariga för att göra de fastställanden som avses i artikel 59.3.
2. Varje medlemsstat ska i nationell rätt utse den berörda myndighet som ska vara ansvarig för att göra fastställanden enligt artikel 59. Den berörda myndigheten kan vara den behöriga myndigheten eller resolutionsmyndigheten, i enlighet med artikel 32.
3. Om de tillämpliga kapitalinstrumenten bedöms fullgöra kapitalbaskravet på individuell basis i enlighet med artikel 92 i förordning (EU) nr 575/2013 ska den myndighet som är ansvarig för att göra de fastställanden som avses i artikel 59.3 i det här direktivet vara den berörda myndigheten i den medlemsstat där institutet eller den enhet som avses i artikel 1.1 b, c eller d har auktoriserats i enlighet med avdelning III i direktiv 2013/36/EU.
4. Om de tillämpliga kapitalinstrumenten har emitterats av ett institut eller en sådan enhet som avses i artikel 1.1 b, c eller d som är ett dotterföretag och som har bedömts fullgöra kapitalbaskraven på individuell basis och på gruppbasis, ska följande myndighet vara ansvarig för att göra de fastställanden som avses i artikel 59.3:
- a) Den berörda myndigheten i den medlemsstat där det institut eller den enhet som avses i artikel 1.1 b, c eller d i det här direktivet som emitterat de instrumenten är etablerat i enlighet med avdelning III i direktiv 2013/36/EU ska vara ansvarig för att göra de fastställanden som avses i artikel 59.3 b i det här direktivet.

- b) Den berörda myndigheten i den medlemsstat där den samordnande tillsynsmyndigheten är belägen och den berörda myndigheten i den medlemsstat där institutet eller den enhet som avses i artikel 1.1 b, c eller d i det här direktivet som emitterat de instrumenten är etablerat i enlighet med avdelning III i direktiv 2013/36/EU ska vara ansvariga för att göra det gemensamma fastställandet i form av ett gemensamt beslut som avses i artikel 59.3 c i det här direktivet.

Artikel 62

Konsoliderad tillämpning: Förfaranden för fastställanden

1. Medlemsstaterna ska se till att berörda myndigheter innan de gör ett fastställande som avses i artikel 59.3 b, c, d eller e avseende ett dotterföretag som emitterar tillämpliga kapitalinstrument som bedöms fullgöra kravet på kapitalbas på individuell basis och på gruppbasis uppfyller följande krav:
 - a) En berörd myndighet som överväger om den ska göra ett fastställande enligt artikel 59.3 b, c, d eller e underrättar utan dröjsmål den samordnande tillsynsmyndigheten, och den berörda myndigheten i den medlemsstat där den samordnande tillsynsmyndigheten finns, om det är en annan myndighet.
 - b) En berörd myndighet som överväger om den ska göra ett fastställande som avses i artikel 59.3 c underrättar den behöriga myndighet, utan dröjsmål, som är ansvarig för varje institut eller sådan enhet som avses i artikel 1.1 b, c eller d som har emitterat de tillämpliga kapitalinstrumenten avseende vilka nedskrivnings- eller konverteringsbefogenheten ska utövas om ett fastställande görs, och de berörda myndigheterna i de medlemsstater där de behöriga myndigheterna och den samordnande tillsynsmyndigheten finns, om det är andra myndigheter.
2. När de berörda myndigheterna gör ett fastställande i enlighet med artikel 59.3 c, d eller e när det gäller ett institut eller en koncern med gränsöverskridande verksamhet, ska de ta hänsyn till de potentiella konsekvenserna av resolutionen i alla medlemsstater där institutet eller koncernen bedriver verksamhet.
3. En berörd myndighet ska till underrättelsen enligt punkt 1 bifoga en förklaring av skälen för att den överväger att göra fastställandet i fråga.
4. Om en underrättelse har lämnats enligt punkt 1 ska den berörda myndigheten efter samråd med de myndigheter som underrättats bedöma följande frågor:
 - a) Huruvida det finns någon alternativ åtgärd till utövandet av nedskrivnings- eller konverteringsbefogenheten i enlighet med artikel 59.3.
 - b) Om det finns en sådan alternativ åtgärd, huruvida det är möjligt att tillämpa den.
 - c) Om det är möjligt att tillämpa en alternativ åtgärd, huruvida det finns realistiska utsikter att den inom en rimlig tidsram skulle åtgärda de omständigheter som annars skulle kräva ett fastställande enligt artikel 59.3.
5. Vid tillämpningen av punkt 4 i den här artikeln avses med alternativa åtgärder sådana åtgärder för tidigt ingripande som avses i artikel 27 i det här direktivet, åtgärder som avses i artikel 104.1 i direktiv 2013/36/EU eller en överföring av medel eller kapital från moderföretaget.
6. Om den berörda myndigheten efter samråd med de underrättade myndigheterna i enlighet med punkt 4 bedömer att det finns en eller flera alternativa åtgärder, att det är möjligt att tillämpa dem och att de skulle ge det resultat som avses i led c i den punkten ska den se till att de åtgärderna tillämpas.
7. Om den berörda myndigheten i ett sådant fall som avses i punkt 1 a efter samråd med de underrättade myndigheterna enligt punkt 4 bedömer att det inte finns några alternativa åtgärder som skulle ge det resultat som avses i punkt 4 c ska den berörda myndigheten besluta huruvida det fastställande enligt artikel 59.3 som övervägs är lämpligt.

8. Om en berörd myndighet beslutar att göra ett fastställande enligt punkt 59.3 c ska den omedelbart underrätta de berörda myndigheterna i de medlemsstater där de berörda dotterföretagen är belägna, och fastställandet ska göras i form av ett gemensamt beslut i enlighet med vad som anges i artikel 92.3 och 92.4. Om inget gemensamt beslut föreligger får inget fastställande inom ramen för artikel 59.3 c göras.

9. Resolutionsmyndigheten i de medlemsstater där vart och ett av de berörda dotterföretagen är beläget ska utan dröjsmål genomföra ett i enlighet med denna artikel fattat beslut att skriva ned eller konvertera kapitalinstrument, med vederbörligt beaktande av hur brådskande omständigheterna är.

KAPITEL VI

Resolutionsbefogenheter

Artikel 63

Allmänna befogenheter

1. Medlemsstaterna ska se till att resolutionsmyndigheterna har alla de befogenheter som är nödvändiga för att använda resolutionsverktygen gentemot institut och sådana enheter som avses i artikel 1.1 b, c och d som uppfyller villkoren för resolution. Resolutionsmyndigheterna ska särskilt ha följande resolutionsbefogenheter, som de får utöva var för sig eller i kombination:

- a) Befogenhet att kräva av vilken person som helst att lämna den information som krävs för att resolutionsmyndigheten ska kunna besluta om och förbereda en resolutionsåtgärd, inbegripet uppdateringar och kompletteringar av information som lämnats i resolutionsplanerna och krav på att information lämnas vid inspektioner på plats.
- b) Befogenhet att ta kontroll över ett institut under resolution och att utöva alla de rättigheter och befogenheter som tilldelats aktieägarna, andra ägare och ledningsorganet för institutet under resolution.
- c) Befogenhet att överföra aktier och andra äganderättsinstrument som emitterats av ett institut under resolution.
- d) Befogenhet att till en annan enhet, med denna enhets samtycke, överföra rättigheter, tillgångar eller skulder i ett institut under resolution.
- e) Befogenhet att sänka, även sänka till noll, kapitalbeloppet för, eller det utestående beloppet avseende, kvalificerade skulder i ett institut under resolution.
- f) Befogenhet att konvertera kvalificerade skulder i ett institut under resolution till ordinarie aktier eller andra äganderättsinstrument i det institutet eller den enhet som avses i artikel 1.1 b, c eller d, i ett relevant moderinstitut eller i ett broinstitut till vilket tillgångar, rättigheter eller skulder som hör till institutet eller den enhet som avses i artikel 1.1 b, c eller d överförs.
- g) Befogenhet att dra in skuldinstrument som utfärdats av ett institut under resolution, med undantag för skulder med säkerhet som omfattas av artikel 44.2.
- h) Befogenhet att sänka, även sänka till noll, kvotvärdet för aktier eller andra äganderättsinstrument i ett institut under resolution och att dra in sådana aktier eller andra äganderättsinstrument.
- i) Befogenhet att kräva att ett institut under resolution eller ett berört moderinstitut emitterar nya aktier, andra äganderättsinstrument eller andra kapitalinstrument, inbegripet preferensaktier och villkorade konvertibla instrument.

- j) Befogenhet att ändra eller anpassa löptiden för skuldinstrument och andra kvalificerade skulder som emitterats av ett institut under resolution eller att ändra den ränta som ska betalas för sådana instrument och andra kvalificerade skulder, eller dagen då räntan förfaller till betalning, däribland genom temporär betalningsinställelse, med undantag för skulder med säkerhet som omfattas av artikel 44.2.
 - k) Befogenhet att säga upp och avsluta finansiella avtal eller derivatkontrakt vid tillämpningen av artikel 49.
 - l) Befogenhet att avsätta eller ersätta ledningsorganet och den verkställande ledningen i ett institut under resolution.
 - m) Befogenhet att kräva att den behöriga myndigheten i god tid bedömer köparen av ett kvalificerat innehav, genom undantag från de tidsgränser som fastställs i artikel 22 i direktiv 2013/36/EU och artikel 12 i direktiv 2014/65/EU.
2. Medlemsstaterna ska vidta alla nödvändiga åtgärder för att se till att resolutionsmyndigheterna när de använder resolutionsverktygen och utövar resolutionsbefogenheterna inte omfattas av något av följande krav som annars skulle gälla enligt nationell rätt, avtal eller på annan grund:
- a) Krav på godkännande eller medgivande från någon offentlig eller privat person, inbegripet aktieägarna eller borgenärerna i institutet under resolution, med förbehåll för artiklarna 3.6 och 85.1.
 - b) Förfarandekrav om att underrätta vissa personer, inbegripet eventuella krav om att offentliggöra underrättelser eller prospekt eller om att lämna in eller registrera handlingar hos någon annan myndighet, innan befogenheterna utövas.

Medlemsstaterna ska särskilt se till att resolutionsmyndigheterna kan utöva befogenheterna enligt denna artikel oberoende av eventuella begränsningar eller krav på medgivande för överföring av berörda finansiella instrument, rättigheter, tillgångar eller skulder som annars skulle tillämpas.

Första stycket b i första stycket påverkar inte tillämpningen av de krav som fastställs i artiklarna 81 och 83 och eventuella krav på anmälan enligt unionens regler om statligt stöd.

3. Medlemsstaterna ska se till att resolutionsmyndigheterna, i den mån någon eller några av de befogenheter som räknas upp i punkt 1 i den här artikeln inte är tillämpliga på en enhet som omfattas av artikel 1.1 i detta direktiv till följd av dess särskilda juridiska form, har befogenheter som är så snarlika dessa som möjligt, även vad gäller deras verkan.

4. Medlemsstaterna ska se till att skyddsåtgärderna i detta direktiv eller skyddsåtgärder som ger samma verkan, tillämpas när resolutionsmyndigheterna utövar befogenheterna enligt punkt 3 på de berörda personerna, inbegripet aktieägare, borgenärer och motparter.

Artikel 64

Kompletterande befogenheter

- 1. Medlemsstaterna ska se till att resolutionsmyndigheterna när de utövar en resolutionsbefogenhet har befogenhet att göra följande:
 - a) Förordna om att en överföring ska få verkan utan att det uppstår några skyldigheter eller ansvarsförbindelser som påverkar de överförda finansiella instrumenten, rättigheterna, tillgångarna eller skulderna, med förbehåll för artikel 78, en rätt till ersättning i enlighet med detta direktiv ska i detta syfte inte betraktas som en skyldighet eller ansvarsförbindelse.

- b) Upphåva rätten att förvärva ytterligare aktier eller andra äganderättsinstrument.
 - c) Kräva att den relevanta myndigheten avbryter eller uppskjuter godkännandet för upptagande till handel på en reglerad marknad eller upptagandet till officiell notering av finansiella instrument enligt Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/34/EG⁽¹⁾.
 - d) Förordna om att den mottagande enheten behandlas som om denna var institutet under resolution när det gäller rättigheter eller skyldigheter för institutet under resolution, eller åtgärder som vidtagits av det, inbegripet, med förbehåll för artiklarna 38 och 40, eventuella rättigheter eller skyldigheter som rör deltagande i en marknadsinfrastruktur.
 - e) Begära att institutet under resolution eller den mottagande enheten informerar och bistår den andra parten.
 - f) Annullera eller ändra villkoren i ett avtal som institutet under resolution är part i eller ersätta institutet under resolution med en mottagande enhet som avtalspart.
2. Resolutionsmyndigheterna ska utöva de befogenheter som anges i punkt 1 om den anser att detta är nödvändigt för att bidra till att säkerställa att en resolutionsåtgärd är ändamålsenlig eller för att uppnå ett eller flera resolutionsmål.
3. Medlemsstaterna ska se till att resolutionsmyndigheterna när de utövar en resolutionsbefogenhet har befogenhet att vidta de åtgärder för att tillgodose kontinuitet som krävs för att säkerställa att resolutionsåtgärden är ändamålsenlig och, i tillämpliga fall, att den överförda verksamheten kan bedrivas av den mottagande enheten. Åtgärder för att tillgodose kontinuitet ska särskilt omfatta följande:
- a) Att avtal som ingåtts av institutet under resolution fortsätter att vara gällande, så att den mottagande enheten påtar sig de rättigheter och skyldigheter som institutet under resolution har i fråga om finansiella instrument, rättigheter, tillgångar eller skulder som har överförts och att den mottagande enheten ersätter institutet under resolution, uttryckligen eller underförstått, i alla relevanta avtalshandlingar.
 - b) Att ersätta institutet under resolution med den mottagande enheten i alla rättsliga förfaranden som avser finansiella instrument, rättigheter, tillgångar eller skulder som överförts.
4. De befogenheter som anges i punkterna 1 d och 3 b ska inte påverka följande:
- a) Rätten för en anställd i institutet under resolution att säga upp ett anställningsavtal.
 - b) Rätten för en avtalspart att med förbehåll för artiklarna 69, 70 och 71 utöva de rättigheter som följer av avtalet, däribland rätten att säga upp avtalet, om avtalsvillkoren medger en sådan rätt till följd av en handling eller underlåtenhet som begåtts av institutet under resolution före den relevanta överföringen eller av den mottagande enheten efter den relevanta överföringen.

Artikel 65

Befogenhet att kräva att tjänster och faciliteter tillhandahålls

1. Medlemsstaterna ska se till att resolutionsmyndigheterna har befogenhet att kräva att ett institut under resolution, eller någon av dess koncernenheter, tillhandahåller alla tjänster och faciliteter som är nödvändiga för att en mottagande enhet ska kunna driva den verksamhet som överförts till den effektivt.

Första stycket ska även tillämpas när ett institut under resolution eller den berörda koncernenheten har inlett normala insolvensförfaranden.

⁽¹⁾ Europaparlamentets och Rådets direktiv 2001/34/EG av den 28 maj 2001 om upptagande av värdepapper till officiell notering och om uppgifter som skall offentliggöras beträffande sådana värdepapper (EGT L 184, 6.7.2001, s. 1).

2. Medlemsstaterna ska se till att deras resolutionsmyndigheter har befogenhet att genomdriva skyldigheter som resolutionsmyndigheter i andra medlemsstater har ålagt enligt punkt 1 avseende koncernenheter som är etablerade på deras territorium.
3. De tjänster och faciliteter som avses i punkterna 1 och 2 är begränsade till operativa tjänster och faciliteter och inbegriper inte någon form av finansiellt stöd.
4. De tjänster och faciliteter som tillhandahålls i enlighet med punkterna 1 och 2 ska tillhandahållas på följande villkor:
 - a) På samma villkor under hela avtalsperioden, om tjänsterna och faciliteterna tillhandahållits institutet under resolution omedelbart före det att resolutionsåtgärden vidtogs enligt ett avtal.
 - b) På rimliga villkor om det inte finns något avtal eller om avtalet har löpt ut.
5. EBA ska senast den 3 juli 2015 utfärda riktlinjer i enlighet med artikel 16 i förordning (EU) nr 1093/2010 för att specificera den minimiförteckning över tjänster eller faciliteter som är nödvändiga för att en mottagande enhet effektivt ska kunna driva den verksamhet som överförs till den.

Artikel 66

Befogenhet att se till att krishanteringsåtgärder eller krisförebyggande åtgärder vidtas av andra medlemsstater

1. Medlemsstaterna ska se till att om en överföring av aktier eller andra äganderättsinstrument, tillgångar, rättigheter eller skulder omfattar tillgångar som finns i en annan medlemsstat än resolutionsmyndighetens medlemsstat, eller rättigheter eller skyldigheter enligt en annan medlemsstats rätt än resolutionsmyndighetens medlemsstat, ska överföringen få verkan i den andra medlemsstaten eller enligt dess rätt.
2. Medlemsstaterna ska tillhandahålla den resolutionsmyndighet som gjort eller avser att göra överföringen allt rimligt bistånd för att säkerställa att aktierna eller de andra äganderättsinstrumenten, tillgångarna, rättigheterna eller skulderna överförs till den mottagande enheten enligt gällande krav i nationell rätt.
3. Medlemsstaterna ska se till att aktieägare, borgenärer och tredje män som berörs av överföringen av de aktier, andra äganderättsinstrument, tillgångar, rättigheter eller skulder som avses i punkt 1 inte har rätt att förhindra, bestrida eller bortse från överföringen enligt en bestämmelse i rätten i den medlemsstat där tillgångarna finns eller i den rätt som reglerar aktierna, de andra äganderättsinstrumenten, rättigheterna eller skyldigheterna.
4. Om resolutionsmyndigheten i en medlemsstat (medlemsstat A) utövar nedskrivnings- eller konverteringsbefogenheterna, däribland avseende kapitalinstrument i enlighet med artikel 59, och de kvalificerade skulderna eller de tillämpliga kapitalinstrumenten i institutet under resolution omfattar följande:
 - a) Instrument eller skulder som regleras av rätten i en medlemsstat som inte är den rekonstruktionsmyndighets medlemsstat som utövade nedskrivnings- eller konverteringsbefogenheterna (medlemsstat B).
 - b) Skulder till borgenärer i medlemsstat B.

Medlemsstat B ska se till att kapitalbeloppet av dessa skulder eller instrument minskas, eller att skulder eller instrument konverteras, i enlighet med resolutionsmyndighetens i medlemsstat A utövande av nedskrivnings- eller konverteringsbefogenheter.

5. Medlemsstaterna ska se till att borgenärer som berörs av utövandet av de nedskrivnings- eller konverteringsbefogenheter som avses i punkt 4 inte har rätt att bestrida minskningen av kapitalbeloppet av instrumentet eller skulden eller dess konvertering, beroende på vad som är tillämpligt, enligt en bestämmelse i rätten i medlemsstat B.
6. Varje medlemsstat ska se till att följande fastställs i enlighet med rätten i resolutionsmyndighetens medlemsstat:
- a) Rätten för aktieägare, borgenärer och tredje män att överklaga enligt artikel 85 en överföring av de aktier, andra äganderättsinstrument, tillgångar, rättigheter eller skulder som avses i punkt 1 i den här artikeln.
 - b) Rätten för borgenärer att överklaga enligt artikel 85 minskningen av kapitalbeloppet eller konverteringen av ett instrument eller skuld som omfattas av punkt 4 a eller b i den här artikeln.
 - c) Skyddsåtgärder för delvis överföring som avses i kapitel VII avseende tillgångar, rättigheter eller skulder som avses i punkt 1.

Artikel 67

Befogenhet avseende tillgångar, rättigheter, skulder, aktier och andra äganderättsinstrument som är belägna i tredjeland

1. Medlemsstaterna ska föreskriva att i fall där resolutionsåtgärder omfattar åtgärder som vidtas avseende tillgångar som är belägna i ett tredjeland eller aktier, andra äganderättsinstrument, rättigheter eller skyldigheter styrs av rätten i ett tredjeland, får resolutionsmyndigheterna kräva att
- a) förvaltaren, konkursförvaltaren eller en annan person som utövar kontroll över institutet under resolution samt den mottagande enheten vidtar alla nödvändiga åtgärder för att se till att överföringen, nedskrivningen, konverteringen eller åtgärden får verkan,
 - b) förvaltaren, konkursförvaltaren eller en annan person som utövar kontroll över institutet under resolution förvaltar aktierna, de andra äganderättsinstrumenten, tillgångarna eller rättigheterna eller uppfyller skyldigheterna för den mottagande enhetens räkning till dess att överföringen, nedskrivningen, konverteringen eller åtgärden fått verkan,
 - c) rimliga, regelrätta kostnader som den mottagande enheten ådrar sig för att utföra någon av de åtgärder som krävs enligt leden a och b i denna punkt betalas på något av de sätt som avses i artikel 37.7.

2. Om resolutionsmyndigheten bedömer att det, trots alla de nödvändiga åtgärder som vidtas av förvaltaren, konkursförvaltaren eller en annan person i enlighet med punkt 1a, är högst osannolikt att överföringen, konverteringen eller åtgärden kommer att få verkan avseende vissa tillgångar som är belägna i tredjeland eller vissa aktier, andra äganderättsinstrument, rättigheter eller skulder som styrs av tredjelandets rätt, ska resolutionsmyndigheten inte gå vidare med överföringen, nedskrivningen, konverteringen eller åtgärden. Om den redan har beställt överföringen, nedskrivningen, konverteringen eller åtgärden ska den beställningen vara ogiltig avseende de tillgångar, de aktier, de äganderättsinstrument, de rättigheter eller de skulder som berörs.

Artikel 68

Uteslutande av vissa avtalsvillkor vid tidigt ingripande och resolution

1. Enbart en krisförebyggande åtgärd eller krishanteringsåtgärd som vidtas avseende en enhet i enlighet med det här direktivet, inbegripet inträffade händelser med direkt koppling till tillämpningen av en sådan åtgärd, ska i sig inte inom ramen för ett avtal som ingåtts av enheten anses som en utlösande händelse i den mening som avses i direktiv 2002/47/EG eller som insolvensförfaranden i den mening som avses i direktiv 98/26/EG, förutsatt att de väsentliga skyldigheterna enligt avtalet, inbegripet betalnings- och leveransskyldigheter, även fortsättningsvis fullgörs och säkerheter tillhandahålls.

En krisförebyggande åtgärd eller krishanteringsåtgärd ska dessutom inte ensam bedömas som en utlösande händelse eller ett insolvensförfarande, inom ramen för ett avtal som ingåtts av

a) ett dotterföretag till det institut som den ingår i, där avtalsskyldigheterna som garanteras eller understöds på annat sätt av moderföretaget eller av en koncernenhet, eller

b) en enhet i samma koncern som institutet som inbegriper korsvisa fallissemangsklausuler.

2. I de fall där resolutions- och avvecklingsförfaranden i ett tredjeland erkänns enligt artikel 94, eller om en resolutionsmyndighet så beslutar, ska sådana förfaranden vid tillämpning av den här artikeln utgöra en krishanteringsåtgärd.

3. Under förutsättning att de väsentliga skyldigheterna enligt avtalet, inbegripet betalnings- och leveransskyldigheter, även fortsättningsvis fullgörs och säkerheter tillhandahålls, ska en krisförebyggande åtgärd eller krishanteringsåtgärd ensam, inbegripet inträffade händelser med direkt koppling till tillämpningen av en sådan åtgärd, inte göra det möjligt för någon att

a) utöva någon uppsägnings-, uppskjutande-, ändrings-, nettnings- eller kvittningsrätt, inbegripet i samband med avtal som ingåtts av

i) ett dotterföretag, där avtalsskyldigheterna garanteras eller på annat sätt stöds av en koncernenhet,

ii) en koncernenhet som inbegriper korsvisa fallissemangsklausuler,

b) komma i besittning av, utöva kontroll över eller göra gällande säkerhetsrätter avseende egendom som tillhör det berörda institutet eller den berörda enhet som avses i artikel 1.1 b, c eller d, eller en koncernenhet i samband med avtal som inbegriper korsvisa fallissemangsklausuler,

c) påverka avtalsenliga rättigheter som det institut eller den enhet som avses i artikel 1.1 b, c eller d har eller en koncernenhet i samband med avtal som inbegriper korsvisa fallissemangsklausuler.

4. Denna artikel ska inte påverka en persons rätt att vidta en åtgärd som avses i punkt 3 om den rätten hänför sig till någon annan händelse än den krisförebyggande åtgärden, krishanteringsåtgärden eller en inträffad händelse med direkt koppling till tillämpningen av en sådan åtgärd.

5. Ett uppskjutande eller en begränsning enligt artikel 69, 70 eller 71 ska inte utgöra underlåtenhet att fullgöra en avtalsförpliktelse vid tillämpningen av punkterna 1 och 2 i den här artikeln.

6. Bestämmelserna i denna artikel ska anses vara internationellt tvingande regler i den mening som avses i artikel 9 i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 593/2008 ⁽¹⁾.

Artikel 69

Befogenhet att skjuta upp vissa skyldigheter

1. Medlemsstaterna ska se till att resolutionsmyndigheterna har befogenhet att skjuta upp en betalning eller en leveransskyldighet som följer av ett avtal som institutet under resolution är part i från och med offentliggörandet av en underrättelse om uppskjutande i enlighet med artikel 83.4 till och med midnatt i den medlemsstat där resolutionsmyndigheten för institutet under resolution är etablerad på den bankdag som följer på dagen för offentliggörandet.

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 593/2008 av den 17 juni 2008 om tillämplig lag för avtalsförpliktelser (Rom I) (EUT L 177, 4.7.2008, s. 6).

2. Om en betalnings- eller leveransskyldighet skulle ha fullgjorts under perioden för uppskjutandet ska betalnings- eller leveransskyldigheten fullgöras omedelbart efter utgången av perioden för uppskjutandet.
3. Om betalnings- eller leveransskyldigheterna för ett institut under resolution enligt ett avtal skjuts upp enligt punkt 1 ska betalnings- eller leveransskyldigheterna för motparterna till institutet under resolution enligt samma avtal skjutas upp under samma tidsperiod.
4. Ett uppskjutande enligt punkt 1 i denna artikel ska inte gälla för
 - a) kvalificerade insättningar,
 - b) betalnings- och leveranskrav som hänför sig till system eller operatörer av system som är utsedda enligt direktiv 98/26/EG, centrala motparter och centralbanker,
 - c) fordringar vid tillämpning av direktiv 97/9/EG.
5. Resolutionsmyndigheterna ska, när de utövar en befogenhet enligt denna artikel, ta hänsyn till vilken effekt utövandet av befogenheten kan få på finansiella marknadernas korrekta funktion.

Artikel 70

Befogenhet att begränsa möjligheter att göra säkerhetsrätt gällande

1. Medlemsstaterna ska se till att resolutionsmyndigheterna har befogenhet att begränsa möjligheterna för borgenärer med säkerhetsrätt i ett institut under resolution att göra säkerhetsrätter gällande avseende tillgångar i det institutet under resolution från det att en underrättelse om begränsningen i enlighet med artikel 83.4 har offentliggjorts och fram till midnatt i den medlemsstat där resolutionsmyndigheten för institutet under resolution är etablerad på den bankdag som följer efter offentliggörandet.
2. Resolutionsmyndigheterna ska inte utöva den befogenhet som avses i punkt 1 avseende säkerhetsrätter som system eller operatörer av system som är utformade för ändamålen i direktiv 98/26/EG, centrala motparter och centralbanker innehar i tillgångar som institutet under resolution har pantsatt eller tillhandahållit genom marginalsäkerhet eller full säkerhet.
3. Om artikel 80 är tillämplig ska resolutionsmyndigheterna se till att alla begränsningar av den befogenhet som avses i punkt 1 i den här artikeln tillämpas konsekvent på alla koncernenheter avseende vilka en resolutionsåtgärd vidtas.
4. Resolutionsmyndigheterna ska, när de utövar en befogenhet enligt denna artikel, ta hänsyn till vilken effekt utövandet av befogenheten kan få på finansiella marknadernas korrekta funktion.

Artikel 71

Befogenhet att tillfälligt uppskjuta uppsägningsrätt

1. Medlemsstaterna ska se till att resolutionsmyndigheterna har befogenhet att skjuta upp uppsägningsrätten för en part i ett avtal med ett institut under resolution från och med offentliggörandet av en underrättelse om uppskjutande i enlighet med artikel 83.4 och fram till midnatt i den medlemsstat där resolutionsmyndigheten för institutet under resolution är etablerad på den bankdag som följer offentliggörandet, förutsatt att betalnings- och leveransskyldigheter även fortsättningsvis fullgörs och säkerheter tillhandahålls.
2. Medlemsstaterna ska se till att resolutionsmyndigheterna har befogenhet att skjuta upp uppsägningsrätten för en part i ett avtal med ett dotterföretag till ett institut under resolution om
 - a) avtalsskyldigheterna garanteras eller understöds på annat sätt av institutet under resolution,

- b) uppsägningsrätten enligt det avtalet grundas enbart på insolvens eller finansiell ställning för institutet under resolution, och
- c) överföringsbefogenheten har utövats, eller får utövas, i förhållande till institutet under resolution, om
 - i) alla tillgångar och skulder i dotterföretaget vilka avser det avtalet har överförts till och övertagits av, eller får överföras till och övertas av, den mottagande enheten, eller
 - ii) resolutionsmyndigheten på något annat sätt tillhandahåller ett adekvat skydd för sådana skyldigheter.

Uppskjutandet ska få verkan från och med offentliggörandet av underrättelsen enligt artikel 83.4 till och med midnatt i den medlemsstat där dotterföretaget till institutet under resolution är etablerat i slutet på den bankdag som följer efter det offentliggörandet.

3. Uppskjutande enligt punkt 1 eller 2 ska inte gälla för system eller operatörer av system som är utformade för ändamålen i direktiv 98/26/EG, centrala motparter eller centralbanker.

4. En person får utöva en uppsägningsrätt enligt ett avtal före utgången av den tidsperiod som avses i punkt 1 eller 2 om den personen underrättas av resolutionsmyndigheten om att de rättigheter och skyldigheter som omfattas av avtalet inte ska

- a) överföras till en annan enhet, eller
 - b) bli föremål för nedskrivning eller konvertering vid tillämpningen av skuldnedskrivningsverktyget i enlighet med artikel 43.2 a.
5. Om en resolutionsmyndighet utövar den befogenhet att uppskjuta uppsägningsrätt som anges i punkt 1 eller 2 i den här artikeln utan underrättelse enligt punkt 4 i den här artikeln får de rättigheterna utövas efter utgången av perioden för uppskjutande, om inte annat följer av artikel 68, enligt följande:
- a) Om de rättigheter och skyldigheter som omfattas av avtalet har överförts till en annan enhet får en motpart utöva uppsägningsrätt i enlighet med villkoren i det avtalet endast vid en fortlöpande eller efterföljande utlösande händelse från den mottagande enhetens sida.
 - b) Om de rättigheter och skyldigheter som omfattas av avtalet stannar kvar hos institutet under resolution och resolutionsmyndigheten inte har använt skuldnedskrivningsverktyget i enlighet med artikel 43.2 a avseende det avtalet, får en motpart utöva uppsägningsrätt i enlighet med villkoren i det avtalet då uppskjutandet enligt punkt 1 upphör.

6. Resolutionsmyndigheterna ska, när de utövar en befogenhet enligt denna artikel, ta hänsyn till vilken effekt utövandet av befogenheten kan få på finansiella marknadernas korrekta funktion.

7. De behöriga myndigheterna eller resolutionsmyndigheterna får kräva att ett institut eller en sådan enhet som avses i artikel 1.1 b, c eller d för detaljerade register över finansiella avtal.

Ett transaktionsregister ska, på begäran av en behörig myndighet eller resolutionsmyndighet, tillhandahålla nödvändiga uppgifter till de behöriga myndigheterna eller resolutionsmyndigheterna så att de kan fullgöra sina respektive skyldigheter och uppdrag i enlighet med artikel 81 i förordning (EU) nr 648/2012.

8. EBA ska utarbeta förslag till tekniska standarder för tillsyn för att specificera följande aspekter för tillämpningen av punkt 7:

- a) Den information om finansiella avtal som de detaljerade registren minst bör omfatta.
- b) Under vilka omständigheter kravet bör åläggas.

EBA ska överlämna dessa förslag till tekniska standarder för tillsyn till kommissionen senast den 3 juli 2015.

Kommissionen ska ges befogenhet att anta de tekniska standarder för tillsyn som avses i första stycket, i enlighet med artiklarna 10–14 i förordning (EU) nr 1093/2010.

Artikel 72

Utövande av resolutionsbefogenheter

1. Medlemsstaterna se till att resolutionsmyndigheterna, för att de ska kunna vidta en resolutionsåtgärd, kan utöva kontroll över institutet under resolution i syfte att

- a) driva verksamheten och tillhandahålla tjänsterna i institutet under resolution med alla de befogenheter som dess aktieägare och ledningsorgan har,
- b) förvalta och förfoga över tillgångar och egendom i institutet under resolution.

Den kontroll som avses i första stycket får utövas direkt av resolutionsmyndigheten eller indirekt av en eller flera personer som utsetts av resolutionsmyndigheten. Medlemsstaterna ska se till att rösträtter som är förenade med aktier i eller andra äganderättsinstrument avseende institutet under resolution inte kan utövas under resolutionsperioden.

2. Medlemsstaterna ska med förbehåll för artikel 85.1 se till att resolutionsmyndigheterna kan vidta en resolutionsåtgärd genom verkställighetsföreskrifter i enlighet med nationella administrativa befogenheter och förfaranden, utan att utöva kontroll över institutet under resolution.

3. Resolutionsmyndigheterna ska i varje enskilt fall besluta om det är lämpligt att genomföra resolutionsåtgärden enligt de metoder som anges i punkt 1 eller punkt 2, med beaktande av resolutionsmålen och de allmänna principerna för resolution, de särskilda omständigheter som gäller för institutet under resolution i fråga och behovet av att underlätta en effektiv resolution av gränsöverskridande koncerner.

4. Resolutionsmyndigheter ska inte anses vara en "shadow director" eller den person som faktiskt styr företaget enligt nationell rätt.

KAPITEL VII

Skyddsåtgärder

Artikel 73

Behandling av aktieägare och borgenärer vid delvis överföring och tillämpning av skuldnedskrivningsverktyget

Medlemsstaterna ska, om ett eller flera resolutionsverktyg har tillämpats och, särskilt för det ändamål som avses i artikel 75, säkerställa att

- a) om inte led b är tillämpligt, aktieägarna och de borgenärer vars fordringar ännu inte överförts åtminstone får så mycket gottgörelse för sina fordringar som de skulle ha fått om institutet under resolution hade avvecklats under normala insolvensförfaranden vid den tidpunkt då beslutet i artikel 82 fattades, i fall då resolutionsmyndigheterna enbart överför delar av de rättigheter, tillgångar och skulder som hör till institutet under resolution,

- b) de aktieägare och borgenärer vars fordringar har skrivits ner eller konverterats till aktier inte drabbas av större förluster än om institutet under resolution hade avvecklats under normala insolvensförfaranden omedelbart vid den tidpunkt då beslutet som avses i artikel 82 fattades, i fall då resolutionsmyndigheter tillämpar skuldnedskrivningsverktyget.

Artikel 74

Värdering av skillnad i behandling

1. I syfte att bedöma om aktieägare och borgenärer skulle ha behandlats bättre om institutet under resolution hade genomgått normala insolvensförfaranden, bland annat men inte enbart vid tillämpning av artikel 73, ska medlemsstaterna säkerställa att en värdering görs av en oberoende person så snart som möjligt efter det att resolutionsåtgärden eller resolutionsåtgärderna har verkställts. Den värderingen ska skilja sig från den som genomförs enligt artikel 36.

2. Värderingen i punkt 1 ska fastställa

- a) vilken behandling aktieägare och borgenärer eller de berörda insättningsgarantisystemen skulle ha fått om institutet under resolution som resolutionsåtgärden eller resolutionsåtgärderna berör skulle ha inlett ett normalt insolvensförfarande vid den tidpunkt då beslutet som avses i artikel 82 fattades,
- b) den faktiska behandling som aktieägare och borgenärer har fått vid resolutionen av institutet under resolution, och
- c) om det är någon skillnad mellan behandlingen som avses i led a och behandlingen som avses i led b.

3. Värderingen ska

- a) anta att institutet under resolution som resolutionsåtgärden eller resolutionsåtgärderna berör skulle ha inlett ett normalt insolvensförfarande vid den tidpunkt då beslutet i artikel 82 fattades,
- b) anta att resolutionsåtgärden eller resolutionsåtgärderna inte har genomförts,
- c) bortse från eventuellt extraordinärt offentligt finansiellt stöd till institutet under resolution.

4. EBA får utarbeta förslag till tekniska standarder för tillsyn som specificerar metoden för den värdering som avses i denna artikel, särskilt metoden för att bedöma den behandling som aktieägare och borgenärer skulle ha fått om institutet under resolution hade inlett ett normalt insolvensförfarande vid den tidpunkt då beslutet i artikel 82 fattades.

Kommissionen ska ges befogenhet att anta de tekniska standarder för tillsyn som avses i första stycket, i enlighet med artiklarna 10–14 i förordning (EU) nr 1093/2010.

Artikel 75

Skyddsåtgärder för aktieägare och borgenärer

Om det vid den värdering som genomförts enligt artikel 74 fastställs att de aktieägare eller borgenärer som avses i artikel 73, eller insättningsgarantisystemet i enlighet med artikel 109.1, har drabbats av större förluster än vid en avveckling under normala insolvensförfaranden, ska medlemsstaterna se till att dessa har rätt att få mellanskillnaden betald från finansieringsarrangemangen för resolution.

Artikel 76

Skyddsåtgärder för motparter vid delvis överföring

1. Medlemsstaterna ska se till att det skydd som föreskrivs i punkt 2 är tillämpligt när
 - a) en resolutionsmyndighet överför vissa delar av tillgångar, rättigheter eller skulder i ett institut under resolution till en annan enhet eller, genom användning av ett resolutionsverktyg, från ett broinstitut eller en tillgångsförvaltningsenhet till en annan person,
 - b) en resolutionsmyndighet utövar de befogenheter som anges i artikel 64.1 f.
 2. Medlemsstaterna ska säkerställa lämpligt skydd av följande arrangemang och av motparterna vid följande arrangemang:
 - a) Arrangemang om säkerheter där en person genom en säkerhet har ett faktiskt eller villkorat intresse i de tillgångar eller de rättigheter som omfattas av överföringen, oavsett om detta intresse är säkrat genom särskilda tillgångar eller särskilda rättigheter eller genom en företagsinteckning eller liknande arrangemang.
 - b) Avtal om finansiell äganderättsöverföring där säkerhet som ställs för att säkerställa eller täcka fullgörandet av angivna skyldigheter tillhandahålls genom att hela äganderätten till tillgångar överförs från säkerhetsställaren till säkerhetstagaren, på villkor att säkerhetstagaren överför tillgångarna om de särskilda åtagandena fullgörs.
 - c) Kvittningsavtal där två eller flera ömsesidiga fordringar eller skyldigheter som institutet under resolution och en motpart har kan kvittas mot varandra.
 - d) Nettningsavtal.
 - e) Säkerställda obligationer.
 - f) Avtal om strukturerad finansiering, inklusive värdepapperiseringar och instrument som används för att säkra tillgångar som ingår som en integrerad del av den täckta säkerhetsmassan och som enligt nationell rätt är säkrade på ett liknande sätt som säkerställda obligationer, som innebär att en avtalspart eller en förvaltare, agent eller ett ombud ställer och innehar en säkerhet.
- Den lämpliga formen av skydd för tillämpningen av denna punkt och för de klasser av arrangemang som anges i leden a–f i denna punkt anges närmare i artiklarna 77–80 och ska omfattas av de begränsningar som anges i artiklarna 68–71.
3. Kravet i punkt 2 tillämpas oavsett antalet parter som omfattas av arrangemangen och oavsett om arrangemangen
 - a) åstadkoms genom avtal, fullmakter eller på annat sätt, eller uppstår automatiskt på grund av lag,
 - b) uppstår enligt eller helt eller delvis regleras av en annan medlemsstats eller tredjelands rätt.
 4. Kommissionen ska anta delegerade akter enligt artikel 115, som ytterligare specificerar de klasser av arrangemang som omfattas av tillämpningsområdet för punkt 2 a–f i den här artikeln.

*Artikel 77***Skydd av avtal om finansiell säkerhet, kvittning och nettning**

1. Medlemsstaterna ska se till att det finns lämpligt skydd för avtal om finansiell äganderättsöverföring, kvittningsavtal och nettningsavtal för att förhindra att vissa, men inte alla, rättigheter och skulder som skyddas av ett avtal om finansiell äganderättsöverföring, kvittningsavtal eller nettningsavtal överförs mellan institutet under resolution och en annan person, och förhindra att rättigheter och skulder som skyddas av ett sådant avtal om finansiell äganderättsöverföring, kvittningsavtal eller nettningsavtal ändras eller upphävs genom tillämpning av kompletterande befogenheter.

För tillämpningarna av första stycket ska rättigheter och skulder behandlas som skyddade enligt ett sådant avtal om avtalsparterna har rätt att kvitta eller netta de rättigheterna och skulder.

2. Utan hinder av punkt 1, när det är nödvändigt för att säkerställa tillgången till de garanterade insättningarna, får resolutionsmyndigheten

- a) överföra garanterade insättningar som omfattas av något av de arrangemang som avses i punkt 1 utan att överföra andra tillgångar, rättigheter eller skulder som omfattas av samma arrangemang, och
- b) överföra, ändra eller avsluta de tillgångarna, rättigheterna eller skulderna utan att överföra de garanterade insättningarna.

*Artikel 78***Skydd av arrangemang om säkerheter**

1. Medlemsstaterna ska se till att det finns lämpligt skydd för skulder som är skyddade enligt ett arrangemang om säkerheter för att förhindra endera av följande:

- a) Överföring av tillgångar som utgör säkerhet för skulden om inte skulden och förmånen av säkerheten också överförs.
- b) Överföring av en skuld med säkerhet såvida inte tillgång till säkerhet också överförs.
- c) Överföring av tillgång till säkerheten såvida inte skulden med säkerhet också överförs.
- d) Ändring eller upphävande av arrangemanget om säkerheter genom tillämpning av kompletterande befogenheter, om denna ändring eller detta upphävande leder till att skulden inte längre har en säkerhet.

2. Utan hinder av punkt 1, när det är nödvändigt för att säkerställa tillgången till de garanterade insättningarna, får resolutionsmyndigheten

- a) överföra garanterade insättningar som omfattas av något av de arrangemang som avses i punkt 1 utan att överföra andra tillgångar, rättigheter eller skulder som omfattas av samma arrangemang, och
- b) överföra, ändra eller avsluta de tillgångarna, rättigheterna eller skulderna utan att överföra de garanterade insättningarna.

*Artikel 79***Skydd av arrangemang om strukturerad finansiering och säkerställda obligationer**

1. Medlemsstaterna ska se till att det finns tillräckligt skydd för arrangemang om strukturerad finansiering, inbegripet arrangemang som avses i artikel 76.2 e och f, för att förhindra något av följande:

- a) Överföring av vissa delar av tillgångar, rättigheter och skulder som utgör eller ingår i ett avtal om strukturerad finansiering, inbegripet arrangemang som avses i artikel 76.2 e och f, i vilket kreditinstitutet under resolution är en part.

b) Upphävande eller ändring, genom tillämpning av kompletterande befogenheter, av tillgångar, rättigheter och skulder som utgör eller ingår i ett avtal om strukturerad finansiering, inbegripet arrangemang som avses i artikel 76.2 e och f, i vilket institutet under resolution är en part.

2. Trots vad som sägs i punkt 1, när det är nödvändigt för att säkerställa tillgångarna till de garanterade insättningarna, får resolutionsmyndigheten

a) överföra garanterade insättningar som omfattas av något av de arrangemang som avses i punkt 1 utan att överföra andra tillgångar, rättigheter eller skulder som omfattas av samma arrangemang, och

b) överföra, ändra eller avsluta de tillgångarna, rättigheterna eller skulderna utan att överföra de garanterade insättningarna.

Artikel 80

Delvis överföring: skydd av handels-, clearing- och avvecklingssystem

1. Medlemsstaterna ska se till att tillämpningen av ett resolutionsverktyg inte påverkar användningen av system eller regler i system som omfattas av direktiv 98/26/EG när resolutionsmyndigheten

a) överför vissa men inte alla delar av tillgångarna, rättigheterna eller skulderna i ett institut under resolution till en annan enhet, eller

b) utövar befogenheter enligt artikel 64 för att upphäva eller ändra villkoren i ett avtal där institutet under resolution eller avveckling är en part, eller för att träda i en mottagande enhets ställe som part.

2. I synnerhet ska en överföring, upphävande eller ändring som avses i punkt 1 i den här artikeln inte återkalla ett överföringsuppdrag i strid mot artikel 5 i direktiv 98/26/EG, och ska inte ändra eller upphäva verkställbarheten av överföringsuppdrag och nettning i enlighet med artiklarna 3 och 5 i det direktivet, användningen av medel, värdepapper eller kreditfaciliteter i enlighet med artikel 4 i det direktivet eller skyddet av en säkerhet i enlighet med artikel 9 i det direktivet.

KAPITEL VIII

Förfaranderegler

Artikel 81

Krav på underrättelse

1. Medlemsstaterna ska föreskriva att ledningsorganet för ett institut eller varje annan enhet som avses i artikel 1.1 b, c eller d underrättar den behöriga myndigheten om de anser att institutet eller den enhet som avses i artikel 1.1 b, c eller d kommit eller sannolikt kommer att fallera, i enlighet med vad som avses i artikel 32.4.

2. Behöriga myndigheter ska underrätta berörda resolutionsmyndigheter om alla underrättelser de har mottagit enligt punkt 1 i den här artikeln och om alla krisförebyggande åtgärder eller åtgärder som avses i artikel 104 i direktiv 2013/36/EU som de kräver att ett institut eller en enhet som avses i artikel 1.1 b, c eller d i det här direktivet ska vidta.

3. I fall där en behörig myndighet eller resolutionsmyndighet bedömer att de villkor som avses i artikel 32.1 a och b uppnås för ett institut eller en enhet som avses i artikel 1.1 b, c eller d, ska myndigheten omgående överlämna den bedömningen till följande myndigheter, om det inte är samma myndighet:

a) Resolutionsmyndigheten för institutet eller den enhet som avses i artikel 1.1 b, c eller d.

b) Den behöriga myndigheten för institutet eller den enhet som avses i artikel 1.1 b, c eller d.

- c) Den behöriga myndigheten för en filial till institutet eller den enhet som avses i artikel 1.1 b, c eller d.
 - d) Resolutionsmyndigheten för en filial till institutet eller den enhet som avses i artikel 1.1 b, c eller d.
 - e) Centralbanken.
 - f) Det insättningsgarantisystem till vilket ett kreditinstitut hör, där så krävs för att insättningsgarantisystemets funktioner ska kunna fullgöras.
 - g) Det organ som ansvarar för finansieringsarrangemangen, där så krävs för att finansieringsarrangemangens funktioner ska kunna fullgöras.
 - h) Resolutionsmyndigheten på koncernnivå, i tillämpliga fall.
 - i) Det behöriga ministeriet.
 - j) Den samordnande tillsynsmyndigheten, i de fall då institutet eller den enhet som avses i artikel 1.1 b, c eller d i det här direktivet omfattas av gruppbaserad tillsyn enligt avdelning VII kapitel 3 i direktiv 2013/36/EU.
 - k) ESRB och de utsedda nationella makrotillsynsmyndigheterna.
4. Om den överföring av information som avses i punkterna 3 f och 3 g inte garanterar lämplig sekretessnivå, ska den behöriga myndigheten eller resolutionsmyndigheten införa alternativa kommunikationsförfaranden som uppfyller samma mål samtidigt som de säkerställer lämplig sekretessnivå.

Artikel 82

Resolutionsmyndighetens beslut

1. Resolutionsmyndigheten ska, när den får en underrättelse från den behöriga myndigheten enligt artikel 81.3 eller på eget initiativ, fastställa om villkoren för resolution i enlighet med artiklarna 32.1 och 33, uppfylls av ifrågavarande institut eller enhet som avses i artikel 1.1 b, c eller d.
2. Beslut om huruvida resolutionsåtgärder ska vidtas av ett institut eller en enhet som avses i artikel 1.1 b, c eller d ska innehålla följande uppgifter:
 - a) Grunderna för det beslutet, inbegripet fastställandet av om institutet uppfyller villkoren för resolution.
 - b) Den åtgärd som resolutionsmyndigheten har för avsikt att vidta, vilket i förekommande fall inbegriper viljan att ansöka om avveckling, utseende av en förvaltare eller en annan åtgärd enligt gällande normala insolvensförfaranden eller nationell rätt, om inte annat följer av artikel 37.9.
3. EBA ska utarbeta förslag till tekniska standarder för tillsyn i syfte att specificera förfarandena och innehållet för följande krav:
 - a) De underrättelser som avses i artikel 81.1, 81.2 och 81.3.

- b) Den underrättelse om upphävande som avses i artikel 83.

EBA ska överlämna dessa förslag till tekniska standarder för tillsyn till kommissionen senast den 3 juli 2015.

Kommissionen ska ges befogenhet att anta de tekniska standarder för tillsyn som avses i första stycket i enlighet med artiklarna 10–14 i förordning (EU) nr 1093/2010.

Artikel 83

Resolutionsmyndigheters procedurkrav

1. Medlemsstaterna ska se till att resolutionsmyndigheterna så snart som möjligt efter att ha vidtagit en resolutionsåtgärd uppfyller de krav som fastställs i punkterna 2, 3 och 4.

2. Resolutionsmyndigheten ska underrätta institutet under resolution och följande myndigheter, om det inte är samma myndighet:

- a) Den behöriga myndigheten för det institutet under resolution.
- b) Den behöriga myndigheten för filialerna för det institutet under resolution.
- c) Centralbanken.
- d) Det insättningsgarantisystem till vilket det kreditinstitutet under resolution hör.
- e) Det organ som ansvarar för finansieringsarrangemangen för resolutionen.
- f) Resolutionsmyndigheten på koncernnivå, i tillämpliga fall.
- g) Det behöriga ministeriet.
- h) Den samordnande tillsynsmyndigheten, i de fall då institutet under resolution omfattas av gruppbaserad tillsyn enligt avdelning VII kapitel 3 i direktiv 2013/36/EU.
- i) Det utsedda nationella makrotillsynsorganet och ESRB.
- j) Kommissionen, Europeiska centralbanken, Esma, Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten (Eiopa) som inrättats enligt förordning (EU) nr 1094/2010 och EBA.
- k) Om institutet under resolution är ett institut enligt definitionen i artikel 2 b i direktiv 98/26/EG, operatörerna av de system som institutet deltar i.

3. En underrättelse som avses i punkt 2 ska inkludera en kopia av alla beslut eller instrument enligt vilka de relevanta befogenheterna utövas och ange datumet för när resolutionsåtgärden eller resolutionsåtgärderna träder i kraft.

4. Resolutionsmyndigheten ska offentliggöra eller se till att en kopia av beslutet eller instrumentet som ligger till grund för en resolutionsåtgärd, eller en underrättelse som redogör för effekterna av en resolutionsåtgärd offentliggörs och särskilt effekterna för slutkunder och, i tillämpliga fall, villkoren och perioden för uppskjutandet eller begränsningen som avses i artiklarna 69, 70 och 71, på följande sätt:

- a) På myndighetens webbplats.

- b) På den behöriga myndighetens webbplats, om denna är en annan än resolutionsmyndigheten, och på EBA:s webbplats.
- c) På den webbplats som institutet under resolution har.
- d) Om de aktier eller andra äganderättsinstrument eller skuldinstrument som innehas av institutet under resolution tas upp till handel på en reglerad marknad, genom offentliggörande av obligatorisk information om institutet under resolution i enlighet med artikel 21.1 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/109/EG ⁽¹⁾.

5. Om aktierna, äganderättsinstrumenten eller skuldinstrumenten inte är upptagna till handel på en reglerad marknad ska resolutionsmyndigheten säkerställa att de dokument som bevisar att de instrument som avses i punkt 4 skickas till de aktieägare och borgenärer i institutet under resolution som är kända genom det berörda institutets register eller databaser och som är tillgängliga för resolutionsmyndigheten.

Artikel 84

Konfidentialitet

1. Kravet på konfidentialitet ska vara bindande för följande personer:
 - a) Resolutionsmyndigheter.
 - b) Behöriga myndigheter och EBA.
 - c) Behöriga ministerier.
 - d) Särskilda förvaltare eller tillfälliga förvaltare som har utsetts i enlighet med detta direktiv.
 - e) Potentiella förvärvare som kontaktas av behöriga myndigheter eller som resolutionsmyndigheterna försöker värva, oavsett om kontakten eller värvningen syftar till att förbereda försäljning av verksamheten, och oavsett om värvningen resulterade i ett förvärv.
 - f) Auktoriserade revisorer, revisorer, juridiska och professionella rådgivare, värderare och andra experter som direkt eller indirekt anlitas av resolutionsmyndigheterna, behöriga myndigheter, behöriga ministerier eller av de potentiella förvärvare som avses i led e.
 - g) Organ som förvaltar insättningsgarantisystem.
 - h) Organ som förvaltar system för ersättning till investerare.
 - i) Det organ som ansvarar för finansieringsarrangemangen för resolutionen.
 - j) Centralbanker och andra myndigheter som medverkar i resolutionsprocessen.
 - k) Ett broinstitut eller en tillgångsförvaltningsenhet.
 - l) Övriga personer som tillhandahåller eller har tillhandahållit tjänster, direkt eller indirekt, permanent eller tillfälligt, till de personer som avses i leden a till k.

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/109/EG av den 15 december 2004 om harmonisering av insynskraven angående upplysningar om emittenter vars värdepapper är upptagna till handel på en reglerad marknad och om ändring av direktiv 2001/34/EG (EUT L 390, 31.12.2004, s. 38).

- m) Verkställande ledningen, medlemmar av ledningsorganet och anställda inom de organ eller enheter som avses i leden a–k före, under och efter deras tillsättning.

2. I syfte att säkerställa att de konfidentialitetskrav som fastställs i punkterna 1 och 3 följs ska de personer som avses i punkt 1 a, b, c, g, h, j och k försäkra sig om att det finns interna bestämmelser, inbegripet bestämmelser för att säkra konfidentialiteten för information som utbyts mellan personer som direkt medverkar i resolutionsprocessen.

3. Utan att det påverkar allmängiltigheten i kraven i punkt 1, ska de personer som avses i denna punkt förbjudas att röja konfidentiella uppgifter som erhålls i tjänsten, eller från en behörig myndighet eller resolutionsmyndighet i samband med tjänsteutövning enligt detta direktiv, till personer eller myndigheter, såvida det inte sker inom ramen för utövat av deras uppgifter enligt detta direktiv, i sammandrag eller sammanställning som omöjliggör identifikation av enskilda institut eller de enheter som avses i artikel 1.1 b, c eller d eller med uttryckligt samtycke på förhand från myndigheten eller institutet eller den enhet som avses i artikel 1.1 b, c eller d som tillhandahöll uppgifterna.

Medlemsstaterna ska se till att ingen konfidentiell information röjs av de personer som avses i punkt 1 och att en utvärdering görs av de effekter som röjandet av information skulle kunna få för allmänintresset när det gäller den finansiella, monetära eller ekonomiska politiken, för fysiska och juridiska personers affärsintressen, för syftet med inspektioner, utredningar och revisioner.

Förfarandet för att kontrollera effekterna av ett röjande av information ska inbegripa en specifik bedömning av effekterna av ett röjande av innehållet och de närmare uppgifterna i återhämtnings- och resolutionsplaner som avses i artiklarna 5, 7, 10, 11 och 12 och resultatet av bedömningar som genomförts enligt artiklarna 6, 8 och 15.

En person eller enhet som avses i punkt 1 ska bli föremål för civilrättsliga förfaranden om denna artikel överträds, i enlighet med nationell rätt.

4. Denna artikel ska inte förhindra

- a) anställda vid och experter från de organ eller de enheter som avses i punkt 1 a–j från att utbyta uppgifter med varandra inom varje organ eller enhet, eller
- b) resolutionsmyndigheter och behöriga myndigheter, inklusive deras anställda och experter, från att utbyta uppgifter med varandra och med andra resolutionsmyndigheter i unionen, andra behöriga myndigheter i unionen, behöriga ministerier, centralbanker, insättningsgarantisystem, system för ersättning till investerare, myndigheter med ansvar för normala insolvensförfaranden, myndigheter med ansvar för att bevara det finansiella systemets stabilitet i medlemsstaterna genom användande av makrotillsynsregler, personer som har till uppgift att utföra obligatorisk revision av räkenskaper, EBA, eller om inte annat följer av artikel 98, myndigheter i tredjeland, som utövar uppgifter som motsvarar resolutionsmyndigheternas uppgifter, eller, i enlighet med strikta sekretessregler till en potentiell förvärvare i syfte att planera eller verkställa en resolutionsåtgärd.

5. Utan hinder av andra bestämmelser i denna artikel får medlemsstaterna tillåta utbyte av information med

- a) andra personer som omfattas av strikta sekretessregler när det är nödvändigt i syfte att planera eller utföra en resolutionsåtgärd
- b) parlamentariska undersökningskommittéer i det egna landet, revisionsrätter i det egna landet och andra enheter som är ansvariga för undersökningar i det egna landet enligt lämpliga villkor, och

c) nationella myndigheter som är ansvariga för att övervaka: betalningssystem, myndigheter med ansvar för nor mala insolvensförfaranden, myndigheter som fått i uppgift att tillse finansiella marknader och försäkringsföretag och tillsynspersonal som företräder sådana organ, myndigheter i medlemsstaterna med ansvar för att bevara det finansiella systemets stabilitet i medlemsstaterna genom användande av makrotillsynsregler, myndigheter med uppdrag att bevara stabiliteten i det finansiella systemet och personer med ansvar för obligatorisk revision.

6. Denna artikel påverkar inte tillämpningen av nationell rätt om röjande av uppgifter i samband med straffrättsliga eller civilrättsliga förfaranden.

7. EBA ska senast den 3 juli 2015 utfärda riktlinjer i enlighet med artikel 16 i förordning (EU) nr 1093/2010 för att specificera hur uppgifter ska tillhandahållas i sammandrag eller i sammanställning vid tillämpning av punkt 3.

KAPITEL IX

Rätten att överklaga och uteslutande av andra åtgärder

Artikel 85

Förhandsgodkännande som ges av en rättslig myndighet och rätten att överklaga beslut

1. Medlemsstaterna får kräva att ett beslut om att vidta en krisförebyggande åtgärd eller en krishanteringsåtgärd godkänns på förhand av en rättslig myndighet, förutsatt att den nationella rätten vid beslut om vidtagande av en krishanteringsåtgärd föreskriver skyndsamt förfarande för ansökan om godkännande och domstolens behandling.

2. Medlemsstaterna ska i nationell rätt föreskriva rätt att överklaga ett beslut om att vidta en krisförebyggande åtgärd eller ett beslut om att utöva någon annan befogenhet än avseende en krishanteringsåtgärd enligt detta direktiv.

3. Medlemsstaterna ska säkerställa att alla personer som berörs av ett beslut att vidta en krishanteringsåtgärd har rätt att överklaga beslutet. Medlemsstaterna ska säkerställa en skyndsam prövning och se till att de nationella domstolarna använder den komplexa ekonomiska bedömning som utförts av resolutionsmyndigheten som grund för sin egen bedömning.

4. Följande bestämmelser gäller för rätten att överklaga som avses i punkt 3:

a) Inlämnande av överklagande ska inte innebära automatiskt uppskjutande av det bestridda beslutet.

b) Resolutionsmyndighetens beslut ska träda i kraft omedelbart och det ska skapa en presumtion som kan motbevisas att det skulle strida mot allmänintresset att skjuta upp verkställandet av beslutet.

När det är nödvändigt att skydda tredje mans intressen, när denne i god tro har förvärvat aktier, andra äganderättsinstrument, tillgångar, rättigheter eller skulder i ett institut under resolution, genom att resolutionsmyndigheten använder resolutionsverktyg eller utövar resolutionsbefogenheter ska annulleringen av en resolutionsmyndighets beslut inte påverka några efterföljande administrativa åtgärder eller transaktioner som den berörda resolutionsmyndigheten beslutat om och som baserade sig på det annullerade beslutet. I det fallet, ska korrigerande åtgärder för att rätta till ett felaktigt beslut eller en felaktig åtgärd av resolutionsmyndigheterna begränsas till ersättning för den förlust som den sökande lidit till följd av beslutet eller åtgärden.

Artikel 86

Begränsning av övriga förfaranden

1. Medlemsstaterna ska, utan att det påverkar tillämpningen av artikel 82.2 b, se till att normala insolvensförfaranden för ett institut under resolution eller ett institut eller en enhet som avses i artikel 1.1 b, c eller d, när det har fastställts att villkoren för resolution är uppfyllda, endast ska inledas på initiativ av resolutionsmyndigheten och att ett beslut om att ett institut eller en enhet som avses i artikel 1.1 b, c eller d ska omfattas av normala insolvensförfaranden inte kan fattas utan att resolutionsmyndigheten har godkänt detta.

2. Medlemsstaterna ska i enlighet med punkt 1 se till att
- a) behöriga myndigheter och resolutionsmyndigheter utan dröjsmål underrättas om eventuella ansökningar om att få inleda normala insolvensförfaranden gentemot ett institut eller en enhet som avses i artikel 1.1 b, c eller d, oavsett om institutet eller den enhet som avses i artikel 1.1 b, c eller d är under resolution eller ett beslut offentliggjorts i enlighet med artikel 83.4 och 83.5,
 - b) ansökan inte fastställs om inte underrättelse enligt led a har skett och endera av följande inträffar:
 - i) Resolutionsmyndigheten har underrättat de myndigheter som ansvarar för normala insolvensförfaranden om att den inte avser vidta några resolutionsåtgärder för institutet eller den enhet som avses i artikel 1.1 b, c eller d.
 - ii) En period på sju dagar med början från dagen då underrättelserna som avses i led a gjordes har löpt ut.
3. Utan att det påverkar eventuella begränsningar när det gäller att göra säkerheter gällande enligt artikel 70, ska medlemsstaterna se till – om så krävs för att resolutionsverktygen och resolutionsbefogenheterna ska fungera på tillfredsställande sätt – att resolutionsmyndigheterna får begära att domstolen inför ett lämpligt anstånd i enlighet med det uppsatta målet, för alla rättsliga åtgärder eller förfaranden som institutet under resolution är eller blir delaktigt i.

AVDELNING V

RESOLUTION AV GRÄNSÖVERSKRIDANDE KONCERNER

Artikel 87

Allmänna principer vid beslutsfattande som omfattar mer än en medlemsstat

Medlemsstaterna ska se till att deras myndigheter, vid beslut eller åtgärder enligt detta direktiv som kan få effekt i en eller flera andra medlemsstater, tar hänsyn till följande allmänna principer:

- a) Kravet på effektivt beslutsfattande och på att hålla resolutionskostnaderna så låga som möjligt när resolutionsåtgärder vidtas.
- b) Beslut fattas och åtgärder vidtas i tid och med vederbörlig skyndsamhet när så krävs.
- c) Resolutionsmyndigheter, behöriga myndigheter och andra myndigheter samarbetar med varandra för att se till att beslut fattas och åtgärder vidtas på ett samordnat och effektivt sätt.
- d) Roller och ansvar för berörda myndigheter inom varje medlemsstat är tydligt definierade.
- e) Vederbörlig hänsyn tas till intressena i de medlemsstater där moderföretag inom unionen är etablerade, särskilt effekten av beslut, åtgärder eller underlåtenhet att vidta åtgärder på den finansiella stabiliteten, skattemedel, resolutionsfonder, insättningsgarantisystem eller system för ersättning till investerare i de medlemsstaterna.
- f) Vederbörlig hänsyn tas till intressena i varje enskild medlemsstat där ett dotterföretag är etablerat, särskilt effekten av beslut, åtgärder eller underlåtenhet att vidta åtgärder på den finansiella stabiliteten, skattemedel, resolutionsfonder, insättningsgarantisystem eller system för ersättning till investerare i dessa medlemsstater.
- g) Vederbörlig hänsyn tas till intressena i de medlemsstater där betydande filialer är etablerade eller belägna, särskilt effekten av beslut, åtgärder eller underlåtenhet att vidta åtgärder på den finansiella stabiliteten i dessa medlemsstater.

- h) Vederbörlig hänsyn tas till målen om en avvägning mellan de olika berörda medlemsstaternas intressen och behovet av att undvika en viss medlemsstats intressen äventyras eller skyddas på ett orättvist sätt, inbegripet av att undvika en orättvis fördelning av bördan mellan medlemsstaterna.
- i) En skyldighet enligt detta direktiv att samråda med en myndighet innan beslut fattas eller åtgärder vidtas som åtminstone innebär en skyldighet att samråda med den myndigheten om de inslagen i det föreslagna beslutet eller den föreslagna åtgärden som har eller som sannolikt kan
 - i) få effekt på moderföretaget inom unionen, dotterföretaget eller filialen, och
 - ii) få effekt på stabiliteten i den medlemsstat där moderföretaget inom unionen, dotterföretaget eller filialen har etablerats eller är beläget.
- j) Resolutionsmyndigheter ska när de vidtar resolutionsåtgärder beakta och följer de resolutionsplaner som avses i artikel 13, såvida resolutionsmyndigheterna inte med beaktande av omständigheterna i fallet anser att resolutionsmålen skulle uppnås effektivare med hjälp av åtgärder som inte föreskrivs i resolutionsplanerna.
- k) Kravet på transparens när ett beslut eller en åtgärd som föreslås sannolikt kan få konsekvenser för den finansiella stabiliteten, budgetmedel, resolutionsfonder, insättningsgarantisystem eller system för ersättning till investerare i berörda medlemsstater.
- l) Erkännande av att det är mest sannolikt att man med samordning och samarbete når ett resultat med lägre totalkostnad för resolutionen.

Artikel 88

Resolutionskollegier

1. Resolutionsmyndigheterna på koncernnivå ska inrätta resolutionskollegier som ska utföra de uppgifter som avses i artiklarna 12, 13, 16, 18, 45, 91 och 92 och säkerställa samarbete och samordning med resolutionsmyndigheter i tredjeländer där så är lämpligt.

Resolutionskollegierna ska i synnerhet tillhandahålla en ram för resolutionsmyndigheten på koncernnivå, övriga resolutionsmyndigheter och, i tillämpliga fall, berörda samordnande tillsynsmyndigheter när följande uppgifter ska utföras:

- a) Utbyte av uppgifter som är relevanta för upprättandet av koncernresolutionsplaner, för tillämpningen av förberedande och förebyggande befogenheter på koncerner och för koncernresolution.
- b) Upprättandet av koncernresolutionsplaner enligt artiklarna 12 och 13.
- c) Bedömning av möjligheten till resolution av koncerner enligt artikel 16.
- d) Utövande av befogenheter att åtgärda eller avlägsna hinder för resolution av koncerner enligt artikel 18.
- e) Beslut om behovet av att fastställa en koncernresolutionsordning som avses i artiklarna 91 eller 92.
- f) Uppnående av enighet om en koncernresolutionsplan som har föreslagits i enlighet med artiklarna 91 eller 92.
- g) Samordning av information till allmänheten om strategier och ordningar för koncernresolution.
- h) Samordning av tillämpningen av finansieringsarrangemang som har fastställts enligt avdelning VII.

- i) Fastställande av minimikrav för koncerner på konsoliderad nivå eller dotterföretagsnivå enligt artikel 45.

Resolutionskollegier kan dessutom användas som ett forum för diskussion om frågor som rör resolution av gränsöverskridande koncerner.

2. Följande ska vara medlemmar i resolutionskollegiet:

- a) Resolutionsmyndigheten på koncernnivå.
- b) Resolutionsmyndigheterna i varje medlemsstat där ett dotterföretag som omfattas av gruppbaserad tillsyn är etablerat.
- c) Resolutionsmyndigheterna i medlemsstater där ett eller flera instituts moderföretag i koncernen, som är en sådan enhet som avses i artikel 1.1 d, är etablerade.
- d) Resolutionsmyndigheterna i medlemsstater där betydande filialer är belägna.
- e) Samordnande tillsynsmyndighet och de behöriga myndigheterna i de medlemsstater där resolutionsmyndigheten är medlem i resolutionskollegiet. När den behöriga myndigheten i en medlemsstat inte är medlemsstatens centralbank får den behöriga myndigheten besluta att den ska åtföljas av en företrädare för medlemsstatens centralbank.
- f) De behöriga ministerierna, i de fall där de resolutionsmyndigheter som är medlemmar i resolutionskollegiet inte är de behöriga ministerierna.
- g) Den myndighet som är ansvarig för en medlemsstats insättningsgarantisystem, om den medlemsstatens resolutionsmyndighet är medlem i ett resolutionskollegium.
- h) EBA, om inte annat följer av punkt 4.

3. Resolutionsmyndigheterna i tredjeland där ett moderföretag eller ett institut som är etablerat inom unionen har dotterinstitut eller en filial som skulle betraktas som betydande om den var belägen i unionen, får efter egen begäran bjudas in att delta som observatörer i resolutionskollegiet förutsatt att de omfattas av sekretesskrav som, enligt resolutionsmyndigheten på koncernnivå, motsvarar kraven i artikel 98.

4. EBA ska bidra till att främja och övervaka effektivitet, ändamålsenlighet och konsekvens i tillsynskollegiernas arbete i överensstämmelse med internationella standarder. EBA ska med tanke på detta bjudas in att delta i resolutionskollegiets möten. EBA ska inte ha någon rösträtt i den mån omröstningar äger rum inom ramen för resolutionskollegierna.

5. Resolutionsmyndigheten på koncernnivå ska vara ordförande för resolutionskollegiet. I den egenskapen ska den

- a) skriftligen fastställa arrangemang och förfaranden för resolutionskollegiets arbete, efter samråd med övriga medlemmar i resolutionskollegiet,
- b) samordna resolutionskollegiets alla aktiviteter,
- c) sammankalla och leda alla dess möten och på förhand hålla alla medlemmar av resolutionskollegiet fullt informerade om att möten anordnas med resolutionskollegiet, om de huvudfrågor som ska diskuteras och om de punkter som kommer att tas upp,
- d) underrätta medlemmarna i resolutionskollegiet om planerade möten så att de kan begära att få delta,

- e) besluta vilka medlemmar och observatörer som ska bjudas in att delta vid särskilda möten i resolutionskollegiet, på grundval av särskilda behov, med beaktande av relevansen för de medlemmarna och observatörerna av den fråga som ska diskuteras, i synnerhet de potentiella effekterna på den finansiella stabiliteten i de berörda medlemsstaterna,
- f) i tid ge alla kollegiemedlemmar information om de beslut som har fattats vid dessa möten samt om resultaten av mötena.

De medlemmar som deltar i resolutionskollegiet ska ha ett nära samarbete.

Utan hinder av led e ska resolutionsmyndigheter ha rätt att delta i resolutionskollegiets möten när frågor som måste beslutas gemensamt eller som berör en koncernenhet inom deras medlemsstat står på dagordningen.

6. Resolutionsmyndigheter på koncernnivå är inte skyldiga att etablera ett resolutionskollegium om andra koncerner eller kollegier utför samma funktioner och uppgifter som specificeras i den här artikeln och uppfyller alla villkor och förfaranden, även de som omfattar medlemskap och deltagande i resolutionskollegier, som är etablerade i den här artikeln och artikel 90. I sådana fall ska alla hänvisningar till resolutionskollegier i detta direktiv även tolkas som hänvisningar till de andra koncernerna eller kollegierna.

7. EBA ska, med beaktande av internationella standarder, utarbeta förslag till standarder för tillsyn i syfte att fastställa resolutionskollegiernas operativa funktionssätt för fullgörandet av uppgifterna som avses i punkt 1.

EBA ska överlämna de förslagen till tekniska standarder för tillsyn till kommissionen senast den 3 juli 2015.

Kommissionen ska ges befogenhet att anta de tekniska standarder för tillsyn som avses i första stycket i enlighet med artiklarna 10–14 i förordning (EU) nr 1093/2010.

Artikel 89

Europeiska resolutionskollegier

1. Om ett institut i tredjeland eller ett moderföretag i tredjeland har dotterföretag inom unionen som är etablerade i två eller flera medlemsstater, eller två eller flera unionsfilialer som betraktas som betydande av två eller flera medlemsstater, ska resolutionsmyndigheterna i de medlemsstater där de dotterföretagen inom unionen är etablerade eller där de betydande filialerna är belägna upprätta ett europeiskt resolutionskollegium.
2. Det europeiska resolutionskollegiet ska utföra de funktioner och de uppgifter som anges i artikel 88 med avseende på dotterinstitutet och, i den mån de uppgifterna är relevanta, på filialer.
3. Om dotterföretagen inom unionen ägs av eller de betydande filialerna hör till ett finansiellt holdingföretag som är etablerat inom unionen i enlighet med artikel 127.3 tredje stycket i direktiv 2013/36/EU, ska det europeiska resolutionskollegiet ledas av resolutionsmyndigheten i den medlemsstat där den samordnande tillsynsmyndigheten är belägen för tillämpningen av gruppbaserad tillsyn enligt det direktivet.

Om första stycket inte är tillämpligt ska det europeiska resolutionskollegiets medlemmar utse och godkänna ordföranden.

4. Medlemsstaterna får, i samförstånd med alla berörda parter, bortse från kravet på att inrätta ett europeiskt resolutionskollegium om andra koncerner eller kollegier, även ett resolutionskollegium som inrättats enligt artikel 88, utför samma funktioner och uppgifter som specificeras i den här artikeln och uppfyller alla villkor och förfaranden, även de som omfattar medlemskap och deltagande i europeiska resolutionskollegier, som är inrättade i den här artikeln och artikel 90. I sådana fall ska alla hänvisningar till europeiska resolutionskollegier i detta direktiv även tolkas som hänvisningar till de andra koncernerna eller kollegierna.

5. Om inte annat följer av punkterna 3 och 4 i den här artikeln ska det europeiska resolutionskollegiet annars fullgöra uppgifterna enligt artikel 88.

Artikel 90

Informationsutbyte

1. Om inte annat följer av artikel 84 ska resolutionsmyndigheterna och behöriga myndigheter på begäran lämna alla upplysningar till varandra som är relevanta för dem när de ska fullgöra sina uppgifter enligt detta direktiv.

2. Resolutionsmyndigheten på koncernnivå ska samordna flödet av alla relevanta upplysningar mellan resolutionsmyndigheterna. I synnerhet ska resolutionsmyndigheten på koncernnivå tillhandahålla resolutionsmyndigheterna i andra medlemsstater alla relevanta upplysningar i tid för att underlätta fullgörandet av de uppgifter som avses i artikel 88.1 andra stycket leden b–i.

3. När upplysningar begärts och erhållits från ett tredjelandets resolutionsmyndighet, ska tillstånd sökas av resolutionsmyndigheten till att upplysningarna vidarebefordras, utom i fall där tredjelandets resolutionsmyndighet redan har gett sitt samtycke till att de upplysningarna vidarebefordras.

Resolutionsmyndigheter ska inte vara skyldiga att vidarebefordra information som har tillhandahållits av en resolutionsmyndighet i tredjeland, såvida inte resolutionsmyndigheten i tredjeland har samtyckt till att informationen översänds.

4. Resolutionsmyndigheterna ska dela upplysningarna med det behöriga ministeriet när de gäller ett beslut eller en fråga som kräver underrättelse till, samråd med eller godkännande av det behöriga ministeriet eller som kan få konsekvenser för offentliga medel.

Artikel 91

Resolution på koncernnivå som berör ett dotterföretag till koncernen

1. Om en resolutionsmyndighet fastställer att ett institut eller en enhet som avses i artikel 1.1 b, c eller d som är ett dotterföretag inom en koncern uppfyller villkoren som avses i artikel 32 eller 33, ska den myndigheten omgående underrätta resolutionsmyndigheten på koncernnivå, den samordnande tillsynsmyndigheten om det är en annan myndighet samt medlemmarna i resolutionskollegiet för den berörda koncernen om följande:

a) Fastställandet att institutet eller den enhet som avses i artikel 1.1 b, c eller d uppfyller villkoren i artikel 32 eller 33.

b) De resolutionsåtgärder eller insolvensåtgärder som resolutionsmyndigheten anser är lämpliga för institutet eller den enhet som avses i artikel 1.1 b, c eller d.

2. Vid mottagandet av en underrättelse enligt punkt 1 ska resolutionsmyndigheten på koncernnivå, efter samråd med övriga medlemmar i det berörda resolutionskollegiet, bedöma de sannolika effekterna av resolutionsåtgärderna eller de andra åtgärder som meddelats i enlighet med punkt 1 b, på koncernen och koncernenheterna i andra medlemsstater, och särskilt om resolutionsåtgärderna eller andra åtgärder sannolikt skulle leda till att villkoren för resolution uppfylls för en koncernenhet i en annan medlemsstat.

3. Om resolutionsmyndigheten på koncernnivå, efter samråd med de övriga medlemmarna i resolutionskollegiet, bedömer att de resolutionsåtgärder eller andra åtgärder som meddelats i enlighet med punkt 1 b, sannolikt inte leder till att villkoren som fastställs i artikel 32 eller 33 uppfylls för en koncernenhet i en annan medlemsstat, får den resolutionsmyndighet som ansvarar för institutet eller den enhet som avses i artikel 1.1 b, c eller d vidta de resolutionsåtgärder eller andra åtgärder som myndigheten har meddelat enligt punkt 1 b i den här artikeln.

4. Om resolutionsmyndigheten på koncernnivå, efter samråd med de övriga medlemmarna i resolutionskollegiet, bedömer att de resolutionsåtgärder eller andra åtgärder som meddelats i enlighet med punkt 1 b i den här artikeln, sannolikt leder till att villkoren som fastställs i artikel 32 eller 33 uppfylls för en koncernenhet i en annan medlemsstat, ska resolutionsmyndigheten på koncernnivå, senast 24 timmar efter mottagandet av underrättelsen enligt punkt 1, föreslå en koncernresolutionsordning och överlämna den till resolutionskollegiet. Den 24-timmarsperioden får förlängas efter godkännande av den resolutionsmyndighet som lämnade den underrättelse som avses i punkt 1 i den här artikeln.

5. I avsaknad av en bedömning från resolutionsmyndigheten på koncernnivå inom 24 timmar, eller efter en längre period som överenskommits, får den resolutionsmyndighet som lämnade den underrättelse som avses i punkt 1, efter mottagandet av underrättelsen enligt punkt 1, vidta de resolutionsåtgärder eller andra åtgärder som den meddelat i enlighet med led b i den punkten.

6. En koncernresolutionsordning enligt punkt 4 ska

- a) beakta och följa de resolutionsplaner som avses i artikel 13, såvida resolutionsmyndigheterna inte med beaktande av omständigheterna i fallet gör bedömningen att resolutionsmålen skulle uppnås effektivare med hjälp av åtgärder som inte föreskrivs i resolutionsplanerna,
- b) beskriva de resolutionsåtgärder som de berörda resolutionsmyndigheterna bör vidta med avseende på moderföretaget inom unionen eller särskilda koncernenheter i syfte att uppfylla resolutionsmålen och principerna för resolution som avses i artiklarna 31 och 34,
- c) ange hur de resolutionsåtgärderna bör samordnas,
- d) etablera en finansieringsplan som beaktar koncernresolutionsplanen, principerna för att dela upp ansvaret som fastställts i enlighet med led f i artikel 12.3 och för ömsesidighet som avses i artikel 107.

7. Om inte annat följer av punkt 8 ska koncernresolutionsordningen utformas som ett gemensamt beslut av resolutionsmyndigheten på koncernnivå och de resolutionsmyndigheter som ansvarar för dotterföretag som omfattas av koncernresolutionsordningen.

EBA får på begäran av en resolutionsmyndighet bistå resolutionsmyndigheterna när det gäller att nå ett gemensamt beslut i enlighet med artikel 31 c i förordning (EU) nr 1093/2010.

8. Om en resolutionsmyndighet har invändningar mot eller avviker från den koncernresolutionsordning som föreslås av resolutionsmyndigheten på koncernnivå eller anser att den behöver vidta andra separata resolutionsåtgärder än de som föreslås i ordningen med avseende på ett institut eller en enhet som avses i artikel 1.1 b, c eller d med hänsyn till finansiell stabilitet, ska den i detalj ange skälen till invändningarna eller till avvikelsen från koncernresolutionsordningen, underrätta resolutionsmyndigheten på koncernnivå och de övriga resolutionsmyndigheter som omfattas av koncernresolutionsordningen om skälen och informera dem om de åtgärder den kommer att vidta. När den anger skälen till sina invändningar ska den resolutionsmyndigheten beakta de resolutionsplaner som avses i artikel 13, åtgärdernas potentiella effekter på det finansiella systemets stabilitet i de berörda medlemsstaterna och åtgärdernas potentiella effekter på andra delar av koncernen.

9. De resolutionsmyndigheter som inte hade invändningar enligt punkt 8 får fatta ett gemensamt beslut om en koncernresolutionsordning som omfattar koncernenheter i deras medlemsstat.

10. Det gemensamma beslut som avses i punkt 7 eller 9 och de beslut som fattas av resolutionsmyndigheterna i avsaknad av ett gemensamt beslut som avses i punkt 8 ska erkännas som slutgiltiga och tillämpas av resolutionsmyndigheterna i de berörda medlemsstaterna.

11. Myndigheterna ska utan dröjsmål vidta alla åtgärder enligt denna artikel med vederbörlig hänsyn till hur bråds-kande situationen är.

12. Om en koncernresolutionsordning inte genomförs och resolutionsmyndigheter vidtar resolutionsåtgärder som avser en koncernenhet, ska de resolutionsmyndigheterna bedriva ett nära samarbete inom resolutionskollegiet för att uppnå en samordnad resolutionsstrategi för alla koncernenheter som fallerar eller sannolikt kommer att falla.

13. Resolutionsmyndigheter som vidtar resolutionsåtgärder som avser koncernenheter ska regelbundet ge fullständig information till medlemmarna i resolutionskollegiet om de åtgärderna och hur de utvecklas.

Artikel 92

Resolution på koncernnivå

1. Om en resolutionsmyndighet på koncernnivå fastställer att ett moderföretag inom unionen inom dess ansvars-område uppfyller villkoren som avses i artikel 32 eller 33, ska den utan dröjsmål lämna de upplysningar som anges i artikel 91.1 a och b till den samordnande tillsynsmyndigheten, om det är en annan myndighet, och till de övriga medlemmarna i resolutionskollegiet för den berörda koncernen.

Resolutionsåtgärder eller insolvensåtgärder för tillämpningen av artikel 91.1 b får omfatta genomförandet av en kon-cernresolutionsordning som är utformad i enlighet med artikel 91.6 om något av följande fall föreligger:

- a) Resolutionsåtgärder eller andra åtgärder på moderföretagsnivå som underrättats i enlighet med artikel 91.1 b, gör det sannolikt att villkoren som fastställs i artikel 32 eller 33 uppfylls för en koncernenhet i en annan medlemsstat.
- b) Resolutionsåtgärder eller andra åtgärder på moderföretagsnivå är inte tillräckliga för att stabilisera situationen eller kommer sannolikt inte att leda till ett optimalt resultat.
- c) Ett eller flera dotterföretag uppfyller villkoren som avses i artikel 32 eller 33 enligt ett fastställande av de resolutions-myndigheter som ansvarar för de dotterföretagen.
- d) Resolutionsåtgärder eller andra åtgärder på koncernnivå kommer att omfatta dotterföretag till koncernen på ett sätt som gör en koncernresolutionsordning lämplig.

2. Om de åtgärder som föreslås av resolutionsmyndigheten på koncernnivå enligt punkt 1 inte inbegriper en kon-cernresolutionsordning, ska resolutionsmyndigheten på koncernnivå fatta sitt beslut efter samråd med medlemmarna i resolutionskollegiet.

Beslutet av resolutionsmyndigheten på koncernnivå ska beakta

- a) och följa de resolutionsplaner som avses i artikel 13 och följa dessa planer, såvida resolutionsmyndigheterna inte med beaktande av omständigheterna i fallet gör bedömningen att resolutionsmålen skulle uppnås effektivare med hjälp av åtgärder som inte föreskrivs i resolutionsplanerna,
- b) den finansiella stabiliteten i de berörda medlemsstaterna.

3. Om de åtgärder som föreslås av resolutionsmyndigheten på koncernnivå enligt punkt 1 inbegriper en koncernreso-lutionsordning, ska denna ha formen av ett gemensamt beslut av resolutionsmyndigheten på koncernnivå och de reso-lutionsmyndigheter som ansvarar för dotterföretag som omfattas av koncernresolutionsordningen.

EBA får på begäran av en resolutionsmyndighet bistå resolutionsmyndigheterna när det gäller att nå ett gemensamt beslut i enlighet med artikel 31 c i förordning (EU) nr 1093/2010.

4. Om en resolutionsmyndighet har invändningar mot eller avviker från den koncernresolutionsordning som föreslås av resolutionsmyndigheten på koncernnivå eller anser att den behöver vidta andra separata resolutionsåtgärder än de som föreslås i ordningen med avseende på ett institut eller en enhet som avses i artikel 1.1 b, c eller d med hänsyn till finansiell stabilitet, ska den i detalj ange skälen till invändningarna eller till avvikelsen från koncernresolutionsordningen, underrätta resolutionsmyndigheten på koncernnivå och de övriga resolutionsmyndigheter som omfattas av koncernresolutionsordningen om skälen och informera dem om de åtgärder den kommer att vidta. När den anger skälen till sina invändningar ska den resolutionsmyndigheten beakta de resolutionsplaner som avses i artikel 13, åtgärdernas potentiella effekter på det finansiella systemets stabilitet i de berörda medlemsstaterna och åtgärdernas potentiella effekter på andra delar av koncernen.

5. Resolutionsmyndigheter som inte hade invändningar mot koncernresolutionsordningen enligt punkt 4 får fatta ett gemensamt beslut om en koncernresolutionsordning som omfattar koncernenheter i deras medlemsstat.

6. Det gemensamma beslut som avses i punkt 3 eller 5 och de beslut som fattas av resolutionsmyndigheterna i avsaknad av ett gemensamt beslut som avses i punkt 4 ska erkännas som slutgiltiga och tillämpas av resolutionsmyndigheterna i de berörda medlemsstaterna.

7. Myndigheterna ska utan dröjsmål vidta alla åtgärder enligt denna artikel med vederbörlig hänsyn till hur brådskande situationen är.

Om en koncernresolutionsordning inte genomförs och resolutionsmyndigheter vidtar resolutionsåtgärder som avser en koncernenhet, ska de resolutionsmyndigheterna bedriva ett nära samarbete inom resolutionskollegiet för att uppnå en samordnad resolutionsstrategi för alla berörda koncernenheter.

Resolutionsmyndigheter som vidtar resolutionsåtgärder som avser koncernenheter ska regelbundet ge fullständig information till medlemmarna i resolutionskollegiet om de åtgärderna och hur de utvecklas.

AVDELNING VI

FÖRBINDELSER MED TREDJELAND

Artikel 93

Avtal med tredjeland

1. Kommissionen får i enlighet med artikel 218 i EUF-fördraget ställa förslag till rådet i fråga om förhandlingar om avtal med ett eller flera tredjeland om metoderna för samarbete mellan resolutionsmyndigheterna och de relevanta myndigheterna i tredjeland, bl.a. för ändamålet att sprida information i samband med återhämtnings- och resolutionsplanering som rör institut, finansinstitut, moderföretag och tredjelandsinstitut, med avseende på följande situationer:

- a) I fall där ett moderinstitut i tredjeland har dotterinstitut eller betydande filialer i två eller flera medlemsstater.
- b) I fall där ett moderföretag som är etablerat i en medlemsstat och som har ett dotterföretag eller en betydande filial i minst en annan medlemsstat har ett eller flera dotterinstitut i tredjeland.
- c) I fall där ett institut som är etablerat i en medlemsstat och som har ett moderföretag, ett dotterföretag eller en betydande filial i minst en annan medlemsstat har en eller flera filialer i ett eller flera tredjeländer.

2. De avtal som avses i punkt 1 ska särskilt säkerställa inrättandet av processer och arrangemang mellan resolutionsmyndigheterna och relevanta myndigheter i tredjeland för samarbete vid genomförande av vissa eller alla uppgifter och vid utnyttjande av vissa eller alla befogenheter som anges i artikel 97.

3. De avtal som avses i punkt 1 ska inte gälla enskilda institut, finansinstitut, moderföretag eller institut i tredjeland.

4. Medlemsstater får ingå bilaterala avtal med tredjeland om de frågor som avses i punkterna 1 och 2 till dess att ett avtal som avses i punkt 1 med det berörda tredjelandet träder i kraft i den mån som sådana bilaterala avtal inte är oförenliga med denna avdelning.

Artikel 94

Erkännande och verkställighet av resolutionsförfaranden i tredjeland

1. Denna artikel ska tillämpas på resolutionsförfaranden i tredjeland såvida inte och fram till dess att ett internationellt avtal som avses i artikel 93.1 träder i kraft med det berörda tredjelandet. Den ska även tillämpas efter ikraftträdandet av ett internationellt avtal som avses i artikel 93.1 med det berörda tredjelandet i den mån som erkännandet och verkställigheten av resolutionsförfaranden i tredjeland inte regleras av det avtalet.

2. Där ett europeiskt resolutionskollegium har inrättats i enlighet med artikel 89, ska det fatta ett gemensamt beslut om att erkänna, förutom enligt artikel 95, resolutionsförfaranden i tredjeland för ett institut i tredjeland eller ett moderföretag som

- a) har dotterföretag inom unionen som är etablerade i eller unionsfilialer som är belägna i och betraktas som betydande av två eller flera medlemsstater, eller
- b) har tillgångar, rättigheter och skulder som finns i två eller flera medlemsstater eller som regleras av rätten i de medlemsstaterna.

När det gemensamma beslutet om erkännande av resolutionsförfaranden i tredjeland har fattats, ska de nationella resolutionsmyndigheterna verkställa de erkända resolutionsförfarandena i tredjeland i enlighet med sin nationella rätt.

3. I avsaknad av ett gemensamt beslut mellan de resolutionsmyndigheter som deltar i det europeiska resolutionskollegiet, eller i avsaknad av ett europeiskt resolutionskollegium, ska varje berörd resolutionsmyndighet fatta sitt eget beslut om att erkänna, förutom enligt artikel 95, resolutionsförfaranden i tredjeland för ett institut i tredjeland eller ett moderföretag.

Detta beslut ska vederbörligen beakta intressena i varje enskild medlemsstat där ett tredjelandsinstitut eller ett moderföretag verkar, särskilt de potentiella effekterna av erkännandet och verkställigheten av resolutionsförfaranden i tredjeland för andra delar av koncernen och på den finansiella stabiliteten i de medlemsstaterna.

4. Medlemsstaterna ska säkerställa att resolutionsmyndigheterna åtminstone ges befogenhet att göra följande:

a) Utöva resolutionsbefogenheterna för följande:

- i) Tillgångar som innehas av ett institut i tredjeland eller ett moderföretag och som är belägna i medlemsstaten eller regleras av rätten i denna.

- ii) Rättigheter eller skulder som innehas av ett institut i tredjeland och som bokförts av unionsfilialen i medlemsstaten eller regleras av rätten i denna, eller när fordringar som hänför sig till sådana rättigheter och skulder kan göras gällande i medlemsstaten.
- b) Genomföra, inklusive att föreskriva en annan person att vidta åtgärder för att genomföra en överföring av aktier eller andra äganderättsinstrument som innehas av ett dotterföretag inom unionen som är etablerat i medlemsstaten som utsett myndigheterna.
- c) Utöva sina befogenheter enligt artiklarna 69, 70 eller 71 när det gäller rätten för en part att ingå avtal med en enhet som avses i punkt 2 i den här artikeln där sådana befogenheter krävs för att verkställa resolutionsförfarandena i tredjelandet.
- d) Göra ogiltiga alla rättigheter att säga upp, avveckla eller påskynda avtal eller påverka avtalsenliga rättigheter som enheter enligt punkt 2 och andra koncernenheter har, om sådana rättigheter härrör från resolutionsåtgärder som har vidtagits avseende institutet i tredjeland, sådana enheters moderföretag eller andra koncernenheter, antingen av resolutionsmyndigheten i tredjeland själv eller enligt rättsliga eller tillsynsmässiga krav avseende resolutionsarrangemang i det landet, förutsatt att de väsentliga skyldigheterna enligt avtalet, inbegripet betalnings- och leveransskyldigheter, även fortsättningsvis fullgörs och säkerheter tillhandahålls.

5. Resolutionsmyndigheterna får, om det är nödvändigt med hänsyn till allmänintresset, vidta resolutionsåtgärder avseende ett moderföretag när den berörda myndigheten i tredjelandet avgör att ett institut som är registrerat i det tredjelandet uppfyller villkoren för resolution enligt rätten i det tredjelandet. För att möjliggöra detta ska medlemsstaterna säkerställa att resolutionsmyndigheterna har befogenhet att utöva resolutionsbefogenheter avseende det moderföretaget, och artikel 68 ska tillämpas.

6. Erkännandet och verkställigheten av resolutionsförfaranden i tredjeland ska i förekommande fall inte påverka normala insolvensförfaranden enligt tillämplig nationell rätt i enlighet med detta direktiv.

Artikel 95

Rätten att vägra erkänna eller verkställa resolutionsförfaranden i tredjeland

Resolutionsmyndigheten får, efter samråd med andra resolutionsmyndigheter, när ett europeiskt resolutionskollegium har inrättats enligt artikel 89, vägra att erkänna eller verkställa resolutionsförfaranden i tredjeland enligt artikel 94.2 om den anser

- a) att resolutionsförfarandena i tredjeland skulle ha motsatt effekt på den finansiella stabiliteten i den medlemsstat där resolutionsmyndigheten är belägen eller att förfarandena skulle få motsatt effekt på den finansiella stabiliteten i en annan medlemsstat,
- b) att en separat resolutionsåtgärd enligt artikel 96 som avser en unionsfilial är nödvändig för att uppnå ett eller flera resolutionsmål,
- c) att borgenärer, särskilt insättare som är etablerade eller ska betalas i en medlemsstat, inte skulle få samma behandling som borgenärer och insättare i tredjeland med liknande rättigheter enligt resolutionsförfaranden i det egna tredjelandet,
- d) att erkännandet eller verkställigheten av resolutionsförfarandena i tredjelandet skulle ha avsevärda budgetkonsekvenser för medlemsstaten, eller
- e) att effekterna av ett sådant erkännande eller en sådan verkställighet skulle strida mot den nationella rätten.

*Artikel 96***Resolution av unionsfilialer**

1. Medlemsstater ska säkerställa att resolutionsmyndigheter har de nödvändiga befogenheterna för att agera i fråga om en unionsfilial som inte omfattas av några resolutionsförfaranden i tredjeland eller som omfattas av förfaranden i ett tredjeland och någon av de omständigheter som avses i artikel 95 föreligger.

Medlemsstaterna ska säkerställa att artikel 68 tillämpas på utövandet av sådana befogenheter.

2. Medlemsstater ska säkerställa att de befogenheter som krävs i punkt 1 får utövas av resolutionsmyndigheter om resolutionsmyndigheten anser att åtgärder är nödvändiga med hänsyn till allmänintresset och att ett eller flera av följande villkor är uppfyllt:

- a) Unionsfilialen uppfyller inte längre, eller kommer sannolikt inte att uppfylla, de nationella lagstadgade villkoren för dess auktorisation och verksamhet i den medlemsstaten och det inte finns några utsikter för att någon åtgärd av privata köpare, tillsyn eller relevant tredjeland skulle återställa filialens efterlevnad eller förhindra fallissemang inom rimlig tid.
- b) Institutet i tredje land enligt resolutionsmyndighetens mening kan inte eller vill inte eller kommer sannolikt inte att kunna fullgöra sina förpliktelser gentemot borgenärer i unionen eller förpliktelser som filialen ingått eller bokfört när de förfaller till betalning, och resolutionsmyndigheten är försäkrad om att inga resolutionsförfaranden eller insolvensförfarande i tredjeland har eller kommer att inledas avseende detta institut i tredjeland inom rimlig tid.
- c) Den berörda myndigheten i tredjeland har inlett resolutionsförfaranden i ett tredjeland som avser institutet i tredjeland, eller har underrättat resolutionsmyndigheten om att den avser att inleda ett sådant förfarande.

3. Om en resolutionsmyndighet vidtar en separat åtgärd som avser en unionsfilial ska den beakta resolutionsmålen och vidta åtgärden i enlighet med följande principer och krav, i den mån de är relevanta:

- a) Principerna i artikel 34.
- b) Kraven gällande tillämpningen av resolutionsverktygen i avdelning IV kapitel III.

*Artikel 97***Samarbete med myndigheter i tredjeland**

1. Denna artikel ska tillämpas på samarbete med ett tredjeland såvida inte och fram till dess att ett internationellt avtal som avses i artikel 93.1 träder i kraft med det berörda tredjelandet. Det ska även tillämpas efter ikraftträdandet av ett internationellt avtal enligt artikel 93.1 med det berörda tredjelandet i den omfattning som innehållet i den här artikeln inte omfattas av det avtalet.

2. EBA får ingå icke-bindande samarbetsformer med följande behöriga myndigheter i tredjeland:

- a) För fall där ett dotterföretag inom unionen är etablerat i två eller flera medlemsstater, de relevanta myndigheter i det tredjeland där moderföretaget eller ett företag som avses i artikel 1.1 c och d är etablerat.
- b) I fall där ett institut i tredjeland har unionsfilialer i två eller flera medlemsstater, den relevanta myndigheten i det tredjeland där det institutet är etablerat.

- c) I fall där ett moderföretag eller ett företag som anges i artikel 1.1 c och d är etablerat i en medlemsstat med ett dotterföretag eller en betydande filial i en annan medlemsstat även har en eller flera dotterinstitut i tredjeland, de relevanta myndigheterna i de tredjeländer där de dotterinstituten är etablerade.
- d) I fall där ett institut med ett dotterföretag eller en betydande filial i en annan medlemsstat har etablerat en eller flera filialer i ett eller flera tredjeländer, de relevanta myndigheterna i de tredjeländer där de filialerna är belägna.

De arrangemang som avses i denna punkt ska inte innehålla bestämmelser som avser enskilda institut. De ska inte innebära att medlemsstaterna åläggs rättsliga förpliktelser.

3. De samarbetsavtal som ingås som avses i punkt 2 ska innehålla bestämmelser om förfaranden och arrangemang för utbyte av information som är nödvändig för och samarbete mellan de deltagande myndigheterna vid genomförandet av vissa av eller alla följande uppgifter och vid utövandet av vissa av eller alla följande befogenheter när det gäller institut som avses i punkt 2 a–d eller koncerner med sådana institut:

- a) Utarbetandet av resolutionsplaner i enlighet med artiklarna 10–13 och liknande krav enligt de berörda tredjeländernas rätt.
- b) Bedömningen av möjligheterna till resolution av sådana institut och koncerner i enlighet med artiklarna 15 och 16 och liknande krav i de berörda tredjeländernas rätt.
- c) Tillämpningen av befogenheter att åtgärda eller avlägsna hinder för resolution enligt artiklarna 17 och 18 och eventuella liknande befogenheter enligt de berörda tredjeländernas rätt.
- d) Tillämpningen av åtgärder för tidigt ingripande enligt artikel 27 och liknande befogenheter enligt de berörda tredjeländernas rätt.
- e) Tillämpningen av resolutionsverktyg och utövandet av resolutionsbefogenheter och liknande befogenheter som kan utövas av de berörda myndigheterna i tredjeland.

4. Behöriga myndigheter eller resolutionsmyndigheter ska när så är lämpligt ingå icke-bindande arrangemang för samarbete i linje med EBA:s arrangemang med de relevanta myndigheterna i tredjeland som anges i punkt 2.

Denna artikel ska inte hindra medlemsstater eller deras behöriga myndigheter från att ingå bilaterala eller multilaterala avtal med tredjeland i enlighet med artikel 33 i förordning (EU) nr 1093/2010.

5. Arrangemang för samarbete som ingås mellan resolutionsmyndigheter i medlemsstater och i tredjeland i enlighet med denna artikel får omfatta bestämmelser om följande:

- a) Utbyte av information som är nödvändig för utarbetandet och underhållet av resolutionsplaner.
- b) Samråd och samarbete vid utarbetandet av resolutionsplaner, inklusive principer för utövandet av befogenheter enligt artiklarna 94 och 96 och liknande befogenheter enligt de berörda tredjeländernas rätt.
- c) Utbyte av information som är nödvändig för tillämpningen av resolutionsverktyg och utövandet av resolutionsbefogenheter och liknande befogenheter enligt de berörda tredjeländernas rätt.

- d) Varningssystem eller samråd med samarbetsarrangemangets parter, innan sådana omfattande åtgärder vidtas enligt detta direktiv eller de berörda tredjeländernas rätt som påverkar det institut eller den koncern som arrangemanget gäller.
 - e) Samordning av information till allmänheten vid gemensamma resolutionsåtgärder.
 - f) Förfaranden och arrangemang för utbyte av information och samarbete enligt leden a–e, om så är lämpligt bland annat genom inrättande och användning av krishanteringsgrupper.
6. Medlemsstaterna ska underrätta EBA om varje samarbetsarrangemang som resolutionsmyndigheter och behöriga myndigheter har ingått i enlighet med denna artikel.

Artikel 98

Utbyte av konfidentiella uppgifter

1. Medlemsstaterna ska se till att resolutionsmyndigheter, behöriga myndigheter och behöriga ministerier utbyter konfidentiella uppgifter, inbegripet återhämtningsplaner, med berörda myndigheter i tredjeland endast om följande villkor uppfylls:

- a) De myndigheterna i tredjeland omfattas av krav och standarder för sekretess som av samtliga berörda myndigheter minst anses vara likvärdiga med dem som föreskrivs i artikel 84.

I den mån utbytet av uppgifter gäller personuppgifter ska hanteringen och överföringen av dessa personuppgifter till myndigheter i tredjeland regleras av tillämplig dataskyddsrätt i unionen och nationell dataskyddsrätt.

- b) Uppgifterna är nödvändiga för att de berörda myndigheterna i tredjeland ska kunna fullgöra sina i nationell rätt föreskrivna resolutionsuppgifter som är likvärdiga med dem som fastställs i detta direktiv och, om inte annat följer av punkt 1 a, inte används för andra ändamål.

2. Om de konfidentiella uppgifterna kommer från en annan medlemsstat ska resolutionsmyndigheter, behöriga myndigheter och behöriga ministerier inte lämna ut de uppgifterna till de berörda myndigheterna i tredjeland, såvida inte följande villkor uppfylls:

- a) Den behöriga myndigheten i den medlemsstat varifrån uppgifterna kommer (nedan kallad *uppgiftslämnande myndighet*) samtycker till att de lämnas ut.
- b) Uppgifterna lämnas ut endast för de ändamål som den uppgiftslämnande myndigheten har godkänt.

3. För tillämpningen av denna artikel bedöms uppgifter vara konfidentiella, om de omfattas av sekretesskrav enligt unionsrätten.

AVDELNING VII

FINANSIERINGSARRANGEMANG

Artikel 99

Europeiskt system för finansieringsarrangemang

Ett europeiskt system för finansieringsarrangemang ska upprättas och bestå av

- a) nationella finansieringsarrangemang som har upprättats i enlighet med artikel 100,
- b) lån mellan nationella finansieringsarrangemang enligt vad som anges i artikel 106,

- c) övergången till ömsesidig bolagsform för nationella finansieringsarrangemang i fall av koncernresolution som avses i artikel 107.

Artikel 100

Krav på upprättande av finansieringsarrangemang för resolution

1. Medlemsstaterna ska fastställa ett eller flera finansieringsarrangemang för att säkerställa att resolutionsmyndigheten på ett effektivt sätt kan tillämpa resolutionsverktygen och utöva resolutionsbefogenheterna.

Medlemsstaterna ska se till att en utsedd offentlig myndighet eller en myndighet med förvaltningsbefogenheter får framkalla användandet av finansieringsarrangemangen.

Dessa finansieringsarrangemang ska endast användas i enlighet med de resolutionsmål och principer som anges i artiklarna 31 och 34.

2. Medlemsstaterna får använda samma administrativa struktur för insättningsgarantisystemet som för sina finansieringsarrangemang.

3. Medlemsstaterna ska säkerställa att finansieringsarrangemangen har tillräckliga resurser.

4. Vid tillämpning av punkt 3 ska finansieringsarrangemangen särskilt ha befogenhet att

- a) samla in förhandsbidrag som avses i artikel 103 i syfte att nå den målnivå som anges i artikel 102,
- b) ta upp extraordinära efterhandsbidrag enligt vad som avses i artikel 104, om de bidrag som anges i led a är otillräckliga, och
- c) ta upp offentliga lån och andra former av stöd enligt vad som avses i artikel 105.

5. Med undantag för de fall som tillåts enligt punkt 6 ska varje medlemsstat inrätta sina nationella finansieringsarrangemang genom en fond som dess resolutionsmyndighet kan framkalla användandet av, för de ändamål som anges i artikel 101.1.

6. Trots vad som sägs i punkt 5 i den här artikeln får en medlemsstat, för att fullgöra sina skyldigheter inom ramen för punkt 1 i den här artikeln, inrätta sitt nationella finansieringsarrangemang genom obligatoriska bidrag, som baseras på de kriterier som avses i artikel 103.7 och inte innehas genom en fond som kontrolleras av dess resolutionsmyndighet, från institut som är auktoriserade inom dess territorium under förutsättning att alla följande villkor är uppfyllda:

- a) Det belopp som anskaffas med hjälp av bidrag är åtminstone lika stort som det belopp som måste anskaffas enligt artikel 102.
- b) Medlemsstatens resolutionsmyndighet har rätt till ett belopp som uppgår till beloppet för sådana bidrag, vilket medlemsstaten omedelbart ställer till den resolutionsmyndighetens förfogande på den resolutionsmyndighetens begäran, för användning uteslutande för de ändamål som anges i artikel 101.
- c) Medlemsstaten underrättar kommissionen om sitt beslut att göra bruk av bestämmanderätten att konstruera sitt finansieringsarrangemang i enlighet med denna punkt.
- d) Medlemsstaten minst en gång om året underrättar kommissionen om det belopp som avses i b.
- e) Med undantag för vad som fastställs i denna punkt, följer finansieringsarrangemanget artiklarna 99–102, 103.1–103.4 och 103.6 samt 104–109.

Vid tillämpning av detta stycke får de tillgängliga finansiella medel som beaktas för att uppnå den målnivå som anges i artikel 102 innefatta obligatoriska bidrag från alla eventuella system som en medlemsstat när som helst mellan den 17 juni 2010 och den 2 juli 2014 inrättat för obligatoriska bidrag från institut inom dess territorium för att täcka de kostnader som avser systemrisk, att institut faller och resolution av institut, under förutsättning att medlemsstaten följer denna avdelning. Bidrag till insättningsgarantisystem ska inte räknas med vid beräkningen av den målnivå för finansieringsarrangemang för resolution som anges i artikel 102.

Artikel 101

Användning av finansieringsarrangemangen för resolution

1. De finansieringsarrangemang som är inrättade i enlighet med artikel 100 får endast användas av resolutionsmyndigheten i den utsträckning som är nödvändig för att säkerställa en ändamålsenlig användning av resolutionsverktygen för följande ändamål:

- a) För att garantera de tillgångar eller skulder institutet under resolution, dess dotterföretag, ett broinstitut eller en tillgångsförvaltningsenhet har.
- b) För att lämna lån till institutet under resolution, dess dotterföretag, ett broinstitut eller en tillgångsförvaltningsenhet.
- c) För att köpa tillgångar som institutet under resolution har.
- d) För att lämna bidrag till ett broinstitut och en tillgångsförvaltningsenhet.
- e) För att betala ersättning till aktieägare eller borgenärer i enlighet med artikel 75.
- f) För att bidra till institutet under resolution som en ersättning för nedskrivningen eller skuldkonverteringen av vissa borgenärsfordringar, när skuldnedskrivningsverktyget används och när resolutionsmyndigheten beslutar att utesluta vissa borgenärer från skuldnedskrivningen i enlighet med artikel 44.3–44.8.
- g) För att låna ut till andra finansieringsarrangemang på frivillig grund i enlighet med artikel 106.
- h) För att kombinera åtgärder enligt leden a–g.

Finansieringsarrangemangen får användas för att vidta de åtgärder som avses i första stycket även när det gäller köparen i samband med försäljningsverktyget.

2. Finansieringsarrangemanget för resolution ska inte användas direkt för att absorbera förlusterna för ett institut eller en enhet som avses i artikel 1.1 b, c eller d eller för att rekapitalisera ett institut eller en sådan enhet. Om användningen av finansieringsarrangemang för resolution enligt punkt 1 i den här artikeln indirekt medför att delar av de förluster som drabbat ett institut eller en enhet som avses i artikel 1.1 b, c eller d förs över till finansieringsarrangemangen för resolution, ska de principer som styr finansieringsarrangemangen för resolution enligt artikel 44 tillämpas.

Artikel 102

Målnivå

1. Senast den 31 december 2024 ska medlemsstaterna säkerställa att de finansiella tillgångarna för deras finansieringsarrangemang uppgår till minst 1 % av alla garanterade insättningar i auktoriserade institut inom deras territorium. Medlemsstaterna får fastställa målnivåer som är högre än det beloppet.

2. Under den inledande tidsperiod som avses i punkt 1, ska bidrag till de finansieringsarrangemang som tas upp i enlighet med artikel 103 fördelas så jämnt som möjligt över perioden tills målnivån uppnås, men med vederbörlig hänsyn till fasen i konjunkturcykeln och till den påverkan som procykliska avgifter kan ha på de bidragande institutens finansiella ställning.

Medlemsstaterna får förlänga den inledande tidsperioden med högst fyra år om det genom finansieringsarrangemangens har gjorts sammanlagda utbetalningar som är högre än 0,5 % av de garanterade insättningarna i alla auktoriserade institut inom deras territorium som är garanterade enligt direktiv 2014/49/EU.

3. Om de tillgängliga finansiella medlen efter den inledande tidsperiod som avses i punkt 1 underskrider den målnivå som fastställs i den punkten ska de regelbundna bidrag som tagits upp i enlighet med artikel 103 återupptas till dess att målnivån uppnås. Efter det att målnivån initialt har uppnåtts och de tillgängliga finansiella medlen därefter har minskats till mindre än två tredjedelar av målnivån ska de bidragen uppgå till en nivå som gör det möjligt att uppnå målnivån inom sex år.

Vid fastställandet av det regelbundna bidraget ska vederbörlig hänsyn tas till fasen i konjunkturcykeln och till den påverkan som procykliska bidrag kan ha när de årliga bidragen fastställs inom ramen för denna punkt.

4. EBA ska senast den 31 oktober 2016 överlämna en rapport till kommissionen med rekommendationer om den lämpliga referenspunkten för fastställande av målnivån för ett finansieringsarrangemang för resolution och då särskilt huruvida totala skulder utgör en lämpligare utgångspunkt än garanterade insättningar.

5. Med utgångspunkt i utfallet av den rapport som avses i punkt 4 ska kommissionen, om så är lämpligt, senast den 31 december 2016 överlämna ett lagstiftningsförslag till Europaparlamentet och rådet om utgångspunkten för målnivån för finansieringsarrangemang för resolution.

Artikel 103

Förhandsbidrag

1. För att kunna uppnå den målnivå som anges i artikel 102 ska medlemsstaterna säkerställa att bidrag samlas in minst en gång per år från institut som är auktoriserade på deras territorium, inbegripet unionsfilialer.

2. Bidraget från varje institut ska vara proportionellt mot dess skulder (exklusive kapitalbas) minus garanterade insättningar när de gäller de sammanlagda skulderna (exklusive kapitalbas) minus garanterade insättningar för alla auktoriserade institut inom medlemsstatens territorium.

De bidragen ska justeras i förhållande till institutens riskprofil, i enlighet med det kriterium som antas enligt punkt 7.

3. De tillgängliga finansiella medel som ska tas i beaktande för att uppnå den målnivå som anges i artikel 102 får omfatta oåterkalleliga betalningsåtaganden, med vederbörlig säkerhet i form av lågrisktillgångar som inte är belastade av tredje parts inteckningar och som står till fritt förfogande samt är öronmärkta uteslutande för användning av resolutionsmyndigheterna för de ändamål som anges i artikel 101.1. Andelen icke indrivningsbara betalningsåtaganden ska inte vara högre än 30 % av de totala bidrag som tagits upp i enlighet med den här artikeln.

4. Medlemsstaterna ska se till att skyldigheten att betala de bidrag som anges i denna artikel är bindande enligt nationell rätt, och att förfallande bidrag betalas helt.

Medlemsstaterna ska upprätta lämpliga krav på tillsyn, registrering redovisning, rapportering och andra krav för att säkerställa att bidrag som förfallit till betalning betalas helt. Medlemsstaterna ska säkerställa åtgärder för ändamålsenlig kontroll av huruvida bidrag har betalats korrekt. Medlemsstaterna ska säkerställa bestämmelser för att förebygga undandragande, flykt och missbruk.

5. De belopp som samlas in i enlighet med den här artikeln ska enbart användas för de syften som anges i artikel 101.1.

6. Med förbehåll för artiklarna 37, 38, 40, 41 och 42 får de belopp som mottagits från institutet under resolution eller broinstitutet, räntan och andra vinstmedel för investeringar samt alla andra vinstmedel gagna finansieringsarrangemangen.

7. Kommissionen ska ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 115 för att specificera begreppet bidragsjusteringar i förhållande till institutens riskprofil enligt vad som avses i punkt 2, i den här artikeln med hänsyn till följande:

- a) Institutets riskexponering, bland annat omfattningen av dess handel, dess exponeringar utanför balansräkningen och dess skuldsättningsnivå.
- b) Stabiliteten och variationen i företagets finansieringskällor och obelastade och höglikvida tillgångar.
- c) Institutets finansiella situation.
- d) Sannolikheten för att en ordnad resolution av institutet inleds.
- e) Omfattningen av tidigare extraordinärt offentligt finansiellt stöd till institutet.
- f) Komplexiteten i institutets struktur och möjligheten till dess resolution.
- g) Institutets betydelse för stabiliteten i det finansiella systemet eller ekonomin i en eller flera av unionens medlemsstater.
- h) Att institutet ingår i ett institutionellt skyddssystem.

8. Kommissionen ska ges befogenhet att anta delegerade akter enligt artikel 115 för att specificera

- a) den registrering, redovisning, de rapporteringskrav och andra krav som anges i punkt 4 med syfte att säkerställa att bidragen faktiskt betalas,
- b) de åtgärder som anges i punkt 4 för att säkerställa ändamålsenlig kontroll av huruvida bidragen har betalats korrekt.

Artikel 104

Extraordinära efterhandsbidrag

1. Om de medel som tagits upp inte räcker för att täcka förlusterna, kostnaderna eller andra utgifter som uppstår genom användningen av finansieringsarrangemangen, ska medlemsstaterna säkerställa att extraordinära efterhandsbidrag tagits upp från institut inom deras territorium, för att täcka de supplementära beloppen. De extraordinära efterhandsbidragen ska fördelas mellan institut i enlighet med de regler som fastställs i artikel 103.2.

Extraordinära efterhandsbidrag får inte vara högre än tre gånger det årliga beloppet för bidrag som fastställs i enlighet med artikel 103.

2. Artikel 103.4–103.8 ska tillämpas på bidrag som tas upp enligt den här artikeln.
3. Resolutionsmyndigheten får helt eller delvis skjuta upp ett instituts betalning av extraordinärt efterhandsbidrag till finansieringsarrangemanget för resolution om betalningen av de bidragen skulle äventyra institutets likviditet eller solvens. Ett sådant uppskjutande ska beviljas på högst sex månader men får förlängas på begäran av institutet. Bidrag som skjuts upp enligt denna punkt ska betalas då sådan betalning inte längre äventyrar institutets likviditet eller solvens.
4. Kommissionen ska ges befogenhet att anta delegerade akter enligt artikel 115 för att fastställa de omständigheter och villkor under vilka ett instituts betalning av bidrag tillfälligt kan skjutas upp enligt punkt 3 i den här artikeln.

Artikel 105

Alternativa finansieringssätt

Medlemsstaterna ska se till att finansieringsarrangemang under deras jurisdiktion har möjlighet att ta upp offentliga lån eller andra former av stöd från institut, finansinstitut eller andra tredje parter, i händelse att beloppen som tas upp i enlighet med artikel 103 inte är tillräckliga för att täcka förlusterna, kostnaderna eller andra utgifter som uppstår genom användningen av finansieringsarrangemangen, och de extraordinära efterhandsbidragen enligt artikel 104 inte omedelbart är tillgängliga eller tillräckliga.

Artikel 106

Lån mellan finansieringsarrangemang

1. Medlemsstaterna ska se till att finansieringsarrangemang under deras jurisdiktion får begära att få låna från alla andra finansieringsarrangemang inom unionen, i händelse att
 - a) beloppen som tagits upp enligt artikel 103 inte är tillräckliga för att täcka förlusterna, kostnaderna eller andra utgifter som uppstår genom användningen av finansieringsarrangemangen,
 - b) sådana extraordinära efterhandsbidrag som regleras i artikel 104 inte är omedelbart tillgängliga, och
 - c) alternativa finansieringsarrangemang enligt artikel 105 inte är omedelbart tillgängliga på rimliga villkor.
2. Medlemsstaterna ska se till att finansieringsarrangemang under deras jurisdiktion har befogenhet att låna ut till andra finansieringsarrangemang inom unionen under de omständigheter som specificeras i punkt 1.
3. Efter en begäran enligt punkt 1 ska vart och ett av de övriga finansieringsarrangemangen i unionen besluta om de ska låna ut till det finansieringsarrangemang som lämnat begäran. Medlemsstaterna får kräva att det beslutet fattas efter samråd med, eller med samtycke från, det behöriga ministeriet eller regeringen. Beslutet ska fattas med vederbörlig skyndsamhet.
4. Ränta, återbetalningsperiod och andra villkor för lånen ska fastställas mellan det upplånande finansieringsarrangemanget och de övriga finansieringsarrangemang som beslutat att delta. Lånen från varje deltagande finansieringsarrangemang ska ha samma ränta, återbetalningsperiod och andra villkor såvida inte alla deltagande finansieringsarrangemang enas om något annat.

5. Det belopp som lånas ut av varje deltagande finansieringsarrangemang för resolution ska vara proportionellt mot de garanterade insättningar i medlemsstaten för det finansieringsarrangemanget för resolution, med avseende på de totala garanterade insättningar i medlemsstaterna för deltagande finansieringsarrangemang för resolution. De bidragssatserna får varieras genom överenskommelse mellan alla deltagande finansieringsarrangemang.

6. Ett utestående lån till en annan medlemsstats finansieringsarrangemang för resolution enligt denna artikel ska behandlas som en tillgång för det finansieringsarrangemang för resolution som tillhandahöll lånet och får räknas in i målnivån för det finansieringsarrangemanget.

Artikel 107

Nationella finansieringsarrangemangs ömsesidighet vid en koncernresolution

1. Medlemsstaterna ska, vid en koncernresolution som avses i artiklarna 91 eller 92, säkerställa att det nationella finansieringsarrangemanget för varje institut som är en del av en koncern bidrar till finansieringen av koncernresolutionen i enlighet med denna artikel.

2. Vid tillämpningen av punkt 1 ska resolutionsmyndigheten på koncernnivå, efter samråd med resolutionsmyndigheten för instituten som är en del av koncernen, om nödvändigt före någon resolutionsåtgärd vidtas, föreslå en finansieringsplan som del av koncernresolutionsordningen enligt artiklarna 91 och 92.

Finansieringsplanen ska godkännas i enlighet med beslutsförfarandet som avses i artiklarna 91 och 92.

3. Finansieringsplanen ska innehålla följande:

- a) En värdering i enlighet med artikel 36 avseende de berörda koncernenheterna.
- b) De förluster som ska redovisas av varje berörd koncernenhet vid den tidpunkt då resolutionsverktygen används.
- c) För varje berörd koncernenhet, de förluster som skulle drabba varje klass av aktieägare och borgenärer.
- d) Bidrag som insättningsgarantisystemen skulle vara skyldiga att lämna i enlighet med artikel 109.1.
- e) Det totala bidraget genom finansieringsarrangemang för resolution och syftet med och formen för bidraget.
- f) Grunden för beräkning av det belopp som varje nationellt finansieringsarrangemang i de medlemsstater där berörda koncernenheter är belägna, är skyldigt att bidra med till finansieringen av koncernresolutionen för att bygga upp det totala bidrag som avses i led e.
- g) Det belopp som det nationella finansieringsarrangemanget för varje berörd koncernenhet är skyldigt att bidra med till finansieringen av koncernresolutionen och formen för de bidragen.
- h) Det lånebelopp som finansieringsarrangemangen i de medlemsstater där de berörda koncernenheterna är belägna kommer att ta upp från institut, finansinstitut och övriga tredje parter enligt artikel 105.
- i) Tidsramen för användningen av finansieringsarrangemangen i de medlemsstater där berörda koncernenheter är belägna, vilken bör vara möjlig att förlänga vid behov.

4. Grunden för fördelningen av det bidrag som avses i punkt 3 e ska överensstämma med punkt 5 i den här artikeln och med principerna i koncernresolutionsplanen i enlighet med artikel 12.3 f, såvida inte någonting annat överenskomms i finansieringsplanen.

5. Såvida inte någonting annat överenskomms i finansieringsplanen ska beräkningsgrunden för bidraget från varje nationellt finansieringsarrangemang särskilt beakta

- a) den andel av koncernens riskvägda tillgångar som innehas av institut och enheter som avses i artikel 1.1 b, c och d som är etablerade i medlemsstaten för det finansieringsarrangemanget för resolution,
- b) den andel av koncernens tillgångar som innehas av institut och enheter som avses i artikel 1.1 b, c och d som är etablerade i medlemsstaten för det finansieringsarrangemanget för resolution,
- c) andelen förluster som har orsakat behovet av koncernresolution och som härrör från koncernenheter under tillsyn av behöriga myndigheter i medlemsstaten för det finansieringsarrangemanget för resolution, och
- d) andelen medel i finansieringsarrangemangen för resolution som enligt finansieringsplanen förväntas användas för att direkt gagna koncernenheter som är etablerade i medlemsstaten för det finansieringsarrangemanget för resolution.

6. Medlemsstaterna ska i förväg fastställa regler och förfaranden för att säkerställa att varje nationellt finansieringsarrangemang kan verkställa sitt bidrag till finansieringen av koncernresolutionen omedelbart utan att det påverkar tillämpningen av punkt 2.

7. Medlemsstaterna ska vid tillämpning av den här artikeln säkerställa att koncernfinansieringsarrangemang enligt de villkor som anges i artikel 105 har rätt till offentliga lån eller andra former av stöd från institut, finansinstitut eller andra tredje parter.

8. Medlemsstaterna ska säkerställa att nationella finansieringsarrangemang under deras jurisdiktion får garantera alla lån som avtalats av koncernfinansieringsarrangemanget i enlighet med punkt 7.

9. Medlemsstaterna ska säkerställa att alla eventuella inkomster eller förmåner som uppstår i samband med användningen av koncernfinansieringsarrangemangen tilldelas nationella finansieringsarrangemang i enlighet med deras bidrag till finansieringen av resolutionen enligt punkt 2.

Artikel 108

Insättningarnas rangordning vid insolvens

Medlemsstaterna ska säkerställa följande i nationell rätt som reglerar normala insolvensförfaranden:

- a) Att följande ges samma prioritet, som är högre än den prioritet som ges fordringar från vanliga oprioriterade borgenärer utan säkerhet:
 - i) den del av kvalificerade insättningar från fysiska personer och mikroföretag samt små och medelstora företag som överstiger den täckningsnivå som avses i artikel 6 i direktiv 2014/49/EU,
 - ii) insättningar som skulle utgöra kvalificerade insättningar från fysiska personer, mikroföretag och små och medelstora företag om de inte hade gjorts genom filialer belägna utanför unionen av institut som är etablerade inom unionen.

b) Att följande ges samma prioritet, som är högre än den prioritet som ges enligt led a:

i) garanterade insättningar,

ii) insättningsgarantiordningar som ersätter rättigheterna och skyldigheterna för garanterade insättare vid insolvens.

Artikel 109

Användning av insättningsgarantisystem vid resolution

1. I fall då resolutionsmyndigheterna vidtar resolutionsåtgärder, och förutsatt att den åtgärden säkerställer att insättare fortsätter att ha tillgång till sina tillgodohavanden, ska medlemsstaterna säkerställa att det insättningsgarantisystem till vilket institutet hör är ansvarigt för följande:

- a) När skuldnedskrivningsverktyget används, det belopp med vilket insättningar som omfattas av garantin skulle ha skrivits ned för att absorbera förlusterna i institutet enligt artikel 46.1 a om garanterade insättningar hade omfattats av skuldnedskrivning och skrivits ned i samma utsträckning som borgenärer på samma prioritetsnivå enligt nationell rätt som reglerar normala insolvensförfaranden.
- b) När ett eller flera andra resolutionsverktyg än skuldnedskrivningsverktyg används, beloppet för förluster som garanterade insättare skulle ha drabbats av om de skulle ha drabbats av förluster i proportion till de förluster som borgenärer på samma prioritetsnivå enligt nationell rätt som reglerar normala insolvensförfaranden.

Insättningsgarantisystemets ansvar ska inte i något fall vara större än beloppet för förluster som det hade varit tvunget att stå för om institutet hade avvecklats under normala insolvensförfaranden.

När skuldnedskrivningsinstrumentet används ska insättningsgarantisystemet inte omfattas av någon skyldighet att lämna bidrag till kostnaderna för att återkapitalisera institutet eller broinstitutet enligt artikel 46.1 b.

I de fall där det fastställs vid en värdering enligt artikel 74 att insättningsgarantisystemets bidrag till resolution var större än de nettoförluster som det skulle ha drabbats av om institutet avvecklats under normala insolvensförfaranden, ska insättningsgarantisystemet ha rätt att få mellanskillnaden betald från finansieringsarrangemang för resolution i enlighet med artikel 75.

2. Medlemsstaterna ska säkerställa att fastställandet av beloppet för vilket insättningsgarantisystemet är ansvarigt i enlighet med punkt 1 i den här artikeln överensstämmer med villkoren som avses i artikel 36.

3. Bidraget från insättningsgarantisystemet vid tillämpningen av punkt 1 ska göras kontant.

4. I fall då kvalificerade insättningar hos ett institut under resolution överförs till en annan enhet genom försäljning av försäljningsverktyget eller broinstitutsverktyget, har insättarna inga fordringar enligt direktiv 2014/49/EU, mot insättningsgarantisystemet vad gäller någon av deras depositioner hos institutet under resolution som inte har överförts, förutsatt att kapitalbasen som överförs motsvarar eller överskrider den aggregerade garantinivån i artikel 6 i direktiv 2014/49/EU.

5. Utan hinder av punkterna 1–4, om de tillgängliga medlen inom ett insättningsgarantisystem används för dess syften, och därefter minskas till mindre än två tredjedelar av målnivån för insättningsgarantisystemen, ska det regelbundna bidraget till insättningsgarantisystemen uppgå till en nivå som gör det möjligt att uppnå målnivån inom sex år.

Ett insättningsgarantisystems ansvar ska inte under några omständigheter överskrida ett belopp som motsvarar 50 % av dess målnivå enligt artikel 10 i direktiv 2014/49/EU. Medlemsstaterna får med beaktande av särdragen för deras nationella banksektor fastställa en andel som inte överstiger 50 %.

Under inga omständigheter ska insättningsgarantisystemets deltagande enligt detta direktiv överskrida de förluster det skulle ha gjort vid en avveckling under normala insolvensförfaranden.

AVDELNING VIII

SANKTIONER

Artikel 110

Administrativa sanktioner och andra administrativa åtgärder

1. Medlemsstaterna ska, utan att det påverkar deras rätt att föreskriva och ålägga straffrättsliga påföljder, fastställa regler för administrativa sanktioner och andra administrativa åtgärder som ska tillämpas när de nationella bestämmelser som antagits vid införlivandet av detta direktiv inte har uppfyllts, och vidta alla åtgärder som krävs för att se till att de genomförs. Om medlemsstaterna beslutar att inte fastställa regler för administrativa sanktioner vid överträdelser som omfattas av nationell straffrätt, ska de informera kommissionen om de relevanta straffrättsliga reglerna. De administrativa sanktionerna och de andra administrativa åtgärderna ska vara effektiva, proportionerliga och avskräckande.

2. Medlemsstaterna ska säkerställa att administrativa sanktioner, i fall där de skyldigheter som avses i punkt 1 gäller för institut, finansinstitut och moderföretag inom unionen, kan tillämpas vid en överträdelse, om inte annat följer enligt de villkor som föreskrivs i nationell rätt, på ledamöterna i ledningsorganet, och andra fysiska personer som enligt nationell rätt är ansvariga för överträdelsen.

3. Befogenheterna att utdöma administrativa sanktioner som avses i detta direktiv ska tillfalla resolutionsmyndigheterna eller, om det är en annan myndighet, behöriga myndigheter, beroende på typ av överträdelse. Resolutionsmyndigheter och berörda myndigheter ska ha alla befogenheter att samla information och alla de tillsyns- och utredningsbefogenheter som de behöver för att utföra sina respektive uppgifter. När resolutionsmyndigheterna och de behöriga myndigheterna utövar sina befogenheter att utdöma sanktionerna ska de fungera i nära samarbete för att se till att de administrativa sanktionerna eller de andra administrativa åtgärderna ger önskat resultat, och de ska samordna sina åtgärder när de hanterar gränsöverskridande fall.

4. Resolutionsmyndigheterna och de behöriga myndigheterna ska utöva sina administrativa befogenheter att utdöma sanktioner i enlighet med detta direktiv och nationell rätt på något av följande sätt:

- a) Direkt.
- b) I samarbete med andra myndigheter.
- c) På eget ansvar genom delegering till sådana myndigheter.
- d) Genom hänvändelse till de behöriga rättsliga myndigheterna.

Artikel 111

Särskilda bestämmelser

1. Medlemsstaterna ska se till att det i deras lagar och andra författningar föreskrivs sanktioner och andra administrativa åtgärder för åtminstone följande situationer:

- a) Underlåtenhet att utforma, upprätthålla eller uppdatera återhämtningsplaner och koncernåterhämtningsplaner, i överträdelse mot artiklarna 5 eller 7.

- b) Underlåtenhet att underrätta den behöriga myndigheten om en avsikt att ge finansiellt stöd inom koncernerna, i överträdelse mot artikel 25.
- c) Underlåtenhet att tillhandahålla alla nödvändiga uppgifter för utarbetandet av resolutionsplaner, i överträdelse mot artikel 11.
- d) Underlåtenhet av ett instituts ledningsorgan eller ledningsorganet för en enhet som avses i artikel 1.1 b, c eller d att underrätta den behöriga myndigheten när institutet eller den enhet som avses i artikel 1.1 b, c eller d kommit eller sannolikt kommer att falla, i överträdelse mot artikel 81.1.

2. Medlemsstaterna ska se till att de administrativa sanktionerna och andra administrativa åtgärder som kan tillämpas i de fall som avses i punkt 1 åtminstone inbegriper följande:

- a) Ett offentlig uttalande som fastställer ansvariga fysiska personer, institut, finansiella institut, moderföretag inom unionen eller andra juridiska personer och överträdelsens karaktär.
- b) Ett föreläggande enligt vilken det krävs att den ansvariga fysiska eller juridiska personen upphör med sitt agerande och inte upprepar detta.
- c) Ett tillfälligt förbud för en ledamot av institutets ledningsorgan eller ledningsorganet för den enhet som avses i artikel 1.1 b, c, eller d eller annan fysisk person som hålls ansvarig att utöva uppdrag i institut eller sådana enheter som avses i artikel 1.1 b, c eller d.
- d) I fråga om en juridisk person, administrativa avgifter på upp till 10 % av den juridiska personens totala årliga nettoomsättning under det föregående räkenskapsåret. I fall där den juridiska personen är ett dotterföretag till ett moderföretag, ska den relevanta omsättningen vara den omsättning som följer av de konsoliderade räkenskaperna för det sista moderföretaget under det föregående räkenskapsåret.
- e) I fråga om en fysisk person, administrativa avgifter på upp till 5 000 000 EUR eller, i medlemsstater där den officiella valutan inte är euro, motsvarande värde i nationell valuta den 2 juli 2014.
- f) Administrativa avgifter på upp till två gånger beloppet för den vinst som har erhållits genom överträdelsen, i fall där den vinsten kan fastställas.

Artikel 112

Offentliggörande av administrativa sanktioner

1. Medlemsstaterna ska se till att resolutionsmyndigheterna och de behöriga myndigheterna på sin officiella webbplats åtminstone offentliggör varje administrativ sanktion som har ålagts av dem till följd av överträdelser av de nationella bestämmelser för att införliva detta direktiv när sådana sanktioner inte har överklagats eller möjligheterna till omprövning har uttömts. Sådant offentliggörande ska göras utan onödigt dröjsmål, efter det att den fysiska eller juridiska personen har underrättats om denna sanktion, inklusive information om överträdelsens typ och karaktär samt om identiteten på den fysiska eller juridiska person som sanktionen gäller.

Om medlemsstaterna tillåter offentliggörande av sanktioner som kan överklagas, ska resolutionsmyndigheterna och de behöriga myndigheterna utan otillbörligt dröjsmål på sin officiella webbplats offentliggöra information om överklagandets status, och om resultatet av detta.

2. Resolutionsmyndigheter och behöriga myndigheter ska offentliggöra sanktioner som ålagts av dem på anonym grund, på ett sätt som är förenligt med nationell rätt, under någon av följande omständigheter:

- a) Om sanktionen har ålagts en fysisk person och ett offentliggörande av personuppgifter visar sig vara oproportionerligt genom en obligatorisk förhandsbedömning av proportionaliteten i ett sådant offentliggörande.

- b) Om ett offentliggörande skulle utgöra ett hot mot de finansiella marknadernas stabilitet eller äventyra en pågående brottsutredning.
- c) Om ett offentliggörande skulle orsaka, i den mån det kan fastställas, oproportionerlig skada för institut eller sådana enheter som avses i artikel 1.1 b, c eller d eller berörda fysiska personer.

Alternativt får i sådana fall offentliggörandet av de berörda uppgifterna skjutas upp under en rimlig tidsperiod om det förväntas att skälen till att sanktionerna offentliggörs på anonym grund inte längre kommer att föreligga efter denna tidsperiod.

3. Resolutionsmyndigheterna och de behöriga myndigheterna ska säkerställa att alla offentliggöranden som görs i enlighet med denna artikel finns kvar på deras officiella webbplats i minst fem år. Personuppgifter som ingår i den offentliggjorda informationen ska endast ligga kvar på resolutionsmyndighetens eller den behöriga myndighetens officiella webbplats under den tidsperiod som är nödvändig i överensstämmelse med tillämpliga regler om uppgiftsskydd.

4. Senast den 3 juli 2016 ska EBA lägga fram en rapport för kommissionen om medlemsstaternas offentliggörande av sanktioner på anonym grund enligt punkt 2 och, särskilt om det har funnits betydande skillnader mellan medlemsstaterna i det avseendet. Den rapporten ska även behandla alla betydande skillnader i varaktigheten av offentliggörandet av sanktioner i enlighet med medlemsstaternas nationella rätt om offentliggörande av sanktioner.

Artikel 113

EBA:s upprätthållande av en central databas

1. Om inte annat följer av konfidentialitetskravet enligt artikel 84, ska resolutionsmyndigheter och behöriga myndigheter informera EBA om alla administrativa sanktioner som åläggs av dem enligt artikel 111 samt om överklagandets status och resultatet av detta. EBA ska upprätthålla en central databas över sanktioner som rapporteras där syftet endast är utbyte av information mellan resolutionsmyndigheter och som ska vara tillgänglig endast för resolutionsmyndigheter och uppdateras på grundval av den information som dessa lämnar. EBA ska upprätthålla en central databas över sanktioner som rapporteras där syftet endast är utbyte av information mellan behöriga myndigheter och som ska vara tillgänglig endast för behöriga myndigheter och uppdateras på grundval av den information som lämnas av dessa.

2. EBA ska upprätthålla en webbplats med länkar till varje resolutionsmyndighets offentliggörande av sanktioner och varje behörig myndighets offentliggörande av sanktioner enligt artikel 112 och ange den period under vilken varje medlemsstat offentliggör sanktioner.

Artikel 114

Verkningsfull tillämpning av sanktioner och de behöriga myndigheternas och resolutionsmyndigheternas utövande av befogenheterna att utdöma sanktioner

Medlemsstaterna ska se till att de behöriga myndigheterna och resolutionsmyndigheterna när de fastställer typen av administrativa sanktioner eller andra administrativa åtgärder och nivån på administrativa avgifter tar hänsyn till alla relevanta omständigheter, inbegripet, i förekommande fall, följande:

- a) Överträdelsens allvar och varaktighet.
- b) Den ansvariga fysiska eller juridiska personens grad av ansvar.
- c) Den ansvariga fysiska eller juridiska personens finansiella ställning, som den indikeras genom exempelvis den ansvariga juridiska personens totala årliga omsättning eller den ansvariga fysiska personens årsinkomst.
- d) Beloppet av de vinster som gjorts eller de förluster som undvikits av den ansvariga fysiska eller juridiska personen, i den mån detta kan fastställas.

- e) De förluster för tredjeparter som har orsakats av överträdelsen, i den mån detta kan fastställas.
- f) Den ansvariga fysiska eller juridiska personens vilja att samarbeta med den behöriga myndigheten och resolutionsmyndigheten.
- g) Tidigare överträdelser som den ansvariga fysiska eller juridiska personen har gjort sig skyldig till.
- h) Överträdelsens eventuella konsekvenser för det finansiella systemet.

AVDELNING IX

VERKSTÄLLANDE BEFOGENHETER*Artikel 115***Utövande av delegeringen**

1. Befogenheten att anta delegerade akter ges till kommissionen med förbehåll för de villkor som anges i denna artikel.
2. Den befogenhet att anta delegerade akter som avses i artikel 2 andra stycket, artiklarna 44.11, 76.4, artikel 103.7 och 103.8 och artikel 104.4 ska ges till kommissionen tills vidare från och med den 2 juli 2014.
3. Den delegering av befogenhet som avses i artikel 2 andra stycket, artiklarna 44.11, 76.4, 103.7 och 103.8 samt 104.4 får när som helst återkallas av Europaparlamentet eller rådet. Ett beslut om återkallelse innebär att delegeringen av den befogenhet som anges i beslutet upphör att gälla. Beslutet får verkan dagen efter det att det offentliggörs i *Europeiska unionens officiella tidning*, eller vid ett senare i beslutet angivet datum. Det påverkar inte giltigheten av delegerade akter som redan har trätt i kraft.
4. Så snart kommissionen antar en delegerad akt ska den samtidigt delge Europaparlamentet och rådet denna.
5. En delegerad akt som antas enligt artikel 2 andra stycket, artiklarna 44.11, 76.4, 103.7 och 103.8 eller 104.4 ska träda i kraft endast om varken Europaparlamentet eller rådet har gjort invändningar mot den delegerade akten inom tre månader från den dag då akten delgavs Europaparlamentet och rådet, eller om både Europaparlamentet och rådet, före utgången av den perioden, har underrättat kommissionen om att de inte kommer att invända. Denna period ska förlängas med tre månader på Europaparlamentets eller rådets initiativ.
6. Kommissionen ska inte anta delegerade akter om Europaparlamentets granskningstid på grund av ett uppehåll reduceras till mindre än fem månader inräknat förlängningen.

AVDELNING X

ÄNDRINGAR AV DIREKTIV 82/891/EEG, 2001/24/EG, 2002/47/EG, 2004/25/EG, 2005/56/EG, 2007/36/EG, 2011/35/EU, 2012/30/EU OCH 2013/36/EU OCH AV FÖRORDNING (EU) nr 1093/2010 OCH (EU) nr 648/2012

*Artikel 116***Ändring av direktiv 82/891/EEG**

Artikel 1.4 i direktiv 82/891/EEG ska ersättas med följande:

- "4. Artikel 1.2, 1.3 och 1.4 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2011/35/EU (*) ska tillämpas.

(*) Europaparlamentets och rådets direktiv 2011/35/EU av den 5 april 2011 om gränsöverskridande fusioner av bolag med begränsat ansvar (EUT L 110, 29.4.2011, s. 1)."

Artikel 117

Ändringar av direktiv 2001/24/EG

Direktiv 2001/24/EG ska ändras på följande sätt:

1. I artikel 1 ska följande punkter läggas till:

”3. Detta direktiv ska även gälla för värdepappersföretag enligt definitionen i artikel 4.1.2 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 575/2013 (*) och deras filialer som är belägna i andra medlemsstater än de där värdepappersföretagen har sitt huvudkontor.

4. Vid tillämpning av de resolutionsverktyg och utövande av de resolutionsbefogenheter som fastställs i Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/59/EU (**) ska det här direktivet även gälla för finansiella institut, företag och moderföretag som omfattas av tillämpningsområdet för direktiv 2014/59/EU.

5. Artiklarna 4 och 7 i det här direktivet ska inte tillämpas när artikel 75 i direktiv 2014/59/EU tillämpas.

6. Artikel 33 i det här direktivet ska inte tillämpas när artikel 84 i direktiv 2014/59/EU tillämpas.

(*) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 575/2013 av den 26 juni 2013 om tillsynskrav för kreditinstitut och värdepappersföretag och om ändring av förordning (EU) nr 648/2012 (EUT L 176, 27.6.2013, s. 1).

(**) Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/59/EU av den 15 maj 2014 om inrättande av en ram för återhämtning och resolution av kreditinstitut och värdepappersföretag och om ändring av rådets direktiv 82/891/EEG och Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/24/EG, 2002/47/EG, 2004/25/EG, 2005/56/EG, 2007/36/EG, 2011/35/EU, 2012/30/EU och 2013/36/EU samt Europaparlamentets och rådets förordningar (EU) nr 1093/2010 och (EU) nr 648/2012 (EUT L 173, 12.6.2014, s. 190).”

2. Artikel 2 ska ersättas med följande:

”Artikel 2

Definitioner

I detta direktiv avses med

— *hemmedlemsstat*: hemmedlemsstat enligt definitionen i artikel 4.1.43 i förordning (EU) nr 575/2013,

— *värdmedlemsstat*: värdmedlemsstat enligt definitionen i artikel 4.1.44 i förordning (EU) nr 575/2013,

— *filial*: filial enligt definitionen i artikel 4.1.17 i förordning (EU) nr 575/2013,

— *behörig myndighet*: behörig myndighet enligt definitionen i artikel 4.1.40 i förordning (EU) nr 575/2013, eller en resolutionsmyndighet i den mening som avses i artikel 2.1.18 i direktiv 2014/59/EU avseende omorganisationsåtgärder som vidtas enligt det direktivet.

- *rekonstruktör*: en person eller ett organ som utses av de administrativa eller rättsliga myndigheterna och vars uppgift är att förvalta resolutionsåtgärder,
- *administrativa eller rättsliga myndigheter*: sådana administrativa eller rättsliga myndigheter i medlemsstaterna som är behöriga i fråga om resolutionsåtgärder eller avvecklingsförfaranden,
- *resolutionsåtgärder*: åtgärder som är avsedda att bevara eller återställa ett kreditinstituts eller ett värdepappersföretags finansiella situation enligt definitionen i artikel 4.1.2 i förordning (EU) nr 575/2013 och som kan påverka tredje mans redan befintliga rättigheter, däribland åtgärder som kan komma att innebära inställande av betalningar, uppskjutande av verkställighetsåtgärder eller nedskrivning av fordringar; de åtgärderna omfattar tillämpningen av de resolutionsverktyg och utövandet av de resolutionsbefogenheter som fastställs i direktiv 2014/59/EU,
- *förvaltare*: en person eller ett organ som utses av de administrativa eller rättsliga myndigheterna och vars uppgift är att förvalta ett avvecklingsförfarande,
- *avvecklingsförfarande*: kollektivt förfarande som inleds och kontrolleras av de administrativa eller rättsliga myndigheterna i en medlemsstat i syfte att avyttra tillgångar under tillsyn av de myndigheter, även när förfarandet avslutas med ackord eller annan motsvarande åtgärd,
- *reglerad marknad*: reglerad marknad enligt definitionen i artikel 4.1.21 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/65/EU (*),
- *instrument*: finansiellt instrument enligt definitionen i artikel 4.1.50 b i förordning (EU) nr 575/2013,

(*) Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/65/EU av den 15 maj 2014 om marknader för finansiella instrument och om ändring av direktiv 2002/92/EG och direktiv 2011/61/EU (EUT L 173, 12.6.2014, s. 349)."

3. Artikel 25 ska ersättas med följande:

"Artikel 25

Nettningsavtal

Utan att det påverkar tillämpningen av artiklarna 68 och 71 i direktiv 2014/59/EU, ska nettningsavtal uteslutande regleras av den avtalsrätt som är tillämplig på dessa avtal."

4. Artikel 26 ska ersättas med följande:

"Artikel 26

Återköpsavtal

Utan att det påverkar tillämpningen av artiklarna 68 och 71 i direktiv 2014/59/EU och artikel 24 i detta direktiv, ska återköpsavtal uteslutande regleras av den avtalsrätt som är tillämplig på sådana avtal."

Artikel 118

Ändring av direktiv 2002/47/EG

Direktiv 2002/47/EG ska ändras på följande sätt:

1. I artikel 1 ska följande punkt läggas till:

"6. Artiklarna 4–7 i detta direktiv ska inte tillämpas på någon restriktion av verkställigheten av avtal om finansiellt säkerhetsställande eller någon restriktion av verkan av ett avtal om finansiell säkerhet, slutavräknings- eller kvittningsbestämmelse med stöd av avdelning IV kapitel V eller VI i Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/59/EU (*) eller på någon restriktion med stöd av liknande befogenheter i en medlemsstats rätt för att underlätta en ordnad resolution av en enhet som avses i punkt 2 c iv och 2 d och som är föremål för skyddsåtgärder som åtminstone är likvärdiga med dem som fastställs i avdelning IV kapitel VII i direktiv 2013/59/EU.

(*) Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/59/EU av den 15 maj 2014 om inrättande av en ram för återhämtning och resolution av kreditinstitut och värdepappersföretag och om ändring av rådets direktiv 82/891/EEG och Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/24/EG, 2002/47/EG, 2004/25/EG, 2005/56/EG, 2007/36/EG, 2011/35/EU, 2012/30/EU och 2013/36/EU samt Europaparlamentets och rådets förordningar (EU) nr 1093/2010 och (EU) nr 648/2012 (EUT L 173, 12.6.2014, s. 190)."

2. Artikel 9a ska ersättas med följande:

"Artikel 9a

Direktiven 2008/48/EG och 2014/59/EU

Detta direktiv påverkar inte tillämpningen av direktiven 2008/48/EG och 2014/59/EU."

Artikel 119

Ändring av direktiv 2004/25/EG

I artikel 4.5 i direktiv 2004/25/EG ska följande stycke läggas till:

"Medlemsstaterna ska säkerställa att artikel 5.1 i detta direktiv inte tillämpas om de resolutionsverktyg, resolutionsbefogenheter och resolutionsmekanismer som fastställs i avdelning IV i Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/59/EU (*) används.

(*) Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/59/EU av den 15 maj 2014 om inrättande av en ram för återhämtning och resolution av kreditinstitut och värdepappersföretag och om ändring av rådets direktiv 82/891/EEG och Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/24/EG, 2002/47/EG, 2004/25/EG, 2005/56/EG, 2007/36/EG, 2011/35/EU, 2012/30/EU och 2013/36/EU samt Europaparlamentets och rådets förordningar (EU) nr 1093/2010 och (EU) nr 648/2012 (EUT L 173, 12.6.2014, s. 190)."

Artikel 120

Ändring av direktiv 2005/56/EG

I artikel 3 i direktiv 2005/56/EG ska följande punkt läggas till:

"4. Medlemsstater ska säkerställa att detta direktiv inte tillämpas på det företag eller de företag som är föremål för användningen av resolutionsverktyg, resolutionsbefogenheter och resolutionsmekanismer som fastställs i avdelning IV i Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/59/EU (*).

(*) Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/59/EU av den 15 maj 2014 om inrättande av en ram för återhämtning och resolution av kreditinstitut och värdepappersföretag och om ändring av rådets direktiv 82/891/EEG och Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/24/EG, 2002/47/EG, 2004/25/EG, 2005/56/EG, 2007/36/EG, 2011/35/EU, 2012/30/EU och 2013/36/EU samt Europaparlamentets och rådets förordningar (EU) nr 1093/2010 och (EU) nr 648/2012 (EUT L 173, 12.6.2014, s. 190)."

Artikel 121

Ändringar av direktiv 2007/36/EG

Direktiv 2007/36/EG ska ändras på följande sätt:

1. I artikel 1 ska följande punkt läggas till:

”4. Medlemsstaterna ska säkerställa att detta direktiv inte tillämpas om resolutionsverktyg, resolutionsbefogenheter och resolutionsmekanismer som fastställs i avdelning IV i Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/59/EU (*) används.

(*) Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/59/EU av den 15 maj 2014 om inrättande av en ram för återhämtning och resolution av kreditinstitut och värdepappersföretag och om ändring av rådets direktiv 82/891/EEG och Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/24/EG, 2002/47/EG, 2004/25/EG, 2005/56/EG, 2007/36/EG, 2011/35/EU, 2012/30/EU och 2013/36/EU samt Europaparlamentets och rådets förordningar (EU) nr 1093/2010 och (EU) nr 648/2012 (EUT L 173, 12.6.2014, s. 190).”

2. I artikel 5 ska följande punkter läggas till:

”5. Medlemsstaterna ska för tillämpningen av direktiv 2014/59/EU se till att bolagsstämman, med en majoritet av två tredjedelar av de avlagda giltiga rösterna, får besluta eller ändra bolagsordningen för att föreskriva att en kallelse till bolagsstämma för att fatta beslut om en kapitalökning ska utfärdas med kortare varsel än vad som föreskrivs i punkt 1 i den här artikeln, förutsatt att stämman inte äger rum inom tio kalenderdagar från kallelsen och att villkoren i artiklarna 27 eller 29 i direktiv 2014/59/EU uppfylls samt att kapitalökningen är nödvändig för att undvika de villkor för resolution som föreskrivs i artiklarna 32 och 33 i det direktivet.

6. Vid tillämpningen av punkt 5 ska skyldigheten för varje medlemsstat att fastställa en enda tidpunkt enligt artikel 6.3, skyldigheten att se till att en reviderad dagordning enligt artikel 6.4 finns tillgänglig i tid och skyldigheten för varje medlemsstat att fastställa en bestämd avstämningsdag enligt artikel 7.3 inte tillämpas.”

Artikel 122

Ändring av direktiv 2011/35/EU

I artikel 1 i direktiv 2011/35/EU ska följande punkt läggas till:

”4. Medlemsstater ska säkerställa att det här direktivet inte tillämpas på det företag eller de företag som är föremål för användningen av resolutionsverktyg, resolutionsbefogenheter och resolutionsmekanismer som fastställs i avdelning IV i Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/59/EU (*).

(*) Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/59/EU av den 15 maj 2014 om inrättande av en ram för återhämtning och resolution av kreditinstitut och värdepappersföretag och om ändring av rådets direktiv 82/891/EEG och Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/24/EG, 2002/47/EG, 2004/25/EG, 2005/56/EG, 2007/36/EG, 2011/35/EU, 2012/30/EU och 2013/36/EU samt Europaparlamentets och rådets förordningar (EU) nr 1093/2010 och (EU) nr 648/2012 (EUT L 173, 12.6.2014, s. 190).”

Artikel 123

Ändring av direktiv 2012/30/EU

I artikel 45 i direktiv 2012/30/EU ska följande punkt läggas till:

”3. Medlemsstaterna ska säkerställa att artiklarna 10, 19.1, 29.1, 29.2 och 29.3, artikel 31.2 första stycket, artiklarna 33–36 och 40, 41 och 42 i det här direktivet inte tillämpas om de resolutionsverktyg, resolutionsbefogenheter och resolutionsmekanismer som fastställs i avdelning IV i Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/59/EU (*) används.

(*) Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/59/EU av den 15 maj 2014 om inrättande av en ram för återhämtning och resolution av kreditinstitut och värdepappersföretag och om ändring av rådets direktiv 82/891/EEG och Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/24/EG, 2002/47/EG, 2004/25/EG, 2005/56/EG, 2007/36/EG, 2011/35/EU, 2012/30/EU och 2013/36/EU samt Europaparlamentets och rådets förordningar (EU) nr 1093/2010 och (EU) nr 648/2012 (EUT L 173, 12.6.2014, s. 190).”

Artikel 124

Ändring av direktiv 2013/36/EU

I artikel 74 i direktiv 2013/36/EU ska punkt 4 utgå.

Artikel 125

Ändring av förordning (EU) nr 1093/2010

Förordning (EU) nr 1093/2010 ska ändras på följande sätt:

1. I artikel 4 ska led 2 ersättas med följande:

”2. *behörig myndighet* innebär

- i) *behörig myndighet* enligt definitionen i artikel 4.1.40 i förordning (EU) nr 575/2013 samt i den mening som avses i direktiven 2007/64/EG och 2009/110/EG,
- ii) när det gäller direktiven 2002/65/EG och 2005/60/EG, de myndigheter som har behörighet att säkerställa att kreditinstitut och finansiella institut uppfyller kraven i de direktiven,
- iii) när det gäller Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/49/EU (*), utsedd myndighet enligt definitionen i artikel 2.1.18 i det direktivet,
- iv) när det gäller Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/59/EU (**), en resolutionsmyndighet såsom den definieras i artikel 2.1.18 i det direktivet.

(*) Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/49/EU av den 16 april 2014 om insättningsgarantisystem (EUT L 173, 12.6.2014, s. 149).

(**) Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/59/EU av den 15 maj 2014 om inrättande av en ram för återhämtning och resolution av kreditinstitut och värdepappersföretag och om ändring av rådets direktiv 82/891/EEG och Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/24/EG, 2002/47/EG, 2004/25/EG, 2005/56/EG, 2007/36/EG, 2011/35/EU, 2012/30/EU och 2013/36/EU samt Europaparlamentets och rådets förordningar (EU) nr 1093/2010 och (EU) nr 648/2012 (EUT L 173, 12.6.2014, s. 190).”

2. I artikel 40.6 ska följande stycke läggas till:

”Ledamöter i tillsynsstyrelsen som avses i punkt 1 b får när frågor inom tillämpningsområdet för Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/59/EU behandlas, om så krävs, åtföljas av en företrädare (utan rösträtt) för resolutionsmyndigheten i varje medlemsstat.”

Artikel 126

Ändring av förordning (EU) nr 648/2012

I artikel 81.3 i förordning (EU) nr 648/2012 ska följande stycke läggas till:

”k) Resolutionsmyndigheter som utsetts enligt artikel 3 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/59/EU (*).

(*) Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/59/EU av den 15 maj 2014 om inrättande av en ram för återhämtning och resolution av kreditinstitut och värdepappersföretag och om ändring av rådets direktiv 82/891/EEG och Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/24/EG, 2002/47/EG, 2004/25/EG, 2005/56/EG, 2007/36/EG, 2011/35/EU, 2012/30/EU och 2013/36/EU samt Europaparlamentets och rådets förordningar (EU) nr 1093/2010 och (EU) nr 648/2012 (EUT L 173, 12.6.2014, s. 190).”

AVDELNING XI

SLUTBESTÄMMELSER

Artikel 127

EBA:s resolutionskommitté

EBA ska inrätta en permanent intern kommitté enligt artikel 41 i förordning (EU) nr 1093/2010 i syfte att förbereda de beslut från EBA som ska fattas i enlighet med artikel 44 i den förordningen, däribland beslut avseende förslag till tekniska standarder för tillsyn och förslag till tekniska standarder för genomförande i samband med uppgifter som ålagts resolutionsmyndigheterna i enlighet med detta direktiv. I synnerhet ska EBA i enlighet med artikel 38.1 i förordning (EU) nr 1093/2010 säkerställa att inget beslut på något sätt inkräktar på medlemsstaternas finanspolitiska ansvar. Den interna kommittén ska bestå av de resolutionsmyndigheter som avses i artikel 3 i detta direktiv.

Vid tillämpningen av detta direktiv ska EBA samarbeta med Eiopa och Esma inom ramen för den gemensamma kommitté för de europeiska tillsynsmyndigheterna som inrättas genom artikel 54 i förordning (EU) nr 1093/2010, förordning (EU) nr 1094/2010 och förordning (EU) nr 1095/2010.

Vid tillämpningen av detta direktiv ska EBA säkerställa en strukturell åtskillnad mellan resolutionskommittén och andra funktioner som avses i förordning (EU) nr 1093/2010. Resolutionskommittén ska främja utvecklingen och samordningen av resolutionsplaner och utforma metoder för resolution av fallerande institut.

Artikel 128

Samarbete med EBA

De behöriga myndigheterna och resolutionsmyndigheterna ska samarbeta med EBA vid tillämpningen av detta direktiv, i enlighet med förordning (EU) nr 1093/2010.

De behöriga myndigheterna och resolutionsmyndigheterna ska utan dröjsmål förse EBA med alla uppgifter som EBA behöver för att utföra sina uppgifter i enlighet med artikel 35 i förordning (EU) nr 1093/2010.

*Artikel 129***Granskning**

Senast den 1 juni 2018 ska kommissionen se över genomförandet av detta direktiv och lämna en rapport om detta till Europaparlamentet och rådet. Kommissionen ska särskilt göra en bedömning av följande:

- a) Behovet, på grundval av den rapport från EBA som avses i artikel 4.7, av anpassningar vad gäller att minska skillnaderna på nationell nivå.
- b) Behovet, på grundval av den rapport från EBA som avses i artikel 45.19 av anpassningar vad gäller att minska skillnaderna på nationell nivå.
- c) Funktionen och effektiviteten när det gäller den roll som getts till EBA genom detta direktiv, inbegripet att svara för medling.

Där så är lämpligt ska den rapporten åtföljas av ett lagstiftningsförslag.

Utan hinder av vad som sägs i den översyn som föreskrivs i första stycket ska kommissionen, senast den 3 juli 2017 för att ta hänsyn till den framtida utvecklingen inom rätt avseende finansiella tjänster, uttryckligen se över tillämpningen av artiklarna 13, 18 och 45 vad gäller EBA:s befogenhet att svara för bindande medling. Den rapporten och eventuella åtföljande förslag ska överlämnas till Europaparlamentet och rådet.

*Artikel 130***Införlivande**

1. Medlemsstaterna ska senast den 31 december 2014 anta och offentliggöra de lagar, och andra författningar som är nödvändiga för att följa detta direktiv. De ska till kommissionen genast överlämna texten till dessa bestämmelser.

Medlemsstaterna ska tillämpa dessa bestämmelser från och med den 1 januari 2015.

Medlemsstaterna ska dock tillämpa bestämmelser som antagits för att uppfylla avdelning IV kapitel IV avsnitt 5 senast från och med den 1 januari 2016.

2. När en medlemsstat antar de bestämmelser som avses i punkt 1 ska de innehålla en hänvisning till detta direktiv eller åtföljas av en sådan hänvisning när de offentliggörs. Närmare föreskrifter om hur hänvisningen ska göras ska varje medlemsstat själv utfärda.

3. Medlemsstaterna ska till kommissionen och EBA överlämna texterna till de centrala bestämmelser i nationell lagstiftning som de antar inom det område som omfattas av detta direktiv.

*Artikel 131***Ikraftträdande**

Detta direktiv träder i kraft den tjugonde dagen efter det att det har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Artikel 124 träder i kraft den 1 januari 2015.

*Artikel 132***Adressater**

Detta direktiv riktar sig till medlemsstaterna.

Utfärdat i Bryssel den 15 maj 2014.

På Europaparlamentets vägnar

M. SCHULZ

Ordförande

På rådets vägnar

D. KOURKOULAS

Ordförande

BILAGA

AVSNITT A

Uppgifter som ska ingå i återhämtningsplanerna

Återhämtningsplanen ska innehålla följande uppgifter:

1. En sammanfattning av huvudinslagen i planen och en sammanfattning av den totala återhämtningskapaciteten.
2. En sammanfattning av de väsentliga förändringarna för institutet sedan den senast inlämnade återhämtningsplanen.
3. En kommunikations- och informationsplan med redogörelse för hur företaget avser att hantera eventuellt negativa marknadsreaktioner.
4. Ett antal kapital- och likviditetsåtgärder som krävs för att upprätthålla eller återställa bärkraften i institutets finansiella ställning.
5. En uppskattning av tidsramen för att genomföra varje väsentlig del av planen.
6. En detaljerad beskrivning av alla väsentliga hinder för ett effektivt och snabbt verkställande av planen, vilket inbegriper beaktande av följderna för resten av koncernen, kunderna och motparterna.
7. Identifiering av kritiska funktioner.
8. En detaljerad beskrivning av förfarandena för att fastställa värdet på och möjligheten att avyttra institutets centrala affärsområden, verksamhet och tillgångar.
9. En detaljerad beskrivning av hur återhämtningsplaneringen införlivas i institutets bolagsstyrningsstruktur samt politiken och förfarandena för godkännandet av återhämtningsplanen och fastställande av vilka personer i organisationen som ska ansvara för att utarbeta och genomföra planen.
10. Arrangemang och åtgärder för att bevara eller återställa institutets kapitalbas.
11. Arrangemang och åtgärder för att säkerställa att institutet har tillräcklig tillgång till beredskapsfinansieringskällor, däribland potentiella likvida medel, bedömning av tillgängliga säkerheter och av möjligheterna att föra över likvida medel mellan koncernenheter och affärsområden för att garantera att institutet kan fortsätta att bedriva sin verksamhet och fullgöra sina åtaganden när de förfaller till betalning.
12. Arrangemang och åtgärder för att minska riskerna och skuldsättningen.
13. Arrangemang och åtgärder för skuldomläggning.
14. Arrangemang och åtgärder för omstrukturering av verksamheterna.
15. Arrangemang och åtgärder som krävs för kontinuerlig tillgång till finansiella marknadernas infrastruktur.
16. Arrangemang och åtgärder som är nödvändiga för att fortlöpande upprätthålla institutets operativa verksamhet, däribland infrastruktur och it-tjänster.
17. Förberedande åtgärder för att underlätta försäljning av tillgångar eller affärsområden med en lämplig tidsfrist för återställandet av institutets finansiella ställning.
18. Andra styråtgärder eller strategier för att återställa den finansiella ställningen och förutse de finansiella effekterna av dessa åtgärder och strategier.

19. Förberedande åtgärder som institutet vidtagit eller planerar vidta för att underlätta genomförandet av återhämtningsplanen, däribland åtgärder som är nödvändiga för att snabbt rekapitalisera institutet.
20. En ram med indikatorer som identifierar tidpunkterna för när planens olika åtgärder får vidtas.

AVSNITT B

Uppgifter som resolutionsmyndigheter får begära från institut för utarbetande och uppdatering av resolutionsplaner

Resolutionsmyndigheter får begära åtminstone följande uppgifter från institut för utarbetande och uppdatering av resolutionsplaner:

1. En detaljerad beskrivning av institutets organisationsstruktur, däribland en förteckning över samtliga juridiska personer.
2. Uppgifter om varje juridisk persons direkta ägare och andelen med och utan rösträtt.
3. Varje juridisk persons etableringsort, registreringsland, verksamhetstillstånd och ledning.
4. Översikt över institutets kritiska funktioner och centrala affärsområden, däribland betydande innehav av tillgångar och skulder kopplade till sådan verksamhet och sådana affärsområden, redovisat per juridisk person.
5. En detaljerad beskrivning av institutets struktur och samtliga juridiska enheters skuldstruktur, indelat i åtminstone typer av och belopp för kort- och långfristiga skulder, skulder med och utan säkerhet samt efterställda skulder.
6. Detaljerade uppgifter om institutets kvalificerade skulder.
7. Metoderna för att fastställa till vem institutet ställt säkerheter, vem som innehar säkerheten och den jurisdiktion där säkerheten befinner sig.
8. Redogörelse för institutets och dess juridiska enheters exponeringar utanför balansräkningen, översikt över dess kritiska funktioner och centrala affärsområden.
9. Institutets väsentliga säkringar, inklusive per juridisk person.
10. Fastställande av institutets största och mest kritiska motparter samt analys av hur av stora motparter fallissemang påverkar institutets finansiella situation.
11. Varje system i vilket institutet har en siffer- eller värdemässigt betydande handelsvolym, inklusive per juridisk person, kritisk verksamhet och centrala affärsområden.
12. Varje betalnings-, clearing- eller avvecklingssystem som institutet direkt eller indirekt ingår i, inklusive per juridisk person, kritisk verksamhet och centrala affärsområden.
13. En detaljerad uppräknings och beskrivning av institutets centrala styrinformationssystem, däribland system för riskhantering, redovisning, finansiell och lagstadgad rapportering, inklusive per juridisk person, kritisk verksamhet och centrala affärsområden.
14. Uppgifter om ägarna till de system som avses i led 13, tillhörande servicenivåavtal och alla datorprogram, system eller verksamhetstillstånd, inklusive per juridiska enheter, kritisk verksamhet och centrala affärsområden.

15. Redovisning av och översikt över juridiska personer, kopplingar och ömsesidigt beroende mellan de olika juridiska personerna, till exempel
 - gemensam eller delad personal, gemensamma eller delade anläggningar och system,
 - kapital-, finansierings- eller likviditetsarrangemang,
 - befintlig eller villkorad kreditexponering,
 - korsvisa garantiavtal, korsvisa arrangemang för säkerheter, korsvisa fallissemangsklausuler och korsvisa nettningsavtal,
 - risköverföring och back-to-back-handelsavtal, servicenivåavtal
16. Behörig myndighet och resolutionsmyndighet per juridisk person.
17. Den person i ledningsorganet som har ansvar för att tillhandahålla de uppgifter som är nödvändiga för att utarbeta institutets resolutionsplan, samt ansvariga personer (om det rör sig om andra personer) för de olika juridiska personerna, den kritiska verksamheten och centrala affärsområden.
18. Beskrivning av institutets arrangemang för att säkerställa att resolutionsmyndigheten vid en eventuell resolution har tillgång till alla nödvändiga uppgifter som fastställs av resolutionsmyndigheten, för att kunna använda resolutionsverktygen och utöva resolutionsbefogenheterna.
19. Alla arrangemang som institutet och dess juridiska enheter ingått med tredjeparter och som skulle kunna sägas upp till följd av ett beslut från myndigheten att använda ett resolutionsverktyg och i vilken mån uppsägningen skulle kunna påverka användningen av resolutionsverktyget.
20. En beskrivning av möjliga likvida medel till stöd för resolution.
21. Uppgifter om inteckning av tillgångar, likvida tillgångar, poster utanför balansräkningen och konteringspraxis.

AVSNITT C

Aspekter att beaktas av resolutionsmyndigheten vid beaktande av möjligheterna till resolution av ett institut eller en koncern

Vid bedömning av möjligheterna till resolution av ett institut eller en koncern ska resolutionsmyndigheten beakta följande:

Vid bedömning av möjligheterna till resolution av en koncern ska hänvisningar till ett institut anses inkludera alla institut eller enheter som avses i artikel 1.1 c eller d inom koncernen:

1. Institutets förmåga att klarlägga centrala affärsområden och kritisk verksamhet för de juridiska personerna.
2. Graden av anpassning mellan juridiska strukturer och företagsstrukturer i förhållande till centrala affärsområden och kritisk verksamhet.
3. I vilken mån det finns arrangemang för att tillhandahålla nödvändig personal, infrastruktur, finansiering, likviditet och kapital för att stödja och upprätthålla centrala affärsområden och kritisk verksamhet.
4. I vilken mån serviceavtal som institutet ingått kan hävdas om institutet avvecklas.
5. I vilken mån institutets styrningsstruktur är lämplig för att hantera och säkra efterlevnaden av institutets interna riktlinjer för servicenivåavtal.

6. I vilken mån institutet har ett förfarande för att föra över tjänster som tillhandahållits tredje parter inom ramen för ett servicenivåavtal, ifall kritiska funktioner eller centrala affärsområden skulle separeras.
7. I vilken mån det finns beredskapsplaner och åtgärder för att garantera fortsatt tillgång till betalnings- och avvecklingssystem.
8. I vilken mån ledningsinformationssystemen garanterar att resolutionsmyndigheterna kan inhämta korrekta och fullständiga uppgifter om centrala affärsområden och kritisk verksamhet i syfte att påskynda beslutsprocessen.
9. Ledningsinformationssystemens kapacitet att tillhandahålla uppgifter som är väsentliga för att när som helst på ett effektivt sätt kunna försätta institutet i resolution även under mycket föränderliga förhållanden.
10. I vilken mån institutet har testat sina ledningsinformationssystem i det stressscenario som fastställts av resolutionsmyndigheten.
11. I vilken mån institutet kan garantera att dess ledningsinformationssystem kommer att fortsätta att fungera för både det berörda och det nya institutet ifall den kritiska verksamheten och centrala affärsområden avskiljs från den övriga verksamheten och övriga affärsområden.
12. I vilken mån institutet inrättat lämpliga förfaranden för att säkerställa att resolutionsmyndigheten får nödvändiga uppgifter för att identifiera insättare och de belopp som omfattas av insättningsgarantisystemen.
13. Ifall koncernen använder koncerninterna säkerheter – i vilken mån dessa säkerheter tillhandhålls på marknadsvillkor och om riskhanteringssystemen för dessa säkerheter är stabila.
14. Ifall koncernen tillämpar ömsesidiga transaktioner – i vilken mån dessa transaktioner görs på marknadsvillkor och om riskhanteringssystemen för denna transaktionsverksamhet är stabila.
15. I vilken mån användningen av koncerninterna säkerheter eller ömsesidigt bokförda transaktioner ökar spridningseffekten inom koncernen.
16. I vilken mån koncernens juridiska struktur utgör ett hinder för att resolutionsverktygen används på grund av antalet juridiska personer, koncernstrukturens komplexitet eller problem med att föra affärsområden till koncernenheter.
17. Institutets antal och typ av kvalificerade skulder.
18. Ifall bedömningen omfattar ett holdingföretag med blandad verksamhet – i vilken mån en resolution av koncernenheter för det institutet eller finansiella instituten skulle få negativa konsekvenser för koncernens icke finansiella del.
19. Förekomst av och stabilitet hos servicenivåavtal.
20. Huruvida myndigheter i tredjeland har de nödvändiga resolutionsverktygen för att stödja resolutionsåtgärder från unionens resolutionsmyndigheter, och omfattningen av samordnade åtgärder mellan unionen och myndigheter i tredjeland.
21. Möjligheten att använda resolutionsverktyg på ett sätt som uppfyller resolutionsmålen med tanke på de tillgängliga verktygen och institutets struktur.
22. I vilken omfattning koncernstrukturen tillåter att resolutionsmyndigheten i syfte att maximera värdet på koncernen som helhet avvecklar hela koncernen eller en eller flera av dess koncernenheter utan att orsaka en betydande direkt eller indirekt negativ effekt på det finansiella systemet, marknadens förtroende eller ekonomin.

23. De arrangemang och åtgärder genom vilka resolutionen kunde underlättas i fall där koncerner har dotterföretag som är etablerade i olika jurisdiktioner.
 24. Trovärdigheten i att använda resolutionsverktyg på ett sätt som uppfyller resolutionsmålen, med tanke på eventuella följder för borgenärer, motparter, kunder och anställda, och eventuella åtgärder som myndigheter i tredjeland kan vidta.
 25. I den mån effekterna av institutets resolution på det finansiella systemet och på finansiella marknadens förtroende kan utvärderas tillräckligt.
 26. I den mån resolutionen av institutet kan komma att ha en betydande direkt eller indirekt negativ effekt på det finansiella systemet, marknadens förtroende eller ekonomin.
 27. I den mån spridning till andra institut eller till finansiella marknaderna skulle kunna begränsas genom tillämpningen av resolutionsverktygen och resolutionsbefogenheterna.
 28. I den mån resolutionen av institutet kunde komma att ha en betydande effekt på betalnings- och avvecklingssystem.
-